

בעזרת ה' יתברך
ספר שאלות ותשובות

ומיכור דבש אפיאק

חלק ג'

שאלות שהופנו אלי בתחומים שונים, ובעיקר בענייני הדברים
המיצרים לנפש ומונעים ממנה את השמחה.

התשובות נתנו מתוך המעט שהבנתי מחכמתו הנפלאה של הנחמן
והרחמן - הנחל נובע מקור חכמה, רבי נחמן מברסלב זי"ע, שאמר:
אין יאוש בעולם כלל, ומכל מצב אפשר לצאת לאור גדול של שמחה,
כי יש ענין שיתהפך הכל לטובה.

והעיקר - לזכור:

הואלס הוא ער צר מאוז, והאלס והאיקר
- לא אכחז כלל!!!

אברהם ציון סייג

המביא לדפוס והמקבץ את הספרים 'דבש מסלע', 'על רגל אחת', ועוד

המלצה למביא לדפוס, מאת הצדיק רבי שלמה יהודה בארי המכונה הינוקא:

”בסייעתא דשמיא עזרי מעם ה' ית' עושה שמים וארץ.

אל הרב הגאון רבי אברהם סייג נרו יאיר ויזרח. חזק ואמץ
במלאכת הקודש לקבץ ולבאר מתורת הנחל נובע מקור חכמה
ותלמידו הקדוש מוהרנ”ת לתועלת שיתקרבו לה' יתברך. ויהי רצון
שיהיה לתועלת. אשריך וטוב לך ויפוצו מעיינותיך חוצה להאיר
אור ה' ברוך הוא בכל העולמות.

ממני הקטן באלפי ישראל שלמה יהודה בארי.”

המלצה למביא לדפוס, מאת הצדיק רבי שלמה יהודה בארי
המכונה הינוקא

אל הרב הגאון רבי אברהם סייג נרו יאיר ויזרח. חזק ואמץ
במלאכת הקודש לקבץ ולבאר מתורת הנחל נובע מקור חכמה
ותלמידו הקדוש מוהרנ”ת לתועלת שיתקרבו לה' יתברך. ויהי רצון
שיהיה לתועלת. אשריך וטוב לך ויפוצו מעיינותיך חוצה להאיר
אור ה' ברוך הוא בכל העולמות.

ממני הקטן באלפי ישראל שלמה יהודה בארי.”

בעזרהי"ת

וּמִצֹר דָּבַע אֶפְיָאָק

לע"נ מו"ר אבי, פינחס אליהו בן אברהם אסיג ז"ל, ולע"נ
אמי גיטה בת רות ומשה טייב, נין ונכד לרבי חי טייב (לא
מת) זי"ע.

וכן לע"נ רפאל חי בן רות טייב, ורעייתו מלכה בת רגינה
וכן לע"נ מרים ובעלה ורנר מזור.

וכן לע"נ מזל מנחם בת רחל נפטרה ח' באב תשפ"א

תודתי נתונה לידידי נפתלי אירנפלד על הכנת כריכת לספר. וכן

לכלתי אליזבט סייג ולידידי פינחס יניב רפאלי עבור ההגהה והפיסוק.

לצפייה בשיעורי המחבר: ב'קול הנחל' בגלאטיוב, או ביוטיוב.

radiobreslav@gmail.com - לשאלות

לכל ענייני הספר ניתן לפנות לטלפונים הבאים:

053-4276544 ; 052-5000935 ; 0526888369 ; 0544202914

עלה בדעתי שמתאים לרשום פה חלום שחלמתי לפני כמה שנים. החלום נרשם בדיוק באותו יום שחלמתי אותו, וכן נרשם אז גם התאריך שבו היה החלום. הלכתי לחפש במחברת החלומות שבו נרשם החלום, ולא מצאתיו. לכן אני כותב על פי הזכרון וכמובן עם היסרון כמה מהפרטים המדוייקים שנרשמו בזמן החלום.

אמרו בחלום שרוצים לעשות לי מבחן, לבדוק אם ירדתי לסוף דעתו של רבנו ואם הבנתי אותו.

הודיעו לי מראש שהזמן הניתן לי להשיב על השאלות הוא שבריר שניה, כלומר, אין לי זמן לחשוב לפני שמשלב, אלא עלי להשיב מיד בסיום השאלה.

וכך יעשה המבחן. יריצו לפני בשרשרת כל מיני מקרים, ומצבים, בעיות ושאלות, ובסוף כל מקרה עלי לזרוק במהירות תשובה, שלמעשה היא תהיה תשובתו של רבנו לאותו עניין. במילים אחרות, האם תוכל לומר איך רבנו היה מתנהג אילו היו לפניו המקרים שאנו עומדים להריץ לפניך.

המבחן החל. אני עומד ומסתכל קדימה למקום שבו יריצו את המקרים, ופתאום החלו לרוץ מול עיני תמונות של כל מיני מקרים ואני כאילו רץ מול מטרות שקופצות וצריך להשיב על כל אחת. אחרי שראיתי את המטרה הראשונה עניתי עליה את התשובה במהירות כאשר אחריה רצה עוד מטרה. אחרי כל תשובה הבטתי לצד ימין לכיוון השופט שהיה צריך לסמן לי אם התשובה נכונה. הבטתי ימינה והשופט הנהן בראשו בחיוב על התשובה הראשונה, וכן על התשובה השניה והשלישית וכו' עד שנגמרו כל המטרות. הבטתי בחיוב אל השופט וראיתי שזה היה רבנו נחמן זי"ע.

הקדמה זו אני כותב ביום ראשון, כ"ט תמוז תש"ע, פה - בי"ח 'תל השומר', בעת ביקור חולים. הלב נצבט למראה הצער וכל הסבל שאני רואה פה סביבי... מה שעובר על בני אדם. זה כבר דבר שצריך לעורר אותנו לשמחה, להודות ולהלל את הקב"ה - שאנו במצב יחסית טוב מהשוכבים פה. חשוב מאוד להשתדל להכניס גוון צבעוני, גוון חי ושמח לחיינו האפורים, כדי למתן ולמתק את כל מה שעובר על כל אחד מאיתנו. והעיקר הוא - ע"י האמונה שכל מה שנעשה, בכללות ובפרטות - הכל הוא מהלך אלוהי נפלא לטובתינו הנצחית; ואמונה זו - היא שתהפוך את חיינו לגן עדן.

השאלות שמופיעות בספר הזה הן שאלות שנשאלו בפשיטות ובתמימות ע"י הגולשים בפורום שבאתר הנקרא 'אתר של שמחה', תחת הקטגוריה 'שאלות לרב'. המיוחד שבשאלות מעין אלו הוא האותנטיות שלהן. פשוט, מי ששאל את מה ששאל - זה בא מהמקום שבו עניין אותו דבר מסוים, או הציק לו אותו דבר באותו זמן, ואז השאלה נשאלה מהלב, ודבר הבא מהלב הוא אמיתי ונכנס אל הלב. לכן, גם האחרים שיקראו את השאלות תהיה להם הזדהות עם השואלים ועם השאלות, ויוכלו גם הם להפיק מהם תועלת; כי אמת - זה הכח של הקב"ה, וזה חותמו של הקב"ה, כדברי חז"ל, והחוחמת היא ממש הביטוי האמיתי של החותם.

היות שזה כך, כאשר עניתי לשאלות, עניתי גם כן באותנטיות, בפשיטות ובתמימות. כלומר, עניתי לפי מצבי באותו הרגע, בלי הצגות, ובלי לנסות לייפות. לפעמים הייתי שמח, ולפעמים עצוב, לפעמים רגוע, ולפעמים לחוץ, וכו' וכו', כפי שעובר על כל אחד ואחד.

אמרו חז"ל: דברי אמת ניכרים. לכן, האמת פה תסייע מאוד לכל מי שיש לו את אותן בעיות, אותן שאלות, ומה שדומה להן; כי בד"כ - לכולנו יש את אותן שאלות ותהיות, כי כולנו שואפים לאותו דבר - להיות מאושרים, ולהפטר מהגיהנום שבו אנו נמצאים.

רבי נחמן מברסלב אמר שתורתו היא אתחלתא דגאולה. כלומר, הוא בדבריו מוציא אותנו מהגיהנום ומכניסנו לגן עדן. כל תשובה שהשבתי פה מעוגנת, כהבנתי, בדברי תורתו של רבינו ז"ל. אין כאן דעה אישית שלי, או איזה השערה וכדומה, ומה שלא ידעתי - אמרתי שאיני יודע.

התחדש לי פה חידוש בפסוק שאמר דוד המלך בתהילים. הוא ביקש מהקב"ה: "אל תשליכני לעת זקנה", כי כנראה הוא ראה את אפסיות האדם, ובמיוחד כאשר הוא זקן, זרוק, לא נחשב, מזולזל, זקוק לחסדי הבריות; ובודאי, דוד המלך, בתמימותו, קיבל מהקב"ה את כל מה שביקש, והקב"ה שמע גם תפילה זו, ולא השליך אותו לעת זקנה, כי הקב"ה הוציא את דוד המלך ע"ה מהעולם, כאשר הוא בשיא כוחו וגבורתו, בריא ושלם. זאת - כפי שהוכיח דוד לאבישג השונמית בהיותו בן שבעים. מסופר (סנהדרין כב.) שאבישג נבחרה לשרת את המלך. היא רצתה שהוא ישא אותה, והוא סירב, בנימוק שהתורה אסרה ליקח יותר משמונה עשרה נשים, וכבר יש לו. היא לא קיבלה נימוק זה, ואמרה: כאשר הגנב לא מוצא מה לגנוב, הוא טוען שאינו גונב כי הוא צדיק. כך אתה. האמת - שאינו מסוגל להיות עם אשה. דוד קרא לבת שבע, והיה איתה באותו לילה, להוכיח לאבישג שהיא טועה. נמצא שעדיין היה דוד בשיא כוחו (מלכים א', פרק א').

פעם אמר רבינו - רבי נחמן מברסלב זצ"ל, שנפטר בגיל שלושים ושמונה וחצי: לחיות מעט וטוב - עדיף מהרבה ולא טוב.

אחרי המראות שאני רואה פה, נכספתי אף אני שיתקיים בי הפסוק: אל תשליכני לעת זקנה, כלומר אני מבקש ממך, ריבונו של עולם, שחס ושלום לא אבוא למצבים שאני רואה פה. שאזכה לאריכות ימים ושנים, בריא ושלם לעבודתך, עד הרגע שתיקח אותי אליך, להתחבר אליך, להדבק בך, ולחיות במחיצתך לנצח נצחים.

קראתי לחיבור זה 'ומצור דבש אשביעך', כי כך האיר לי ה' יתברך

בלבי. אחרי זמן עיינתי בשם זה והשתעשעתי בו, ועלה לי פירוש: 'צור' - הוא ה' יתברך, כמאמר חז"ל 'אין צור כאלוקינו' - אין צייר כאלוקינו, ולכן הוא נקרא 'צור העולמים'. אם כן, אפשר לְפַסֵּק כך: ומצור - דבש אשביעך. כלומר, אתן לך לְשַׁבֵּעַ דבש שנלקח מהצור - ממתיקות החכמה של ה' יתברך;

ועוד עלתה בלבי גימטריא: 'צור' - עולה במספר 296, וגם שתי פעמים שם רבינו 'נחמן' - שווה 296. נמצא: ומ- 'צור', היינו מתורתו של רבינו נחמן - 'דבש אשביעך' - אשביעך מתיקות חכמתו. ומדוע פעמיים שם רבינו 'נחמן'? אולי משום 'זיהי נא פי שניים ברוחך אלי' (כמובא בליקו"א ס"ו). אסיים הקדמה זו בתפילה: יהי רצון מלפניך, אבינו היקר שבשמים, שתעקור מאיתנו את הרע שבארבע היסודות שמהם אנו בנויים, כדי שבאמת נתחיל להבחין שאנו נמצאים בגן עדן הנפלא שבראת בעולמך.

(כ"ט תמוז תש"ע)

תוספת להקדמה: (י"ז סיון תשפ"ב)

בעוברי על השאלות והתשובות כדי להגיה את הספר ולהכינו להדפסה, אומר אני לעצמי, אילו היו שואלים אותי היום את אותם שאלות, הייתי עונה בצורה אחרת. כי כל יום ויום שנוסף לימי חיי והתקרבותי לעולם הבא, מכניס בי את הדעת, שמה שחשבתי שאני יודע - היה דמיון. כי הכל כתוב על היד של המלך (סיפור מ מעשה יב), וכל העובר על האדם בהכרח שיעבור עליו כפי שעובר, והכל בידי יתברך לתכלית שלשמה נברא הכל, ו'תכלית הידיעה שלא נדע', כי לא מחשבותי מחשבותיכם, וכו' (ישעיה נה-ט). עקב כל זאת, הייתי יותר משתדל לחזק את השואלים, לנחם אותם ולהכניס בהם תיקווה שהכל יהיה לטובה. ולא הייתי דורש מהם לעשות כך וכך כפי העצות המבוארות בספרים. כי גם

אברהם ציון סייג

העצות בעצמן קשה לקיים (חיי"מ תק"ע).



שלום לכבוד הרב.

ראשית אני נהנה מאוד מהשיעורים תודה רבה!

יש לי שאלה לכבוד הרב.

מתי אדם צריך להגיד שהקב"ה גרם לאיזה סיטואציה שקורה לו,

ומתי על האדם לפעול ולעשות השתדלות?

כלומר מה המדד לדעת מתי הקב"ה רוצה שלא לעשה השתדלות ומתי

עלי לעשות?

תודה רבה.

*** 204:

בעזרה'ת.

שבוע טוב.

עליך להאמין תמיד שאין עוד מלבדו, ואין מחשבה דבור או מעשה

שאינם נעשים על ידי ההשגחה האלוקית, בלי יוצא מן הכלל. וזה הדעת

של חג השבועות, שער החמישים של הבינה שאותה משיח יכניס בדעת

האנושות.

ומצד שני בדיוק ההיפך. עליך לדעת שהכל תלוי בהשתדלותך, ותמיד

תעשה רק טוב על פי התורה והמצוות. זה דבר והיפוכו, לכן קשה לחיות

בראש הוזה שהוא הכניסה של גן עדן. אך אם תרבה בשיחה והתבודדות

עם הקדוש ברוך הוא בסוף תזכה לזה.

לגבי דברים שכבר קרו, זה בוודאי עליך להאמין באמונה שלימה שהם

רצון ה' ולא היתה לך אפשרות אחרת.

בהצלחה. אברהם ציון

הַמֶּלֶךְ *** 204:

תודה על התשובה.

אבל אני אחדד את שאלתי.

כוונתי היתה לגבי אדם שגרם נזק לשני, מתי עליו לשבת בשקט ולהגיד
הכל מלמעלה, ומתי הוא צריך להגיב ולפעול לנטרל את הנזק?

הַמֶּלֶךְ *** 204:

בעזרהי'ת.

שלום.

תמיד עליך להגיד הכל מלמעלה ולהאמין בזה בלב שלם.

ותמיד עליך לנטרל את הנזק.

אברהם



שלום לכבוד הרב.

חלמתי היום חלום ובו קיבלתי הרבה כסף ואת הכסף כולו נתתי לגמ'ח,
וחילקתי בעצמי דגים ובשר למשפחות רבות...

החלום היה מרגש ויפה. השאלה היא מה עושים איתו ואם יש לזה איזה
שהיא משמעות???

תודה באהבה.

נפ..

*** 205:

בעזרהי'ת.

שלום נפ'.

אומר רבנו בספר המידות: "כשאדם בא לעיר לדור ישלח בשר לעניי העיר, ועל-ידי זה יישא חן בעיני שרי העיר".

אם כן, חלמת שאתה מחלק בשר ודגים לעניי העיר. זה סימן שסוף סוף ריחם עליך ה' יתברך, וגאל אותך מהעניות, ותוכל להיות בעל חסד שמשפיע לאחרים ובמיוחד לעניים. תשתדל להיות משפיע, אל תפחד מדמיונות שלא יישאר לך ולא יהיה מספיק בשבילך, כל העולם של הקב"ה והוא ממנה אותנו בתור שליחיו, להוציא לפועל רצונו. הכנס לאמונה השלמה שהכול בהשגחה ומזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה עד ראש השנה, ותהיה בן חורין להשפיע, ודע שבמידה שאדם מודד - בה מודדים לו.

ובאמת, נפתח לך דף חדש, ומהיום תהיה אדם משפיע עשיר השמח בחלקו ולא מפחד מכלום.

אברהם ציון



שלום כבוד הרב.

אני בחור צעיר שנשוי שנתיים וחצי. אשתי לא רוצה להכנס להריון מסיבות אישיות שונות.

אני עושה כל יום שעה התבודדות כבר שנתיים בערך. שאלתי היא, האם להתפלל על זה שאשתי תרצה להביא ילדים, ואם כן כמה להתפלל על זה.

הייתה תקופה שהתפללתי על זה המון, עד שקראתי מתישהו שאנשים שמתפללים כל הזמן "הב (תן) לי מזוני, הב לי חיי, הב לי בניי", דומים לכלב, שאומר כל הזמן "הב הב הב", ושצריך להתפלל על הדברים הללו קצת ומה שהקב"ה ייתן זה טוב.

המון תודות, ויישר כוח על השיעורים הנפלאים והמחזקים!

*** 206:

בעזרהי'ת.

שלום.

אני מצטער בצערך.

תתחיל מהיום לכבד אותה יותר ויותר, לתת לה ייחס עד שהיא תרגיש שאין לך בעולם דבר יותר חשוב ממנה.

ובעזרת הי'ת ככל שתכבד יותר, תתן לה בטחון יותר ויהיו לכם ילדים בריאים ונחמדים.

תתפלל לה' על זה יותר מעל הכל, שתכבד אותה.

אברהם ציון.

הַפֶּנַח *** 206:

שלום כבוד הרב.

תודה על התשובה המהירה.

ברוך השם היחסים ביני ובין אשתי מצוינים, ואני קורא את הספר "בגן השלום" של הרב שלום ארוש שליט"א שוב ושוב כבר מעל שנה.

הסיבה שהיא לא רוצה להביא ילדים היא לא בגלל שהיחסים בינינו לא תקינים, אלא בגלל בעיות מהילדות שלה וכדומה.
השאלה שלי היא, האם להקדיש לנושא הזה - נגיד חצי שעה מתוך השעה התבודדות, או שלהקדיש לזה רק כמה דקות תפילה ביום.
המוזן תודה!

הַפֶּק *** 206:

בעזרהי'ת.

שלום.

כדי לפתור את הבעיות מהילדות שלה, עליך לכבד אותה יותר ויותר, לתת לה ייחס עד שהיא תרגיש שאין לך בעולם דבר יותר חשוב ממנה. ובעזרהי'ת ככל שתכבד יותר, תתן לה בטחון יותר ויהיו לכם ילדים בריאים ונחמדים.

יחסים תקינים זה לא מספיק.

אתה לא רואה קשר בין הדברים, אני רואה.

למד תורה קס"ד בליקוטי מוהר"ן חלק א.

בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפֶּק *** 206:

ב'ה.

שלום כבוד הרב.

קיבלתי את דבריך. בעזרת השם אתחזק בתפילה והשתדלות לכבד את

אשתי.

יש לי עוד כמה שאלות שאשמח אם תוכל לענות עליהן.

אם השם זימן לי רב שאני מאוד מתחבר לדבריו, ואני רוצה שיהיה הרב שלי, מה השלב הבא?

האם מספיק ללכת לשיעורים שלו, או שצריך לפגוש אותו אישית, ולהתייעץ איתו? אין לי מושג. כי כמו שמובן מהשאלה אני לא ממש בא מהעולם הזה, ולא יודע איך מתנהלים בנושא הזה.

איך אפשר לפשר בין קבוצות שונות ביהדות שאומרות דברים שנראים סותרים זה את זה. לדוגמא, חסידי חב"ד אומרים שהרבי מלובביץ' זצ"ל הוא המשיח, ואומרים שהוא הממשיך של הבעל שם טוב ומתורתו תבוא הגאולה. לעומת זאת, חסידי ברסלב אומרים שרבי נחמן זיע"א הוא הממשיך של דרך הבעל שם טוב, ומתורתו תבוא הגאולה ומצאצאיו יבוא המשיח.

המון המון תודה!

הַפֶּנֶק *** 206:

בעזרה"ת.

שלום.

השלב הבא להתחבר ולהתקשר לקדוש ברוך הוא, כי אין עוד מלבדו וכל השאר הבל וריק אין בו ממש.

אלה אומרים כך, ואלה אומרים כך, אלה ואלה הבל הוא. תכלית הבריאה היא הקדוש ברוך הוא, הוא העיקר. כל דרך ביהדות: ליטאית, חסידית, כזו או כזו שמובילה אותך לתכלית הזו תדבק בה ובמקום שרוצים לקרב אותך לקבוצה שלהם זה פוליטיקות, ברח משם.

רבי נחמן מברסלב נתן לנו עצה נפלאה והיא ההתבודדות, לקבוע מקום רחוק מבני אדם, לשבת שם לבד ולדבר עם הקדוש ברוך הוא, לספר לו את לבך, להתחבר אליו להיות מקושר אליו בלבך ודעתך עד שתזכה ליראת ה' אהבת ה', ואז תתענג מזיו השכינה ותקלוט ששום דבר בחיים

לא יכול להתחרות בתענוג הזה להיות חבר של הקדוש ברוך, לדבר אתו כדבר איש אל רעהו, כמדרכת משה רבנו עליו השלום. בהצלחה. אברהם ציון.

הַפֶּקֶד *** 206:

שלום כבוד הרב. אני מצטער להטריח אותך, אבל לא הבנת את תשובתך. שאלתי לגבי גדר "עשה לך רב" ומה בדיוק אמורים לעשות עם ההנחיה הזאת, ולא הבנתי את התשובה. האם אני לא אמור "לעשות" לי רב? ואם אני כן אמור, אז איך בדיוק עושים את זה? המון תודה וסליחה על הטרחות.

הַפֶּקֶד *** 206:

בעזרהי'ת. שלום ד... אינך מטריח אני שמח בזה. כוונתי, אחר שמצאת רב, השלב הבא תנצל אותו כדי ללמוד ממנו איך להתחבר ולהתקשר לקדוש ברוך הוא, כי אין עוד מלבדו וכל השאר הבל וריק אין בו ממש. אל תחפש לעשות לך 'אלהים אחרים' להתלות בהם ואפילו לא רב, הרב צריך ללמד אותך דבקות בקדוש ברוך הוא ולא בו בעצמו או בקבוצה שלו. איך לנצל אותו בפועל? תחפש לך את הדרכים הכי מתאימות לך לינק ממנו את הדעת איך להתקשר לקדוש ברוך הוא. כמו למשל ללמוד

בספריו, לשמוע שיעורים שלו, לכתוב לו להתייעץ איתו, ולהיזהר לא לעשות ממנו אלהים. אברהם ציון.

הַפֶּנֶן *** 206:

המון המון תודה לך כבוד הרב על התשובה! בעזרת השם אני מקווה שאצליח לעשות זאת. יש לי עוד שאלה אם זה בסדר. למדתי שאסור להעיר לאשתי שום הערה לא משנה על מה, אבל מה אם היא מבקשת ממני להעיר לה על דברים מסויימים שהיא עושה לא בסדר. האם אז כן להעיר, או בכל זאת לא להעיר? המון המון תודה ומזל טוב על הוצאת הספר!!

הַפֶּנֶן *** 206:

בעזרהי'ת. שלום ד... מסופר על הגאון מווילינא ששכר אדם בתשלום כדי שישמור עליו ויעיר לו כל פעם שהוא עושה איזה טעות או מתנהג שלא כהוגן. זה דבר מצוין, כי טבע האדם שאינו יכול לזהות מומי עצמו וטוב שיש מישוהו שמעיר לו. הבעיה הכי בגדולה אומר רביז"ל (ליקו"ת ח) שמי שאינו יודע כיצד להוכיח את חברו, לא רק שאינו מועיל בתוכחתו אלא שהוא מפיל אותו למטה למטה והיה עדיף שלא יעיר לו. כי התוכחה צריכה להיות עם חיוך, עם חן, עם אהבה, עם הבנה, רק כדי להאיר לשני באיזה דבר הצריך שיפור מה שהוא לא מצליח לזהות.

אם אתה חושב שאתה ברמה הזו שדבריך יתקבלו בשמחה ובאהבה -
אדרבא תוכיח את עמיתך, אבל אם אינך יודע כיצד, עדיף שלא תוכיח
אע"פ שהיא מבקשת ממך.
לדעתי, היות שאני יודע כמה רחוקה המדרגה הזו מבני אדם, עדיף
שתעלים עיין כדי לא לקלקל את שלום ביתך, וכדי שלא תהרוס את
הנפש של אשתך.
אמר רבי עקיבא: 'תמה אני אם יש בדור הזה מי שיודע להוכיח, ואם
רבי עקיבא אמר זאת בדורו (לפני 2000 שנה) כל שכן בדור של עכשיו'.
אברהם.



שלום לרב.
הרב אני שומע הרבה דברים על זה שסוף העולם יגיע ב- 2012 גם
התאריך יוצא בפרשת "ויחי" ששמה אומר יעקב אבינו "האספו ואגידה
לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים"
יש מקור לדברים האלה ?

*** 207:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

אמרו חז"ל: 'תיפח רוחם של מחשבי קיצין'.

אם פירוש המושג 'סוף העולם' שהמציאות תמחק, העולם יחרב ולא יהיה כלום, אזי לדעת רבינו'ל אין סיבה שיבוא סוף לעולם. הקדוש ברוך הוא ברא את העולם כדי לגלות מלכותו ולהיטיב לבריותיו, ולמה צריך להפסיק דבר כל כך נפלא?

אמנם אומר רבנו...: פֿי לְעֵתִיד בְּעֵת הַקָּץ יִתְבַטֵּל הַטֶּבַע לְגַמְרִי, אֲךָ אֵין פִּירוּשׁוֹ שֶׁהַמְצִיאוֹת תִּמְחָק, אֲלֵא: "יִהְיֶה רַק הַשְּׁגָחָה לְבַד, כְּמָה שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה נ"א): "כִּי הַשָּׁמַיִם כְּעָשָׁן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כְּבַגָּד תִּבְלָה", הֵינּוּ שְׂיִתְבַטֵּל הַטֶּבַע שֶׁהֵיא עַל פִּי מַעְרַכַת הַכּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת, וְזֶהוּ נִמְלָחוּ, הֵינּוּ שְׂיִתְבַלְּבוּ וְיִתְעַרְּבוּ כָּל הַמְזֻלוֹת, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם מְזֹל. וגם מה שכתוב: 'ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד', אין הכוונה שלא תהיה מציאות, אלא הכוונה שכולם יגיעו למדרגה שיראו איך הכל לכל אלקותו יתברך ואין עוד מלבדו. במילים אחרות התווית, המושגים ישתנו ויקבלו משמעות אחרת, אמיתית.

בחיי מוהר"ן תכ"ד, מובא שרבנו התנגד לדעה שהעולם יחרב, מה שנקרא שמיטות. ומה שמובא בחז"ל (ר"ה ל"א. סנהדרין צ"ז): "ששת אלפי שנים הוי עלמא וחד חרוב" - אין הכוונה שיחרב פיזית.

ואלו דבריו:

בְּעֵנִין הַשְּׁמִטוֹת שְׁיֵשׁ סְפָרֵי מְקַבְּלִים שְׁסוּבְרִים עֲנִין זֶה כְּמַבְאָר בְּסִפְרֵים, אָמַר רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁאִינוּ כֵּן. וְכָל פֶּעַם שֶׁסִּפֵּר מַעֲנִין זֶה לֹא הָיָה מְסַכֵּים כָּלֵל. וְהַסֵּפֵר "שְׁעָרֵי גֵן-עֵדֵן", שְׁיֵצֵא מִחֲדָשׁ בְּיַמִּינוּ, הָיָה לְמֵרָאָה עֵינֵי רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְלֹא הוּטַב בְּעֵינֵינוּ מִחֲמַת זֶה, שֶׁכָּל יְסוּדוֹ עַל פִּי עֲנִין הַשְּׁמִיטוֹת. וּפֶעַם אֶחָד אָמַר רַבְּנוּ ז'ל בְּפִירוּשׁ עַל עֲנִין זֶה שְׁאִינוּ כֵּן,

וְאֵנוּ חִפְצָנוּ לְשִׁמְעַ מִמֶּנּוּ יוֹתֵר, עֲנֵה וְאָמַר: מַה יְהִי אִם אֲגִלָּה לָכֶם יוֹתֵר
זֹאת גַּם-כֵּן, וְכִי לֹא אֲמַרְתִּי לָכֶם מֵה שְׁיִישׁ בּוֹ דִי, וְלֹא רָצָה לְגִלּוֹת. אֲבָל
זֹאת אָמַר בְּפִרוּשׁ, שְׁאִינוּ כֵּן כְּמוֹ הַסּוֹבְרִים עֲנִין הַשְּׁמִיטוֹת כְּנִ"ל, וְגַם
דַּעַת הָאֶרֶץ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה אֵינוּ מְסַכִּים כָּלֵל לְעֲנִין הַשְּׁמִטוֹת. וְהַקְּשִׂיא
שֶׁהִקְשָׁה בְּסֵפֶר "שְׁעָרֵי גֵן-עֵדֶן" הַנִּ"ל, בְּתַחֲלַת הַסֵּפֶר, אֵינוּ מֵיֵשֵׁב כָּלֵל
בְּתַרְצוֹ, שְׁמֵיֵשֵׁב עַל-פִּי הַשְּׁמִיטוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף צָרִיכִין לְהִשְׁאֵר רַק
בְּאֲמוּנָה וְאֶסוּר לְחַקֵּר כָּלֵל מַה לְפָנִים וְכוּ', עַל-כֵּן טוֹב אִם אֵינוּ מִתְחִילִים
לְכַנֵּס כָּלֵל בְּחִקְרָה בְּקִשְׂיָא זוֹ, וְסוּמְכִים מִיַּד עַל הָאֲמוּנָה, כִּי בְּכֹל עֲנִינֵי
חִקְרֹת וְקִשְׂיֹת כְּאֵלוֹ שְׁיִישׁ בְּהִנְהַגְתּוֹ יִתְבַּרֵּךְ וְיִתְעַלֶּה, וְיִבְעֲנִין בְּרִיאַת
הָעוֹלָם, אֶסוּר לְכַנֵּס בָּהֶם כָּלֵל בְּחִקְרֹת וְקִשְׂיֹת, רַק לְסַמֵּךְ עַל הָאֲמוּנָה,
כְּמַבָּאֵר בְּדִבְרֵי רֵיבִי זְכוּרָנוּ וְכֵּה פְעָמִים. וְעִין בְּסֵפֶר "שְׁבַחֵי הָאֶרֶץ" וְ"ל"
הַגְּדוֹל, הַמְּחַבֵּר לְסֵפֶר "לְקוּטֵי הַשֵּׁ"ס" וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם (בְּדָף ל.א.): וְלֹאֲפוּקֵי
מִהַסּוֹבְרִים שְׁיִישׁ שְׁמִיטוֹת, וּמִקֵּדֶם הָיָה שְׁמִיטַת הַחֶסֶד וְעַתָּה הִיא שְׁמִיטַת
הַפֶּחַד, כָּל זֶה אֵינוּ אֲמֵת, וְשִׁמְעוּ מֵרַבּוֹ וְכוּ' וְהוּא הַבִּיא מִדַּעַתוֹ סְבֵרַת
הַשְּׁמִיטוֹת, וְהָאֲמֵת אֵינוּ כֵּךְ, וְכוּ' כְּנִ"ל:

אברהם ציון

הַפֶּחַד *** 207:

זֶה בְּדִיוֹק מַה שֶׁהֵם אוֹמְרִים הַרְבֵּי, שִׁיגְמַר הָעוֹלָם, וְאִז יִתְחִיל מִשְׁהוֹ חֲדָשׁ.
בְּרוּךְ הַשֵּׁם יוֹתֵר טוֹב, הַתְּקוּוּהָ הַתְּחִזְקָה לִי וְהַרְבֵּה בְּזִכּוֹת הַרְבֵּי..
תודה !



שלום,

אני רוצה בתפילות שלי להתכוונן לשם, אבל נכנסות לי מחשבות שמסיחות את דעתי. האם יש דרך מסוימת למנוע זאת? אני מתחיל לקרוא ברכה, או כל דבר אחר שקשור לתפילה, ומוצף במחשבות שונות ומשונות, ואז מגלה שסיימתי מספר דפים ללא לשים לב בכלל לטקסט, רק למחשבות. תודה.

*** 208 :

בעזרהי'ת.

שלום.

מה שאתה מבקש זו מדרגה נפלאה של מוח נקי שצריך לעמוד לזכות לזה.

לא רק בתפילה המוח צריך להיות מרוכז בנקודה אחת, אלא בכל דבר בחיים. אם תשמע מוזיקה כשהמוח מרוכז, אזי תהנה מאוד מהמוזיקה. כאשר תסתכל על הנוף בלי הפרעות של מחשבות זרות, תראה את נפלאות הקב"ה.

רבנו אמר: שמיח יביא את האדם לעמוד מול הקב"ה בתפילה נקיה ואמיתית, שאז ממש תיראה בעיני השכל את הקב"ה. ואתה לא מתאר לך את העונג שמרגיש מי שרואה את הקב"ה מול עיניו.

בינתיים רבנו נתן הרבה עצות איך לזכך את המוחין, וזה תלוי בעיקר, בתיקון המידות של האדם, המחשבות זרות באות בגלל מעשים לא טובים.

הפתרון הזריז הוא להרבות בהתבודדות, כל יום לשבת שעה עם הקב"ה, לחשוב עליו, לדבר אתו, ואפילו גם לשתוק, העיקר להיות עם הקב"ה. לאט לאט נופלים הדמיונות שמפריעים לאדם לזהות את הגן עדן שבו הוא נמצא.

הדרך ארוכה אבל משתלמת מאוד.

בהצלחה.

אברהם.



בס"ד.

הסיפור שלי הוא כזה. בשנים האחרונות כל פעם שניסיתי להתחזק בעבודת ה', בהתחלה התחזקתי בתפילה ובלמוד. ומה שנהיה מזה, שהייתי מקבל 'אורות', אך לאט לאט הייתי מתנתק מהמציאות, עד שהגעתי לשיגעון ולאשפוז. כרגע אני מפחד מלחזור בתשובה, כי אני לא רוצה להשתגע. אבל הבעיה היא שאני מודע לזה שהתכלית היא בעבודת ה', וזה מאוד חסר לי.

מה עלי לעשות?

*** 209:

בעזרהי"ת.

שלום,

חז"ל אמרו שיש בתורה שני כוחות: סם חיים וסם המות. שנאמר: 'זאת התורה אשר שם (סם) משה'. לכן אי אפשר לקחת את הסם, לא במינון הנכון. כי זה מה שעושה את ה'אורות' של השיגעון. לעומת זאת, אפשר

לזכות לחיים נפלאים ומאושרים ע"י התורה, וזוכים גם לתכלית שלשמה נבראה הבריאה. על כן טוב עשית שברחת מהחזרה בתשובה באופן שהיית בו, כי לא זו דרכה של תורה. אלא 'דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר'. אני מוכן לצעוד איתך לאט לאט, במינון הנכון, ולהורות לך את דרכו הנפלאה של רבנו, עד שתגיע לגאולת נפשך, וכל זה בתנאי שלא תהיה חכם בעיני עצמך ותתווכח על הדרך שאני מציע לך. אין לי את הכוח והזמן לוויכוחים ושכנועים לקחת את התרופה, אני יכול רק להציע אותה ותן לא. לא יודע מצבך המשפחתי, חשוב מאוד לדעת.

א. אתה מוכרח לעסוק באיזה עבודה שהיא תתן לך את הצמצום, ותבנה לך כלים שעל ידם תוכל לקבל את אורו של הקב"ה
ב. קח רק את ספר המידות של רבנו, ואותו תלמד בזמנך הפנוי הלוך ושוב, עד שיהיה שגור בפיך. ספר זה יצמצם את מידותיך עד שיהיו מידות טובות, תהייה במדרגת אדם כמאמר רז"ל: 'אתם קרויים אדם'.
ג. כל יום למד הלכה אחת באחד מספרי ההלכה הקצרים. שאר היום תהיה בשמחה! ואל תחמיר שום חומרות בשום עניין ובשום הלכה. תוכל גם לשאול אותי בפרטות כיצד לנהוג בהלכה זו או אחרת. אם אתה מוכן לקיים את העצות הראשונות האלה, נוכל להמשיך הלאה. בהצלחה! אברהם ציון.

הַפֶּנֶק *** 209:

שלום לרב,

אני מוכן לנסות ללכת על פי העצות שלך. אני בן 39 ורווק. בקשר לעבודה אני לא עובד כרגע. אני מוכן לחפש עבודה כבר בתחילת שבוע הבא.

כרגע עבודת השם שלי מתרכזת בזה שאני עושה שעה התבודדות. והתחלתי ללמוד את ספר המידות. וכן כמה הלכות. השאלה שלי היא - תוך כמה זמן ארגיש את הקשר לעבודת השם?

הַפְּסָק *** 209:

בעזרהי"ת.

שלום י.

בכל צעד וצעד שתצעד לכיוון הטוב, מיד תרגיש את הקשר שלך להקב"ה. כל צעד יעצים את התחושה הנפלאה שלך, לכן אל תעמיד זמן שבו הנך רוצה לראות את התוצאה הסופית, זה יתסכל אותך. לך פשוט, בלי שאלות ובלי להשתמש עם השכל. תבנה לך את הנפש שהתייסרה כל כך בחיים, עד שהיא תחזור לכוחה הטבעי, ואז תזכה לשמחת עולם. אל תוסיף שום עבודה, או למוד נוסף על מה שכתבתי לך, ואל תחמיר על עצמך בכלום. תעשה רק מה שאתה יכול, אע"פ שאתה יודע שצריך לעשות עוד דברים. ראשית, נחזיר את נפשך לכוחותיה הרגילים, ואח"כ נמשיך.

העצה שקיבלת: למצוא איזה עבודה, היא פרמטר חשוב מאוד מאוד בבניין נפשך. העיסוק הגשמי נותן מנוחה עצומה למוח. אתה זקוק לזה כדי להברותה.

תהיה בקשר, בהצלחה

אברהם ציון.

הַפֶּנַק *** 209:

בס"ד.

שבוע טוב לכבוד הרב.

רציתי לספר לך על מה שעובר עלי בימים האחרונים, בפרט בשבת. פשוט אני מרגיש שאני בריה חדשה. אני מרגיש כל הזמן אור בפנים, שמחה, ישוב הדעת ושמחה. סימתי את ספר המידות, ואני כבר מתגעגע להתחיל אותו מחדש. התפילות הם משהוא אחר לגמרי. כמובן שהדרך עוד ארוכה, אבל ללא ספק אני מרגיש כאילו קרה לי נס. עכשיו יש לי שאלה: האם אני יכול ללמוד יותר הלכות בשולחן ערוך, וכן להגיד קצת תהילים וללמוד קצת?

בתודה.

י.

הַפֶּנַק *** 209:

בעזרהי"ת.

שבועו טוב י,

שמחתי שאתה מרגיש כבר קצת יותר טוב. אל תוסיף שום למוד ושום עבודה נוספת, וגם לא להשקיע יותר זמן במה שעתה עוסק. תמשיך במתכון שהתחלת בו עד שיתחזקו לך הכלים לקבלת האור הבא. הזהר, אל תרוץ בהתלהבות, ואל תפחד שאם לא תמהר אתה עלול להפסיד משהו. להפך, על ידי הבהלה מפסידים. האור האלוקי נמצא תמיד בכמות של אין סוף. אל תדאג, תמיד יהיה. וזה שנאמר: 'אני אל שדי' - אומר רבנו: שיש 'די' באלקותו לכל בריה ובריה. תמצא איזה עבודה גשמית להתעסק בה, זו רפואה למוח. לפני הכל.

בהצלחה!

אברהם ציון.



שלום כבוד הרב.

קודם כל, אני רוצה להודות המון לגבי השיעורים המחזקים והמעוררים שלך.

אני ואשתי בעלי תשובה מזה 4 שנים בערך. ברוך השם הכל הולך מצויין, ובאמת בעקבות שפעלתי בעקבות העצה שנתת לי לכבד את אשתי אני רואה את האור והמצב הולך ומשתפר.

יש לנו שני חתולים בבית שאשתי מאוד אוהבת. קראתי שהצדיק מיבנאל כתב שלהחזיק חתול בבית גורם לצרות ברוחניות ובגשמיות, ומאז אני די מצוער מכך, למרות שאני יודע שמעיקר הדין אין איסור להחזיק חיות מחמד טמאות בבית. אין מצב שנמסור את החתולים, כי אשתי לא תסכים, וגם יש בכך צער בעלי חיים. האם זה נורא אם נמשיך להחזיק אותם? המון תודה!

*** 210:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

דברי הצדיק מיבנאל קודש קודשים, אך לדעתי הם נאמרו למקרה מסויים שהיה לפניו. כי כמו אזני שמעתי ממנו, שלפעמים אומר דבר שמתאים למישהו מסויים ואין ללמוד מזה לכל המקרים.

יש לי שני חתולים ואני מאכיל אותם ומטפל בהם.

רבנו אומר (ס' המידות רחמנות א): בְּשִׁבִּיל שְׂאִין מְבַקְשִׁין רְחֻמִּים עַל חֵבְרוֹ, עַל-יְדֵי זֶה נוֹפֵל לְתַפְיָסָה. וְתַקוּן לְתַפְיָסָה - שְׂפִירְגָּס אֵיזְהוּ בְּעַלְי-חַיִּים. צְרִיף לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִלְּצַעַר אֶת בְּעַלְי-חַיִּים, כִּי יִזְקֶה לוֹ.

ורחמיו על כל מעשיו כתיב. אברהם



שלום כבוד הרב,
האם יש דרך לחזק את האמונה?
תודה.

*** 211:

בעזרהי'ת.

שלום.

הדרך פשוטה: ללמוד תורה, להתפלל, לקיים מצוות, כמו שאמר דוד המלך: כל מצוותיך - אמונה. ובעיקר להתבודד. לקבוע זמן קבוע במקום פנוי מטירדות העולם ולדבר ולדבר עם ה', עד שתמחק הקליפה שבמוח שמסתירה את הקב"ה.

ואם תישאל, איך אלמד תורה ואתפלל בלא אמונה? התשובה, למד ותתפלל בלא אמונה. בעקשנות ובמרץ בלי לוותר, עד שיפתח לך, ותיראה מראות אלקים, מה שלא חלמת בחלום הכי וורוד שלך שיש כאלה דברים נפלאים ומענגים בעולם.

אברהם



שלום כבוד הרב,

אשמח אם תוכל לענות לי על השאלה הבאה:
יש לי מאבק בין השכל ללב. בלב אני יודע שיש אלוקים, בראש לא.

הבעיה היא, שבכל פעם שאני רוצה להאמין שכל מה שקורה הוא בידי שמיים, מגיחה מחשבה מהראש, שמטילה ספק בכך, ובגלל זה אני נכנס למאבק פנימי בין השכל ללב.
מה עושים על מנת להשקיט את השכל ושהלב ישלוט?
תודה.

*** 212:

בעזרהי'ת.

שלום.

שאלת שאלה שהיא פרוייקט חיים, שאם מגיעים אליה נכנסים לגן עדן בחיים.

היות שאתה איש שכלי, אתן לך תשובה שכלית שאולי תמעיט את תלותך בשכל.

הנך בודאי יודע שדרך החשיבה של השכל תלויה בתיכנות שלו. לכן על השכל אין לסמוך. כאשר אני אומר שתיים כפול שתיים שווה חמש, השכל שלך אומר - לא יכול להיות, כי את השכל שלך תיכנתו בכיתה א' שהתשובה ארבע ולא חמש. מפה תבין שכל ההחלטות וההסברים וההתנהלות שלך בחיים ודרך החשיבה שלך וכו', הכול הוא פועל יוצא של תיכנות שתוכנתת בבית הספר, בחברה, על ידי הורים, מורים חברים וכו'.

מי אומר שהתיכנות הזו הוא דרך ההתנהלות הנכונה? הרי יש עוד 7 מליארד מתוכנתים שכל אחד חושב אחרת ממך, אז מי האמת?
כאשר אתה נכנס לתורה, באה התורה ואומרת לך תעשה פורמט למוח שלך ותקבל תוכנות חדשות שעל פיהם תחשוב, ועל פיהם תתנהל, ועל פיהם תשתנה המהות שלך להיות אדם - אדמה לעליון, אתם קרויים אדם ולא אומות העולם, כדברי חז"ל.

במילים אחרות, תתחיל לא להאמין למוחך שמטעה אותך, עד שתמלא את מוחך בחומר חדש, בשכל האלוקי שבתורה. ואז תתחיל לחוות את ההרגשות של עולם הבא, גן עדן. כי הרי החוויות והתחושות שבלב נובעות ממה שהולך במחשבה.

בהצלחה.

אני לרשותך לאורך כל הדרך ידידי.

אברהם.

הפנ * * * 212:

תודה רבה כבוד הרב.

השאלה היא כיצד עושים זאת? מהי הדרך? איפה ההתחלה?
אתן לך דוגמא פרקטית: אני מודה לבורא עולם על מה שנתן לי, פתאום מתגנבת מחשבה שאומרת, אתה בטוח שהוא נתן לך? אולי זה מקרה? האם זה הגיוני? לפעמים יש מחשבות קשות יותר. לאחר מכן, יש מחשבה נוספת חיובית שמתקנת את המחשבה שהתגנבה ושוב באה מחשבה נוספת שסותרת אותה. באותו האופן, יש לי המון מחשבות כאלו והן רצות אחת אחרי השניה.

בעיה נוספת: שאני מודה לבורא עולם, המוח מתחיל להתמקד בדברים שלא קשורים למה שהתכוונתי מלכתחילה, וכך אני מוצא את עצמי שעובר זמן רב ולא התמקדתי בתודה שלי לבורא עולם.
אילו שתי הבעיות העיקריות שלי, של השכל שמונעות ממני אמונה חזקה יותר.

אשמח אם תוכל לענות שאוכל להתקדם, כי בלב, אני יודע שאלוקים קיים, אבל עקב המחשבות השליליות, יוצא מכך שבמקום לשבח את בורא עולם, אני לא מאדיר אותו, ואני ממש לא רוצה בזה.
שוב, תודה רבה.

הַפְּסָק * 212:**

בעזרהי'ת.

שלום.

אל תעשה ענין מהמחשבות השליליות. תעשה את הרגשת הלב עיקר. תדע ותזכור תמיד שזו האמת שלך, ואת המחשבות קח כאוייב שמחפש להרע לך. כך תתייחס אליהם.

דוגמא. אתה אוהב מישוהו באמת בכל הלב. ובא איזה שכן שמתחיל ללכלך על זה שאתה אוהב ומסכסך ביניכם, האם אתה מאמין לו והולך נגד אהובך, או שאתה מזלזל בדבריו ומעיף אותו מעליך?

כך בדיוק תתנהג עם מחשבותיך שהם אוייבך. מקווה שהבנת את עומק העצה ותקיימה בהצלחה. אברהם.

הַפְּסָק * 212:**

תודה רבה כבוד הרב.

האמת, אני לא מבין את עומק העצה.

הרי ציינתי שאני נאבק במחשבות השליליות ולא מקבל אותן, אז לא כ"כ ברור לי למה התכוונת, הרי חזרת על מה שאמרתי במילים אחרות. תודה.

הַפְּסָק * 212:**

בעזרהי'ת.

שלום.

זאת הבעיה, אותו שכל שבו אנו צריכים לטפל, הוא אותו שכל שצריך להבין את העצה.

והיות שהוא בטיפול, בא נָשִׁים אותו בצד, בבית הבראה, במנוחה, לא בשימוש. ותקיים את העצה בלי להבין.
והעצה: כאשר השכל חושב על רע, אל תתייחס לזה, תאמר לעצמך זה לא אני חושב כך, זה הוא!!!
בהצלחה.
אברהם.

הַפֶּקֶט *** 212:

תודה כבוד הרב.
ברורה לי העצה שלך. אני נוקט בצורה זו.
הבעיה היא, שמאז החטא של האדם הראשון, הטוב התערבב ברע, ולכן הוא נהיה חלק בלתי נפרד מאיתנו, ולא ברור מתי המחשבות הן שלי, כביכול, או של היצר הרע.
והיות שמחשבה מתרחשת במהירות שיא, אז לא פשוט לעצור אותה.
האם יש דרך למנוע אותה מלכתחילה? או להפחית את התדירות שלה?
תודה.

הַפֶּקֶט *** 212:

בעזרהי'ת.
שלום.
אומר רביז'ל:
"מִי שְׁכַבְר גִּלְכָד בָּזָה, וַיֵּשׁ לוֹ אֱלֹהֵי הַמַּחְשָׁבוֹת, הֵן הִרְהוּרֵי זְנוּת, הֵן הִרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֵינן לוֹ תִּקְנָה, רַק שְׂיִקְדֵשׁ וַיִּטְהַר גּוֹפּוֹ, כְּדֵי שְׂיִזְדַּכֵּף וַיִּטְהַר דָּמָיו וַיִּלְךָ אֶצְלַי חֶכֶם הָאֱמֶת, וַיֹּרֶה לוֹ דַּרְכֵי הַתְּשׁוּבָה, דַּרְכֵי הַחֲכָמָה, עֲצוֹת נְכוֹנוֹת עַל כָּל דְּבָר אֲזִי יִכְנַע לְבָבוֹ הָעָרֶל, וְשָׁב וּרְפָא לוֹ אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁעֲדִין לֹא נִתְקַדֵּשׁ וְנִטְהַר גּוֹפּוֹ, אֵינן שׁוֹם תִּקְנָה מֵה

שְׁמִתְגַּבֵּר וּמִתְאַמֵּץ, וַיֵּשׁ לוֹ יְסוּרִים גְּדוֹלִים, לְסַלֵּק הַמַּחְשָׁבָה פִּי יוֹתֵר
וַיֹּתֵר הֵם מִתְגַּבְּרִים כַּנִּלְ: (ליקוטי מוהר"ן ח"א עב).
בהצלחה.
אברהם.



אבקש את עצת כבוד הרב.
אישתי אשה כעסנית בצורה הקשה ביותר. היא מיתעצבנת מכל דבר
קטן ומשדרת אנרגיה שלילית שעושה רע לנשמה.
אני כל הזמן מבקש מימנה שתעבוד על המידה הרעה הזו של הכעס,
שהחיים לצידה זה סיוט גדול. והילדים, אני שם לב, שממש נידבקו
מימנה וזה עצוב לי מאד.
הבעיה הגדולה שלי היא שאין בינינו תקשורת, ואין בינינו אהבה,
והאמת שנימאס לי מימנה. ואני יודע בתוך תוכי שאני שורף את החיים
שלי איתה, וכך חולפים להם השנים, וכבר 13 שנה שאני נשוי ורע לי
מאד - אני פשוט בודד. אני חזרתי בתשובה מלפני כשנה בערך, ואני
מאד מאמין בקדוש ברוך הוא, והיא רק מזלזלת ומקללת אותי קללות
איומות, ולא רוצה להישתנות. אפילו שאני מבקש מימנה שתלך למיקווה
היא לא רוצה לישמוע על זה בכלל, מה אני יעשה איתה? היא לא עושה
שום דבר כרצוני. כל דבר רק להכעיס, חודשים שלא מקיימת איתי יחסי
אישות. אני רוצה להיתגרש מימנה מה דעתך? אני מרגיש שכל הבית
שלי נהרס. אם אין לי מילה בבית, אם אין אהבה, אם אין שימחה. ומצד
שני, אני מפחד להיתגרש ומבולבל ביותר.

*** 213

בעזרהי'ת.

שלום.

אענה לך בקיצור, עד שאגיע לארץ, היות ואני נמצא אצל רבנו באומן, ואין כאן את התנאים לזה, אבל זכית בתנאי גדול, שאני יכול לבקש מרבנו ז"ל בשבילך, שה' יעזור לך לתקן את עצמך, במיוחד בתיקון הכללי, שעל זה אמר רבינו שאשתו תהיה תמיד מנגדת לו.

התיקון לא קל, אבל אם תהיה לך סבלנות תקן את עצמך כל החיים יתהפכו לך לטובה. אל תחיה בדמיון שאשתך היא הבעיה, עם כל אחת אחרת יהיו לך צרות אולי בצורה אחרת עד שתתקן.

אני לרשותך לאורך כל הדרך, אם תהיה לך סבלנות גם לי תהיה סבלנות להראות לך את הדרך של רבנו לגאולה הפרטית שלך.

עצה ראשונה, תתחיל כל יום להתבודד במקום שאין אף אחד ולדבר עם הקב"ה על כל העניינים שלך ואז תראה נפלאות.

בהצלחה.

אברהם.



וַיֹּאמֶר הִי אֱלֻקִּים לֹא טוֹב הַיּוֹת הָאֵדָם לְבַדּוֹ
אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזר כְּנֶגְדּוֹ.

רש"י: לֹא טוֹב הַיּוֹת – ...שֶׁלֹא יֹאמְרוּ שְׂתִי רְשׁוּיּוֹת
הֵן: הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲלִיּוֹנִים יְחִיד וְאִין לוֹ זוּג,
זֶה בְּתַחְתּוֹנִים יְחִיד וְאִין לוֹ זוּג.
עֵזר כְּנֶגְדּוֹ – זָכָה "עֵזר", לֹא זָכָה "כְּנֶגְדּוֹ" לְהִלָּחֵם.

הַפֶּקֶט *** 213:

תודה כבוד הרב על תגובתך המהירה.

אני מאד מחובר לרבנו, וקראתי הרבה ספרים שלו, וידועה לי מעלת היתבודדות, ואני משתדל כל יום לדבר ולספר לו על בעיותיי. עכשיו נתת לי חיזוק יותר להיתאמץ ולהמשיך בכך, ואני שמח שזכיתי לכך שאתה באומן ויכול לבקש ישירות מרבנו שיעזור לי.

לא ציינתי במכתב הקודם שיש לי גם בעיות של חובות גדולים ופרנסה דחוקה, אז אולי זו ההיזדמנות לבקש מימך שגם תברך אותי בכך. שמי י... בן מ.. תאריך ימים ותיזכה לכל תודה רבה רבה.

אני עובד על עצמי הרבה זמן ואמשיך לעבוד וכן להיתבודד. האמן לי שמה שאני לא יעשה היא תשאר חומה אטומה שלא תיתן לאף אחד ליפרוץ אותה.

הגאווה שלה זה משהו שהיא אפשר לתאר כלל. אני חייב להגיד לך שאני אשם בכל. כי אם אתה יודע שיש בעיה ואתה בוחר להיתעלם ולהגיד יהיה בסדר, וכך יום רודף יום ושנה רודפת שנה, ואז הבעיה רק מיתעצמת, עד שהסיכויים לתקן אותה הם פשוט אפסיים וחבל ובוזה, אני מכה על חטא. אני חושב שאף גבר לא היה רוצה שאישתו תקלל אותו קללות נימרצות ליד הילדים, ותשפיל אותו עד עפר. אני מרגיש כמו כלוא באיזה בית מאסר, וההרגשה היא הרגשה איומה.

כבוד הרב תבין שאת תופעת האלימות המילולית שלה ושכירת חפצים בזמן כעס הבחנתי מזמן, אך בטיפשותי בחרתי להתעלם. אם היא אומרת אני זה אני, ושום דבר לא ישנה אותי, זה מה יש, אז איך היא תישתנה? ידוע לי שאין בן אדם מושלם, וגם אני לא כזה, אבל אם אני בוחר לעבוד על המידות שלי, ומיתחבר לרוחניות והולך לשעורי תורה, וקורא המון ספרי מוסר, וכן לומד גמרא, אז אני מרגיש שכל יום אני לומד משהו חדש ומוכן לקבל תוכחה כדי לתקן את עצמי. לא ייתכן שאני

יחיה כאדם נשוי על הנייר, אבל כמו אלמן במציאות. ואני בטוח שאם היתה לי אשה שאני אוהב אותה והיא אותי, וביחד אנו צועדים למטרה משותפת, אז מאדם עצוב הייתי נהפך לשמח. ואז בטוח אני, שרוב הבעיות שלי כולל הפרנסה והחובות והבדידות היו נפתרות מעצמן. האשה צריכה להיות לבעל כעזר מנגדו, לעשות רצון בעלה ולהציל אותו מהחטא, כך כתוב בספרים הקדושים. ואני בגלל המחלוקת והמתח בבית, יוצא שפעמים בודדות בלבד במשך שנה שקיימתי איתה יחסים, וגם כמו איזה כלב ללא רגש. אני לא רוצה חיים כאלה כבוד הרב, תבין, קשה לי, אני ממש מרגיש שאני קורס, כמה אפשר להמשיך לסחוב כך. הילדים שלי לא ראו מעולם אותי ואת אשתי מפגינים אהבה אחד לשני, כואב לי עליהם שזה יכול להרוס אותם ולפגוע בהם. אני כל יום מדבר עם ריבון העולמים שיעזור לי ושום דבר לא קורה, ולי זה נראה שהקדוש ברוך הוא מצפה שאני יעשה את מה שאני מרגיש בתוך תוכי, וזה להתגרש מימנה, אבל ליבי מלא רחמים עליה ועל הילדים, וכך אני מוותר על חיי ונשאר דורך במקום.

אני בן 38 עם ארבעה ילדים ברוך ה', אני נראה טוב, ואני מאמין שאני יכול להשיג אשה אחרת שתכבד אותי ותאהב אותי ושתחזיר לי את שמחת החיים שהיתה לפני שנים רבות. אני מרגיש שאשתי פגעה בנפשי שלי, ושהבטחון עצמי שלי ירד, וזה מפחיד.

אני מבולבל כבוד הרב. תנסה לעזור לי.

תודה. י...

הַפֶּק *** 213:

בעזרהי'ת.

שלום י...

לפניך שתי אפשרויות והבחירה בידך.

א. להתגרש ח'ו, ואולי תמצא אישה, ואם תמצא, אולי תהיה יותר טובה מאשתך מבחינת הקללות וכו', אבל בוודאי גם לה יש פגמים מעצבנים ובלתי נסבלים, כי אין אדם מושלם. בקיצור, אפשרות ראשונה להחליף צרה בצרה אחרת.

ב. אפשרות שנייה, להאמין שהקב"ה מושל בעולם והוא מחליט לטובתך איך יעברו עליך החיים, לקבל את הייסורים באהבה, באמונה ובידיעה שלימה שזוהי זמני, ואחר שתגמור לתקן את עצמך, אשתך תתהפך ותהיה האישה הכי טובה שיש בעולם, עד שתאמר ברוך ה' שהמשכתי לסבול ולא חתכתי.

תתעלה מעל הַשְּׂנֵאָה שיש לך אליה בטעות, שנאה שבאה עקב הדמיון וחוסר האמונה שלך - שהיא מופעלת עליך מהקב"ה כדי לתקן אותך, ומסכנה בעצמה, שנפל עליה כזה תיקון שלא שייך לה אלא שייך לך, והיא צריכה לכעוס ולשבור דברים בעל כורחה, ולסבול מהכעס ומחוסר האהבה שיש לה ממך בגלל התיקון שהיא עושה לך לטובתך. 'אעשה לו עזר כנגדו', פירוש שהעזר הוא על ידי שהיא תהיה 'נגדו'. כי אם תהיה לך אישה מפנקת, אתה תישאר עם הקלקולים שלך.

בשביל להקל מעליך את הייסורים, יש דרך נפלאה. תתחיל לפנק אותה, לאהוב אותה, להחמיא לה, לחייך אליה, והכל חד-צדדית. אע"פ שממנה יחזרו קללות, חוסר יחס וכו', תגייד ברוך ה' שהיא לא ברחזה ממך וברחה מה'תיק' שנפל עליה.

אני יודע שמה שכתבתי לך זו דרך של הצדיקים האמיתיים, שהם אנשים חזקים, לא סופרים את העולם ואת החיים, כי לפניהם עומד יום המוות מול העיניים - שבו יודעים שהם טסים לעולם אחר. הצדיקים שאין להם ספק שכל פרטי הבריאה הם שליחים של הקב"ה, אין אדם יכול לעשות מעצמו מה שהוא רוצה ללא הרשות שקיבל מהקב"ה.

יש עוד הרבה לכתוב ולהוכיח לך שזו הדרך האמיתית, אבל שוב זה תלוי אם אתה בעל אמונה כזו או לא, עכ"פ לפניך שתי הדרכים. אני במסלול חיי בחרתי את דרך הצדיקים והרווחת בגדול. והבן. אברהם ציון.

הפס ** * 213:

תודה כבוד הרב על דיברי החיזוק והעידוד להתמיד במידת הסבלנות שתודה לאל יש לי אותה.

אין ספק שזה קשה ביותר, כי אני חש את זה על בשרי, אני מוכן ליספוג הכל, ואפשר לומר שלצערי גם היתרגלתי לכך, אבל האם לדעתך, כבוד הרב, עליי להשלים עם זה ולקבל את זה שהיא לא מוכנה לקיים איתי יחסי אישות? הרי זה צורך בסיסי, והמניעה שלה יכולה להפיל אותי לבור עמוק, כי כל יום יש לי מלחמה עם יצרי, ואני בשנה האחרונה שומר על הברית, שאני לא מאמין על עצמי איך שאני מצליח לכבות את היצר, וזה רק עם קריאה יום יומית של ספרי מוסר והרבה עיון בתורה הקדושה, וכמובן גמרא, שעורי תורה ושמירת עיניים. אבל בכל זאת, זה קשה מְאֹד מְאֹד, כמה אני יכול להחזיק מעמד, אם אני נשוי או מערכת זוגית נורמלית וגם לא נורמלית, בכל זאת מקיימים את מה שצריך. ואילו אצלי זה סיוט גדול, אני מפחד שיבוא יום ואני כבר לא יוכל להחזיק מעמד ואני יפול בכך. ומה שמצב כזה נותן לי להרגיש, שאני לא גבר, שאני כמו איזה נזיר.

מה אני יגיד לך כבוד הרב, זה מטמטם אותי. אם היה לי את כוחות הנפש והאפשרות הכלכלית הייתי בוחר באפשרות של להיתגרש מימנה ולהיפתר מהצרה הזו, כי זה כאילו שאני נשוי אבל זה לא. וגם אם אחרי כמה חודשים - ואני מיתכוון ברצינות - שפשוט זה כך, שרק אחרי פרק זמן ארוך ביותר יש לה איזה עת רצון, ואז זה מיתקיים, ללא אהבה,

כמו חיית שדה, ועוד שהיא לא שומרת על טהרה, הרי היא שולחת אותי ישירות לגהנום. שאני כותב לך את כל המיכתבים האלו, אז אני רואה כמה אני בבעיה קשה.

הַפֶּנַק *** 213:

בעזרהי"ת.

שלום.

מבין את סבלך טוב מאוד, וצר לי בצערך הקשה. אלה באמת ייסורים קשים מאוד. לא יודע מה הקב"ה רוצה לעשות ממך, אבל בוודאי איזה דבר נפלא, כי אילולא כך, לא היו עוברים עליך יסורי תופת אלו. עוד תיראה איזה נפלאות יתן לך הקב"ה אחרי כל הסבל הזה, כי אשרי הגבר אשר תייסרנו ומתורתך תלמדנו.

חזק ואמץ, והקב"ה מתפאר בך - שיש לו אדם כמוך שמוסר נפש בשבילו.

תמשיך בעבודת ה' שלך, תרבה בהתבודדות, תצפה בשיעורי הוידאו באתר והתחזק באמונה, כי סוף סוף יפנה אליך הקב"ה את חסדיו הגדולים.

תהיה בקשר.

אברהם ציון.

הַפֶּנַק *** 213:

אעשה כדברך כבוד הרב, ואמשיך להיתחזק, ומקווה שהקדוש ברוך הוא ימשיך לתת לי כוחות לכך. תודה לך על תשומת הלב. השיעורים שלך באתר מרוממי נפש, ולזה אני זקוק, שיהיו רק דברים טובים לדבר עליהם, ושנצפה להם אמן.

נְמָצָא, שְׁבַחֲנִית אֶחָד הוּא הַתְּכֵלִית וְהוּא כָּלוּ טוֹב, כִּי הַתְּכֵלִית הוּא כָּלוּ טוֹב, כִּי אֶפְלוּ כָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרֵי וְהַרְעוֹת הַעוֹבְרִין עַל הָאָדָם, חֵס וְשְׁלוֹם, אִם יִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית, בְּזָדָי אֵינֶם רְעוֹת כָּלָל, רַק טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי בְּזָדָי כָּל הִיסוּרֵי בָּאִים בְּכוֹנֵה מִהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ לְטוֹבָתוֹ, אִם לְהִזְכִּירוֹ שִׁישׁוּב בְּתִשׁוּבָה, אִם לְמַרְק עוֹנוֹתָיו, וְאִם בֵּן הִיסוּרֵי הֵם טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי כְּנִגַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא בְּזָדָי רַק לְטוֹבָה. נְמָצָא, שְׁבַכְל הַרְעוֹת וְהִיסוּרֵי שִׁישׁ לְאָדָם, חֵס וְשְׁלוֹם, אִם יִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית, הֵינּוּ כְּנִגַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא יִהְיֶה לוֹ יִסוּרֵי כָּלָל, רַק אֲדַרְבָּא יִתְמַלֵּא שְׂמִיחָה, מְגַדֵּל רַב הַטוֹבָה שִׁיסְתַּכֵּל בְּתֵכֵלִית הִיסוּרֵי הַלְלוּ, כִּי הַתְּכֵלִית הוּא כָּלוּ טוֹב כָּלוּ אֶחָד בְּנִי"ל, וּבְבִאֲמִת אֵין שׁוּם רַע בְּעוֹלָם, רַק כָּלוּ טוֹב. אַף עַקֵּר הַצֵּעַר שִׁישׁ לְאָדָם מִהִיסוּרֵי שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, חֵס וְשְׁלוֹם, הוּא רַק מַחֲמֵת שְׁלוֹקֶחִין מִהָאָדָם הַזֵּעֵת, עַד שֶׁאֵין יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית, שֶׁהוּא כָּלוּ טוֹב.

(ליקוטי מוהר"ן קמ"א ס"ה)



שלום לכבוד הרב,
עקב ההתעללות בבעלי חיים בטרם הם נשחטים שחיטה כשרה,
ובעקבות צער בעלי חיים (שהוא איסור מהתורה) שנגרם בגלל
התעשייה של הבשר, אני שוקל להפסיק לאכול בשר ועופות. אלא שיש
פה עניין של תיקון ניצוצות הקדושה בבשר, בברכות שאנחנו מברכים,
אז אני מתלבט, האם להפסיק לאכול בשר עקב צער בעלי חיים, האם
זה מעשה נכון. אולי הברכות על הבשר עדיפות על ההימנעות מאכילת
בשר. בקיצור, אני מתלבט, ואשמח לשמוע את דעתך בעניין. אני בעיקר
לוקח בחשבון שיש איסור מהתורה לגרום סבל לבעלי חיים, ולכן אני
לא יודע, האם מלכתחילה מותר לאכול בשר של חיות שעברו התעללות
בטרם השחיטה. האם זו לא עברה על התורה, על אף שהבשר כשר
מבחינת השחיטה וכו'.

תודה.

*** 214:

בעזרהי'ת.

שלום.

אמרו חז"ל (סנהדרין דף נט:):

אמר רב יהודה אמר רב: אדם הראשון לא הותר לו בשר לאכילה...
וכשבאו בני נח התיר להם.

וכן במדרש אגדה (בובר) בראשית פרק א:

ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זורע זרע. מכאן אתה למד שלא הותר לאדם לאכול בשר. לפי שלא ברא הקב"ה בריותיו על מנת שימותו, שאם לא חטא אדם לא היו הבריות מתים. נמצאנו למדים, שבתחילה לא הותר לאדם לאכול בשר, אבל אחר שחטא וירד למדרגת הבהמה, הותר לו לאכול בשר ככל הבהמות. ולעתיד לבוא, יהיה שוב מצב כמו אצל אדם הראשון שלא יאכלו בשר. (לא מצאתי המקור עדיין).

היות ואתה במצב שבא לך להפסיק באכילת בשר, יתכן שגמרת לאסוף את כל ניצוצות הקדושה השייכים לך, שיש בבשר. כי רבי נחמן אומר (ליקו"א ע"ה): ... לְכֵן יֵשׁ נִיצוּצוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּכָל דְּבָר, בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֵּה וּבְמִלְבוּשׁ, וְהִתְעַנּוּג שֵׁישׁ מִן הַדְּבָר מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה הוּא הַנִּיצוּצוֹת". כלומר, ההנאה שיש לך מן המאכל הוא הניצוץ שאתה צריך לקשר לקב"ה. וזה אתה עושה על ידי הברכה אליו. לכן אם אין לך הנאה באכילת בשר אין לך שם יותר ניצוצות. אברהם ציון.

הפס ** 214:

תודה רבה על התשובה המהירה, בהחלט עזרת לי להחליט. כפי שאמרת, אני לא מוצא עוד טעם באכילת בשר, לכן אני אפסיק בעז"ה, בלי נדר.

אומר רבני (ליקו"א מופ"ן קמ"א פ"ו)
זֶה שֶׁכָּל מִינֵי צִדְעֵי וְכָל הַיְסוּדִים אֵינָם רַק מִחֲסוּיוֹן
הַצֵּדָה כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ צֵדָה וְיוֹדֵעַ שֶׁכָּל הַיְסוּדוֹת
מֵהֵם יִתְרַפֵּק אֵין לוֹ שֵׁם יְסוּדָיו. וְאֵין מִיֵּשׁ
שֵׁם צִדְעֵי כִּי "ה' יִתֵּן וְה' יִקַּח" (א"י"ב י"א) ...



שלום כבוד הרב.

אודה לך מאוד אם תוכל לעזור בשאלה בענייני אמונה שיש לי.
אם אני סובל ממשוהו מסויים, לא ברור לי איך אני אמור לחשוב
ולהרגיש לגבי הדבר הזה.

מצד אחד, אני מאמין שזה לטובתי ואני צריך לשמוח בייסורים הללו.
כי זה בעצם מתנה וחסד שהשם עושה איתי.

מצד שני, אחרי שאני משנן את זה לעצמי ומתחזק באמונה הזאת, אני
כבר לא מרגיש סיבה להתפלל על הייסורים שייצלמו, אלא אני שמח
שהם קיימים.

וזה קצת סותר את העניין שלפי מה שהבנתי, תכלית הייסורים היא
להביא אותנו להתפלל, ואז יוצא שהתכלית של הייסורים לא מושגת.
המון תודות, ויישר כוח על הפעילות המבורכת!

*** 215:

בעזרהי'ת.

שלום ד..

אני לא יכול לענות לך. כי הרי הנך שמח בייסורים ולא מרגיש אותם,
ואני חושש שהתשובה תבלבל אותך ותקלקל לך זאת, ואז תתחיל
להרגיש את הייסורים ולסבול מהם.

מה לך להתפלל, ועד מתי תלך עם חוכמות. אתה רוצה לעזור לקדוש
ברוך הוא לנהל את העולם?

אברהם ציון.

הַמַּעַר *** 215:

בס"ד.

שלום כבוד הרב.

חס וחלילה שאנסה לעזור לקב"ה לנסות לנהל את העולם, אני בסך הכל מנסה להבין מה עלי לעשות עם הדברים שעוברים עלי. לא אמרתי שאני לא מרגיש את הייסורים, אמרתי שאני שמח בהם, וגם זה לפעמים, לא כל הזמן.

ברור שאני סובל מהם, אחרת הם לא היו ייסורים, אבל לפעמים אני מצליח להרגיש כמה שזה בעצם טוב עבורי, ואז אני כבר לא רוצה שהם יעברו. השאלה שלי, האם זה בסדר?

הַמַּעַר *** 215:

בעזרהי"ת.

שלום ד..

כשבאו חכמי ישראל לבקר את רבי יוחנן שסבל מיסורים ושאלו אותו: "חביבים עליך ייסורים? אמר: לא הן ולא שחרם". תלמידו של הבעל שם טוב, רבי נחמן מהורדיינקא (סבא של רבנו נחמן) היה תמיד שמח ביסורים עד שלא היה מתפלל כלל כדי לסלקם מעליו. אמר לו הבעל שם טוב, לא זו הדרך.

אנו מתפללים "ואל ש-די יתן לך רחמים" ומסביר רבי נחמן (ליקו"ת סב): וְעָקַר רַחֲמָנוּת הוּא בְּבַחֲיִנַת (בְּרֵאשִׁית מ"ג): "יֵאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לְכֶם רַחֲמִים" - 'לְכֶם' דִּיקָא, הֵינּוּ שְׁהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לָנוּ הַרְחָמָנוּת, שְׁיִמְסֵר אֶת הַרְחָמָנוּת בְּיַדְנוּ. כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ יִכּוּל לְהִיּוֹת שְׁגָם הַחוּלְאֵת הַקְּשָׁה וְכָל הַיִּסּוּרִין הֵם הַרְחָמָנוּת שְׁלוֹ, כִּי בּוֹדָאֵי כָּל מַה שְׁהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה לְהֵאָדָם, אֶפְלוּ יִסּוּרִין קָשִׁים, הַכֹּל הוּא רַק רַחֲמָנוּת, אֲבָל אָנוּ מְבַקְשִׁים, שְׁיִתֵּן וְיִמְסֵר בְּיַדְנוּ אֶת הַרְחָמָנוּת, כִּי אֵין אָנוּ מְבִינִים הַרְחָמָנוּת שְׁלוֹ וְגַם

אין אנו יכולין לקבל אותו הרחמנות שלו הנ"ל, רק שהשם יתברך יתן בדינו את הרחמנות, שאנחנו בעצמנו נרחם עלינו, ואצלנו הרחמנות בפשיטות, להתרפא מן החלי וכיוצא בזה.

יוצא איפה, שעיקר הרחמנות בלי חכמות שיהיה כפשוטו, וזו הרחמנות לפי המדרגה האנושית, פרנסה, שפע, רפואה שמחה וכו'. אבל אם בכל זאת אין אנו מקבלים את הרחמנות כפי דעתנו, אזי באמת צריך להתנהג כפי שאתה מתנהג לקבל באהבה את הייסורים, להאמין בקדוש ברוך הוא שסוף סוף הכל לטובה.

ואומר רבי נתן: כאשר הרחמים הם בצמצום עדיין, בחינת רחמים סתם, בהכרח שלפעמים יהיו הייסורים ח"ו לטובה מצד הרחמים. כי אם לאו יפסיד ח"ו יותר מזה במקום אחר. אבל כשזוכים לבחינת רחמים רבים, שם אין שום צמצום ודין, ויוכל להספיק הרחמנות לכל העניינים והאופנים. ועל כן אז בוודאי יוכל למסור בדינו הרחמנות שאנחנו בעצמינו נרחם עלינו כפי רצוננו, כי לא יזיק לנו ח"ו. ובשבת קודש זוכים לבחינת רחמנות הזו בחינת רחמים רבים. (ליקו"ה אור"ח עירובי תחומין ג) מברכה, שה' יתן לך כוחות להעמוד בייסורים, ויותר מזה שייסלק ממך את הייסורים בלי שתפסיד דבר. אברהם ציון.

הפס ** * 215:

תודה רבה לך כבוד הרב על תשובתך ועזרתך!





לכבוד הרב אברהם ציון שליט"א (דחוף מאוד).

שלום רב.

א', השעורים שלך מאוד מחזקים ומשמחים אותי ונותן לי עבודה למעשה.

רציתי לשאול את כבוד הרב, יש לי בעיה שיש לי שכן שמגדל המון חתולים, ובערך לפני 2 שנים בארוחת ערב באמצע שאני אוכל, ניכנס לי מחשבה בראש שאני אוכל חתול (היה איזה נקודה שחורה על האוכל), ומאז אני משתגע מזה, כול פעם שאני בא לאכול אני מרגיש כאילו יש לי חתול בפנים, חס ושלום.

מבחינה שכלית, אני מבין שזה לא יכול להיות, ושזה שטויות, אבל הלב (רגש) שלי לא נותן לי מנוחה, מה אפשר לעשות?

בתודה.

...

***** 216:**

בעזרהי"ת.

שלום מ...

תעשה שני שינויים והמְדָמָה של החתול יעלם.

א. את הארוחת ערב שלך תזין או קדימה 3 שעות, או אחורה 3 שעות.

ב. אל תאכל באותו מקום שאתה רגיל. תעבור למקום אחר.

בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפֶּסֶק * 216:**

א', תודה כבוד הרב על התשובה.
ב', זה קורה לי בכול מקום בבית, במיוחד שאני אוכל בין 8 וחצי ל-9 בבוקר (אבל זה קורה כול היום).

הַפֶּסֶק * 216:**

בעזרהי'ת.
תאכל שבוע מחוץ לבית.
אברהם ציון.

הַפֶּסֶק * 216:**

ב'ה ית' בר'ה.
אני מודה לרב שליט"א על התשובה.
ב'ה, אני יעשה מה שהרב אמר.



אמר רבינא: האי מאן דמיבעית, אף על גב דאיהו
לא חזי, מזליה חזי (מי שגבהל מאיזה דמיון, אף על
פי שהוא לא רואה את הסיבה לכך, מזלו
רואה אותה), מאי תקנתיה (מה תקנתו)? לנשוף
מדוכתיה (שיקפוץ ממקומו) ויעבור למקום אחר. ואז
ישתנו המחשבות. (מסכת מגילה ג)





1. מה התיקון לגבר ששוכב אם גויה?
2. מה התיקון לגבר ששוכב אם נשואה?
3. מה לעשות למצוא עבודה, אני שנה מחפש עבודה, אפילו למדתי טכנאי מחשבים ולא מוצא עבודה?
ל...

***** 217 :**

בעזרהי'ת.

שלום ל...

התיקון הראשון זה - לא להתייאש, ולהמשיך להיות באמונה חזקה בקב"ה שהכל בידי ו הוא מנהל את העולם, אף על פי שזה לא מובן לנו למה העביר אותך במקומות מטונפים.

תתחיל לעשות התבודדות יום יום. להיות במקום לבד עם הקב"ה, לדבר אתו, לספר לו את לבך ואת כל מה שעשית בפרוטרוט, לבקש ממנו חסד ורחמנות - לעזור לך לצאת מהגיהנום שנפלת בו.

המקווה מטהר מכל הטומאות ומכל העברות.

תתחיל ללמוד כל יום מעט תורה ועוד מעט, עד שמוחך יהיה מזוכך ומטוהר. השיעורים באתר הזה הם גם כן תורה שמזככת את המוח.

תתחיל והקב"ה יזמן לך פרנסה.

ומעל הכול להיות בשמחה ולהאמין בקב"ה שהכול ממנו יתברך.

ספר לי על התקדמותך.

בהצלחה.

אברהם.

המשק *** 217:

תודה כבוד הרב בעזרת השם אחזור בתשובה שלמה ואמצא זיווג משמים.



אמר רבי נחמן: (חיי מושיעין ע"ה)

...מה אדם יכולים לעשות תשובה וכו'
אשפיקים ימיכם ויבטחם פלגים אלקים אשפיקים
אשפיקים אשפיקים אשפיקים אשפיקים אשפיקים
אשפיקים אשפיקים אשפיקים אשפיקים אשפיקים
אשפיקים אשפיקים אשפיקים אשפיקים אשפיקים
אשפיקים אשפיקים אשפיקים אשפיקים אשפיקים
אשפיקים אשפיקים אשפיקים אשפיקים אשפיקים





שלום כבוד הרב,

אשמח אם תענה לי על השאלות הבאות שמעניינות אותי מאוד, כשתוכל. כל השאלות נוגעות לדרך שהנחיל רבי נחמן.

1. מעניין אותי לדעת האם יש טכניקה/ות להתגבר על פחד?
2. אותה שאלה לגבי לשנות הרגלים ולקבע הרגלים חדשים?
3. האם יש דרך כלשהי לחזק את כוח הרצון?
4. האם יש משהו באדם מעל הרצון?
5. מהו הכוח באדם החזק ביותר?
6. איך ר' נחמן מסביר את מושג תת-ההכרה? והאם הוא השתמש בטכניקות בעצמו להתעלות?
7. מה המקור של המחשבות?
8. מדוע יצר הרע, יכול להגיע למקום של קדושה כגון: בית כנסת וכד'?
9. האם מישוהו אי פעם הצליח לנצח את יצר הרע שנמצא בתוכו? תודה רבה.

***** 218**

בעזרהי'ת.

שלום.

כל התשובות לשאלות ששאלת הם רק אינפורמציה בשבילך, וזה לא העיקר. העיקר המעשה - לקיים את העצות של רבנו ולזכות לתיקון. בכל זאת אענה לך כדי שתדע מגדולתו של רבנו, ששום רז לא אניס ליה (שום סוד לא נחסר מידיעתו):

1. להתגבר על פחד: שִׁשְׁפֹּט וְיָדִין בְּעֵצְמוֹ כֹּל עֲסָקוֹ, וּבִזָּה יִסִּיר מֵעָלָיו כֹּל הַפְּחָדִים. כִּי כִשְׂאִין אָדָם דָּן וְשׁוֹפֵט אֶת עֵצְמוֹ, אֲזִי דָנִין וְשׁוֹפֵטִין אוֹתוֹ לְמַעַלָּה; וְכִשְׁשׁוֹפֵטִין אֶת הָאָדָם בְּמִשְׁפָּט דְּלַעְלָא, אֲזִי הַדִּין נִתְּלַבֵּשׁ בְּכָל הַדְּבָרִים, וְכָל הַדְּבָרִים נַעֲשִׂים שְׁלוּחִים לְהַפְחִיד אֶת הָאָדָם

(ליקוטי מוהר"ן קמא

(טו)

2. הקושי לצאת מההרגל - משום שהוא רגיל בזה. הטכניקה לעשות את ההיפך ממה שרגיל, יום אחר יום עד שיכנס בהרגל החדש. כי עָקַר כֹּל הַדְּבָרִים הֵן הַתְּחֵלָה, כִּי 'כֹּל הַתְּחֵלּוֹת קָשׁוֹת' מַחֲמַת שְׁיֹוצֵא מֵהַפֶּךָ לְהַפֶּךָ, אֲבָל אַחֵר הַתְּחֵלָה הוּא נִכְנָס מֵעַט בְּהַרְגֵּל, וְאִינוּ קָשֶׁה עָלָיו כֹּל כֶּף, וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם שְׁהוֹלֵךְ לְמִרְחוֹק מִהַתְּחֵלָה, כֵּן נִקַּל הַדְּבָר, שְׁנִכְנָס מֵעַט בְּהַרְגֵּל. נִמְצָא שְׁעַקַר כַּח הַעֲבוּדָה שֶׁל כָּל יָמִים, אִינוּ אֵלָא הַתְּחֵלָה

(ליקוטי מוהר"ן קמא סב)

3. לחזק כח הרצון על ידי עשיית חסד. כְּשֶׁנִּתְּגַלֶּה הַחֶסֶד בְּלִבּוֹ, הֵינּוּ הָאֵהָבָה וְהַשְׂתַּוְקוּת, מִתְּגַלֶּה אֲצִלּוֹ רִצּוֹן

(ליקוטי מוהר"ן קמא לא).

4. יש רצון אין סוף. וְזֶה בְּחִינַת הַתְּפִשְׁטוֹת הַגִּשְׁמִיּוֹת. כִּי כְּשֶׁרוֹצֵה לְהַכְלִיל בְּרִצּוֹן אֵין סוּף, שֶׁכָּל הַרְצוֹנוֹת מְקַבְּלִין חַיִּיתָם מִמֶּנּוּ, צָרִיף לְבַטֵּל אֶת הַיִּשּׁוֹת שְׁלוֹ, אֶת הַגְּאֹוָה. וְזֶה עַל יְדֵי תַקוּן הַבְּרִית. בְּחִינַת רִצּוֹן אֵין סוּף,

(ליקוטי מוהר"ן קמא ד).

5. ענווה, ועל ידי זה אמה נכלל באין סוף ומקבל את הכוח של הקב"ה

(ליקוטי מוהר"ן קמא ד).

6. תת ההפכה, שנה, מוחין דקטנות, מוח של תינוק. כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁיִשְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, וְאֵף שְׁנִדְמָה לְהַעוֹלָם שֶׁהֵם עוֹבְדִים אֶת הַשֵּׁם, וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה, אֵף עַל פִּי כֵן נִשְׁאָר כֹּל עֲבוּדָתָם לְמַטָּה, וְאֵין יְכוּל לְהַתְרוֹמֵם וּלְהַתְעַלּוֹת לְמַעַלָּה כִּי עַקַר הַחַיּוּת הוּא הַשְּׂכָל,

וְכִשְׁהֶעֱבֹדָה הִיא עִם שָׂכָל, מְשִׁימִין בָּהּ חַיּוֹת שְׁתּוֹכֵל לְהִתְעַלּוֹת. וְלַעֲוֹרֵר הַשָּׂכָל מֵתַת הַהִכָּרָה לְהִכָּרָה, עַל יְדֵי שְׁמִיעַת סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי'ן קמא ט). טְכֵנִיקָה לְהִתְעַלּוֹת - הַתְּבוּדָדוֹת.

7. רוב העולם מקבלים את המחשבות, מהמחשבות של הסובבים אותם. כי המחשבה הולכת באוויר, ומגיע לאדם אחר, ומעוררת את האדם אחר לאותה תשוקה. ולפי התשוקה, לפי הנפש, לפי הרוח שמגיע אליו, כן נתעורר האדם. אם התשוקה בא מצדיק לרשע, אזי נתעורר הרשע בהרהורי תשובה, ואם להפך, להפך. (ליקוטי מוהר"ן קמא לא). הצדיקים מקבלים המחשבות מהקב"ה - פי' החכמה מאין תמצא'.

8. שמעת פעם על שוד של משאית זבל? שוד עושים על ברינקס. מה יש ליצר הרע לחפש במועדון, הרי גם בלעדיו הכל מסתדר. הוא מחפש להחטיא את הצדיקים. 'ככל שאדם גדול יצרו גדול ממנו'.

9. "אמר דוד המלך בעצמו, 'וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי' (תהלים ק"ט), שְׁהַרְג כָּבֵר אֶת הַיִּצָּר הָרָע הַגְּשָׁמִי שֶׁל תְּאוּוֹת נִיאוּף בְּתַכְלִית, וְהַכְנִיעַ הַדָּם שֶׁבְחָלֶל הַשְּׁמָאֵלִי שֶׁל הַלֵּב. (ליקוטי מוהר"ן קמא עב) ויש עוד הרבה צדיקים.

מה תעשה עכשיו עם כל המידע הזה?

אברהם.

הַפֶּנַק *** 218:

תודה רבה.

אני אשוב על תוכן המידע הזה ואשתמש בו בכדי לחזק את אמונתי.



שלום כבוד הרב,

אשמח לדעת את ההסבר לפי תורת הסוד ולא לפי הפשט לנושאים הבאים:

- (1) מדוע שמים על הלחם מלח כשמקדשים?
- (2) מדוע נטילת הידיים כשיוצאים מהשירותים שונה מהנטילה על הלחם?
- (3) מדוע יש לנטול בדיוק 3 פעמים, בצורה מסוימת ולא נניח 4 פעמים? מלבד העניין ש-3 הוא מספר חזקה ביהדות.
- (4) מדוע שותים מן היין בקידוש ומה המשמעות מלבד המשמעות שיין שיין לספירת גבורה?
- (5) מה המשמעות שהאדם שמברך בקידוש חייב לאכול תחילה מן הלחם ובנוסף אסור להעביר בידו למישהו אחר, לאחר שבצע את הלחם אלא שם על השולחן והאחר לוקח?

***** 219:**

בעזרהי"ת.

שלום ידידי.

ככה ה' החליט ואנו עושים רצונו בלי להבין למה.

אברהם.

הפס 219 *:**

אוקיי תודה רבה.



פעם אחת דיבר מוהרנ"ת ז"ל עם איזה אנשים שהיו נוטים לדרכי החקירה, והתווכחו עמו אודות מאחז"ל: "קשה רמה למת כמחט בבשר החי", כידוע שאלתם בזה (איך המת יכול להרגיש?)

והשיב להם מה שמובא בספרי אמת, שלאחר מות האדם, אע"פ שהנשמה יוצאת ממנו ואינו יכול לזוז בשום אבר, אעפ"כ נשאר בו קיסטא חיותא (קצת חיות), ובזה החיות הנשאר בו נרגש גם אח"כ צער הרימה ותולעה, ועוד בזיבורים כאלה הסביר להם עד שהשתיקם. ואחר שיצא מהם, הלך עמו אחד מאנשיו והתחיל זה האיש לחזור לפניו כל דברי תשובתו שהשיב להם, ורמז לו שהוא נהנה מאד מה שסילק גם לו מלבבו המבוכה הנ"ל, ענה ואמר לו מוהרנ"ת ז"ל בלשון תימה: גם אתה רוצה להבין בשכלך? אוי לאותה בושה! הלא כשרבותינו ז"ל אמרו "קשה רמה למת כמחט בבשר החי", אני מאמין באמונה שלימה שהוא אמת ויציב ונכון וקיים, ואיני רוצה כלל להבין (כוכבי אור ע"ו סעיף ט)





לכבוד הרב שליט"א.

כבוד הרב, קודם כל רציתי לומר לך תודה על השיעורים שאתה מעביר. אני שנתיים בתשובה, ואני זוכר בתחילת דרכי הייתי באופן יומי שומע את השיעורים שלך, והתקרבותי הרבה לרבינו בזכות השיעורים של הרב, ואף זכיתי להיות פעמיים באומן ראש השנה.

אני בן 25, שנתיים וקצת בתשובה, והתחנתני לפני שנה בהפרדה ובקדושה, ברוך השם, בשידוך ובלי שום דמיונות. ישתבח שמו. כבוד הרב. כמו רוב הנשואים הטריים, גם אני קיבלתי דאגות של פרנסה וכו'.

קראתי באיזה מקום שרבינו מזהיר אותנו מלהיות בעלי חובות, ומי שיש לו חוב, זהו סימן שיש לו עבירה שבגללה הוא נהיה בחובות. אני אדם עובד, ובערב אני הולך לשיעור תורה, אני מרויח 4000 שקל בחודש, 2400 שקל בחודש הולך לשכר דירה וכל השאר על כיסוי חובות, כך שנוצר מצב שאני חי ממינוס למינוס ואיני יודע כיצד לצאת מכך.

יותר מכך, כבוד הרב, אני עובד בעבודה הזאת שנתיים (בתחילת חזרתי בתשובה), אני עובד מול לקוחות בטלפון ואני מרגיש בזמן האחרון הרבה שחיקה וחוסר סבלנות, ובעוונותי יש מקרים שאני גם מגיע לכעס על לקוחות במהלך העבודה. יש מקרים שזה גם משפיע על שלום הבית, שאני צריך זמן לעצמי, ואני בא לפעמים קצת עם פנים חמוצות לבית. אין לי איזה תעודת מקצוע או משהו כזה, וכל השאיפה שלי בחיים זה להיות יהודי פשוט וכשר. מה הרב מציע, שאשאר בעבודה ואנשך

שפתיים, או אעזוב את העבודה ואחפש לי משהו אחר, בידיעה שיכול לקחת זמן עד שאמצא משהו אחר? תודה הרב, אשמח אם תענה.

*** 220:

בעזרהי'ת.

שלום וברכה.

שמחתי לשמוע על התחזקותך בתורה, והצטערתי בצערך בעניין הפרנסה. אל תדאג הקב"ה לא יעזוב אותך ובקרוב תראה ישועות. בינתיים אל תעשה דבר, בא נחכה לראות את המהלך של הקב"ה לאן הוא יוביל אותך, ובאיזה פתח ישועה יעביר אותך. תהיה בקשר וספר לי מה שיתחדש לך תוך השבועיים הבאים, ולפי זה נדע רצון ה' ולאן לצעוד הלאה. בהצלחה. אברהם.

הַפֶּנַּח *** 220:

תודה הרב על החיזוק, בעז'ה אני אהיה בקשר ואעדכן פה איך מתפתח. ממש קיבלתי תקווה שאמרת שהקב"ה לא יעזוב אותי. יותר מזה, שהרב אמר שהוא מצטער בצער הפרנסה שלי, עלתה לי המחשבה שאם לרב יש צער מזה, אז כמה ה' הוא מצטער בענין הפרנסה שלי.

אני מנסה לחשוב, וגם בהתבודדות, מה ה' רוצה ממני, כי האמת הרב, הכל מגיע לי, כל החובות האלה, ואם לא רבינו מזמן הייתי נכנס בלחץ או ליאוש ח'ו. אבל אני שמח, כי רבינו לימד אותי שזה לטובתי.

כי מה אני בסה"כ? שנתיים חוזר בתשובה? אם הייתי כותב את כל העבירות שעשיתי לפני, וגם במהלך החזרה שלי בתשובה כמה נפילות, היה צריך לפתוח אתר אינטרנט שלם רק בשביל זה. אני אומר ברוך השם שזה בא בצורת חובות. וכמה אנשים היו משלמים בשביל להתחתן? וכמה אנשים היו משלמים בשביל להפקד (אשתי בחודש שביעי)?

היו משלמים מליונים.

אז אני משתדל להגיד תודה ומבקש מה' שיתן לי כוחות להחזיק מעמד בגשר הצר מאד הזה. תודה הרב, ה' יברך אותך.

הַפְּסֵק *** 220:

בעזרהי"ת.

שלום.

בסיפור של בן המלך ובן השפחה שנחלפו, רבנו סיפר שאיש היער אמר לבן המלך, תפסיק לרדוף אחר הבהמות, די כבר קבלת את העונש, עכשיו אתה כבר נקי.

אתה צריך להאמין שברגע שחזרת בתשובה נמחקו לך כל העוונות, ואל תזכיר אותם יותר, ואל תדבר עליהם בכלל. ואם תשאל אז למה אתה סובל? את אשר יאהב ה' יוכיח, זה ייסורים של אהבה. ככה לימד אותנו האיש יער. כי אם תמשיך לתלות את מצבך בעוונות לא תצא מזה לאור הגאולה.

בהצלחה.

אברהם.



שלום כבוד הרב.

הנה עבר זמן מה מאז התכתבנו, והאמת היא שרובו ככולו אותו דבר. ברוך השם, שגרה. יש קצת פחות לחץ בעבודה ומשתדל בערב ללכת לשיעור תורה. הנה כבוד הרב, אני מבקש מה' שיעשה עמי חסד בענין החובות וכו'. והריני בא כעת להתוודות בפני תלמיד חכם.

רבינו אומר שהכעס מפסיד הפרנסה. והנה את השבת האחרונה, במקום לקבל אותה בשמחה, נכנס בי מרירות כזו וכעס כזה מכך שכל השישי הייתי בטרדות, והגעתי למצב שאני מנבל את פי רחמנא לצלן, וכועס ביני לבין ה' (כשאני בחוץ ולא בבית עם אשתי), ואמרתי ריבוננו של עולם, אם אין אני ממלא את חיי בקדושה - אין אצלי אמצע - אני ישר נופל לזוהמא. אם אין לי תהלים, אין לי סדר בלימוד, ועובר עלי יום כזה כמו שעבר - אין לי במה להאחז. אני נופל ישר.

הגעתי הבית אחרי שמלמלתי את התפילה בבליעת מילים, וכל מי שסביבי, אני כמו אש בוער - רק דן אותו לכף חובה ואין לי אהבה כלפי אף אחד.

לא עשיתי קידוש, הלכתי לישון בשש ומשהו. אשתי העירה אותי בתשע. נטלתי ידיים, קידשתי על היין וחזרתי לישון עד שבע בבוקר.

ביום שבת עצמו כבר הייתי יותר רגוע.

ועכשיו, לאחר שבועיים ברצף שהתפללתי שחרית במנין, קמתי מאוחר, הנחתי תפילין בבית, קראתי הפרשיות ויצאתי לעבודה. מוצא בעצמי את הנקודה הטובה שאחזתי בתפילין.

וכעת אני מנסה להתחיל מחדש.

*** 221:

בעזרהי'ת.

שלום וברכה.

אני שמח לשמוע שאתה יודע את דרכי התשובה, כפי שאומר רבנו בליקוטי מוהר"ן ח"א ו', שצריך שיהיה בקי ברצוא ובקי בשוב. כלומר, זוהי דרכו של הבעל תשובה, לטפס עד כמה שהוא יכול וליפול משם, וכשנופל פותח דף חדש ומתחיל לטפס שוב וכן הלאה אלפי פעמים, כי זו דרך התשובה, עד שהטבע שלו משתנה לגמרי, וקונה בקניין גמור את המידות הטובות שמזכות אותו לדעת את ה' - שזו תכלית הבריאה. תתחיל עם סדר הלימוד של רבנו, שמציע שתקח כמה ספרים, תלמד בכל אחד רבע שעה, שים סימניה ותעבור לספר השני וכן הלאה, כך תעשה בכל יום בזמן קבוע, וכשתגמור את הספרים, קח קבוצת ספרים חדשה ותעשה אותו דבר. במקום שאתה מגיע ולא מבין, תעשה סימן, אל תתעכב, ותמשיך הלאה, בסיבוב הבא תבין. ממליץ להתחיל בספר המידות כל יום חמש דקות, ספר הלכות רבע שעה, ובחר לך עוד ספר רבע שעה כל יום.

עניין הפרנסה ילך ויישתפר בעזרתו יתברך, רק סבלנות והתחזקות יותר באמונה, כי האמונה היא כלי השפע. אני מקווה שיש לך דיבור עם ה' יתברך כל יום, והנך מספר לפניו את לבך.

אודה לך מקרב לב אם תוכל לעזור לי בהפצת תורות רבנו. אני מפיץ עלונים בבתי כנסת ברחבי הארץ, אם תתן שם וכתובת אשלח מעטפה שתניח בבית הכנסת שלך. כמו כן אודה לכל משתתפי הפורום שיסכימו לקבל מעטפה כנ"ל.

אברהם.



הָיָה רָגִיל (רַבְנוֹ) בְּעֵינָיו זֶה, לְדַבֵּר
בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵו הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד, וְכָל תְּפִלוֹתָיו הָיוּ
שְׂמִיָּכָה לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְהָיוּ לוֹ טַעֲנוֹת גְּדוֹלוֹת
לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל זֶה. וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן, הָיָה נִדְמָה לוֹ תְּמִיד
שְׂאִין מִסְתַּכְּלִין עָלָיו כָּלֵל וְאִין שׁוֹמְעִין לוֹ כָּלֵל, רַק
אֲדַרְבָּא, נִדְמָה לוֹ שְׁמַרְחִיקִין אוֹתוֹ מְעַבְדָּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל
מִינֵי הַרְחָקוֹת וּבְאֵלוֹ אִין רוֹצִין בּוֹ כָּלֵל וּכְלָל... אֶף אֶף-
עַל-פִּי-כֵן הָיָה מְחַזֵּק עֲצָמוֹ מְאֹד וְלֹא הֵנִיחַ אֶת מְקוֹמוֹ.
וְכַמָּה פְּעָמִים הָיָה שֶׁהָיָה נוֹפֵל בְּזַעְתּוֹ מִחַמַּת זֶה וְלֹא
הָיָה מְדַבֵּר עוֹד כָּל-כֶּף בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵו אִיזָה יָמִים. אַחֵר-
כֶּף נִזְכַּר בְּעֲצָמוֹ וְהִתְבַּיֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ עַל שֶׁהִרְהַר אַחֵר מִדּוֹתָיו
יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאֵמַת בּוֹזֵאֵי הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ חֲנוּן וְרַחוּם וְכוּי,
וּבּוֹזֵאֵי הוּא רוֹצֵה לְקַרְבוֹ וְכוּי, וְחָזַר וְנִתְחַזַּק בְּזַעְתּוֹ,
וְהִתְחִיל שׁוֹב לְהַעֲתִיר וּלְדַבֵּר לְפָנָי הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּנִיִּל, וְכוּי

הָיָה כַּמָּה פְּעָמִים. (ע"פ שְׁבַחֵי הַר"ן י"ב)





לכבוד הרב שלום.

כבוד הרב, אני ובעלי מאד שונים, עד שלעיתים ניראה לי שקשה לגשר על הפערים. בנוסף, בעלי מתקשה בנושא הכעס ולפעמים גם כועס והורס (הוא אינו מוכן ללכת ליעוץ נישואין). אשמח לעצת הרב מה עושים?
בתודה.

*** 222:

בעזרהי'ת.

שלום.

צר לי בצערך, אך יש עצה פשוטה ותמימה שאם תקיימי אותה תראי הצלחה גדולה.

כשהוא פונה אליך בטענות שאת לא בסדר בזה ובוזה, ולמה ככה או ככה, אל תנסי לתרץ ולהוכיח שאת צודקת, וזה לא נכון מה שהוא חושב, פשוט תסובבי את הראש הצידה, או תפני לכיוון אחר ותשתקי!!! אם תצליחי לעמוד בזה, תראי איך הוא הולך ומשתנה. וכמובן שאת אל תבואי בטענות. טענות שיש לך עליו תספרי לפני הקב"ה והוא יטביע אותם בלבו.
אברהם.

הַפֶּסֶק * 222:**

בס"ד.

תודה כבוד הרב. איזו רְאִיָּה. אלו עצות טובות. תבורך, מקבלת כל הייסורים באהבה ולמען שמו באהבה. תודה. כבוד הרב היקר, אם אפשר עוד אחת קטנה : לגבי בני, האם לכבוד הרב טיפ, כיצד להקל את דרכו? וכן בהיזדמנות זאת, ברכה לאימי החולה במחלה, וכעת עם חום היכול לסכן חייה. אם אפשר ברכת הרב והמלצתו לרפואתה. תודה. תודה.

הַפֶּסֶק * 222:**

בעזרהי"ת.

שלום.

תרגילי עצמך לדבר עם הקב"ה כל יום ויום. תמצאי איזה פינה שקטה ותספרי לו כל ליבך, מה את מרגישה, מה עובר עליך, את דאגותיך, את שמחותיך, דברי על הילדים, והכל הכל. וגם כשהכל טוב תמשיכי להפגש עם הקב"ה כל יום ולהודות לו על כל הטוב שעושה עמך. אם תתמידי בזה תיראי איזה בטחון עצמי יהיה לך ותרגישי שיש לך גב חזק לעבור את החיים, כי הקב"ה טוב לכל, והוא החבר הכי טוב, הכי נאמן, והכי אוהב. בהצלחה. אברהם

הַפֶּסֶק * 222:**

בס"ד.

כן, שמעתי רבות על מעלת ההיתבודדות והדיבור עם השם. אנסה להתמיד המון תודה. אין עוד מלבדו.



אני עולה חדש, 11 חודשים בארץ. בת זוג שלי עזבה אותי ליפני 3 חודשים ואכשיו (ועכשיו) פתחה משפת(ט) לי. יש לנו 3 ילדים והיא רוצה כסף יותר ממה שאני מצליח(ח) לקבל. אני חילוני אבל קרתי כמה ספרים קשור לדת ויש לי הרגשה חזקה לתורה שלנו. פשוט רצייתי להכיר אנשים וקהל ולהתחיל להיתקרב... אני אומן (ג'וגלר עם עופה וחד עופן ועוד) בן 31 וגר ב... מודה על הזמן והעזרה שלכם. תודה

***** 223:**

בעזרהי'ת

שלום ד...

שמעתי מצערך ואני מקווה לאלוקים שיעזור לך בכל מה שאתה צריך. אם העבודה כג'וגלר לא מספקת את צרכיך, תעשה מזה הובי ותמצא לך משהו עם משכורת קבועה, ואולי זה יחזיר את אשתך אליך. מקווה לאלוקים שיהיה לך שלום בית. תבקש מאלוקים בשפה פשוטה בשפת האם שלך שיעזור לך. אברהם ציון.

המשק * 223:**

הרב היקר.

יכול ליהיות שלא היסברתי את עצמי טוב מספיק. אבל לנסות להסביר אפילו אם רק פחות או יותר: זה פשות סיפור ערוך מדי, ואני לא רוצא לבזבז הזמן שלך. מה שאני מחפס ומבקש עזרה הוא, למצוא אנשים שכמוני צעירים שאוהבים הרב נחמן, כדי שאמצא חברים להיתקרב לדת

ותפילה ותהילים, שגם כן יודים הדרך של מי שמאמין ביש אדון בעולם, שעושה הכול רק לתובתינו, ושיחזיקו אותי גם במחשבות אלו, כדי שלא אכשול באמונה, ולא אתייש, ולמצוא בריות בראש ובנשמה, ודרך להתקרב לדת. אני מחפש אנשים ודת! בבקשה, אם יש בידך לעזור לי עם זה...

סליחה על העברית שלי ואני מעוד מודה.

...ד



אומר רבי נתן:

צריך להרגיל עצמו מאד שיהי לו כיסופין והשתוקקות דקדושה, שיכסוף וישתוקק ויתגעגע מאד תמיד מתי יזכה להתקרב לה' יתברך באמת, לצאת ממודריגתו הפחותה והשפילה וליכנס אל הקדושה באמת - לשוב אליו יתברך. וצריכין להוציא בפה הכיסופין וההשתוקקות והגעגועים דקדושה הנ"ל, ואז זוכים לצייר אותיות התורה לטוב. ואז זוכים לבחינת קבלת התורה כפי ההשתוקקות והכיסופין דקדושה שהיה לו, היינו שזוכה אחר-כך באמת שיתמלא רצונו שיזכה לקבל את התורה, דהיינו לקיים את כל דברי התורה באמת שזה עיקר בחינת קבלת התורה.

(ליקוטי הלכות יור"ד בשר שנתעלם מן העין ד-ב)





שלום כבוד הרב,
אשמח לדעת אולי תוכל לעזור לי בקושיה הבאה.
התנ"ך והגמרא עברו הרי מדור לדור.
איך ניתן להסביר שאדם כלשהו זכר ושינן את כל הפסוקים בצורה
מדוייקת כל כך עד שהכל נכתב?
האם היו להם כלים תודעתיים שאין היום? והאם אתה יודע מה רבי
נחמן מברסלב אומר על זה? ואולי הוא גם אומר איך ניתן לשנן כל כך
הרבה חומר בצורה מדוייקת?
תודה.

***** 224 :**

בעזרהי"ת.
שבוע טוב.
התנ"ך נכתב על קלף. משה כתב את התורה בזמנו, יהושע כתב ספר
יהושע בזמנו, וכן כל שאר הספרים שבתנ"ך, כך שלא היה צריך אדם
מסויים ללמוד בעל פה. אע"פ שזה לא דבר משונה שאדם יזכור בעל
פה, גאוניים היו בכל דור, כדוגמת הרב עובדיה יוסף.
שישה סדרי משנה נלמדה בעל פה עד שרבי יהודה נשיא הרשה
לכותבה.
כדאי לזכור טוב, אדם צריך לזכך את חומריות הגוף והתאוות, ללמוד
ולחזור ללמוד וכו', והכל יהיה חרות במוחו.



מה דעת רבנו בעניין המשיח, כי היום מדברים הרבה על הנושא ומידי פעם צצים כמה שטוענים שהם המשיח?

***** 225:**

בעזרהי"ת.

שלום.

מאוד אני שמח לשמוע על הפעילות להכניס תודעת משיח בעולם. מה שלא ברור לי אם הם פועלים בכוח תורת ישראל, תורת משה רבנו, או משהו אחר. גם יש'ו להבדיל, פעל בזמנו למען אהבה ושלום ורחמנות וכו', אך היות שהוא לא נצמד לתורת משה, הוא הוצא מכלל ישראל. בדורות אחריו היו עוד כהנה וכהנה משיחים וכלם נאבדו מעם ישראל. שבתאי צבי שהיה מקובל ותלמיד חכם ענק, עד שכל חכמי התורה האמיתיים שהיו בדורו טעו והלכו אחריו, והסוף ידוע מההיסטוריה, וכל זה נבע משום שהמציא דבר חדש שלא היה מעוגן במסורת היהודית של אלפי שנים.

המעקה של הגשר של החיים, השומר אותנו מטעויות ומה'סרטים' שעוברים לנו בדמיון, זה ההלכה היהודית המסורתית. בין אם אתה מקובל, או פשטן, או נביא, או משיח, לפי דעתך, האינדיקציה לדעת אם לא 'אכלת סרט', זה אם אתה צמוד לשולחן ערוך. אין סיכוי להצלחה אצל היהודים התמימים והמאמינים עם שום 'טזה' חדשה. כל מי שניסה, נפל והוצא מעם ישראל: הקראים, השבתאים, הנוצרים, השומרונים, ולאחרונה הרפורמים.

דעו, חכמי התורה קבלו במסורת ממה רבנו כללים שעליהם עומד הבניין. בכל תורה ורעיון חדש שתביאו אם אינו עומד בכללים הוא נופל, גם אם ינהרו אחרי הרעיון מליונים, כפי שהיה בנצרות.

שימו לב! חכמי התורה חזקים בזה עד מסירות נפש, אמרו חז"ל: 'והרי שלמה מבקש לעקור יו"ד ממני (מהתורה), אמר לו הקב"ה: שלמה ואלף כיוצא בו בטילין ודבר ממך אינו בטל' (ירושלמי סנהדרין ב-כ). עד כדי כך, אפילו שלמה המלך שהוא משיח בזמנו, כי הוא בן דוד, עליו נאמר הדבור הזה. שמרו - ראשית - על היסוד ביהדות שהוא הקדושה, דהיינו הצניעות, ואחר כך שאר ההלכות, ואז תהיו בטוחים שלא 'אכלתם סרט' בדמיון.

הש"ץ טען, שאפשר לדלג על המצוות המעשיות, אפשר לקיים את התורה בצד הרוחני שלה בלבד. התחיל לעשות 'תיקונים' לנשים, ודי למבין הכוונה. ולכל מה שאמר ועשה היו לו ראיות לימודיות הגיוניות המעוגנות בספרי הקבלה, עד שאף אחד מחכמי הדור לא העיז להתנגד לו. הוא הצליח לעשות מעשה ניסים ע"י קבלה מעשית. פשוט הוא סמך רק על השכל, ולא הבין שהשכל הוא מוגבל, ותכלית הידיעה שלא נדע. אם היה מבין זאת, היה מבין שהבנה שכלית הכי הגיונית שתהיה, לא בהכרח שהיא אמת. האמת היא התמימות והפשיטות, האמונה שהיא בבחינת: 'אמונתך בלילות' - בלי שכל. כמו שאמר רביז"ל: 'החכמה הכי גדולה לא להיות חכם כלל'. סוף סוף הש"ץ התאסלם וטען שהוא עושה תיקון באיסלם. אברהם ציון.

וְעַתָּה שְׂפָאָה מִצְדִּיקֵי אֱלֹהֵי צִדְקָה וְאֵלֵי אֱלֹהֵי אֱמֶת.

וְהַפְלֵל וְהַעֲקֵר - שְׂפָא וְיִתְחַזֵּק בְּאֵלֵי:

(אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי תְּתִיב אִתִּי)



מה זה שכתוב בספרים שאנחנו אור אין סוף?

***** 226:**

בעזרהי"ת.

שלום ידידי.

בליקוטי מוהר"ן ח"א תורה כ"ב, מגלה רבנו ז"ל סוד עצום, שלא כל מוחא סביל דא (לא כל מח יכול לסבול זה), ומי שמבינו כדאי לגנוז אותו, מהחשש לנזק שזה יכול לגרום למוחם של החכמים. לאנשים התמימים אין סכנה, כי הם יוכלו לקבל שכל זה בקלות. לכן רביז"ל ציווה עלינו להגיע למדרגה של התם (כמובא בסיפורי מעשיות מעשה ט'), שזו המדרגה שבה אתה חי בלי שכל, אלא במדרגה שמעל השכל. הידיעות והתובנות שאנחנו משיגים אין להם שום ערך אם הן לא באות למציאות של חיינו היום יומיים. כי הרי אנו עצמנו 'ספירה' שאור אין סוף מאיר בתוכה.

רבי נתן אמר פעם, יש לי עוד תורה שאם אגלה אותה אבטל את הבחירה של האנושות. (תורה זו נכתבה בהלכותיו על תורה כ"ב בליקוטי מוהר"ן קמא). ושם הוא מגלה שתי מדרגות. אחת שכל המציאות הם כלים לגילוי אור אין סוף ברוך הוא, והמדרגה השניה שהכלים עצמם הם אורות, ואזי הכל אלקותו יתברך ואין עוד מלבדו. רביז"ל הסביר את הפסוק: 'עין לא ראתה אלקים זולתך' – לא יהיה עין שיראה – זולתך. הבן את העומק שבדבריו.

שמעת!!! אם הבנת, אל תתלהב, שתי המדרגות האלה וגם העליונה שביניהם היא קטנה ונמוכה מול המדרגה הבאה שמרמז עליה רבנו בליקוטי מוהר"ן (ח"ב תורה ז'). שם כותב רביז"ל על מדרגת 'מלוא

כל הארץ כבודו' שהיא המדרגה הנ"ל, ומעליה יש מדרגה הנקראת 'איה מקום כבודו'. מדרגה זו מסוכן לחשוב עליה ואין לה קיום אלא בשילוב עם 'מלוא כל הארץ כבודו' שהוא הצמצום שלה. מדרגה זו מכונה 'תכלית הידיעה שלא נדע'. דבר זה אי אפשר להסבירו במילים אלא כל חד כפום דמשער בליבו. זה מהסודות שאמרו חז"ל שאדם צריך לידע מדעתו בלי סיוע והסבר של אף אחד.

למה אני כותב לך כל זאת?

לחזקך, התחזק בתורת רבנו, הפוך בה והפוך בה דכולה בה. רבנו אמר: כל תורת האריז"ל בתוך תורתו, כל תורת רשב"י בתוך תורתו, וכל המקובלים שהיו לפניו בתוך תורתו, ויש לו עוד תורה והיא 'תורה דעתיקא סתימאה' שעתידה להתגלות לעתיד לבוא כדברי רז"ל, והיא כתובה בתורותיו ושיחותיו בהסתרה.

המיוחד שבדרכו של רבנו, שהוא לא רק מלמד אותך תיאוריה, הוא מביא אותך בעצותיו לחיות בפועל את המדרגות וההשגות הנפלאות האלה. לחיות אותם בצורה נפלאה, בלי שגעון, בלי יציאה מהצמצום. פעם אחת אמר רבנו: 'זה לא מלאכה (חכמה) לתת לכם עולם הבא, העיקר לתת לכם עולם הזה', שפה בתוך העולם הזה תחיו את העולם הבא.

עיקר העצה מכל הנ"ל, להמשיך במתינות בדרכו הבטוחה של רבנו, לזרוק את השכל שמפריע לחיות את המדרגות הנ"ל בפועל, לקיים את המצוות כפשוטו, ולא להתעסק בחוכמולוגיה שמרחיקה מהתכלית, להיות איש תם ופשוט וירא אלקים. ואז רבנו יביא אותנו לכל המדרגות, כפי שאמר, לא תהיה מדרגה שבעולם שלא אביא אתכם אליה.
אברהם ציון



ראיתי פרסומת: "סייעי בהגנה על בתך מפני סרטן צוואר הרחם.....",
האם מומלץ לעבור בדיקות אלה ואחרות, מה שנהוג היום בתור 'הקדם
רפואה למכה'?

*** 227:

בעזרהי'ת.

שלום.

כמו שכתבת, אכן מושמעים בכלי התקשורת פרסומות שונות להגנה
והתכוננות מכל מיני מרעין בישין (מקרים רעים): מחלות, רעידת אדמה,
פרסומות של תרופות וכיוצא באלה.

דעו ידידי היקרים, שיש סוד עצום המוסתר מעיני העולם ואותו גילה
רבי נחמן מברסלב. מי שיאמין לדבר יציל את עצמו מכל המרעין בישין.

ואלו דבריו:

גִּדְל יְקָרַת הַמְּחֻשְׁבָּה נוֹדַע לִי עִתָּה. כִּי הַמְּחֻשְׁבָּה יְקָרָה מְאֹד מְאֹד, שְׁנַעֲשֶׂה
מִמֶּנָּה דְּבָרִים שְׁלֵמִים מְמֹשׁ... וְכִשְׁמוֹצִיאִין הַדְּבֹר בְּשִׁלְמוֹת, אֲזִי יְכוּלִין
לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפְּעַל. כִּי כָּל הַמְּחֻשְׁבוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, כָּלֵם בְּאִים בְּתוֹךְ
הַדְּבֹר, כְּדֹאִיתָא בְּזַהַר (עֵיין אד"ז רצ"ד) וְאֵף שְׂאִין הָאָדָם מְרַגֵּישׁ זֹאת,
אֵף עַל פִּי כֵּן הוּא בְּדָקוֹת גְּדוּל. כִּי כָּל מְחֻשְׁבָּה שְׁבַעוּלֵם שֵׁישׁ לְאָדָם,
כָּלֵם מְכַרְחִים לְבּוֹא בְּתוֹךְ הַדְּבֹר בְּשַׁעַת הַמְּחֻשְׁבָּה, רַק שֶׁהוּא בְּדָקוֹת
מְאֹד, וְלִכֵּן כָּל עֲשִׂיָּה שְׁעוֹשֶׂה הָאָדָם צְרִיכָה לְבּוֹא בְּתַחִילָה בְּתוֹךְ הַדְּבֹר,
כִּי כָּל הַדְּבָרִים צְרִיכִין לְבּוֹא בְּבַחֲיָנוֹת מְחֻשְׁבָּה דְּבֹר וּמַעֲשֶׂה. נִמְצָא שְׁעַל
יְדֵי הַדְּבֹר, נִגְמַר הַמַּעֲשֶׂה וְיוֹצֵא מִכַּח אֵל הַפְּעַל...

דַּע שֶׁהַמְחַשְׁבָּה יֵשׁ לָהּ תִקְוָה גְּדוּלָה, וְאִם יַחְזֹק וַיִּגְבֵּר מִחֻשְׁבְּתוֹ עַל אֵיזָה דְבָר שְׁבָעוּלָם, יוּכַל לַפְעֵל שְׁיִהְיֶה כֹּה, וְאִפְלוּ אִם יַחְזֹק מִחֻשְׁבְּתוֹ מְאֹד שְׁיִהְיֶה לוֹ מְמוֹן, בְּוַדַּאי יִהְיֶה לוֹ, וְכֵן בְּכָל דְבָר..."

ידידי היקר, הפרסומות וזעקות לכסף קל. ולא איכפת להם שזה יהיה על חשבון הצער והגהינות שח"ו יסבלו בני אדם. כאשר אדם יושב מול אדם כזה המציע לו ביטוח, תרופות מנע, או סתם מדבר על מה שעלול לקרות: אילו... ויש חשש... והסטיסטיקה הראתה.. וכו', הדבור הזה נטען במוח האדם, אם נרצה או לא נרצה, ואז ח"ו מתחילה הפעולה של המוח לדון בדבר, 'לטחון' אותו, להרהר בו, לחשוש, לפחד.. וכו', ואח"כ זה מגיע לדבור - מתחילים לדבר עם אחרים על הסכנה שאולי... וכו', ואז ח"ו מתחילים להרגיש איזה כאב דמיוני באיזה מקום בגוף, ומיד באה המחשבה: הנה!! זהו! ממה שִׁיגְוֶרְתִּי בה לי. ואח"כ אין מי שיכול לעצור את התהליך, עד שהכאב המדומה הופך להיות מציאות ומחלה, חס ושלום.

ואמר רבי נחמן, שהמחלות החדשות שבאות לעולם, הן באות בגלל הרעיונות העולים בראשם של הרופאים.

ואלה דבריו:

"דַּע-שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר נִתְחַדְּשִׁין בּוֹ חֲלָאִים חֲדָשִׁים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בְּבַחֲיִנַת (קַהֲלַת א- יח): "יוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכָאוֹב", הֵינּוּ מִחֻמַּת שְׁבָכָל דּוֹר שְׁבָא מְאַחַר נִתּוּסָף הַדַּעַת שֶׁל הַפִּילוֹסוֹפִים, כִּי בְּכָל דּוֹר בָּאִים עַל חֻמּוֹת חֲדָשׁוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יוֹסִיף מְכָאוֹב, שְׁנִתְחַדְּשׁוּ חֲלָאִים חֲדָשִׁים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, ה' יִצְלִנּוּ.

ידידי, היזהרו, שמרו על נפשכם מהמכשפים והשדים האלה, די! נמאס לנו מהסבל והייסורים, הצרות והעינויים שעינו אותנו עד כה, ריבונו של עולם!!! אמור לצרותינו די!!! סמכו על הקב"ה, הוא המקום הבטוח ביותר, אליו תפנו, איתו תדברו על כל עניין ועניין, תבקשו ממנו אמונה, שמחה

ובריאות, ואז תתקיים בנו הברכה שהבטיח לנו בתורה: 'כל המחלה אשר שמתּי במצרים לא אשים עליך'.
אברהם ציון

הפּע *** 227:

שלום.

אכן מחשבה יוצרת מציאות, על אותן העובדות האובייקטיביות לכאורה, יכול אדם לחשוב בלבו מחשבה וליצור מציאות שמתאימה רק לו, והעובדות גם הן עובדות שלו מהפירוּש שהוא נותן להן. אין בין זה לבין הקדמָה (אם אפשר לקרוא לזה כך), או הפיתוחים הטכנולוגיים השונים, קשר ישיר לאי אמיתותם. אמונה בבורא עולם לא סותרת את הקיים בטבע, היא יכולה להשתלב יפה מאד עם הטבע ועם הטכנולוגיה. אז להיזהר ממחלות ולשמוע לעצות של מומחים זה לא בהכרח נגד האמונה. לקחת דבר נכון כשלעצמו, והשלכת אותו על דבר שלא שייך בכלל, ומכאן גם הגעת למסקנה, שלדעתי לא נכונה, מהתלהבות ייתר של הגילוי שמחשבה יוצרת מציאות.

אם היינו נשארים עם "סודות", נחמץ והרפואה מתקופתו, היינו חולים יותר. הדת והדתיות הם הסיבה לפיגור, מאחר והם מתנגדים לחידושים, הסתגלות והתאמה לחידושים ולחדשנות בעולם. אירופה והעולם הצליח להיחלץ מחשכת ימי הביניים הודות להיחלשות המימסד הדתי, וכך יצאנו מחשכה לאורה של הרנסנס, לקידמה, להשכלה, למדע, לפיתוחים הטכנולוגיים ולרפואות, כגון אנטיביוטיקה שהורידו באופן דרסטי את אחוזי התמותה והסבל בקרב האנושות.

אני לא מתיימר לפסוק בעינייני הלכה. וזה מגוחך שאדם כמו אברהם שצר עולמו כעולם הדת וההלכה, משים את עצמו כמבין ופוסק בעינייני רפואה. למה משול הדבר? "משול הדבר לבושמני מהג'ונגלים באפריקה

שיכתוב פוסט בענייני רפואה, בדומה למה שאברהם כתב או ציטט בשם נחמן מברסלב, שהיה לו ידע שהתאים לתקופתו. כשאדם חולה במחלת ניוון שרירים, עגבת, שחפת, סרטן וכיוצא'ב, שום מחשבות, תפלות ובקשות לאלהים, לא יצילו אותו מהמחלה. ידידי שמרו על עצמכם מרבנים בורים ועמי ארצות בענייני דת, ככתוב בתורתנו הקדושה "אהב את המלאכה ושנא את הרבנות".

המשפחה *** 227:

בעזרהי"ת.

שלום.

אני חי בעולם של עכשיו, ומשתמש בכל הטכנולוגיה בשמחה, וראייה הפייסבוקי' עצמו. אמת הקידמה לא סותרת את התורה, כי כל המדעים הם החכמה האלוקית שיוצאת לעולם דרך מכשיריו (המדען) כדי לגלות ניצוצות מהחכמה האלוקית האין סופית שלו. ובכל דור מתחדשים ויתחדשו תמיד עוד חכמות שישומו בצל את קודמיהם.

אך החשוב ביותר, שתהיה לאדם דעת. דעת, הוא הכח שיש בשכל, למי שזכה להוציאו מגניזתו, לנווט בין הטיפות וללכת על הקו האמצעי בדיוק, שהוא קו ברוחב חוט השערה. כל נטייה אפילו של מליניית המעלה לימין או לשמאל היא טעות, שבהמשך הדרך תלך ותתרחק מהאמצע - מהאמת. והיות שרוב העולם קיצוני לפה או לפה ואין לו את הכלים לעמוד מול הרופא, שמספר לפניו את ספיקותיו: 'אולי הגידול ח'ז ממאיר, אולי לא, יש חשש... יש סיכוי... וכו' וכו'. ה'אולי' והספק של הרופא, לפי דעתו של העומד לפניו, זו מציאות בלי ספק. והוא מהרהר בזה, וכל גירוד של מה בכך בגוף, מתפרש אצלו כסימפטום של המחלה, והוא מחכה חודש שלם לתוצאות של הבדיקות, ובינתיים הוא עצוב ומודאג, ומדבר עם מכריו על הבעיה (שעדיין איננה במציאות), עד שיכול להיות שהוא יאמין שיש לו את המחלה, והאמונה הזו תביא

לו את המחלה ממש בפועל. אומר רבי נחמן, האמונה היא כוח הגודל והצומח, שמצמיח את מה שאתה מאמין בו. נתון נוסף שנמנעתי לכותבו לעיל, השכל והמחשבה של האדם היא ניצוץ מהחכמה האלקית, באותה מידה שיש כח לבורא להוציא לפועל, כך יש כח לניצוץ לברוא מציאות ממש, וגם לאחרים. דוגמא: ... 'וְאִם-בְּרִיאָה יִבְרָא ה' וּפְצָתָהּ הָאֲדָמָה אֶת-פִּיהָ וּבִלְעָה אֶתֶם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה'... הנה משה ייצר מציאות.

אברהם ציון.

הפס ** 227:

עכשיו נתת הסבר שאני יכול להסכים איתו, תבורך. אני מסכים עם דרך החשיבה הזו, חידדת נקודה חשובה. ללכת לרופא, לשמוע בעצתו, לקבל ממנו חוות דעת. במקרים של חוות דעת ספקנית לבחור בחשיבה חיובית, ולא לשקוע בחשיבה שלילית. כי עצם המחשבה השלילית היא שתגרום לתוצאה שלילית. אם כן, הפניה מופנית לאדם המקבל את חוות הדעת, ועליו האחריות. לרופא אין אחריות לתוצאות, הוא נותן שתי אפשרויות שיכולות להיות אמיתיות, האדם יבחר איזו מציאות לייצור באמצעות המחשבה שלו.

הפס ** 227:

בעזרהי'ת.

שלום.

רוב העולם לא יכולים לעמוד במה שאתה מציע, לכן כדאי להימנע כמה שאפשר ממפגש עם רופא. והיות שכאן למעלה מובאת פרסומת אכזרית שמטרתה למשוך את האדם הבריא, לעמוד מול הרופא ולשמוע את האפשרויות העלולות וכו' וכו' - יש לברוח מהם כבורח מפני אש.

אברהם ציון.

תּאֲלוֹת נּוֹסֵפוֹת לֵּ אַחֲרַיִם אֵלֵּי הַנ"ל:

תּאֲלוֹת אֲרוּחַת * 227:**

אני מבינה שאתה יוצא כנגד פירסומות אשר מועברות במדיה וחלקן אתה אכן צודק, הרי מטרת המפרסם היא לקדם את שירותו\מוצרו. אבל איך אתה כותב ללא שום קשר, את המשפט "כדאי להימנע ממפגש עם רופא", על סמך פירסומת.

שאני יבין איזה אופציה אתה מציע, שאם אנו סובלים ממחלה, נלך לקבל ישועה אצל רב כתחליף לרופא מומחה שלמד 8 שנים (כולל התמחות). האם תלך לתקן את הרכב שלך אצל קוסמטיקאית? סליחה, אבל מה שאתה כותב פה זה שהחיים שלנו הם הפקר.

ועוד דבר כבוד הרב, אולי תכתוב פתק על הפגיעה והמומים בילודה הבאים כתוצאה מהריונות מרובים, לאור הילודה הבלתי מתוכננת לצורך "פרו ורבו". שהיום במאה ה-21, הרי זה יוצר לא רק חיים של עוני אלא גם נזקים גופניים:

א...

הַפֵּק * 227:**

שבוע טוב:

כנראה שלא הסברתי עצמי די טוב ואתכם הסליחה. ציטטתם וחלקתם על דברי אלה: "...רוב העולם לא יכולים לעמוד בזה, לכן כדאי להימנע כמה שאפשר ממפגש עם רופא".

כוונתי: רוב העולם לא יכולים לעמוד מול דיבוריו של הרופא, שאומר את האפשרויות העלולות להיות הסיבה לכאב מסיים שעובר על הפצינט. הרופא משתמש אמנם עם המילים: יש חשש... אולי... יתכן... וכו' שכולן מילים של ספק, שהברור הסופי אם אכן הדיאגנוזה נכונה יתברר בעוד חודש, כאשר יחזרו הבדיקות מהמעבדה. הפצינט לא יכול

לקבל את דברי הרופא כדברי ספק, והוא נוטה מיד להאמין שאחת האפשרויות שהעלה הרופא אכן זוהי הבעיה שלו. האמונה הזו, מתחילה לנקר במוחו במשך כל החודש, והסכנה שהדבר שבו הוא מאמין יצא לפועל, ואע"פ שאינו חולה באותה מחלה. לכן כתבתי, "כדאי להימנע כמה שאפשר...", זה אמור לרוב האנשים הנ"ל. אולי אצלכם זה אחרת, אתם מצליחים להיות רגועים ולהבין מיד שהכל עדיין בספק, והרופא עדיין לא יודע, עד שישוּבו הבדיקות. הטעם לסכנה הנ"ל התבאר לעיל מדברי רבי נחמן מברסלב שנכתבו לפני 200 שנה לערך, עייני שם. זכותכם לא לקבל את דבריו, אך יש לי הרושם שיש לזה סימוכין ממקור אחר, אולי מדעי.

המשפט שאמרתי: 'להימנע ממפגש עם רופא', בא לצמצם את הנהוג היום אצלנו לרוץ לגואל (רופא) על כל עיטוש, גרוד, כאב קטן וכו', שכל זה נובע משטיפת המוח שנעשית לנו: 'חיים פעם אחת ואין המשך', אזי כדאי להתאמץ כמה שיותר לבלוע תרופות מנע וכיוצא באלה, על מנת לזכות לעוד איזה קמצוץ של חיים. נו באמת, אפילו אם נכון הדבר, בכמה נאריך את חיינו בעוד 10 שנים, 20, 30 ואחר כך מה? ולצורך זה צריך לחיות חיים מבוהלים, חיים עם דאגה מכל שטות.

חיים מאושרים חי מי שלא מפחד מהמוות. ומי לא מפחד מהמוות, מי שיודע שאין מציאות כזאת, החיים הם נצחיים. כמו שאין אפשרות 'למחוק' מהמציאות שום דבר, רק אפשר להחליף את מצב הצבירה שלו, כך אי אפשר 'למחוק' אדם. המוות הוא החלפת מצב צבירה, שבאותו מצב צבירה החלק הרוחני ממשיך לפעול, כלומר, ממשיכים לחשוב, לחוות, להרגיש וכו'.

לעיל כתבנו: האמונה שאדם מאמין בדבר מסוים, תביא את הדבר המסוים לכלל פועל, למציאות. לכן האמונה האתאיסטית שאין כלום אחר המוות, תוכיח את עצמה למאמיניה שבאמת לא יהיה כלום, וזו

הדרך היחידה שאדם יכול 'למחוק' עצמו. וליהפך, ההפך למאמין בחיים הנצחיים.
אברהם ציון.

תולדת אורח *** 227:

שלום.

אני בכל אופן לא אפקיר חיי בפני מוסד כלכלי, אשר חיי יוטו לפה או לשם לפי מצב מניות התרופות ... היום השאלה שנשאלת אם להציל חיי אדם - האם זה כלכלי - האם אנחנו מרוויחים מכך - מעבר לזה, חברות התרופות אשר "ממציאות לנו תרופות" זה רק אחרי שדאגו שגופנו יחלש בעקבות תרופות אחרות ושנהיה חשופים כך יותר לחיידקים אשר בעבר גברנו עליהם.

מעבר לרבנים, יש רפואה אלטרנטיבית שמורכבת מצמחים ומזון בריא. הסיבה שקיימת רפואה "אלטרנטיבית" היא, כי אנשים מוכנים לשלם בעבורה - רובם המוחלט כמובן אינו יודע שאם היו מחליפים את הטיפול ה"אלטרנטיבי" בשירת הורה, או כוסות רוח - ההשפעה היתה זהה לחלוטין.

מופץ סרטון ובו וידוי מזעזע ומחריד של רופא אמיץ, שהיה בעל תפקיד בכיר ביותר בחברת תרופות הגדולה בשוודיה, על השקרים והאשליות של תעשיית התרופות בכלל ועל תעשיית התרופות הפסיכיאטריות בפרט.

ראוי לצפות בסרטון זה פעם ועוד פעם, על מנת להבין את מלוא עוצמת הברוטאליות של התאגידים הגדולים, יחד עם המימשלים הלאומיים במדינות השונות כולל ישראל, המושחתים עד היסוד, והמשתלטים עלינו ועל חיינו בעזרת כספנו שלנו הזורם לכיסיהם, כתוצאה ישירה של הונאה והסתרת האמת מאיתנו.

בעזרת חוקים ותקנות דרקוניים שהם תאגידי הענק הללו, גורמים לחקיקתם באמצעות עוצמתם והשפעתם על המימשלים, על מנת שמעשיהם הזדוניים יהיו כביכול "על פי החוק", וזאת מכיוון שגם המימשלים מרוויחים הון, ממלאים את קופות האוצר מהמיסים ממכירת והפצת תרופות הכזב הללו, ובכך הם מאפשרים את המשך "שטיפת המוח" והמשך השליטה בנו, ולפיכך הם המימשלים הינם שותפים מלאים לפגיעה אנושה זו בבריאותנו - מכיוון שהם רק "מרוויחים" מיסים ויוקרה כביכול, מהעובדה שאנחנו ממשיכים להיות חולים במחלות קשות ו"חשוכות - מרפא", וצורכים יותר ויותר תרופות כזב והונאה יקרות.

חלק בלתי מבוטל של תעשיות התרופות, מפתחות במתכוון תרופות שאינן מרפאות אותנו, אלא מחזיקות אותנו "כ-חולים מתים", על מנת שנמשיך ונרכוש את תרופות הכזב שלהם, כי אם נתרפא - נפסיק לרכוש את תרופותיהם! והם "יפסידו" את רווחי העתק שלהם.

במאה השנים האחרונות עלתה אומנם "תוחלת החיים" שלנו, אבל "איכות הבריאות" שלנו הולכת ויורדת! עובדה! הרי כולנו חשים כי אומנם אנחנו חיים יותר שנים - אבל אנחנו גם הרבה יותר חולים! היום אנו רואים יותר ויותר אנשים צעירים וילדים החולים במחלות קשות שבעבר היו "מנת חלקם" של אנשים מבוגרים מאוד.

הסרטון כאמור הורד ואין להשיגו ברשת. מנת חלקם של אילי ההון.

...א

אמר שלמה המלך (קהלת א): "יוסיף דעת יוסיף מכאוב", היינו מחמת שבכל דור שבא מאוחר, נתוסף הדעת של הפילוסופים, כי בכל דור באים על חכמות חדשות, ועל ידי זה יוסיף מכאובי - שנתחדשו חולאים חדשים, הי' יצילנו.



מה היא תורת הסוד?

*** 228:

בעזרהי"ת.

שלום.

פעם, אחד שאל את רבנו אם אפשר ללמוד חכמת הקבלה בלא טבילת מקווה. ענה לו רבנו: חכמת הקבלה היא רק חכמה. הבן את העומק של דברי רבינו. חכמת הקבלה היא חכמת הנסתר, חכמת האמת שמשתדלת להסביר על ידי שכל, על ידי משלים את הקב"ה. האנשים התמימים והפשוטים משיגים את הקב"ה באמונה פשוטה, אבל בעלי השכל ודרי מעלה זקוקים ל'פיתיון' אינטלקטואלי כדי להסביר להם את הקב"ה, כדי שיגיעו בסוף אל הפשט – תמימות ופשיטות. מעין מה שאמר רבנו, מי שאין לו אמונה צריך עבודות קשות כדי לתת לו סיפוק. כי הרי תכלית הידיעה שלא נדע, החקר אלו-ה תמצא? לא דרכי כדרככם ולא מחשבותי כמחשבותיכם.

האין סוף יתברך לא ניתן להשגה בשום כלי ושכל, אלא באמונה. האריז"ל הוציא לאור את חכמתו, באופן שונה מחכמתו של הרמ"ק ובשונה משאר המקובלים הקדמונים. לכל אחד מהם יש דרך לצמצם את הקב"ה ולהביאו למצב שתוכל לקלוט אותו ולחיות אתו - שזו התכלית. לכן התשובות לשאלות שאתה שואל, מה מטרת המצוות ברוחניות - הוא פשוט, להביא לך את הקב"ה מול העיניים, שתוכל ליקלוט מציאותו, כל אחד על פי שיטתו. גם בעל 'הסולם' חידש דרך לגלות לך את הקב"ה ע"י שהוא הדגיש פן אחד מהפנים הרבים שגילה האריז"ל. ואומר רבי נתן: "... וזה כלל, כל כונות האריז"ל רובם ככולם הם

להמשיך מוחין, היינו שכוונת כל המצוות הוא להמשיך מוחין ודעת על כל אדם שיזכה להכיר את הבורא יתברך, בעלמא דין ובעלמא דאתי (בעולם הזה ובעולם הבא) כפי בחינתו, וע"י כל מצוה ומצוה נמשך מוח ושכל מיוחד לדעת ולהכיר אותו יתברך בבחינה זאת, כי לתבונתו אין מספר, וכפי היחוד שגורמים למעלה, כן נמשך על האדם שפע הדעת שיזכה להכיר את הקדוש ברוך הוא ...".

כל החכמות, הן שיטות וצמצומים להכניס לך בדעתך את הבורא יתברך. אשרנו שזכינו לרבנו, שנתן לנו דרך נפלאה וקלה, קיצור דרך להשיג את הבורא יתברך ע"י ההתבודדות. שזו הדרך הפשוטה שעושה לך שינוי בכימיה של המוח, עד שאתה רואה את הקב"ה בעיניך ממש. בינתיים, העולם סובבים סביב סביב כדי להגיע לתכלית, אבל סוף סוף כולם יגיעו לזה, כפי שאמר רבנו, המשיח יביא כל אחד מאיתנו לדרגה כזו של התבודדות שכל אחד ידבר עם הקב"ה פה אל פה כמדרגתו של משה רבנו.

אומר לך זאת ידידי, שחבל על הזמן לחטט בכל מיני שיטות כדי להגיע לתכלית, אחרי שרבנו אמר, שכל כתבי המקובלים שלפני הזוהר וכל כתבי האריז"ל וכו' הכל נמצא בתורתו, כלומר הוא מביא אותך לאן שהם רצו להביא אותך... בקלות.....

תוספת הבארה לנ"ל מדברי האריז"ל עצמו בעץ חיים: "כבר ידעת, כי אין בנו כח לעסוק קודם אצילות י' ספירות, ולא לדמות שום דמיון וצורה כלל ח"ו, אך לשכך את האוון, אנו צריכים לדבר דרך משל ודמיון. ולכן, אף אם נדבר במציאות ציור, שם למעלה אין הדבר רק לשכך האוון". (שער אח"פ פ"א) - דהיינו הכל משל, והנמשל ידוע ליראיו. - "סוד ה' ליראיו".

אברהם ציון



מה ההסבר של הגמרא: אמר רבי יהושע בן חנניה: מימי לא נצחני אדם, חוץ מאישה, תינוק ותינוקת... גמרא עירובין נג.

***** 229 :**

בעזרהי"ת.

שלום.

נצטט הגמרא: "אמר רבי יהושע בן חנניה: מימי לא נצחני אדם חוץ מאישה, תינוק ותינוקת. תינוק מאי היא? פעם אחת הייתי מהלך בדרך, וראיתי תינוק (הכוונה ילד) יושב על פרשת דרכים. אמרתי לו: באיזה דרך נלך לעיר?"

אמר לי: זו קצרה וארוכה וזו ארוכה וקצרה.

הלכתי בקצרה וארוכה, כיון שהגעתי לעיר מצאתי שמקיפים אותה גנות ופרדסים (וצריך לעשות סיבוב גדול להגיע לשער), חזרתי לאחורי.

אמרתי לו: בני, הלא אמרת לי קצרה?

אמר לי: ולא אמרתי לך ארוכה?!

נשקתיו על ראשו, ואמרתי לו: אשריכם ישראל שכולכם חכמים גדולים אתם, מגדולכם ועד קטנכם. (גמרא עירובין נג.)

השאלות שעלו בדעת:

א. במה ניצח התינוק את ר' יהושע?

ב. מה הבין ר' יהושע משובתו של התינוק "קצרה וארוכה", שעל פי זה החליט ללכת בדרך זו?

ג. למה חזר ר' יהושע אל התינוק, הרי כבר עשה את רוב הדרך?

ד. מה הטענה של ר' יהושע: "בני הלא אמרת לי קצרה?"

ה. איך תשובת התינוק שכנעה את ר' יהושע שהוא צודק, שהודה לו ונשקו על ראשו?

עלה בדעתי לתרץ: כאשר שמע ר' יהושע 'קצרה וארוכה', הבין שהדרך עד העיר קצרה ואח"כ יהיו איזה עיכובים להכנס פנימה ולכן היא תהיה בסוף ארוכה. לכן חשב, קודם כל אגיע עד העיר ואח"כ אני אסתדר עם העיכובים ואז זכיתי לדרך קצרה. ואילו בדרך ה'ארוכה והקצרה', הבין שיש דרך ארוכה עד העיר ואח"כ היא קצרה כי בקלות יכנס לעיר, אבל לא יהיה מה לעשות על מנת לקצר את הדרך הארוכה. לכן העדיף את הראשונה.

כאשר הגיע לעיר בדרך הקצרה, הבחין שהיא מוקפת פרדסים ואין מה לעשות כדי לקצר אותה, חייבים לעבור את המכשולים. ולמה באמת הוא לא עשה כן, אלא העדיף לחזור אל התינוק? הוא חזר אל התינוק על מנת ללמוד חכמה, להבין את הראש של התינוק, מה פתאום קרא לה התינוק דרך קצרה כאשר סוף סוף היא היתה ארוכה, ולא כמו שהוא חשב שתהיה איזה אפשרות להתגבר על המכשולים ולקצר הדרך.

נראה לי להוסיף עוד כיוון. שתי הדרכים היו שוות, הראשונה הובילה מיד לעיר המוקפת גדרות ופרדסים, אבל על מנת להגיע לשער צריך להקיף את הפרדסים. ואילו הדרך הארוכה והקצרה היתה להיפך, להתחיל בלהקיף ואחר כך נכנסים מיד לעיר.

הטענה של ר' יהושע לתינוק, למה אמרת לי קצרה, נבעה מטעותו, מה שחשב שיש אפשרות להתגבר על המכשולים שבאים אחר הדרך הקצרה, ובאמת אין אפשרות כזאת אלא חייבים להקיף. אם כן למה אמרת לי שהיא קצרה, הרי אינה כזו?

תשובתו המנצחת של התינוק, בעצם אמרה לו כך: קצרה וארוכה שווה בדיוק לארוכה וקצרה, השאלה במה אתה רוצה להתחיל.
ממשיכה הגמרא:

אמר רבי יהושע בן חנניה: מימי לא נצחני אדם חוץ מאישה תינוק ותינוקת. פעם אחת נתארחתי אצל אכסניא אחת, עשתה לי לאכול פול. ביום ראשון אכלתים ולא שיירתי מהן כלום (כלומר גמר את כל הצלחת), שנייה ולא שיירתי מהן כלום. ביום שלישי הקדיחתן במלח. כיון שטעמתי - משכתי ידי מהן (כי היה מאוד מלוח).

אמרה לי: רבי, מפני מה אינך סועד?

אמרתי לה: כבר סעדתי מבעוד יום. (לא רצה לפגוע בה שהאוכל מלוח) אמרה לי: (אם באמת אתה שבע) היה לך למשוך ידיך מן הפת! - אמרה לי: רבי, שמא לא הנחת פאה בראשונים? ולא כך אמרו חכמים: שצריך להשאיר קצת בצלחת. (לצורך המשרת. מפה נובע המנהג היום לא לגמור את כל האוכל שבצלחת מצד הנימוס).

נראה שהיא נצחה אותו בזה שגרמה לו להשאיר בסוף צלחת שלמה על מנת ללמדו כשאוכלים, לא גומרים את כל הצלחת.

תינוקת מאי היא? פעם אחת הייתי מהלך בדרך, והיתה דרך עוברת בשדה פרטית והייתי מהלך בה. אמרה לי תינוקת אחת: רבי, לא שדה פרטית היא זו? אמרתי לה: לא, דרך כבושה היא לרבים. אמרה לי: ליסטים (שודדים) כמותך כבושה ועשו אותה דרך לרבים. כלומר, אע"פ שרבים כבר הולכים בדרך הזו, אתה במעמדך לא מתאים שתלך בדרך שדודה.

אברהם ציון



מה דעתך על המחאה הציבורית נגד הממשלה?

*** 230:

בעצם המכנה המשותף של כל המחאות: "די!!! לא רוצים יותר מלך – ממשלה.

להזכירכם, שאתה ואני וכולנו בחרנו בבחירה דמוקרטית להביא עלינו את הצרה הזו, הנה תזכורת:

וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל שְׂמוּאֵל הַרְמֵתָה. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו... שִׁימָה לָּנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטָנוּ כְּכָל הַגּוֹיִם. וַיִּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׂמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תְּנֶה לָּנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטָנוּ. וַיִּתְפַּלֵּל שְׂמוּאֵל אֶל ה', וַיֹּאמֶר ה' אֶל שְׂמוּאֵל, שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם הָעַם לְכָל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלַיךְ, כִּי לֹא אֶתְּךָ מֵאֲסוּ, כִּי אוֹתִי מֵאֲסוּ מִמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם... וַיֹּאמֶר, זֶה יִהְיֶה מִשְׁפֵּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם:

א. אֶת-בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשֵׁם לוֹ בְּמִרְכַּבְתּוֹ וּבִפְרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מִרְכַּבְתּוֹ (שומר ראש): וְלִשׁוֹם לוֹ שְׂרֵי אֲלָפִים וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלַחֲרַשׁ חֲרִישׁוֹ, וְלִקְצֹר קְצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלֵי-מִלְחָמָתוֹ וְכָלֵי רִכְבוֹ.

ב. וְאֶת בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת וְלִטְבָּחוֹת וְלַאֲפוֹת (שירות לאומי).

ג. וְאֶת שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת כְּרָמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לְעַבְדָּיו. (פרוטקציה למקורבים)

ד. וְזֹרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם יַעֲשֶׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו (מס ערך מוסף).

ה. וְאֶת עַבְדֵיכֶם וְאֶת שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת בַּחֲוָרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת חֲמוֹרֵיכֶם יִקַּח וַעֲשֶׂה לְמִלְאָכָתוֹ (גיוס מילואים).

ו. צֹאנֵיכֶם יַעֲשֶׂר וְאֵתם תִּהְיוּ-לוֹ לְעַבְדִּים (מס הכנסה).

וְזַעֲקָתָם (מחאה) בְּיוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם לָכֶם, וְלֹא יַעֲנֶה ה' אֶתְכֶם בְּיוֹם הַהוּא.

וַיִּמְאֲנוּ הָעָם לְשִׁמְעַת בְּקוֹל שְׂמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא!!! כִּי אִם-מֶלֶךְ יִהְיֶה עֲלֵינוּ. (שמואל א פרק ח)

עיקר המחאה לתקן את הטעות הנ"ל:

'מאסנו במלך' – רוצים את ה' למלך עלינו!!!

אברהם.



מתי יהיה שלום?

*** 231:

דבר רבי נחמן, לענין מלחמות המלכים שנלחמים אחד בחברו על איזה נצחון ושופכין דם הרבה בהנם וכו'. ואמר, שכבר נתבטלו כמה שטותים מן העולם, מה שהיו תועים ונבוכים בדורות הראשונים, [כגון עניני עבודות זרות שהיו שוחטים בניהם למלך, וכיצא, עניני שטותים הרבה שהיו בדורות הראשונים], ועכשו נתבטלו הרבה שטותים. ועדין טעות זה ומבוכה זו של מלחמות לא נתבטלו. והיה מתלוצץ מן חכמיהם ואמר בלשון ליצנות, שהם חכמים גדולים וחושבים וחוקרים בחכמתם איך לעשות כלי זין נפלא, שיוכל להרג אלפים נפשות בפעם אחת. וכי יש שטות יותר מזה, לאבד ולהרג נפשות רבות בהנם.

ואמר, שמידת הניצחון המלחמה והמחלוקת נובעת ממידה שטמונה עמוק בנפש האדם. נמצא שהמלחמה היא מלחמתו הפרטית של המנהיג, רק שיש לו כוח שכנוע עצום, להפעיל אחרים שילחמו את מלחמתו.

מספרת הגמרא (תמיד לב:) שאלכסנדר מוקדון בדרכו לכבוש את העולם הגיע למדינה המונהגת ע"י נשים, ורצה להלחם בה, ושכנעו אותו שלא כדאי להלחם, ולבסוף יצא משם וכתב על שערי העיר: אני אלכסנדר מוקדון, הייתי שוטה כל ימי עד שבאתי לעיר זאת וקבלתי עצה מהנשים. אמרו חז"ל: (קידושין דף ב:): "דרכו של איש לעשות מלחמה ואין דרכה של אישה לעשות מלחמה."

אברהם ציון.



אומר רבי נחמן:

יש מצת הנצחון וממלקת וממלקמה, ומדה זאת באה
מזמרים שענין לא עבד בהם את השם יתברך. וצריך
כל אדם לבטל מצת הנצחון והממלקת, ולרדף אחר
השלוה, כי לא מצא הקדוש-ברוך-הוא פלי ממניק
ברכה אלא השלוה' (עוקצין פ"ג) ונה זוכין על- ידי שישבר
הרבה בתורה ותפלה, על-ידי-נה ינקה לשלוה (ליקוטי

מזהר"ן קמח ע"ה)





האם תוכל לתת פירוש למובא בבראשית, עניין הלבושים של אדם וחוה.

*** 232:

בעזרהי"ת.

שלום.

וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תֹאֲוֶה-הוּא לְעֵינַיִם וַנַּחֲמַד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל, וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם-לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל. וַתִּפְקְחָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עִירְמָם הֵם, וַיִּתְּפְרוּ עָלֶיהָ תְּאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חַגּוּרֹת". התורה מגלה לנו, שחוה קלטה ראשונה את התכונות של עץ הדעת, שהאכילה ממנו תיתן להם שכל. ואכן היא אכלה ממנו ונתנה גם לבעלה ואז קבלו שניהם דעת שהם עירומים, ומאז התחילה האנושות להתלבש. מה לדעתכם, ידידי, השכל שהם קלטו - שעל פיו הבינו שכדאי יותר להיות לבוש מאשר עירום?

מדוע האישה קלטה את השכל לפני בעלה?

האישה הבינה דבר מתוך דבר. אם הפרי יפה לעיניים ולא רואים בו שום פגם, הוא שלם ביופיו, אזי בוודאי - הוא גם טוב מבפנים וראוי למאכל, כי החיצוניות הוא סימן ללמד על הפנימיות הנסתרת ממך. נמצא שהיופי החיצוני אמור להיות כלי מסייע לקלוט את היופי הפנימי שהוא תכונות האופי של הפרי, השכל והחכמה הטמונים בייצירתו. וזה שאמר שלמה המלך: 'חכמת אדם תאיר פניו', בפני האדם ניכר היופי של המידות הפנימיות שלו. אבל אם אינו כך, והיופי מזויף, מלאכותי ואינו תואם למידות הפנימיות, על זה אמר שלמה: "נָזַם זָהָב בְּאֵף תְּזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם".

את העיקרון של השכל הזה הטמון בעץ הדעת הבינה חווה. מגוף האדם כמו מגוף הבהמה נפליטים דברים 'מכוערים' שפוגמים בשלמות של היופי וממילא מחסרים את האהבה שלנו לאותו אחד. לכן דברים טבעיים שאין לנו אפשרות להפטר מהם, עלינו להצניע אותם, לשכוח מהם כדי לא לפגום בשלמות היופי. כי להראות ולהבליט בכל הזדמנות את המקומות המכוסים זה מחסר ופוגם בשלמות היופי ומזכיר לנו את הכיעור, בדיוק כמו להביא צלחת מלאה כל טוב אבל מלוכלכת.

עַל כֵּן עָלָה תְּאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם תְּגֵרָת - להסתיר הכיעור.
אברהם ציון



האהבה של מי שאינו קשור לכללי הצניעות היא בדרך כלל אהבה קצרה שרק היופי הפרוץ והתאווה החיצונית מחזיקים אותה, וממילא אינה מסוגלת להחזיק מעמד לאורך שנים, מאחר שהיא מבוססת על יופי וסגנון חיצוני, ומיד כשימגיעים לאיזה שיא מתחילה השקיעה של האהבה.

חרב אליעזר מלמד, פניני הלכה



עד מתי הנפילות?.

יג.

*** 233:

בעזרה"ת.

שלום ל-יג.

אין לי מושג מה עובר עליך, אבל באופן כללי כל בעל אמונה שמאמין בקב"ה - שאין עוד מלבדו, יודע בלי שום צל של ספק שכל מה שעובר עליו - בין ברוחניות בין בגשמיות - הכל מכוון ממנו יתברך בלי ספק. וגם מה שנעשה על ידי בחירתו של האדם הכל ממנו יתברך, כך שאין שום סיבה ליפול בדעתו לראש וכיצא בזה, שהם הסיטרא אחרא (הצד האחר) של הכפירות.

דע שאצל הקב"ה אין שום נפילה, הוא איתך תמיד בכל מצב ובכל עניין ובכל מקרה שעובר עליך, בין שזה בא, לדעתך, על ידי יצר הרע שלך, בין אם זה בא, לדעתך, על ידי אחרים. כל ההתרחקות והנפילה נובעים מזה שאתה מדמיין כאילו הקב"ה ברוגז איתך בגלל מה שקרה איתך. זה דמיון שוא, כי הכל ממנו יתברך ואתה בכל מקרה בנו היקר והאהוב. כל זה שכתבתי לך, תמצא כתוב בספרי רביז"ל. כדאי מאוד במצבך להתחיל לקרוא דף אחר דף בספר משיבת נפש לרבי נתן מברסלב. שם תלמד שיש בכל עניין שעובר עליך כוונה עמוקה ממנו יתברך, כדי לבנות אותך ולהביא אותך אל התכלית.

רשום לך לנגד עיניך את הדיבור הזה של רבי נתן: "צריך כל אדם להאמין שכל מה שעובר עליו בכל יום, ובכל עת ובכל שעה, מיום היוולדו ועד יום מותו, הכל הוא רק סיבובים מאיתו יתברך, כדי שיזכה

להשגת אלקות, לדעת ולהכיר אותו יתברך, כי רק בשביל זה נברא ואין שום תכלית אחר חוץ מזה (ליקו"ה חו"מ ח"ב נזיקין ד-ב) תקום מנפילתך וחזור לאביך שבשמים באהבה, כי הוא בצער ומחכה לך, כמאמר חז"ל: בכל צרתם לו (לקב"ה) צר. בהצלחה והרבה שמחה. אברהם ציון.



שלום לרב.

עד מתי עלי להמנע מלמוד קבלה?

א...

***** 234:**

בעזרת ה' יתברך.
שלום.

אין לך מה לחשוש כלל מההפסקה בלימוד הקבלה, כי את זה הצעתי לך רק באופן זמני. כי אמרו חז"ל: ביטולה של תורה היא קיומה. כלומר, צריך לתת לכל החומר הרוחני שנכנס עד היום למוחך להתעכל שם ולהתפזר בחלקי הנפש בצורה טובה ומבוקרת. בדומה למערכת הגופנית. כאשר אדם אוכל ואוכל בלי הפסקה, הרי הוא מכביד על מערכת העיכול, הפסולת מתערבבת עם החלק הטוב שבמאכל, אינה מתפזרת נכון בגוף, והפסולת נשארת בגוף. גם ברוחניות צריך למלא את הכלי (המוח) לפי כוח קיבולו ולא יותר, עד שהוא מתרחב וראוי לקיבולת יותר גדולה. ואם לא כך, הפסולת הרוחנית שמעורבת עם הטוב שברוחני מתערבבים, והביטוי שלהם הוא דמיונות ופאנטזיות, שהם אלה שיורדים

אל הלב ומגבירים את הכוח המְדַמָּה שבלב, דהיינו, דאגות, פחדים, עצבות וכו' וכו'.

ובינתיים לְחִיּוּתְךָ, תִּקְרָאִי סִפּוּרֵי צְדִיקִים שֶׁהֵם קְלִים לְעִיכּוֹל וּמַעֲוֹרָרִים אֶת לֵב הָאָדָם לְהִזְבֵּק בְּמִידוּתֵיהֶם וּלְחַקּוֹתָם. וְכֵן, כְּדֹאֵי לִתֵּת נִיחָא לְמוֹחִין עַל יְדֵי יִצְיָאָה לְטַבְעָה, אִפִּילוּ לְשַׁעֲבָה אַחַת, לְהִתְרַשֵּׁם מִמַּעֲשֵׂה ה' הַנִּפְלְאִים. וְכֵן אָמַר דּוּד הַמֶּלֶךְ בְּתֵהִלָּים: תְּפִילָּה לְאֵל חַיִּי, דְּהֵיִינוּ מֵה שְׁנוֹתַן לִי חַיּוֹת זֹו הַתְּפִילָּה, הַקֶּשֶׁר הַהֶדּוּק עִם הַקַּב"ה. לְכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִם הַקַּב"ה כְּדַבֵּר הָאוֹהֵב עִם אֲהוּבָתוֹ וְהָאוֹהֵב עִם אֲהוּבָה, כְּדֶרֶךְ שְׁלִימָד אוֹתָנוּ שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ בְּשִׁיר הַשִּׁירִים.

אִם יֵשׁ לְךָ אִיזָה אוֹמְנוֹת אוֹ הוֹבֵי אַחַר שִׁיכּוֹל לְהַעֲסִיק אוֹתְךָ, תַּעֲסִיקִי בּוֹ כְּדֵי שֶׁהַמוֹחַ יִשְׁתַּחֲרַר קִצְתָּ מֵהַלְחָץ הַרוּחָנִי, כִּי בְּרַגְעַ שְׂאָדָם עוֹסֵק בְּפִשְׁטוֹת בַּעֲנִינִים הַפְּשׁוּטִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, הַמוֹחַ מֵתְרַכֵּז בְּאוֹתוֹ עֲנִיין וּמְמִילָא נַח מֵהַלְחָצִים.

תַּתְּאוּרֵי בְּסִבְלָנוֹת, וּבַעֲזֹרַת ה' יִתְּבַרַךְ תִּירָאִי אֵיךְ תִּצְאִי מִכָּל הַיִּיסוּרִים וְהַצָּרוֹת שֶׁסִּיפַרְתָּ לִי עֲלֵיהֶם, כִּי אוֹמֵר רַבִּיז"ל, שְׁעִיקָר הַצָּעֵר הוּא רַק בְּמוֹת, בְּמֵה שֶׁהוּא מְצִייר אֶת הַמְּצִיאוֹת.

כְּמוֹ שֶׁכָּבַר אִמְרַתִּי לְךָ אֶת דְּבַרֵי רַבִּיז"ל, כְּאִשֶּׁר עוֹבְרַת עַל הַלֵּב שֶׁל הָאָבָא אוֹ הָאֵמָא אִיזָה חוּוּיָהּ, מִיַּד אוֹתָהּ הַרְגֵּשָׁה עוֹבְרַת בְּלֵב הַנּוֹלָדִים. לְכֵן לֹאט לֹאט יִשְׁתַּפֵּר מִצַּבְּךָ וּמְמִילָא יִשְׁתַּפֵּר גַּם מִצְבָּה שֶׁל הַיִּלְדָּה.

שְׁתִּזְכִּי לְהִרְבֵּה שְׂמֵחָה מֵהַשְּׂמִים.

אֲבִרְהֵם צִיּוֹן.

אִמְרַת רַבֵּנוּ: מֵי עֵינֵינוּ רָאוּי לָזָה, כְּפִתְחָלָא
עִם כְּלָנוֹת הָאֵרִיז"ל הוּא כְּאֵן כְּשׁוֹר
(לְיֻקְוֹטֵי מוֹהֲר"ן תְּנַיִנָא קַב)



אוֹמֵר רַבְּנוֹ (ליקוטי סוהרין קפא ס"ו)

יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂיִשְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, וְאִף שְׂנַדְמָה לְהַעוֹלָם
שֶׁהֵם עוֹבְדִים אֶת הַשֵּׁם, וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה, אִף
עַל פִּי כֹן כָּל עֲבוֹדָתָם אֵין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נַחַת מֵהֶם כִּי
נִשְׁאָר כָּל עֲבוֹדָתָם לְמַטָּה, וְאֵין יָכוֹל לְהַתְרוּמָם.





שלום!

מה זה עניין ביטול האני - היישות?

תודה, צ..

***** 235**

בעזרהי'ת.

שלום ...

על פי מה שהספקתי עד היום ללמוד ולהבין בתורה הקדושה ובמיוחד על פי דרכו של רביז'ל, הבנתי שה'אני' שלנו הוא רק דמיון. אין 'אני' אלא יש רק את ה'אֵינִי', האין סוף ברוך הוא - הקב"ה. כל עבודתינו בתורה ובמצוות ובמיוחד בעבודת התפילה וההתבודדות, היא לבטל את האני ולהכלל באין, שזו המעלה הגדולה של נותן התורה משה רבינו ע"ה, שהתורה מדגישה במיוחד את עיקר מעלתו - "והאיש משה ענו מאוד מכל האדם".

ברגע שהאני של האדם הוא העיקר והוא הדומיננטי בחייו, אזי האדם הזה אינו נמצא בבריאה, כי כל הבריאה היא רק עצמו ובתוכו, שזה הדמיון הגדול להתפס ולהתעסק באני שאיננו קיים כלל. העיקר היא להכיר את הקב"ה לדעת ממנו ולהתחבר אליו עד שהאני שלך נהיה האין בעצמו. שזו תכלית בריאתינו.

העצה שנותן רביז'ל היא למצוא לו מקום פנוי, לפחות שעה ביום להתבודד שם עם הקב"ה לספר לו את כל ליבו, ולבקש מה שלדעתך אתה צריך, ובעיקר תבקש רוחניות, ולהכיר אותו יתברך. זו עבודה של שנים, אבל מי שכבר טעם את הטעם הזה של היין ההונגרי - שום דבר כבר לא יפיל אותו, ושום חיסרון לא נכנס לו באזניו, וכל כולו שמח ומאושר בדביקות אמיתית בבורא עולם.

בהצלחה ואל תתייאש. כי במצב שלך, הקב"ה נמצא איתך ואצלך בלי הפסק רגע.
אברהם ציון.



מישהו פירסם תמונות וידאו שבו הוא מספר, שהוא צילם מלאכים, אחרי שלילה לפני כן, הם ניראו לו בחלום.
מה דעתך?

***** 236:**

בעזרהי"ת.

שלום.

אומר רבי נחמן (ליקו"א סא) המלאכים הם שכליים, כלומר השכל שמפעיל כל מנגנון הוא המלאך של המנגנון הזה. ושכל הוא דבר רוחני שאי אפשר לראות וכל שכן שאי אפשר לצלם, כמו שאי אפשר לצלם 'אהבה' 'שמחה' וכל דבר רוחני אחר. וכן כותב הרמב"ם (יסודי התורה פ"ב) "המלאכים אינם גוף וגויה אלא צורות (רוחניות) נפרדות זו מזו". לעומת זאת כותב רביז"ל (ליקו"א נד): שהשדים יש להם גוף, אך אינו גוף שלהם אלא גוף שהם נכנסים לתוכו, מתלבשים בו, ובעיקר נכנסים למוח של 'שונה הלכות', כלומר לאנשים השכלתנים, ושם השדים מבטאים עצמם - בדמיונות, והדמיון הוא עצמו השד. כלומר, יש מצב שאדם ידמיין איזה עניין ולבסוף הוא יראה במציאות המתגלה לנגד עיניו את אותו דמיון, וזה השד שהוא רואה, וברור שרק הוא רואה את מה שרואה, כי הדמות המתגלה לפניו היא בעצם סרט על המסך שבמוחו. ולהבדיל, גם הנבואה ורוח הקודש היא סרט על המסך של הנביא, כמו

שנאמר 'וביד הנביאים אדמה', רק שזה עניין של קודש, נקי מדמיונות של הבל.

מזהיר רבי חיים ויטאל (תלמיד האריז'ל), שגם מי שזכה לרוח הקודש אמיתי, צריך להיזהר ולבדוק תמיד אם לא נכנס לו איזה שד בתוך הקדושה להטעותו. מכל זה עלינו להיזהר לא לפעול על פי מחשבות שעוברות לנו במוח, ולא להגיע למסקנות חפוזות, כי יתכן שזה דמיון, עד שנזכה להזדכך ולהיות קדושים במעשינו. כי אומר רביז'ל, המעשים העכורים פוגמים במוח וממלאים אותו בעכירות.

ברוך ה' שזכינו לתורה, למצוות ולמעשים הטובים שמזככים את מוחנו להיות בני אדם, 'כי אתם קרויים אדם ולא אומות העולם, שנאמר: זאת התורה - אדם'
אברהם ציון.



כְּפִי הַבְּלָבוּל וְהַעֲבִירוֹת שֶׁל הַמִּוֶּחַ עַל יְדֵי תַּאֲוֹת מְמוֹן, בֵּן
הַתְּגַבְרוֹת הַשׁוֹנְאִים. וְלַפְעָמִים נַעֲשִׂים מִזֶּה שׁוֹנְאֵי חֲנָם,
כִּי לְפִי תַּאֲוֹתוֹ וּפְנִיתוֹ לְמְמוֹן, בֵּן נַעֲשֶׂה כְּסִיל, וְכֵן
נִתְעַבֵּר מִחוּ.

ליקוטי מוהר"ן קמא ס"ט





נמאס מה'דייט', נמאס מהפגישות למצוא את בן הזוג - אנו מתוסכלים
מה עושים?

***** 237 :**

בעזרהי'ת.

שלום.

השבת התארחו אצלי בחורים ובחורות בעלי תשובה ומתקרבים חדשים שעדיין לא מצאו את זיווגם והם בין הגילים 24-30. אחרי הסעודה עוררתי אותם לדבר על הנושא שידוכים, זיווגים, מדוע אינם מוצאים את זיווגם, למה הם מצפים מבן הזוג וכו'. אומר לכם את האמת הופתעתי לשמוע ששני המינים מתוסכלים, הגברים טענו שאין היום נשים, הבנות טענו שאין היום גברים, נמאס להם ללכת לדייטים, הם כבר סולדים מזה, המיזאשים הולכים למצוא את זיווגם בפאבים, וכיוצא בזה. מכל מה ששמעתי מפייהם הגעתי לכמה מסקנות שהעלו בדעתי כמה עצות חשובות מאוד לבעל תשובה.

בעל תשובה הוא חידוש אצל הרבנים החרדים, כלומר, לרוב, לרבנים אין עצות מיוחדות לבעלי תשובה, והלימוד מה שהם מלמדים אותם הוא הלימוד הקונבנציונלי (הטוב והאמיתי), אך לדעתי אינו תואם את הנפש המפוזרת והקרועה של הבעל תשובה, שנפשו חצויה בין שני עולמות סותרים.

לכן התבנית החרדית של הדייטים במתכונתה הרגילה, היא זו שהביאה את המצב, המתואר לעיל, של תסכול. כאשר באים לדייט כמו שבאים לעסקה, או לבניית עסק, או לקנות איזה מוצר - אל תבררו בירור ראשוני של פרטי בן הזוג לפני שאתם הולכים לפגישה, אל תבואו

מוכנים עם שאלות הבאות לברר לקראת מה אני הולך, מה אני אוהב, מה אני רוצה, איך אני רוצה שיראו לי חיי הנישואין, זו מהווה את הבעיה. אצל החרדים זה ברור ומקובל, לכן אין בזה בעיה. אבל הבעלי תשובה שחונכו באופן שאצלם חשוב העניין של ה'קליק', או ה'הדלקה' הראשונית, אסור להם לבוא לדייט ע"פ התבנית החרדית.

העצה הפשוטה לדעתי, לשכוח את השיחות שחינכו אתכם כיצד לבוא לדייט, מה לשאול ומה לברר, תבואו בראש החילוני, כביכול, כלומר, כפי שנהגתם בפגישות כאשר הייתם חילוניים. לא באתם לסכם כלום מראש, באתם לפגישה וזרמתם עם המציאות, בלי לתכנן כלום. צאו סתם לפגוש עוד נשמה אלוקית ולהכיר עוד בריאה נפלאה שברא הקב"ה בעולמו, ואפילו שהמסקנה תהיה בסוף לא מתאים לי. שבו סתם לשתות קפה, להקשיב יחד למוזיקה, לדבר על הא ודא ולראות לאן מתגלגלים העניינים. רק עליכם כמובן לדאוג שהכל יהיה בקדושה וטהרה, לשמור על הצניעות ועל הכשרות וכו'.

דבר שני, תצאו לעניין עם אמונה שלמה, מה ששליך יהיה שלך בכל מקרה ומה שלא שלך לא יהיה שלך בשום מצב. לכן אל תנסו להיות יותר טובים, יותר נימוסיים, יותר מצליחים מאשר אתם באמת כדי למצוא חן, כי כל המוסיף גורע. תתנהגו כמו שאתם באמת, בטבעי שלכם ואע"פ שהטבעי אינו מנומס למשל. תנו לבן הזוג להכיר אתכם באמת, זה יקל לו לדעת אם זהו זה. וכמובן, עם שאיפה לתקן ולשפר את המידות הצריכות תיקון. אל תתנהגו בשטות הזו שאינה מתאימה למי שרוצה לחזור בתשובה, לומר: זה מי שאני קבלתי אותי כמו שאני, רוצה בבקשה, לא רוצה - לא צריך.

תראו את האמיתיות שלכם, כי האמיתיות של כל אחד היא החלק אלוקי הנפלא, נקודה נפלאה מה שאין באף אחד אחר בעולם, נקודה שעליה אמר הקב"ה: ישראל אשר בכך אתפאר, בכל אחד יש דבר שבו מתפאר היוצר ביצירתו הנפלאה, לכן אל תשחקו את מה שלא אתם, כי יכול

להיות שהדבר שאתם מסתירים מהשני היא הנקודה שתדליק את השני. ואם היא לא הדליקה, אל תדאגֿי זה לא הבן זוג שלך.

כל אחד מבני הזוג צריך להפנים את הידיעה הזו, אין אדם שלם, בכל אחד יש טוב ויש רע שצריך תיקון. והתיקון נעשה דווקא ע״י החיבור בין שניהם. כאשר נדלקת על הנקודה המיוחדת שיש בבן זוגך, מרגע זה תתחיל להעלים עין ממה שלא בסדר אצלו. שמור בזיכרוןך את מה שלא בסדר אצלו, אך כרגע תעלים עין ותן לנקודה הנפלאה שגילית אצלו להשפיע על נפשך ולהדליק אותך. אחר כך תתחילו לעזור אחד לשני לתקן את מה שצריך תיקון, אבל ברקע תמיד צריכה להיות הנקודה הטובה שגילית אצלו.

ואומר רבי נחמן מברסלב: מי שלא יודע להוכיח שלא יוכיח את השני, כי ע״י תוכחה שאינה כראוי חונקים את הנשמה של השני, לכן האדם לא יכול לסבול ביקורת. אם רצונך לעזור לשני בדבר הצריך תיקון אצלו, אל תשב עליו, אל תעיר לו, אלא תתנהג אתה בצורה הנכונה המתוקנת, הוא יקנא בך, יעריך אותך, יעריץ אותך ויחקה אותך, כי טוב הכל רוצים.

מקווה לה' יתברך שהעצה הזו תעזור.
אברהם ציון.

אמת הוא אורי הפס יתפרק גמלו. ואל כן אל
יצי האמת לוכה לפאות הפתחים. איך אצאת מן
החשך והספקות שבמחול (ע״פ איקוטי מופרין קמא ט׳)





האם בדור שלנו אפשר לזכות לרוח הקודש, בת קול..... בדור שלנו אל איזה הישגים אפשר להגיע למי שדבק חזק בתורה. לנבואה, לרוח הקודש? בת קול? או גילוי אליהו?

כל פעם היה לי מעניין לדעת במידה שאדם סיים תיקונו וניפטר צעיר 30, 40, למה א-להים לקח אותו, אפילו שסיים התיקון? מה הוא לא יכול להמשיך לחיות ולהנות מהחיים, ללמד אחרים תורה, לזכות הרבים?

***** 238:**

בעזרהי'ת.

שלום.

בדור שלנו ובכל דור ודור בעבר ובעתיד, יכול היהודי להגיע לכל ההישגים הנפלאים שהתורה מלמדת. בת קול, גילוי אליהו, מעין רוח הקודש, והגדול והעיקר מעל הכול השגת אלקות. להגיע למצב שהמוח שלך יזדכך עד שתצליח להפשיט את הלבושים הגשמיים של כל פרט מפרטי המציאות - שהם הכיסוי שמסתיר את הקב"ה מעינינו. וכאשר זוכה לזה האדם, אזי הוא מטייל בתוך עולם הבא ששם יש רק הקב"ה. זו הגאולה, זה הגן עדן הנפלא, לזה מצפה האנושות. אי אפשר לתאר את העונג הזה כי זו חוויה אישית שכל התענוגות מתגמדים לעומתה. רבי נחמן מברסלב, מזכה את המצייתים לעצותיו לזכות לגאולה הזו באופן פרטי כבר בחיינו פה, אף על פי שעדיין כל העולם לא זכו לגאולה הזו הכללית. בבחינת: 'קרבה אל נפשי גאלה'.

הצדיקים האמיתיים שבכל דור ודור זכו לזה בחייהם ושמרו את הסוד הזה בינם לבין עצמם, מהפחד שאנשים שעדיין לא בנויים ולא ראויים לזה, יכנסו ל'טריפ' הזה וישתגעו.

אי אפשר לזכות לזה בין לילה, זו עבודה, פרוייקט חיים, שכדאי להשקיע עליו אפילו שבעים שנה.

כאשר האדם זוכה לזה, אזי אחר פטירתו הוא ממשיך לטייל באותו סרט נפלא שבו הוא חי עם הקב"ה לנצח נצחים - מקיים מצוותיו, נהנה מהלימוד, עושה חסד, אהבה, שמחה ואמונה ולומד בבית מדרשו של הקב"ה עם שאר הצדיקים. אבל, ח"ו, אם לא זוכה לזה האדם, אזי כאשר הוא יוצא מהעולם הוא יוצא מדלת אחת ונכנס חזרה לעולם הזה בדלת אחרת, כלומר, הוא באמת בקבר אבל שם הוא חולם שהוא ממשיך ללכת כל בוקר למשרד, והוא פוגש את לקוחותיו ומדבר איתם והם עונים לו, והוא קונה ומוכר, והוא מצטער, ונהנה, וכו' וכו', כל חיי העולם הזה חוזרים לו בתוך הסרט שבמוחו. רחמנות, כי הוא לא המשיך למדיה הבאה, לא זכה להכיר את מה שמעבר לוילון. רבנו קורא לזה עולם התוהו, ה' יצילנו.

העיקר הגדול שעליו בנויה ההשגה הזו, היא אמונה בפשיטות ותמימות, הענווה. כי 'החכמה הכי גדולה לא להיות חכם כלל' (רביז"ל). כי כל עוד האדם חי בדמיון שהוא החכם שבחכמתו השיג הצלחה, הוא העושה, והוא היודע, והוא המקיים את המצוות, והוא הלומד תורה ומחדש בה, והוא... הוא... הוא... הרי בדבריו אלה הוא מסלק את הקב"ה מחייו, 'כי אין אני והוא יכולים לדור במדור אחד' (חז"ל). ברגע שאתה אומר אני עשיתי, פירושו שאתה ולא הקב"ה, והרי כל המדרגה הנ"ל שדברנו עליה היא השגת אלקות, התחברות אליו, לידע ממנו, לחיות איתו וכו' כנ"ל, וה'אני' דוחה אותו, 'המתגאה דוחק רגלי השכינה' (חז"ל).

לא רק זאת, אלא אפילו אם הוא אומר אני הצלחתי בגלל שהקב"ה עזר לי, אין זו השלמות, כי הוא העיקר והקב"ה העוזר שלו. לכן העיקר שאליו תשאף להגיע, להשגה שהוא המנשים אותך, הוא המפעיל את איבריך, הוא המתכנן, והוא המפגיש אותך, והוא המזיז אותך לכיוון זה או אחר, והוא המוציא את המילים מפ"ך וכו' וכו', כלומר, אתה זה גוש

בשר, המושג 'אני' הוא דמיון שלא קיים. רק במדרגה הזו זוכים לכל הנ"ל. לכן הענווה היא היסוד ביהדות. ולכן התורה אינה מפארת את משה כחכם, גאון, וכדומה, אלא ענו מכל האדם, כמו שהוא עצמו אמר: 'ואנחנו מה?'

על זה סובבת כל התורה, כמו שמשה רבנו סיכם זאת באומרו: 'וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד', 'אתה הוראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו' וכל השאר הוא דמיון שעלינו להפטר ממנו.

עצה ראשונה. תמיד ללכת יום יום למקום שאין שם בני אדם, ותחשוב, תהרהר, תדבר, תהיי עם הקב"ה, תתאמן להיות איתו ורק איתו, תרגיש קצת את החוויות הנפלאות שהיו לאדם הראשון שהיה בלי אף אחד, רק עם הקב"ה.

בהצלחה ובסבלנות תגיע להכל.

אברהם ציון.

עֲקֹר הָאֱלֹקִים בְּלִבִּי, מִי שֶׁהוּא "בֵּר לִבִּי", בְּבַחֲנֵית "וְלִבִּי
חָלַל בְּקִרְבִּי", יוֹכֵל לִידַע עֲתִידוֹת, עַל-יַדֵּי מַה שֶׁהֲלֵב אוֹמֵר
לוֹ, שֶׁהוּא דְבָרֵי ה' מְמֹשֵׁ, וְזֶהוּ "לֵךְ אָמַר לִבִּי בְּקִשׁוֹ פָּנָי",
'לֵךְ בְּשִׁלְיַחַתְךָ' פָּנָי לֵךְ, כִּי מַה שֶׁהֲלֵב אוֹמֵר, הֵם דְבָרֵי ה'
מְמֹשֵׁ פָּנָי לֵךְ, וְהִבֵּן:

(ליקוטי מוהר"ן קמא קל"ח)



אני מכבדת את עבודת ה'נחמנים' שמעבירים מסר ברחוב תוך כדי יצירת
אורה שמחה.
אבל אני מאוד סובלת מהרעש של הרמקולים. יש בעיה ברחוב ... הרעש
האדיר מונע ממני את השינה כל לילה שהקבוצה מגיעה, ואני באפיסת
כוחות. אנא תבקש בשמי לפעול ביתר שקט. אני מצפה לרגישות וכבוד
הדדי מצידכם. שאלה הערכים שלכם. אנא עזור לי.
בתודה מראש.
מ...

***** 239 :**

בעזרהי'ת.
שלום.
דעתי כדעתך ואני נגד השיטה הזו של ההשתוללת ברחובות. אין לי
קשר אליהם ולכן איני יכול להעביר את בקשתך.
תלונה במשטרה אולי תעזור.
אברהם ציון.





שלום לרב אברהם.

מה דעתך על הומוסקסואליות?

*** 240:

בעזרהי'ת.

פילוסופיות החיים היהודית טוענת שכל אדם אינו מושלם וצריך לשאוף הוא לשלמות. השלמות היא להגיע למדרגת אדם, כלומר מנוטרל מכל כוחות הטבע השולטים עליו. לכל אחד, בין יתר הדברים שמונעים ממנו להיות אדם, יש טבע חזק המוטבע בו בְּגִימָם שלו, וזה הדבר שהכי קשה לו להתמודד איתו. לכן אין הפרש בין נטייה לכעס, נטייה לרדוף שמלות, נטייה לאכילה, נטייה לכבוד, נטייה מינית זו או אחרת. כלומר, כמו שיש להתמודד בנטייה לאכילה מופרזת, כך יש להתמודד מול שאר הנטיות. כל הנטיות בעלות אותו ערך של קושי לגבי אותו אדם שיש לו את אותה נטייה.

לצערנו, הסטיגמה בעולם הפרימיטיבי, שהנטיות המיניות הם הכי קשות ולא מקובלות, וברוך ה' שבדורנו קבלו שכל להבין שהנטייה לאלימות במשפחה, כעס, וכיוצא בזה, חמורות באותה מידה. על כל פנים, היהדות מצפה שהיהודי יגיע למדרגת אדם ששולט על הטבע.

כפי שידוע לי, הגויים אינם מצוים בזה, ולכן הם 'פותרים' את הבעיה בקלות: מחליפים תווית, נותנים לגיטימציה לבעיה, ואז אין בעיה כביכול, כאשר באמת הבעיה נשארה. אולי נפתרה הבעיה של הבושה, או ההרגשה של הדחייה מהחברה.

אני מקווה שאם וכאשר יתרבו הפדופילים ח'ו בעולם בצורה המונית, באופן שיהיה להם איזה כוח להפגין, לא יכשירו להם את זה כמו שהכשירו לשאר הנטיות המיניות.

אברהם ציון

הַפְנָה *** 240:

אתה באמת לא רואה הבדל בין פדופילים, או אנשים עם נטייה לאלומות, לבין נטייה הומוסקסואלית?

אגב, הבחור שהפנה אלייך את השאלה לא דיבר רק על יצר "מיני", אלא על הרגשה טובה שנגרמת לו כאשר הוא בקרבת אותו אדם. אתה זה שלוקח את זה למקום של היצר המיני גרידא, כנראה נוח לך יותר לראות את זה כך. הבנתי טוב מאוד את הגישה "המתקדמת" שלך לכאורה, שמכירה בנטייה ההומוסקסואלית ומקבלת אותה כטבעית. בניגוד אלייך אני לא חושבת שצריך להילחם בה. תיאורטית גם אם אתה אדם מאמין שרוצה לשמור על מצוות בתחום הצניעות, אתה עדיין יכול לעשות כן, ולאהוב גבר, להתחתן עם גבר, ולהקים עמו משפחה...

הַפְנָה *** 240:

בעזרהי'ת.

ראשית אקדים ואומר, אע"פ שאני מביע את דעתי בחופשיות, אין זה נובע מצד מלחמה אישית שיש לי נגדך, או נגד קבוצה זו או אחרת. אין בדעתי לקעקע את דרך החיים שלך, ולשנותה, כי אינני הנציג או השליח של הקב"ה. סתם הופעת לי על הקיר, הבעת את דעתך ואני משיבך מה היא דעתי ותוא לא. אני כן רואה את ההבדל בין פדופילים, אלומות, נטייה מינית שאינה אלימה לאונס, בין נטייה לבעלי חיים, או למין במינו וכדומה, וזה כאשר המדד שלי הוא דבר הנעשה ברצון או נגד רצונו של האדם.

כל מה שכתבתי לך לעיל, בא מנקודת מבט אחרת, כאשר המדד הוא כיצד להתחיל ולחוות את החוויות הנפלאות האחרות שנמצאות מעבר לחיים שאנו מכירים - הנאה מינית, אכילה, שתייה, כבוד, ושאר הקיים במדיה הזו.

יש כאלה שכבר חוו את מה שמעבר למדיה הזו וגילו לנו את הדרך שבה נוכל לחוות גם אנו, את אשר נמצא שם. התיאור שבה הם תיארו את חוויותיהם עורר בי ובעוד אחרים לנסות לבצע את מה שהטילו עלינו, על מנת לחוות את מה שהם חוו.

כאשר אדם מספר לי חוויה שחוהה, יש לפני שתי דרכים, או להאמין לו ולנסות, או לדחות אותו על הסף. היות שאני מבין שחוהיה אי אפשר להוכיח את טעמה, אני נותן קרדיט לְמִסְפֵּר והולך לנסות, וכל זה בתנאי שהדברים מוצאים חן בעיני, מלהיבים אותי, וכאשר אני יודע שאין לְמִסְפֵּר שום אינטרס.

משה רבנו סיפר לעם ישראל את החוויה הזו שעברה עליו בהיכללות, וההתחברות וההתאחדות עם מה שמעבר לחיים האלה - האלקות. אני לא בטוח שמילים אלו ברורות, אך אין לי מילים אחרות. סיפור זה הלהיב אותי לפני ארבעים שנה לערך, ומאז ועד עתה טעמתי את החוויות האלה, ולבי צוהל בקרבי מרוב שמחה במה שאני חווה יום יום. אמנם החוויה התחילה בתחילה בעוצמה נמוכה מאוד, והלכה והתעצמה מיום ליום - גם באיכות וגם בשינוי טעמים ממדרגה למדרגה.

כל מה שכתבתי פה למשכיל, כתבתי אליך לעיל במילים פשוטות שלא הובנו כראוי. ציטוט: "פילוסופיות החיים היהודית טוענת שכל אדם אינו מושלם וצריך לשאוף הוא לשלמות. השלמות היא להגיע למדרגת אדם, כלומר מנוטרל מכל כוחות הטבע השולטים עליו." פירוש אדם - אדמה לעליון, אהיה מושלם כמו האלקות, ואז אתאחד איתה ואחוה את החוויה הנפלאה שהוכנה לאנושות. אברהם ציון.



שלום לרב,
קראתי בספר "נשמת חיים" של הגאון והפילוסוף האלוקי רבי מנשה בן ישראל זצ"ל, בספרו כותב הרב הקדוש, שיופיו של האדם ממחיש איזה נשמה יש בו (מה טיבה מגלגול קודם, האם שפלה שהייתה חוטאת, או גבוהה שהייתה שומרת תורה ומצוות). "כל הנולדים במום, עיור, פסח, או גבון, הם ממידות פחותות, בעלי עין הרע אכזריים ומרי נפש, והיפה מראה בטבעו הוא בעל מידות טובות, רך ורחמן אוהב ונדיב."
אריסטו כתב גם כן לגביי חכמת הפרצוף, וזאת אנו לומדים גם מהזוהר הקדוש שכתב רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל, שיש חכמה שנקראת חכמת הפרצוף וממנה ניתן ללמוד על האדם רבות. מה דעת ברסלב על זה?

*** 241:

בעזרהי"ת.

שלום.

אינני יכול להביע דעתי על דברי הגאון הנ"ל היות שספרו לא מונח לפני ולא למדתי בו. צריך לעיין היטב שם לידע באיזה הקשר נאמרו הדברים, כי בוודאי הוא לא יסתור את דברי רבותינו ז"ל.
אך זכור כלל זה, כאשר אתה מדבר על יופי ומפאר אותו כל כך, אתה בעצם מדבר על הסוס שקיבלת במתנה מהקב"ה כדי שיהיה לך איך לתפקד בעולם הזה. זו אחת מסוגי העבודה זרה שיש בעולם של חוכמת יון שהדגישו את הגוף, ופינקו אותו, וייפייפו אותו בקטנות דעתם. בזיון לבר דעת לשבח כל כך את הסוס, השור והחמור. שלמה המלך החכם באדם סותר את הציטוט שלך שמסתמך על הפילוסוף היווני, והוא אומר:

“שקר החן והבל היופי אישה יראת ה' היא תתהלל”. על פי השכל של הגויים, היופי תלוי בגודל העיניים, המרחק ביניהם, מקום עמידת האף וכו'. היופי המודגש ביהדות הוא יופי הנובע מפנימיות המידות הנעלות שזוכה לו האדם, כלומר, יתכן אדם מכוער על פי הקריקטוריונים הסטטיסטיים הנ"ל, ואעפ"כ הוא אדם יפה, בעל חן, תענוג לשבת לידו, לשמוע את היוצא מפיו, לעומתו אחד שיש לו עיניים גדולות, והמרחק מהאף שלו עד לשפה עומד במידה הנכונה, והאוזן שלו וכו' וכו', והוא הכי מכוער שיש בעולם, ובא לך לברוח ממנו, במיוחד שמידת הגאווה דומיננטית אצלו מאוד, והוא מפאר עצמו בסוס היפה שלו.

שמע מה סיפרו לנו חז"ל (תענית ז): “אמר רבי אושעיא: למה נמשלו דברי תורה לשלשה משקין הללו: במים, וביין, ובחלב... לומר לך: מה שלשה משקין הללו אין מתקיימין אלא בפחות שבכלים, אף דברי תורה אין מתקיימין אלא במי שדעתו שפלה. כמו שאמרה בתו של קיסר (רומי) לרבי יהושע בן חנניה: (שהיה מכוער לפי הקריקטוריונים שלהם) איזה חכמה מפוארה בכלי מכוער!

- אמר לה: מדוע אביך מכין יין בכלי חרס מכוערים?

- אמרה ליה: אלא במה?

- אמר לה: אתם אנשים חשובים ועשירים תכינו את היין בכלי זהב וכסף.

הלכה והעבירה את היין לכלי זהב וכסף והחמיץ.

אמר קיסר לבתו: מי אמר לך לעשות כך?

אמרה ליה: רבי יהושע בן חנניה.

קראו לו לבית הקיסר,

אמר ליה: למה אמרת לבת שלי לעשות ככה, בגללך הפסדנו את כל היין?

- אמר ליה: כמו שהיא אמרה לי אמרתי לה, היא שאלה למה חכמה כל כך מפוארה שיש בי נמצאת בכלי מכוּעַר כמוני, עניתי לה, שגם היין משתבח דווקא בכלי חרס מכוּעַרים.

שואלים חז"ל והרי יש אנשים יפים וגם חכמים? עונה הגמרא: אם החכמים האלה היו מכוּעַרים היו יותר חכמים.

ואם יקשה לך הסיפור (ברכות ה:): רבי אלעזר גסס. בא רבי יוחנן לבקרו. הבית היה אפל. הרים רבי יוחנן את שרוולי גלימתו והאיר הבית מאורו (היה לו יופי לא מהעולם הזה). ראה שר' אלעזר בוכה. שאל אותו: למה אתה בוכה, מפני שאתה עוזב את העולם ולא הספקת ללמוד מספיק תורה, אחד המרבה אחד הממעיט והעיקר שכיוון לבו לשמים. עונה ר' אלעזר: אני בוכה על היופי שלך שסוף סוף יבלה בעפר. אמר לו רבי יוחנן: על זה באמת ראוי לבכות ובכו שניהם. ומספרת עוד הגמרא שרבי יוחנן היה יושב בערב על שער המקווה כדי שנשים הטובלות יראו פניו ויטביעו אותן בוולד בשעת עיבורם. כל זה ידידי לא על יופי גשמי כפי שמציירים אותו הגויים, אלא יופי פנימי שמתבטא בחן ובאור הפנים של האדם, ואפילו הוא מכוּעַר. אברהם ציון.



מה הפירוש של נשמות גדולות נשמות קטנות, ולמה יש כאלה שקבלו גדולות ויש שקבלו קטנות?

*** 242:

בעזרהי'ת.

שלום.

אומר רבי חי טייב (המכונה לא מת): כל הנשמות שוות, כי כולם הם חלק אלוקי ממעל שנטבע בתוך הסוס להנהיגו, ואינך יכול להגיד שאצל הקב"ה יש חלקים יותר טובים או פחות טובים – כולם שווים, ומה שמובא בכתבי האריז"ל על נשמות גדולות וקטנות, הכוונה על שם העתיד. כלומר, אחרי שהאדם הצליח לנצח את הסוס שלו - המידות הרעות שלו, אז אנו אומרים זה נשמה גדולה, הגודל נקבע על פי התוצאה ובהשאלה. כמו שכותב רבנו נחמן: (ליקר'א לז): 'מַאֲיֵן אָנוּ יוֹדְעִים הַדָּר תַּפְאָרְתָּם שֶׁל בְּנֵי עַמֵּי הָאָרֶץ, אֲלֵא עַל-יְדֵי תוֹרָתָם כְּשֶׁאָנוּ רוֹאִים (בסוף) שֶׁהֵם תְּלִמְדֵי-חֻכְמִים'.
אברהם ציון.



הייתי בהרצאה שבה ניסו להוכיח שיש בורא לעולם, ואחד המרצים כתב ספר שלדבריו לקח לו 3000 שעות לכתוב אותו, ובספר זה הוא מוכיח שיש בורא לעולם. מה דעת רבנו על זה?

*** 243:

בעזרהי'ת.

שלום.

יסלח לי המרצה הזה, זה פשוט חוכא ואיטלולא. להצליח בזמן כל כך קצר להוכיח את הקדוש ברוך הוא?

כל מי שמנסה להוכיח את בורא עולם על ידי השכל, כולל הסמינרים למיניהם, עדיין לא הבין מי עומד לפניו ומי הוא בורא עולם. יתכן שהוא מצליח להוכיח את מי שהוא הגדיר לפי דעתו כבורא עולם. הקב"ה אין לו שום הגדרה, וכל מה שנתנה לנו התורה רשות לכנות אותו בכל מיני כינויים כי דברה תורה כלשון בני אדם, שיהיה לנו איזה שייכות אליו.

אומר רבי נחמן: "כִּף רְאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שְׁיִהְיִי קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכִף נְאֻה וְיִפָּה לוֹ יִתְבָּרַךְ לְפִי גְדֻלְתּוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ, כִּי מַעֲצָם גְּדֻלְתּוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם מְאֹד מִדַּעְתָּנוּ, עַל-כֵּן בּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשֶׁר שֶׁנִּבְיָן וְנִשְׁיֵג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן בְּהִכְרַח שְׁיִהְיִי עָלָיו יִתְבָּרַךְ קְשִׁיּוֹת, כִּי כִף נְאֻה וְיִפָּה לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, שְׁיִהְיִה מְרוֹמֵם וְנִשְׂאָ מִדַּעְתָּנוּ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה קִשָּׂה הַקְּשִׁיּוֹת כַּנִּל, וְאִם הִיָּה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיִּיב דַּעְתָּנוּ, אִם-כֵּן הִיָּה, חֵס וְשְׁלוֹם, דַּעְתּוֹ כְּדַעְתָּנוּ (ליקו"ת נב).

את הקב"ה אי אפשר להוכיח, לא בעיניים, לא באוזניים, ולא בשום חוש מחושי האדם כולל השכל, הקב"ה מוכח רק ע"י אמונה פשוטה ותמימה בלי שום שכל, אמונה הטבועה בתוך הלב - הקב"ה ניקלט ברגש שלנו. אברהם ציון.



אומר רבי נחמן

(שיחות הר"ן רי"ז)

כִּי בְּאֵמֶת הָעֵקֶר לְדַעַת אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא רַק
עַל יְדֵי אֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא זֹכִיֵן
אַחַר כֵּן לְדַעַת וְהַשְׁגָּה גְּדוֹלָה בִּידְעִית
רוֹמְמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.



בשביל מה אנחנו פה בעולם?

***** 244:**

בעזרהי"ת.

שלום.

היעוד של כולנו הוא אחד: להנות. להנות מכל מה שברא לנו הקב"ה בעולם הזה ובחיים הנצחיים. כך כתב האריז"ל (שער הכללים): עיקר בריאת העולם כדי להטיב לבריות. וכדי שנרצה בתכלית הזו הקב"ה הטביע בנפשנו את הרצון הבלתי פוסק להנות, להרגיש טוב, להיות בשמחה. וע"י ההנאה נתחיל לאהוב אותו ולהכיר אותו ולהתחבר אליו. כי צריך כל אדם להאמין באמונה שלימה שכל מה שעובר עליו בכל יום ובכל עת ובכל שעה, מיום הוולדו עד יום מותו, הכל הוא רק סיבובים מהקב"ה כדי שיזכה להשגות אלקות - לדעת ולהכיר אותו. כי רק בשביל זה נברא ואין שום תכלית אחר חוץ מזה. ככתוב בזוהר: שעיקר הבריאה היתה להכיר את הפלא המוסתר הזה, להתחבר אליו, להדבק בו שזה האושר הנכסף של האנושות - לעונג הנפלא של הגן עדן, כי הוא עצמו הגן עדן, כי הוא כולל את כל ההנאות שנבראו ויצאו ממנו לעולם, ובנתיים אנו מסתפקים בהנאות הקטנות של החיים שהם ניצוצות וחלקים ממנו, כדי להמשיך לרצות לחיות ולחכות להנאה האין סופית שמצפה לנו.

אברהם ציון.



למה אתם נלחמים כל כך על צניעות, אתם לא יכולים להיות פחות פאנאטים?

***** 245:**

בעזרהי"ת.

שלום.

פירוש הביטוי צניעות הוא להצניע, להסתיר, לשמור. והכוונה שהאיש או האישה צריכים להסתיר ולהצניע את גופם מעיני זרים שאינם בני זוגם. אין הטעם לצניעות משום שאנו מתנזרים מהיופי, אלא הטעם שהדבר הכי אישי שלי, הכי קרוב אלי הכי אינטימי הכי יקר, אותו אשמור לאהובתי ורק לה, בלי שיהיו לה שותפים. הרי הערך של שמלה יורד כאשר היא נמכרת בהמוניות, למה יהלום יותר יקר מזכוכית, לא מפני שיש ממנו מעט בעולם? התורה שואפת לאהבת אמת בין בני הזוג, ואהבת אמת תיתכן רק אם אתן את עצמי לאהובתי ב100 אחוז, ולא 99.9 אחוז לה ואחוז אחד לאחרת. כאשר חושפים את הדברים האינטימיים לציבור מפסידים את ערכו של הדבר, כי שיתפתי עוד אנשים בדבר, לכן לא נותרה לי אפשרות להפתיע את אהובתי ולשמור לה, ורק לה את המתנה הכי גדולה והכי יקרה שבעולם, לשמור לה דבר שיש רק לה והוא שלה בלבד ללא שום שותף. וכן להיפך כאשר האשה מצניעה לבעלה את עצמה ורק לו. תארו לכם איזה אהבה זה מעורר בלב האוהבים שיוודעים שהם ורק הם קבלו מתנה שאין לאף אחד אחר בעולם.

אברהם ציון.



מה פירוש מה שרבנו מסביר אהבה בתענוגים?

*** 246:

בעזרהי"ת.

שלום.

אומר רבי נחמן, "אהבה בתענוגים" - הרגשה של אהבה תעבור לך בלב רק כשטוב לך, ועונג לך, ואתה מאושר בחיים. ואז האהבה מתפשטת על כל דבר שמסביבך, העולם, החיים, בני אדם, אשתך ולהקב"ה שברא את כל האושר הזה. אבל כאשר האדם ממורמר, הוא לא אוהב כלום, ואז הוא רואה רק את הצד החיצוני שמבטא את האהבה - האינטרסים. לכן אל תתרגשו מהדבור 'אין אהבה', זה ביטוי של מצב רוח של אותו רגע. אי האפשרות להגדיר מה היא אהבה נובע מאותו הטעם שאי אפשר להגדיר חוויה. חוויה זה דבר פנימי שעובר עלי שאיני יכול לדבר ולהסביר אותו, מה שכן אני יכול רק לפלוט את המילים 'אני אוהב אותך'. שימו לב, הביטוי 'חוויה' מגלה שזו הרגשה אינטימית. חווה-י"ה, זו הרגשה שהאדם חווה את החיבור הנפשי שלו לה', כי כל הרגשת תענוג ואושר מזינה את הנפש ומחברת אותה לנשמה האלוקית שבנו, ואז נוצרת אהבה, כי אהבה היא חיבור לחלקך האחר שנפרד ממך. אהבה גימטריא אחד. ועוד יותר לעומק, חווה-י"ה היא חוויה שלו יתברך.

אברהם



איך מתגברים על עצבות?

*** 247:

בעזרהי"ת.

שלום.

גם אם באה עלינו עצבות לפעמים, עלינו למתק אותה ולהישמר שלא תתעצם ותהיה דיכאון. איך? זכרו, ההרגשות שבלב הן פועל יוצא של המחשבות העוברות במוח. אם אפשר להחליף את נושא הדיון שבמוח – מצויין, זה לא קל. אבל רבי נחמן אומר, תכריח עצמך לחשוב על משהו אחר, אפילו בענייני עסקים וכד'. לא הולך, תחליף מקום, יש מחשבות שזורמות למוח מאותה אנרגיה שבמקום הזה. לא הולך. 'דאגה בלב איש ישחנה' (משלי). אמרו חז"ל: 'שיחנה לאחרים. תפוס שיחה עם ידיד, ממילא יתחלפו המחשבות. ואם אתה באיזה נוף (למשל מעל הכינרת), אתה מבחין בעוצמתו של הקב"ה שהוא שולט בכל, וממילא עליך להתחבר אליו באהבה עד אין סוף, להבין שהדיכודך והלב נשבר שבו הניח אותך הקב"ה, זה רק מצד אהבה וגעגועים אליך, שתפנה אליו את מה שבלבך להתקשר אליו, געגועים לבלתי נודע, עם דימעה, עד כלות הנפש.

אברהם ציון.



אומר רבי נתן (ליקוטי הלכות אור"ח ע"ת ד)

אין האדם זוכה למדריגה גבוה יותר, כי אם על ידי
שיהיה לו ירידה קודם העליה, וכו'. וזה בכל אדם
ובכל זמן ובכל דרגא ודרגא. אפילו מי שצריך
לזכות לאיזה דרגא קטנה, אפילו להתעוררות חדש,
צריך שיהיה לו מקודם איזה ירידה לפי מדריגתו.
והירידה היא בחינת הנסיונות שיש לו מקודם
שעולה מדרגא לדרגא.





מה זו אהבה?

*** 248

בעזרהי'ת.

שלום.

מספרת לנו התורה על אהבת אמנון ותמר, וממנה נלמד מה היא אהבה אמיתית. לאבשלום בן דוד המלך, הייתה אחות יפה ושמה תמר. שניהם נולדו לדוד מאשתו מעכה. ולדוד בן אחר מאשתו אחינועם היזרעלית, ושמו אמנון.

אמנון היה בצער גדול מאהבתו את תמר אחותו - צער שבא עקב זה שאהבתו הייתה רק בהרגשה מוזרה שעברה לו בלב, ולא הגיע לשיאה - חיבור והתאחדות של כל מרכיבי האדם: נשמה, רוח, נפש וגוף. לאמנון היה רֵעַ חכם ושמו יונדב, והוא גילה לו את ליבו, שהוא מרגיש שהוא אוהב את אחותו תמר ואינו יודע איך לממש את אהבתו. אמר לו יונדב, עשה עצמך חולה, וכשיבוא אביך המלך לבקר אותך, תאמר לו שיצווה על תמר לבוא ולטפל בך, להכין לך אוכל וכדומה. ובאמת, כך קרה. דוד שלח את תמר לטפל באמנון. תמר באה אל אחיה כמצוות אביה, וטיפלה בו, והוא החזיק בה נגד רצונה, עינה אותה ומילא בה את תאוותו.

ואחרי המעשה, מספרת התורה (שמואל ב-יג): 'וַיִּשְׁנֶאֱהָ אֲמִנוֹן שְׁנֵאָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי גְדוֹלָה הַשְּׁנֵאָה אֲשֶׁר שְׁנֵאָה מֵאֵהָבָה אֲשֶׁר אֶהְבֶּה. וַיֹּאמֶר-לָהּ אֲמִנוֹן, קוּמִי לְכִי!... וַיִּקְרָא אֶת-נְעָרוֹ מִשְׁרָתוֹ וַיֹּאמֶר, שְׁלַחוּ-נָא אֶת-זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה וְנַעַל הַדָּלֶת אַחֲרָיָה."

ואחר כך התגלגלו הדברים עד כדי כך שאבשלום אחי תמר, רצח את אמנון אחיו על זאת.

מסיפור זה אנו למדים על שני סוגי אהבה, ואומרת התורה (מסכת אבות ה-טז): "כל אהבה שהיא תלויה בדבר, בטל דבר - בטלה אהבה. ושאִינה תלויה בדבר, אינה בטלה לעולם. איזוהי אהבה התלויה בדבר, זו אהבת אמנון ותמר, ושאִינה תלויה בדבר, זו אהבת דוד ויהונתן", שעל אהבתם זו אומרת התורה: "...וְנִפְשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה בְּנֶפֶשׁ דָּוִד וַיֵּאָהְבוּ יְהוֹנָתָן כְּנֶפֶשׁוֹ."

מסיפור האהבה של אמנון לתמר, אנו רואים שלאמנון הייתה אהבה שנוצרה על ידי דבר חיצוני שהיה 'מורכב' על תמר - היופי, כלומר, האהבה שלו הייתה מכוונת רק ליופי של הגוף שלה ולא למהות שלה. היופי של תמר, הוא ה'מתווך' בין אמנון לתמר, וה'מתווך' הזה הוא שגרם לאהבה-תאוה להתעורר, וזה מה שנקרא אהבה התלויה בדבר, שזו בעצם מה שנקרא אצל ישראל תאוה. בלשונונו יש הבדל ברור בין שני המושגים אהבה ותאוה, אהבה זה עם הלב והנפש, ואילו תאוה זה רק גוף. אצל אומות העולם אין הפרש ביניהם, 'לעשות אהבה' ניקרא אצלם גם האקט שאין בו שום אהבה.

להשפיע אהבה ישירה לאדם עצמו, לעשות לו טוב על הלב, להתחבר למהות שלו, היא זו אהבה אמיתית שאינה תלויה בדבר ואינה בטלה עולמית, כי הנפש, הרוח והנשמה, הן מהות האדם, עצם הקיים לעד, ואינן יכולות לאבד את צורתן ומשמעותן בגלל איזה 'גל' מגלי החיים העלול לשטוף אותם אי פעם. ואילו תאוה, היא אהבת האמצעי, ה'מורכב', ה'מתווך', שאותו אני רוצה לנצל לצרכי. אהבה זו תתבטל כאשר הזמן ייתן אותותיו ביופי הזה, ויבלה אותו, או שערך היופי הזה ייפול בעיני האוהב מפני ההרגל.

אהבה היא הרצון להתחבר ולהתאחד (להיות אחד) עם האוהב. שיא החיבור הוא כאשר הגופות מתקרבים יותר ויותר, עד שמגיעים לשיא הקרבה שהיא להיות מהולים אחד בתוך השני. שלמות הייחוד הגופני

שבגיננו מגיעים לשיאים נפלאים של הנאה (אינה מוכרת לרוב העולם),
היא כאשר כל מרכיבי המהות של שניהם מתחברים.
א. הנשמה (דעת) - 'ידע האדם את חווה אשתו' - חיבור המוחות.
ב. הרוח, כאשר הרוח עוברת מלב האחד ונמהלת ברוח של לב השני
(ממש אפשר להרגיש זאת בלב).
ג. הנפש שכולל בתוכו את הרצון והאופי.
חיבור כל המרכיבים האלה ששונים במהותם בינה לבינו, יוצרים מהות
חדשה, יצירה חדשה, אדם חדש שחווה חוויה שיכול לחוות אותה רק
האדם החדש שהתהווה מהחיבור הזה. החוויה הזו הולכת ונעלמת אט
אט עם הזמן. אצל הגבר מהר יותר כי הוא חיצוני, ואצל האישה לאורך
זמן. עם השנים מצטרפים חלקי המהויות של שניהם עם החלקים החדשים
שבאים בזיווגים הבאים עד שהם הופכים לאחד. והאהבה היא אהבה
נפשית בלי קשר למצבו של המראה החיצוני. זו אהבה נצחית - חיבור
המהויות. "על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו ויהיו
לבשר אחד" (בראשית).
אברהם ציון.

אמר רבנו:

יש אהבה ששזזת שפיא לא סלה אהבא

!המציות! (ליקוטי מוה"ר"ן קמא ל"ט)





מה ההסבר של דברי רבנו, שעל ידי ההתבטלת מהמציאות - נתחיל לחוות את העולם הבא.

*** 249:

בעזרהי"ת.

שלום

אומר רבי נחמן (ליקו"א נב) "... אך לזכות לזה להיכלל בשרשו, דהינו לחזור ולהיכלל באחדות השם יתברך שהוא מחויב המציאות, אי אפשר לזכות, כי אם על-ידי בטול - שיבטל עצמו לגמרי, עד שיהיה נכלל באחדותו יתברך. ואי אפשר לבוא לידי בטול, כי-אם על-ידי התבודדות, כי על-ידי שמתבודד ומפרש שיחתו בינו לבין קונו, על-ידי-זה הוא זוכה לבטל כל התאוות והמידות רעות, עד שזוכה לבטל כל גשמיותו, ולהיכלל בשרשו. אך עיקר ההתבודדות הוא בלילה, בעת שהעולם פנוי מטרדת העולם הזה, כי ביום, על-ידי שרודפין העולם אחר העולם הזה, הוא מבטל ומבלבל את האדם מלהידבק ולהיכלל בהשם יתברך, ואפילו אם הוא בעצמו אינו טרוד, אף-על-פי-כן מאחר שהעולם טרודים אז, ורודפים אז אחר הבלי העולם הזה, על-ידי-זה קשה אז לבוא לידי בטול. וגם צריכין שיהיה ההתבודדות במקום מיוחד, דהינו חוץ מהעיר בדרך יחידי, במקום שאין הולכים שם בני אדם. כי במקום שהולכים שם בני אדם ביום, הרודפים אחר העולם הזה, אף-על-פי שכעת אינם הולכים שם, הוא מבלבל גם כן ההתבודדות, ואינו יכול להתבטל ולהיכלל בו יתברך, על-כן צריך שילך לבדו בלילה, בדרך יחידי, במקום שאין שם אדם ושם ילך ויתבודד, ויפנה לבו ודעתו מכל עסקי עולם הזה, ויבטל הכול, עד שיזכה לבחינת בטול באמת"

עוד אמר לעניין התבודדות, (ליקו"א צו): שהיה דרכו ז"ל לזרוז מְאֹד בזה להיות רגיל מְאֹד בהתבודדות, לפרש שיחתו לפני השם יתברך בכל יום ויום ואמר: שאפילו כשאין יכולין לדבר כלל, אפילו כשמדברין רק דבור אחד, גם-כן טוב מְאֹד, ואמר: שאפילו אם אינו יכול לדבר רק דבור אחד, יהיה חזק בדעתו, וידבר אותו הדבור כמה וכמה פעמים בלי שעור וערך, ואפילו אם יבלה כמה וכמה ימים בדבור זה לבד, גם זה טוב, ויהיה חזק ואמיץ, וירבה לדבר אותו הדבור פעמים אין מספר, עד שירחם עליו השם יתברך, ויפתח פיו, ויוכל לפרש שיחתו: ואמר: שהדבור יש לו כח גדול מְאֹד, כי הלא יכולין ללחש על קנה-שרפה שלא תוכל לירות, והבן. ואז כשדבר מזה, דבר הרבה מהתבודדות, והאריך מְאֹד בשיחה נפלאה בכמה מיני לשונות, וחזק אותנו וזרוז אותנו מְאֹד מְאֹד בזה, להתחזק להרבות בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו ואמר: שרצונו שיהיה לנו כל היום כלו התבודדות, ולבלות כל היום על זה, אך לאו כל אדם יכול לקיים זאת, על-כן בהכרח לצוות להם שיהיה להם על-כל-פנים איזה שעה התבודדות, כי גם זה טוב מְאֹד. אבל מי שלבו חזק בה', ורוצה לקבל עליו עול עבודתו יתברך באמת, רצונו שיהיה לו כל היום התבודדות (ברכות כא): 'ולואי שיתפלל אדם כל היום כלו'.
אברהם ציון.



איך מחברים אוהבים שנפרדו בעל כורחם?

*** 250:

בעזרהי"ת.

שלום.

סיפר רבי נחמן מברסלב (מעשה ז' קבצנים) "כי יש שני צפורים, אחד זכר ואחת נקבה, והם רק זוג אחד בעולם. ונאבדה הנקבה והוא הולך ומחפש אותה, והיא מחפשת אותו. והיו מחפשים הרבה זה את זה עד שנתעו, וראו שאינם יכולים למצוא אחד את חברו ונשארו עומדים, ועשו להם קנים, זה הציפור עשה לו קן סמוך למדינה אחת משתי המדינות הנ"ל, ולא סמוך ממש, רק שבערך קול הציפור הוא סמוך, כי יכולים לשמוע הקול של הציפור באותו המדינה, ממקום שעמד שם ועשה לו קן. וכן היא עשתה לה גם-כן קן סמוך למדינה השנייה. וכשמגיע הלילה, אזי אלו הזוג צפרים מתחילים כל אחד ואחד לילל בקול יללה גדולה מְאֹד, כי כל אחד מילל על זוגו כנ"ל, וזהו הקול יללה שנשמע באלו שתי המדינות (אשר מחמת אותו הקול יללה כולם מייללים מְאֹד ואינם יכולים לישן). אך לא רצו להאמין זאת ואמרו לו: התוליך אותנו לשם? ואמר הן (אני יכול להוליך אתכם לשם), אך אין אתם יכולים לבוא לשם, כי כשתקרבו לשם - לא תוכלו לסבול את קול היללה, מאחר שגם כאן אין אתם יכולים לסבול, ואתם מוכרחים גם-כן לילל כנ"ל, כשתגיעו לשם לא תוכלו לסבל כלל. וביום (אי אפשר לבוא לשם כי ביום) אי אפשר לסבול השמחה שיש שם. כי ביום מתקבצים שם צפורים אצל כל אחד ואחד מהזוג הנ"ל, והם מנחמים ומשמחים את כל אחד ואחד מהזוג הנ"ל בשמחות גדולות מְאֹד מְאֹד, ואומרים להם דברי תנחומין, שעדין אפשר שתמצאו זה את זה, עד שביום אי אפשר לסבול את גודל השמחה שיש שם, וקול הצפורים שמשמחים אותם אינו נשמע למרחוק, רק כשמגיעים לשם. אבל קול הזוג הנ"ל שמייילים בלילה- הוא נשמע למרחוק ואי אפשר לבוא לשם מחמת זה כנ"ל... ואמר הקבצן: אני יכול להשליך את הקול של הצפורה, שיגיע סמוך למקום הצפור,

וכן להשליך קול הצפור, שיגיע סמוך למקום הצפורה ולהמשיכם יחד
על-ידי-זה"
אברהם ציון.



איך יתכן שרבי אלעזר הצטער על יופי גשמי של רבי יוחנן שעומד
להתבלות בעפר, כפי שמספרת הגמרא (ברכות ה:), כי הרי העיקר
הרוחניות?

***** 251:**

בעזרהי'ת.

שלום.

נספר את מה שמספרת הגמרא (ברכות ה:) לאלה שלא מכירים הסיפור:
רבי אלעזר גסס. רבי יוחנן בא לבקרו. ראה שהבית אפל, חשף את
זרועותיו המכוסות בגלימה ועורו הצח והיפה של רבי יוחנן האיר את
החדר. (סיפרו חז"ל שיופיו של רבי יוחנן היה מדהים). פתאום החל רבי
אלעזר לבכות. שאל רבי יוחנן על מה אתה בוכה, אם בגלל שלא הספקת
ללמוד הרבה תורה, הרי למדנו אחד המרבה ואחד הממעיט והעיקר
שיכוון לבו לשמים. ואם בגלל שעברת את החיים בעוני, לא נורא, לא
כל אחד זוכה להיות גם חכם כמוך וגם עשיר. ואם בגלל שבנך נפטר
בחייך, הנה אני מחזיק את השן הזו של הבן העשירי שנפטר לי. אמר
לו רבי אלעזר: אני בוכה על היופי שלך שיתבלה בעפר. אמר לו אם
על זה, אז באמת ראוי לבכות, ובכו שניהם.

בין אם זה היה יופי פנימי בין יופי חיצוני, בין רוחני ובין גשמי. כאשר
יצירה נפלאה של הקב"ה מתבלה ונעלמת, יש לנו צער מהפרידה. כי
אין דבר בעולם שהוא חסר ערך, כל פרט ופרט הוא יצירה יחידה וחד

פעמית שאם היא נעלמת יש לנו הפסד, כי הפסדנו את אחת הצורות שבה גילה הקב"ה את עצמו אלינו. וזה הטעם שבוכים על שאנו נפרדים מהנפטר, כי אחד כזה לא היה ולא יהיה עוד לנצח נצחים. אברהם ציון.



מה היה כל כך קשה בעונש שנענש אדם הראשון על חטא עץ הדעת?

*** 252:

בעזרהי"ת.

שלום.

כאשר גילה הקב"ה לאדם הראשון את העונש שיקבל על אכילת עץ הדעת: 'יִקְוֶן וְיִדְרֹר תִּצְמִיחַ לָךְ (האדמה) וְאָכַלְתָּ אֶת-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה' זלגו עיניו דמעות. אמר: אני והחמור נאכל אותו דבר ממה שצומח בשדה?

הקב"ה הבין שיש לו בעיה של כבוד, ריחם עליו ואמר לו:

אוקי, במקום זה 'בזיעת אפיך תאכל לחם'. לא תאכל מוכן מהשדה כמו החמור, תלך תעבוד, יהיה לך כבוד, יהיה לך משרד, חברה, מניות וכו', שמח אדם הראשון. אמר רבי שמעון בן לקיש (פסחים קיח): חבל שלא נשארנו בעונש הראשון, כי גם ע"י העונש השני לא נמלטנו מלאכול את עשב השדה, רק עכשיו זה עם כבוד.

נראה לי להוסיף על מה שספרו חז"ל, שכנראה החמור היה באותו מעמד, ובאה לו רחמנות על אדם הראשון, והצדיק אותו בויכוח עם הקב"ה. אמר לו הקב"ה, אוקי, אתה תעבוד אצל האדם ותעזור לו להעמיס את העשב.

אמר החמור: לכבוד ועונג הוא לי.

אברהם ציון.



האם הרב יכול להסביר משהו מהסיפור של הלב והמעייין שמספר רבי נחמן?

*** 253:

בעזרהי'ת.

שלום.

סיפר רבי נחמן את המעשה: הלב ישב לו על הר, וממול על ההר השני ישב המעיין. כל קיומו של הלב היה תלוי בקרבתו למעיין, לכן הוא לא הסיט מבטו ממנו אפילו לשנייה. ולמה לא הלך הלב אל המעיין, כי הוא פחד לאבד קיומו אם וכאשר יאבד את הקשר-עין. כי אם ירד מן ההר בדרכו למעיין, יהיה מצב שמלמטה הוא לא יראה אותו.

בראשית הבריאה מובא חוק שהטביע אלוקים בנפשנו, וחוק זה מוכרח להיות פעיל. נאמר: 'אשר ברא אלוקים לעשות'. הוא ברא רצון באדם לעשות, ואם נמנע מן האדם האפשרות לעשות הוא משתעמם, מתנוון נפשית, מרגיש ריקנות, ייאוש ודיכאון, תלוש מההוויה - מת. בסלנג שלנו אנו נוהגים לומר זאת - אני רוצה לממש את עצמי, לעשות מעצמי ממשות, קיים, נמצא, חי. לכן "שכשאני יוצרת, עושה עבודות יד... אין לי צורך לאכול..." כי העשייה מוכיחה לי שאני קיים, וכאשר אני לא בעשייה אני מתחיל לאכול, כי זה מוכיח לי, אני נמצא - זו עבודות. עלינו להבין שהיופי של החיים מתבטא דווקא בעליות ובמורדות ולא במצב הקבוע. מוכרח לעבור עלינו המצב שבו אני אהיה לפעמים בלי עשייה, במנוחה, חופשי מהחוקים, בלי רצון בלי חשק, סתם לא בא לי - תלוש. וזה הזמן המסוכן. כי הפחד להרגיש 'אני לא קיים' מביא אותנו להתמכרות. כאשר אדם מאמין שהחוק הנ'ל: 'אשר ברא אלוקים

לעשות', פירושו, שהוא ברא אותנו ככלי לעשות את מה שהוא רוצה לעשות דרכנו, יורד מעלינו העול של הרצון לעשות כדי לממש עצמנו. כי מצב של שינה זו גם עשייה, מנוחה - זו גם עשייה, להתבודד ולהתענג מהנוף זו עשייה, סתם לחיות זו גם עשייה. כל סוגי העיתים הם שלימות הבריאה. להירגע וליהנות מההוויה. אברהם ציון.



אֵלֹהִים יִשְׁמְרֵנוּ (שמות כ"א)

אֵלֹהִים יִשְׁמְרֵנוּ אֵלֹהִים יִשְׁמְרֵנוּ
אֵלֹהִים יִשְׁמְרֵנוּ אֵלֹהִים יִשְׁמְרֵנוּ
אֵלֹהִים יִשְׁמְרֵנוּ אֵלֹהִים יִשְׁמְרֵנוּ
אֵלֹהִים יִשְׁמְרֵנוּ אֵלֹהִים יִשְׁמְרֵנוּ
אֵלֹהִים יִשְׁמְרֵנוּ אֵלֹהִים יִשְׁמְרֵנוּ





איך אתה מגדיר לי את א-להים?

*** 254:

בעזרהי"ת.

שלום.

הקב"ה אינו יכול להיות מוגדר בשום הגדרה מההגדרות המצויות בעולמנו, אין לנו מושג במהותו. מציאותו מתגלה, למי שרוצה בזה, דרך פרטי הבריאה לגווניה, כאשר הוא מייחס ומקשר את המציאות אליו - כפי שמלמדת אותנו התורה.

מי שאינו רוצה בזה קורא לזה טבע, ואז אין לו כלים לקלוט את הקדוש ברוך הוא. והיות שאין שום השגה במהותו, ההתגלות האלוקית היא בלב ובמוח האדם. כמו שאומר הזוהר הקדוש: 'כל חד כפום דמשער בליבי' היינו, השגת האלקות היא ע"פ הלב והשכל של כל אחד ואחד. גם הבנת המציאות היא ע"פ הלב והשכל של כל אחד, לכן יש כאלה שההתמקדות שלהם דווקא בנקודות המכוערות של החיים, וזה ע"פ מהות כלי ההבנה שברשות כל אחד. כמו בפירושי התורה. יש שעל פי כלי מפרש לרעה את פסוקי התורה, ויש להיפך. רבים התמקדו בצדדים החיוביים ויינקו משם שכל נפלא כפי שמובא במאות הספרים שהתחברו עד כה בפירושי התורה. כל דבר מעורב טוב ורע ולנו הבחירה, למה להתייחס. אמרו חז"ל: יש בתורה סם חיים וסם המות. זכה - סם חיים, לא זכה - סם המות.

אברהם ציון.



שלום.

אני מאמינה ועושה צדקות, וכדומה, אך מטרידה אותי השאלה מה אני עושה פה בחיים?
נ..

***** 255:**

בעזרהי'ת.

לגב' הנכבדה.

שלום.

רבי נחמן סיפר מעשה הנקרא 'אבדת בת המלך'. שם הוא מספר שלכל אדם מרגע בריאתו נאבדה לו אבדה, מהות האבדה לא ידועה לו, אבל כאשר היא תזדמן לו הוא ידע שהיא היא האבדה שחיפש. האמונה וההרגשה שיש איזה הפתעה נפלאה שמחכה לנו באיזה מקום, אע"פ שאיננו יודעים מהותה, היא זו שנותנת רצון עז לחיות את החיים ולצפות בתקווה ובערגה לרגע הנכסף הזה. יתכן שזו האמונה שמקנת בלבך, אך אינך יודעת להגדירה, והיא זו המפעילה אותך להתנהג בצדקות. ההפתעה שבדברי רבי נחמן, שהאבדה היא אנחנו, ועצם יציאתנו מהכוח אל הפועל – זו האבדה. נאבדנו לאלהים והוא נאבד לנו, כעצם בריאתנו. אברהם ציון.





בעזרהי'ת.

שלום.

יש לי חברה מאוד קרובה שמידי פעם מפתיע אותי, ואיני יודעת איך להתייחס להתנהגותה. למשל, היא ביזתה אותי באיזה בזיון שממש הסמקתי, אבל שתקתי, מה לעשות.

***** 256**

בעזרהי'ת.

שלום.

מאוד שמחתי לשמוע שהצלחת לטעום ממדרגות הצדיקים - 'ישמע בזיונו ידום וישקוט'.

על זה אמרו חז"ל: אין העולם מתקיים אלא על מי שבולם פיו בשעת מריבה. וכן אמרו השומע בזיונו ושותק, מפילים לו חללים חללים, וזוכה לדברים הרבה. ושלמה המלך אמר 'אל תען כסיל כאיוולתו', ועוד הרבה מאמרים על המעלה הגדולה הזו - לשתוק.

לדעתי תמשיכי להתייחס אליה בצורה יפה בלי לשמור בלב את הבזיון שעשתה לך, ותזכי בזה לאיזה מתנה גדולה מהקב"ה.

בהצלחה.

אברהם ציון.



אומר רבנו (צ"פ ליקוטי מוהר"ן קמא ו'):

צָרִיק כָּל אָדָם לִמְעַט בְּכָבוֹד עֲצָמוֹ
וּלְהִרְבוֹת בְּכָבוֹד הַמָּקוֹם... וְעַל יָדֵי
מִמְעַט בְּכָבוֹד עֲצָמוֹ וּמְרֻבָּה בְּכָבוֹד
הַמָּקוֹם, אֵלֵי הוּא לֹכֵה לְכָבוֹד אֲלֵהִיט.
וְאֵי אֶפְשֶׁר לְלַכּוֹת לְכָבוֹד הַלֵּה, אֲלֵא עַל-
יָדֵי תְּשׁוּבָה וְעִקַּר הַתְּשׁוּבָה-כְּשִׂימָע
בְּלִיּוֹנוֹ, יָדָם וְיִשְׁתַּק.





שמי א.. בן מ... בן 30 כמעט.

היית מאוד רוצה לקבל ממך יעוץ לגבי כמה דברים שהם מאוד מאוד חשובים לי, שבאמת היית רוצה לעבור את זה, כי זה מאוד מדכה אותי ולא נותן לי מנוחה ורוגע בחיי היום יום, לא ביום ולא בלילה.

אני בחור אחרי צבא, בחור מסורתי שעובד בחברת מ.. בהתנדבות, בגלל בעיות בריאות, שאני יפרט בהמשך.

נתחיל בשעה טובה ומוצלחת. אני מאוד מתקשה למצוא את הזוג בשבילי. כולם אומרים שזה בסדר, בסדר, על תדאג. וכלום לא קורה.

אני מתחיל לחשוב שמהו אצלי לא בסדר. מתי לפי הערכה שלך אני אמור להתחתן ולמצוא את אהבת חיי? ביום חמישי ב-... יש לי משפט

נגד ביטוח לאומי על הכרה בי כנכה לכול דבר, בגלל שאני סובל מ-ср ומשיתוק מוחין קל. אז היית רוצה לדעת אם יש לי סיכוי להצליח

במשפט. כי זה מאוד חשוב לי. כי כולם חושבים שאני לא עושה שום דבר בנידון. אני אמור לעבור ניתוח בעמוד השדרה כדי ליציב את מצבי,

כי הרופאים הפרטים אמרו שיש סיכוי לחזור להיות אדם בריא ב- 80 אחוז. השאלה שלי אם אתה באמת רואה הצלחה בניתוח הזה ואיך אתה

רואה אותי מבחינת פרנסה. אני מאוד מקוה למצוא אצלך בשורות טובות. אם יש איזה שהיא שאלה או משהוא חסר בבקשה לכתוב לי במייל ואני

ישתדל לחזור מהר.

תודה רבה על כול המאמץ שאתה תשקיע בי, גם שאתה לא רואה אותי. חזק ואמץ וישר כוח.

בכבוד רב.

א...

*** 257:

בעזרהי"ת.

שלום א...

תתחזק באמונה שלימה בהקב"ה ואל תדאג מכלום. בעזרת ה' יתברך תהיה לך הצלחה גדולה בהכל, גם בבריאות, גם במשפט גם במציאות הזיווג. אל תדאג מכלום, הקב"ה איתך ולא יעזוב אותך.

תדבר בעצמך עם הקב"ה על כל עניין ועניין שלך, ותיראה הצלחה גדולה.

תהיה בשמחה, הקב"ה אוהב אותך מאוד כי גם אתה בן יקר שלו. תבטיח להקב"ה שאחרי שתגמור עם ענייני הבריאות, תבוא לציון רבי נחמן מברסלב באומן להתפלל ולהודות להקב"ה. אברהם ציון.



כבוד הרב שלום,

אני כותבת לך את המכתב בדמעות, כי אני מְאֹד מְאֹד מיואשת. הסיבה היא שיש לי מלא מחשבות טורדניות (חלק מהן בטח בא מיצר הרע) וזה מחשבות שהם לא שלי - הם פשוט נדחפות למוח ומנסות לתעתע אותי, לשגע אותי, ואני יודעת מה הן מחשבות שלי. גם כל בוקר אני קמה עם פחד בלב בלי שום סיבה וקשה לי.

אני יהודיה מאמינה באלוקים, שומרת מצוות ורוצה פשוט לחיות חיים פשוטים בלי מחשבות טורדניות/יצר הרע/פחדים וחרדות.

מה אני יכולה לעשות כדי להעיף את המחשבות הטורדניות מבלי לקחת כדורים פסיכיאטריים?

*** 258:

בעזרהי"ת.

שלום.

ראשית אין יאוש בעולם כלל, מכל מצב אפשר להגיע לחיים מאושרים ונפלאים.

רק עלייך להבין שזה תהליך ואין תרופת פלא, לכן תכתבי לי מידי פעם את העובר עלייך בפרוטרוט ואשתדל להביא לך את העצות הרלוונטיות מתורת רבי נחמן מברסלב.

הוא אמר: אני נהר המטהר מכל הכתמים, מכל מצב הוא יכול להוציא את האדם, רק סבלנות ולקיים את עצותיו.

תקבעי לך כל יום לקרוא תהלים. ובין פרק לפרק תדברי עם הקב"ה דבורים אישים. אם תמדי בזה תזכי לבטחון עצמי שיסלק לך את המצערם. אל תשכחי, הקב"ה הוא המלך, הכל בידו והוא אוהב אותך ולכן הוא ברא אותך, מצד אהבת חינם.

בהצלחה.

אברהם ציון.



שלום.

אני חיה בשלום עם בעלי ויש לנו ילדים. בעלי אדם טוב, יש לנו שפה משותפת ופתיחות. בזמן האחרון אני מרגישה איזה מרחק בינינו.

מידי פעם נכנסות בי מחשבות לא טובות ואני מפחדת שאני יבצע אותם ויהרוס את המשפחה. מקווה שהנך מביין למה אני מרמזת. מה לעשות?

*** 259:

בעזרהי'ת.

שלום.

ראשית, אשתדל להתפלל לזכותך ולבקש מהקב"ה שיעזור לך להיפטר מהמחשבות האלה.

קראי כל יום תהלים ודברי עם הקב"ה, הכל בידיו והוא יכול לעזור גם במצב הכי גרוע.

לדעתי, המצב הנפלא שלך עם בעלך, הפתיחות, השפה המשותפת וכו', גייע למאה אחוז רק אם תספרי לו את כל המחשבות שלך. כמו שהוא עזר לך עד עכשיו בכל מה שסיפרת לו, כך הוא ימשיך בכל.

חלק מן הפחדים שלך נובעים מזה שאינך רוצה שיתגלו המחשבות האלה. מחשבותייך אלה אע"פ שאיננו יודע עליהן, זה נמצא בהרגשתו, בלי ידיעתו, וזה גורם לניתוק מסויים ביניכם.

אם יש לך 'טיולים' בפייסבוק או באתרי צאט אחרים, מאוד יעזור אם תתפטרי מהם בהקדם.

בהצלחה רבה.

אברהם ציון.



אני חוזר בתשובה אך מידת הכעס לא עוזבת אותי, יש עצה?

*** 260:

בעזרהי'ת.

שלום.

תדע שלחזור בתשובה, זה לחזור להקב"ה, כלומר להאמין בהקב"ה ולא לכפור בו. כי אם יש לך טענות על איזה אדם, או על איזה דבר בעולם,

זו כפירה בהקב"ה, שאינך מסכים עם הנהגתו. וזו הסיבה שהחיים הם גהינום של כעס וקפידות. הצל עצמך, לך על האמונה השלמה בהקב"ה בענווה - שכל מה שקורה זה ממנו ולטובתך, ואז לא יהיה לך על מה לכעוס. אברהם ציון.



אומץ רבני:

אַרְךָ אַפִּים תְּלוּי בְּבַחֲנֵי אֱמוּנָה, כִּי יָפֵל זְמַן שְׁיֵשׁ עֲבוֹדָה זָרָה
בְּעוֹלָם חָרוֹן אִף בְּעוֹלָם, אָבֵל עַל-יְדֵי אֱמוּנָה שֶׁהוּא הֶפֶךְ עֲבוֹדָה
זָרָה, וְתַבְטֵל הַחָרוֹן אִף, וְזוֹכִין לְאֲרִיכַת אַפִּים, שֶׁהוּא הֶפֶךְ הַחָרוֹן
אִף, הַיְנוּ שְׂיִאֲרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל דָּבָר בְּלִבּוֹל וּמְיִיעָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּתַפְלָתוֹ וְעֲבוֹדָתוֹ, שְׂיִסְבֵּל הַפֶּל, וְלֹא יִתְעַצֵּב וְלֹא יִתְעַצֵּל עַל-יְדֵי-
זֶה כָּלֵל, רַק יַעֲצֹר רוּחוֹ וְלֹא יִכְפַּת לָהּ כָּלֵל, וְיַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ
בְּעֲבוֹדָתוֹ, וְיַעֲבֹר עַל הַפֶּל. (על פי ליקוטי מוהר"ן קמ"א קנ"ה)





מה חייבים לומר בהתבודדות?
ל..

***** 261:**

בעזרהי'ת.

שלום ל..

בהתבודדות שום דבר לא חובה. תעשה מה שזורם לך. לדבר, לחשוב, לבכות, לצחוק, להרהר, וכו', העיקר שתבוא לפגישה עם הקב"ה, אפילו לשבת סתם בלא דיבור. מומלץ מאוד שיהיה במקום ובזמן קבוע, כי זה יחדיר לך בלב כיסופים. אברהם ציון.



שלום.

לבת שלי נולדה תינוקת במזל טוב, והם קראו לה בשם בתיה, ואני חושבת שזה שם עתיק, זה מתאים לזקנה, איך לשכנע אותם לשנות השם.

תודה מראש.

פ..

*** 262:

בעזרהי'ת.

שלום לגב' הנכבדה.

שם כל כך יפה נתנו לה. אני לא מבין למה את מתנגדת לשם הזה, הרי

בתוך השם הזה יש שם י'ה, שמו של הקדוש ברוך הוא.

תהיה בשמחה ותיראי שהנכדה הזו תהיה צדיקה גדולה.

אל תשכחי שגם הניני נינים שלך יחשבו ששמך היפה הוא של זקנה.

בהצלחה.

אברהם ציון.



אני, מה שנקרא, חזרתי בתשובה מזה שש שנים ואישתי לא. אישתי

קבלה זאת קשה מאוד, עד היום לא משלימה!

אני יודע טעיתי בדרך! הדבר הקשה ביותר הוא טהרת המשפחה! אישתי

אינה מוכנה בשום פנים ואופן.

ב'ה יש לנו שני ילדים נפלאים. הילדים מרצונם שומרים שבת. הגעתי

לנקודה בה אינני יודע מה לעשות! פעמים הנני מוצא עצמי במצב של

יאוש ממש! אישתי אישה ואמא נפלאה! רצוני לקבל מכבודו הכוונה

בכל הענין.

הנני צופה ומאזין לשעורי הרב פשוט נפלא! מאוד מחזק, נותן כלים

ודרך. לי זה ממש נחוץ ועוזר.

המון המון תודה. בברכת חודש טוב.

ח...

*** 263:

בעזרהי"ת.

שלום לך ה..

הצטערתי מאוד לשמוע בצערך הגדול, אין דבר קשה מזה, עם כל זאת ברור שזה מהלך אלוקי לתיקונך הנצחי. לא סתם הקב"ה הכניס בליבה לענות אותך בעניין הברית. אם תחזיק מעמד תנצח את החיים בגדול. אני יודע שזה קשה ובודאי הקב"ה ילמד עליך זכות והוא מבין אותך ואת מצבך, כך שבכל מקרה הוא לא ידון אותך. אבל אם אתה עומד בהצלחה בשמירת הברית, זה נחשב אצל הקב"ה שעשית למענו לפנים משורת הדין, והוא יוציא ממך עוד דבר גדול.

סוף סוף העיניי יגמר.

כל מה שאני כותב לך, זה לא מחייב, זה רק בבחירתך אם תרצה, כי המצב שאתה מדבר עליו, כל העולם לטובתך, וגם ההלכה מצדיקה אותך, כך שאתה יכול לעשות מה שאתה רוצה.

רק אני מדבר מצד התיקון הרוחני שלך. אם תוכל, תמשיך להיות בעל טוב ומכבד, כמה שיותר תשפיע עליה אהבת אמת בלי כעס וטרוניות, שהיא לא תרגיש שום קפידה מצידך, כאילו אתה כועס עליה או אוהב אותה פחות בגלל המצב.

אשתך מאוד רגשנית ומאוד רוצה את אהבתך וקרבתך. כשחזרת בתשובה נפל לה לתוך החיים 'מישהו' כביכול שלקח לה את כל התשומת לב שמגיע לה, כל היחס כל האהבה וכו', כלומר הזת תפסה לה את המרכזיות ודחתה אותה למקום השני בחיך, לדעתה, ולהרגשתה. לכן אם תמשיך להשפיע עליה אהבה ויחס מעל ומעל הנורמאלי, היא תבין סוף סוף שהיא לא הפסידה אצלך את הבכורה.

אני לא יודע במה אתה מתעסק כל היום. אבל כשאתה בבית תשתדל ל'עזוב' לתקופת מה את ענייני הרוח ולהיות בעל פשוט ואבא. שחק עם

הילדים תהיה יותר מעורה בחיים שלה, תשתתף בחוויות שהיא אוהבת, תהיה יותר בסביבתה, עד שהיא תרגיש שאתה שלה במאה אחוז. זה בנתיים בגדול. יקח זמן ובסוף היא תעקוף אותך ברוחניות. תהיה בקשר. אברהם ציון.

הפנ * * * 263:

שלום לכבוד הרב. שמחתי לקבל תשובת הרב. אינני חושב כלל וכלל על גרושים! (בעבר כן). ב"ה הרבה מאוד חיזוקים ומחשבה באו לי משיעורי הרב, ומספרי כבוד הרב שלום ארוש שליט"א. כל רצוני: לזכות יחד עם אישתי היקרה להביא עוד ילדים מתוך קדושה וטהרה, לראות את משפחתנו הולכת לאורה ובאורה של תורה. ללא ספק ההתנגדות של אישתי גרמה לי להרבה התקרבות וחיזוקים. לדוגמא, כל החיבור שלי לרבנו וגם הקשר בינינו [ההתכתבות] בזכותה. בראש השנה האחרון נסעתי לאומן אך ורק כדי לבקש על העניין. הרבה תפילות, הרבה קריאה, הרבה לימוד וגם הרבה צער. כנראה שלא היה, ללא התנגדות שבא ממנה. אני מחכה ליום שצריך להגיע! כמו המשיח! אנו יודעים שיבוא! אנו רוצים להביא את הגאולה. פעמים רבות עומדים ולא יודעים כיצד להחיש גאולה זאת. כך אני מרגיש. הנני מודה לה' שדברים בבית התקדמו בעניני תורה. בקשתי מכבודו לקבל כלים ודרכים לקדם את הגאולה הפרטית. הנני בן 45 עוסק ב.. כעצמאי. אישתי נ.. בת 43, מנהלת בחברה ציבורית.

זכינו לברכת כבוד הרב רבי אלעזר אבוחצרה (ז"ל) לחתונה. כבודו אמר
לי תתחתן איתה, אני מברך אותך.
בתודה מראש. בברכת חודש טוב.
ח...

המשק *** 263:

בעזרהי'ת
שלום ח...
תקיים את העצה מהמכתב הקודם בהתייחסות של אהבה לאשתך.
תמשיך לשמוע שיעורים.
תרבה בהתבודדות במקום מבודד לבד עם הקב"ה.
לאט לאט יזדכך מוחך ותזכה לגאולה פרטית בקרוב בע"ה, ובמיוחד
שאתה מקבל ייסוריך באהבה.
אברהם ציון.

המשק *** 263:

יש לי רצון גדול! לסיים את חיי נישואים שלי לאור מה שכתבתי לך
ועוד דברים נוספים. אינני רואה קצה אור! ולאחר שנים של איסורים
וחוסר התקדמות. נכון לפי מה שכבודו כתב לי, עפ"י דין, אני רשאי
לגרשה. עדיין לא הגעתי למדרגת ההבנה, האם אני צריך להמשיך
ולסבול איסורים אלו? אולי אפילו אני מחוייב לגרשה. או לראות בזה
רצונו של אבינו. מה שנקרא השגחה פרטית. אני לא יודע! קשה לי!
אשמח לקבל תשובת כבודו.
בברכה מקרב לב,
ח..

הַפֿע *** 263:

בעזרהי"ת.

שלום ח...

אין לי מלים לנחם אותך מצערך, אני יודע שכל מה שאומר, לא יגיע לקצה ואפס לייסורים שאתה עובר. אתה צודק במאה אחוז וגם ההלכה היא לצידך, ואם תרצה תוכל לבצע את מה שהנך רוצה. אבל מצד שני, הקב"ה יודע טוב טוב את המסירות נפש שאתה עושה למענו, ובוודאי אתה נחשב אצלו, במצבך, חידוש שיש לו בדור הזה, אחד שמצליח לשרוד למרות המצב הקשה.

מה אומר לך, אני יודע ומבין את הקושי של האיסורים למי שרוצה להתקדש, אך על כל פנים, לדעתי כדאי להמתין, כי בוודאי מה שעובר עליך יש בו תיקון נפלא שאינו מתקבל על דעתנו. יש כמה תורות בליקוטי מוהר"ן שמגלות את התיקון שעובר על האדם, גם במקומות המטונפים, ויש ענין, אומר רביז"ל, שהעברות נהפכים לזכויות, כמו שכתוב בפסוק: עוד יבוקש עוון ישראל - כלומר עוד יחפשו איזה עוון נוסף שנעשה, ולהחתים עליו זכות. כי יש עניין שיתהפך הכל לטובה.

ענין בליקוטי מוהר"ן חלק א תורה קי"ז ובליקוטי מוהר"ן חלק ב תורה יב, ותתפלל את התפילות שחיבר רבי נתן כנגד תורות אלו.

תהיה בקשר וצעד בצעדים קטנים ומדודים כי אתה במצב של נסיון דק מן הדק של חוט השערה, וחבל שהחלטה פזיזה יכולה להשפיע באופן רציני על העתיד. לכן תהיה בקשר ותספר לי מה קורה, מה היא אומרת, איך מתייחסת וכו' בפרטות, כדי שנשמע מפיה את הסוד המסתתר מאחורי המהלכים של הקב"ה.

חזק.

אברהם ציון.

הַפֶּנַּח *** 263:

כבוד הרב שבוע טוב ומבורך!
הערב הודעתי לאשתי שרצוני בגרושים!
ביום שישי אחה"צ לקחתי את הילדים לים וביקשתי אותה להצטרף וכך
גם תוכל לעזור לי אם היא תטבול. אך היא ממשיכה לסרב!
כמובן הכל ממנו התברך! לפני שדברתי עימה הדלקתי נרות לרבי מאיר
בעל הנס ולרבנו. ובקשתי ה"שפתי תפתח.... וכל רצוני לעשות רצונך.
וכך תוליך אותי.
תגובתה: "זה הרבה זמן באויר". ניכר שזה לא לרוחה. כך לפחות אני
הבנתי.
לילה טוב, שבוע טוב ומבורך. בשורות טובות ב'ה תבורך. השעורים
באתר נפלאים ומחזקים. אני מוריד לטלפון ושומע. פשוט נפלא.
המון המון תודה!
ח..

הַפֶּנַּח *** 263:

בעזרהי"ת.
שלום ח...
אני במקומך הייתי בא ואומר לה. אשתי אהבת חיי גם אם תוציא לי את
הנשמה ב'פנצטא' אני לא יעזוב אותך לנצח נצחים, אני מת.....עלייך....
ובאומרך דברים אלה תתכוון אל השכינה, לא אל הגוף החיצוני שהוא
הלבוש של הקב"ה.
תצחק על החיים יידי, אנחנו בדרך לקבר, כל הסרט ימחק כאילו לא
היה.
יש לך כזה חיוך, שאתה יכול לכבוש בו את העולם. תן לה חיוך, תחמיא
לה, מילות אהבה.

תבין אותה, אתה היית כל חייה, עזבת אותה והתאהבת בקב"ה. מה אתה רוצה שהיא תרגיש, לפי הראש הנשי זו בגידה, זה לא ברור לך? אתה חייב לנסות את העצה שלי, ואח"כ אם לא יילך תדבר על גירושים. אתה חייב להראות לה שהאהבה שלך לקב"ה לא פגמה כלום באהבה אליה, היא ממשיכה להיות מרכז חיך.

תחשוב, כאשר הילדים יאבדו, חס ושלום, את החיבור בין ההורים, הם ישנאו את הדת שהרסה להם את ההורים ח"ו.

תהיי ענו ותבוא אליה באהבה ותראה נפלאות.

תסביר לה שזה העניין חמור, ואתה לא מוכן ללכת עם בחורת אחרות. תברר אצלה מה מציק לה ותודיע לה שימצא פתרון וכו', רק שתספר מה מציק לה. אולי המקווה לא ניראה לה, אולי מי יודע עוד מה, תברר... אברהם ציון

הפנ ** 263:

שלום כבוד הרב.

אינני בא להצדיק עצמי!

אני דיברתי, וגם כתבתי ומה לא ביקשתי?

זכיתי לתשובה, בתגובה לסיום מכתבי: "שליך לעולמים", שהיא לא תלך לטבול, גם אם לא יהיה לעולמים.

היום הייתי ברבנות ופתחתי תיק גרושין. אינני מסוגל נפשית להתמודד!

אני ויתרתי הכל, כבודו. גם היום אני מוותר!

אך אינני רוצה להגיע למצב נפשי שלא אוכל לצאת ממנו! וכך הרגשתי:

אני מאבד את דעתי. שנה וחצי יום ולילה אני עסוק בזה .

לילות רבים ישנתי למחצה, כולל הלילה הזה. יש בעיה של שמירת

הברית! אני לא כגדולי ישראל שהחזיקו מעמד, ורחוק מכל הסיפורים!

מזל שיש את התיקון הכללי! בברכה ובצפיה שהקב"ה יסובב הכל

לטובה. ח..

הַמַּעַק *** 263:

בעזרהי'ת

שלום ח..

לא הבנתי על איזה מכתב ואיזה סיום וכו'.

אברהם ציון.

הַמַּעַק *** 263:

בעזרהי'ת.

שלום כבוד הרב!

במכתב בו כתבתי לה כמה הנני אוהב אותה. באותו מכתב ממש התחננתי

על נפשי. הסברתי לה איזה יסורי נפש ואיזה איסורי תורה.

אינני מבקשה דבר נוסף, אך ורק דבר אחד שבו אני תלוי בה.

השיבה לי: כל השאר לקחת לבד.

למרות שזה איננו נכון! שבתות רבות חייבה אותי שאסע. אסרה עלי

ללכת לבית כנסת וגם להתפלל בבית. סופו של דבר שהקב"ה סיבב

הדברים שיכלתי ללכת לבית הכנסת וגם שלא לנסוע. וגם מזה היו לי

יסורים קשים! כדי לכבדה הלכתי מרחקים רבים מאוד.

אם כבודו יכבדנו אשמח מאוד! אינני יודע כיצד אשתי תקבל זאת. יש

בה אנטי גדול לכל מי שבה לדבר עימה. כולל נשים קרובות ורחוקות.

כל רצוני לשמור טהרת המשפחה והגדלת המשפחה!

בשורות טובות.

בברכה ח..

כָּל אֶחָד לְפִי גִדֵּל נִשְׁמָתוֹ וּלְפִי עֲבֹדָתוֹ כִּי יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים. עַל-

יְדֵי הַיְסוּרִין נִכְנַע גּוּפוֹ, וְכִשְׁנִכְתַּת הַגּוּף עַל-יְדֵי הַצְּרוּת עַל-יְדֵי-

זֶה מְאִירָה וְנִתְגַּדְּלָה הַנֶּפֶשׁ (עי'פ' ליקוטי מוהר"ן קמ"א ק"ע).

הַפֶּק *** 263:

בעזרהי"ת.

שלום ח...

שים לב איזה חכמה נפלאה יש בתורה הקדושה. התורה קבעה שעל הבעל לא להיות עם אשתו למשך תקופה מסוימת. אתה מבין את השכל המסתתר במצווה הזו? שים לב מה קורה עכשיו עם אשתך. היא עכשיו מרחפת בשמחה. מעולם לא חוותה את החוויה הזו להיות כל כך נחשקת, כי הרי ההרגל של החיים הורס את הריגוש והתשוקה. היא כעת בטוחה שהיא נחשקת על ידי בעלה יותר מכל הנשים שבעולם ואפילו הכי יפות. היא בטוחה שאין אחרת מבלעדיה, כי אינך רשאי לצאת עם אחרות גם אם אתה מתפוצץ. היא מרגישה הכי חשובה בעולם, כי אתה רוצה רק אותה, אתה מחזר רק אחריה.

כל השכל הזה אמר רבי מאיר בעל הנס במשפט אחד: "מפני מה אמרה תורה נדה לשבעה - מפני שרגיל בה, וקץ בה, אמרה תורה: תהא טמאה שבעה ימים, כדי שתהא חביבה על בעלה כשעת כניסתה לחופה" (נדה לא:).

ראוי שתסביר, שאת החוויה הנעימה הזו שהיא מרגישה עכשיו בייחסי האהבה ביניכם, היא תרגיש כל חודש מחדש, כאשר היא תסרב לך על פי ההלכה. ותסביר לה גם, שאצל הנוהגים לשמור הלכה זו, היום שהיא הולכת למקווה לטבול זה יום שמחה ואושר. אצלנו, הזוג נוהגים להתלבש יפה ולצאת לחגוג באיזה מסעדה, יש גברים שמכינים זר פרחים בחדרה של האישה עם כמה מילות אהבה, ועוד ועוד כל אחד לפי דמיונו הטוב עליו. העיקר שזה משרה אהבה, שמחה והערכה ביניהם. ואתה מתאר לך איך אחרי כל ההקדמות האלה, את ההרגשה הנפלאה שבאה אחר כך כשהם ביחד. ודבר זה חוזר כל חודש מחדש. וזו הסיבה שבני הזוג יכולים להמשיך ולהזקין ביחד באהבה ואחוה.

תשאיר פאלפון וכתובת ואם ירצה ה' אבוא, אך אינני יודע מתי. עד
שאדע אשלח הודעה לברר איתך.
אברהם ציון.

הַפֶּנַק *** 263:

בעזרהי'ת.
שלום כבוד הרב.
לכבוד הרב שלום וברכה.
הנני מבקש לשתף את כבוד הרב ולשמוע את דעת כבודו.
במוצאי שבת קודש שאלתי את אישתי מה אוכל לעשות למענך? ביקשה
אותי שאפסיק להתנזר. אמרתי אינני יכול! לא פתחתי שיחה בענין.
בכל הפעמים בהם ביקשתי אותה לא עזר דבר. הבנתי שיש לדבר רק
עם הקב"ה, אם יהיה רצונו - אישתי תלך למקוה.
לילה למחרת אישתי ממש באה עלי וסרבתי! (כמובן בשבח והודיה
לבורא עולם על שנתן בידי הכוחות לעמוד בנסיון!)
יום למחרת שלחתי לאישתי הודעה כתובה. בקשתי סליחה על הצער
שאני גורם לה. (אני יודע שיש לה צער מהענין. למרות יכולת לפתור
זאת בטבילה נעימה!
אשמח לקרוא את דעת כבוד רבי.
תודה מראש.
ח...

הַפֶּנַק *** 263:

בעזרהי'ת.
תמשיך להתקדש, זה יגדיל לה את הערכה והאהבה אליך. יש באינטרנט
מקוואות 5 כוכבים תראה לה.
אברהם ציון.

הַפֶּסֶק *** 263:

ב"ה השעור בערב שישי היה כאילו מוזמן עבורי. באותו הערב ישבתי עם אשתי ודיברתי עמה בענין שאני מבקשה. היא סרבה. היו עוד דין ודברים ביננו. שאלתי ומה תרצי בסופו של דבר? אמרה נמשיך לחיות יחד עד שאחד מאיתנו יתייאש. אמרתי לה יש לי סוד עבורך. לחשתי באוזנה, אינני כועס! אני פשוט אוהב אותך! אני זכיתי לראות את רצונו יתברך. וכיצד אשתי ממלאת את תפקידה נאמנה. ב"ה יתברך יזכנו לראות טהרת המשפחה במשפחתנו. אמן! אמן!

נושא אחר. בספר "פעולת הצדיק" פרק תקא, רבנו סיפר סיפור וביקש תספרו לבניכם.

הסיפור לא מובן כלל! ניתן לקבל הפניה להסבר, או קבלת הסבר. בברכה ותודה מראש.
ח..

הַפֶּסֶק *** 263:

בעזרהי"ת.
תמשיך להשפיע אהבה לאשתך, בסוף היא תאהב אותך, ותעריך אותך בגדול.
'תספרו לבנכם' מבואר בתורה כ' בחלק א ליקו"מ.
אברהם ציון.

הַפֶּסֶק *** 263:

לכבוד הרב שלום רב.
שמחתי לקרוא על חידוש השעורים! אשתדל להיות בשעור ב"ה. באם יזכני הקב"ה אמסור לידך כספי הפדיון. עדיין לא הצלחתי לפתור את עניין טהרת המשפחה.

מקווה שהקב"ה יסייע בידי להביא את אשתי להסכמה. אין ביכולתי לחיות חיי נזירות! היתה לי נפילה השבוע בענין. הייתי עם אישתי. כך וכך חיי מיוסרים. יש לי האמונה שהקב"ה יסייע. אם לא, לא יודע מה לעשות!
בברכה.
ח..

הַפְּסֵק * 263:**

בעזרהי'ת.
שלום ידידי.
שכח את מה שהיה, פתח דף חדש, וה' יעזור לך לעתיד. תמשיך את הקשר עם אשתך, כי סוף סוף היא תתרצה לדרך שלך. תמשיך להשפיע עליה אהבה מכל הלב, כי היא לא אשמה בכלום. מפעילים אותה עליך לצורך תיקונך. אברהם ציון.

הַפְּסֵק * 263:**

לכבוד הרב השלום והברכה!
ב'ה, בשמחה רבה רכשתי כרטיסי טיסה לראש השנה. אני אמור לטוס ב- 26.9 בלילה ב'ה. {לינה, אוכל וכל השאר אסתדר בע'ה} אשמה מאוד לחבור עלכם לתפילות ושעורים. אם אתם מתארגנים בדברים נוספים אשמח להיות עמכם.
תודה מראש.
ח..

הַפְּסֵק * 263:**

בעזרהי'ת
הרווחת בגדול!

שאלת אשתך אם רוצה להצטרף? כדאי, אפילו רק לשאול, כי זה יתחיל להתחלחל מעכשיו ובסוף יפעל. אברהם ציון.

הַמַּעַל *** 263:

לכבוד הרב שלום רב!

אני משתף את כבוד הרב בדעתי. כל שאני מסרב לחיי אישות ללא טהרה, אך ורק כי זה רצון הקב"ה! כמו כן לא ביקשתי דבר לעצמי, הפך הדבר רק סבל וכאב, הגדול מכל על אי הגדלת המשפחה! כמו כן לא ביקשתי דבר אשר הסבים והסבתות משני הצדדים לא עשו! מצד אישתי, משני הצדדים, היו עם יראת שמים גדולה! (עלו ממרוקן). אישתי כל התנגדותה אך ורק כדי להראות שחס וחלילה לא תמחל על גאותה. הרי אין עיקרון בהתנגדות. רק רצון להראות שהיא לא נכנעת לי לכאורה. מה שכרנו? סבל ומכאוב! הקשה מכולם אי הגדלת המשפחה!

הַמַּעַל *** 263:

בעזרהי"ת.

כל מה שאתה אומר זה הגיוני לפי השכל של העולם הזה בלי התייחסות למציאות הבורא יתברך.

אבל האמת, שהקב"ה מפעיל אותה כך, כי יש לו חשבון נפלא בשבילך ובשבילה ובשביל הילדים. כרגע אינך רואה זאת, אם תתמיד תזכה לראות את המהלך האלוקי הפלאי והחכם. אברהם ציון.

הַמַּעַל *** 263:

לכבוד הרב שלו רב!
הלילה התבודדתי בים. היה נפלא. אם אפשר לקבל נקודות לבצוע
התבודדות. ב"ה אקרא את הספר של הרב שלום "בשדה יער".
בעבר קראתי. צריך לרענן.
ברכה והצלחה בכל הענינים ב"ה.
ח..

הַמַּעַל *** 263:

בעזרהי"ת.
התבודדות בלי שום תכנון פשוט פגישה עם אוהב.
וניראה אחר כך לאן זה זורם.
אברהם ציון.

הַמַּעַל *** 263:

לכבוד הרב שלום רב!
שלחתי לרב מייל בו מפורט נושא סדנה לזוגות מעורבים. אישתי לא
רוצה ללכת. טוענת שרק היא צריכה להתאים את אורח חייה.
היא לא רוצה, מכון שאני לא אסע בשבת. לא אסכים לנסוע בשבת -
היא לא תסכים ללכת למקוה! אם אני רוצה, שאני אומר מה אני יכול
לוותר? כי כדי לחיות יחד נדרש שהיא תתאים את חייה לחיי בלבד,
מכון שאין אני יכול לוותר על שבת וטהרה! וכד', מה עושים איך
ממשיכים לקיים את המשפחה?
בתוך מצב שאני לא רואה איך העגלה יוצאת מהבוץ!
צריך עזרה לא יודע מה לעשות!
בברכה.
ח..

הַפֶּסֶק *** 263:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

מקווה שתציית לעצה.

תפסיק לשכנע אותה, תפסיק לדבר עמה בנושא, תפסיק לקרקר אחריה

וכו' וכו'. תתחיל לחיות רגיל בלי הנושא הזה, כאילו לא קרה כלום.

תזרום עם החיים כמו שהוא ויהיה מה שיהיה.

אם תעשה כך, היא תרגיש ריקנות ותתחיל להתקרב אליך.

אל תתחכם, זו עצה פשוטה ונפלאה.

אברהם ציון.

יַעֲז-מִתִּי תִתְחַמְקִין הַבֵּת הַשׁוֹבְבָה, כִּי בָרָא

הו' חֲדָשָׁה בְּאָרֶץ, וְנִקְבָה תְּסוּבָב וְגָבֵר" (ירמיהו ל"א

-כ"א).

רש"י: הנקבה תחזור אחר הזכר לבקשו

שישאנה.





אני בתהליך חזרה בתשובה. אני מתפלל שלוש תפילות ביום.
אינני הולך עם כיפה בדרך כלל (אישתי ביקשה שלא אלך מכיוון שהיא
רוצה שאנו ניסע בשבת וכדי שזה לא יהיה מחייב).
אני כן מעוניין לברך על האוכל, נטילת ידיים וכו' (בתפילה יחיד/ רבים
– אני חובש כיפה)
אודה לך אם תוכל לציין, האם מותר לי לברך על אוכל, נטילת ידיים
וכו' ללא כיפה.
בתודה מראש.

***** 264:**

בעזרהי'ת.
שלום.
היות ואתה בתחילת התהליך של חזרה בתשובה אזי ההלכה נוהגת אתך
אחרת.
ראשית שמור על השלום בית.
מותר לך ללכת בלא כיפה.
בשעת האוכל והברכות תניח כיפה.
אל תלחץ על אשתך בשום דבר בענייני שמירת שבת, מצוות וכו'.
אתה תשמור שבת והיא תעשה מה שבא לה לינסוע וכדומה.
מקווה שטהרת המשפחה שומרים.
בהצלחה.
אברהם ציון.



שלום.

בביאור הליקוטים תורה ס"א מבאר ראב"ן מה שרבינו אומר, שמי שאין לו אמונת חכמים לא יכול להוציא הנהגות ישרות מתוך הספרים שלומד, ושואל, אם המכוון שאם לדוגמה אין לאדם אמונה ברבינו, לא יכול להוציא הנהגות מספריו, פשיטא, הרי אין לו אמונה במה שלומד! ומסיק, שאם אין לאדם אמונה בתלמידי הצדיק שבכל דור, שהם בחינת תורה שבעל פה, אין לך תועה מדרך השכל יותר ממנו. (כלשונו). ורצייתי לשאול האם זה אומר שחייבים תלמידים שיש להם מסורת מפה אל פה עד רבינו הקדוש, (כמו תורה שבעל פה) כדוגמת רבי לוי יצחק בנדר ז"ל (וממילא תלמידיו שקיבלו ממנו), או מספיק להתחבר לתלמידים שהגיעו בעצמם להבנות בספרי רבינו ז"ל, שהם נקראים תלמידי רבינו דרך הספרים. אשמח לקבל בירור בנושא. תודה רבה!

*** 265:

בעזרהי"ת.

שלום.

לא למדתי בעיון אף פעם בספרי הצדיק ראב"ן, אלא פה ושם, לכן גם לא ראיתי את הדיבור הנ"ל שכותב.

כל נביא מתנבא בסגנון מסויים שמתאים לחתך מסויים של אנשים, לכן הסיגנון שבו הוא התנבא לא מושך את ליבי, ואמרו חז"ל: "אין אדם לומד אלא היכן שלבו חפץ", "עשה לך רב", וכן אומר רבינו ז"ל: אין מן הפל זוכה אדם ללמד, בשביל זה הולכים למרחקים ללמד, וכן אמר שכולם היו בהר סיני וקבלו תורה ספציפית וכל אחד צריך לגלותה

לעולם, ולכן מקבלים דין מן דין. וכלם ביד הצדיק (רבנו) כעט ביד הסופר, כולם הם כלים שבהם רבנו משקה את העם, לכן כל אחד ישתה בכלי האהוב עליו שמשפיע עליו יותר מהכל לטובה.

ומה שציטטת מדבריו: שאם אין לאדם אמונה בתלמידי הצדיק שבכל דור, שהם בחינת תורה שבעל פה, אין לך תועה מדרך השכל יותר. אמת הדבר, כך אמר רבינו: "וְלֹהֵג הִרְפָּה יְגִיעַת בְּשָׂר" והוא מְדָה כְּנֻגָד מְדָה, כִּי הוּא אֵינוּ מְאַמֵּין בְּדַבְרֵיהֶם, וּמְלַעֵיג עֲלֵיהֶם, וְדַבְרֵיהֶם הֵם אֶף לְמוֹתָר אֶצְלוֹ, עַל-כֵּן נִדוּן בְּמוֹתָרוֹת" - כל זה כשמלעיג עליהם ומזלזל בדבריהם, אבל אם נוהג ע"פ דרכה של תורה, מקשה ומתריץ, מוכיח מפה ומשם אחרת מדברי המפרש, מותר לו ואף חובה עליו שנאמר: 'לא תגורו מפני איש' ופירושו: לא תאגור דעתך. כי זו דרכה של תורה.

ואומר עוד רבנו, המחלוקת שבין החכמים בחינת בריאת העולם. אני ממהר למנין לכן לא טורח לרשום המקורות, וכן יש עוד הרבה לדברבזה, אי"ה בהודמנות אחרת.

אברהם ציון.



כבוד הרב, מה המצב?

תיראה אני לא אוהב לישאול רבנים על שום דבר בעינייני בחירה. האם מותר לישאול משהו, אני כמעט יוצא מדעתי ועומד להישתגע. אני רוצה לדעת מה זה ניקרא תאוות ממון על פי דעת רבינו, כי יש לי איזה משהו. לא ברור.

*** 266:

בעזרהי"ת.

שלום.

כאשר אתה זוכר שהקב"ה ציווה להתפרנס בכבוד - זה לא תאוות ממון, להנות מהעבודה זה לא תאוות ממון, לחסוך כסף זה לא תאוות ממון, לערוך קניות זה לא תאוות ממון.

לשכוח את הקב"ה ולחשוב שאני עושה הכל בכוחי, זה תאוות ממון, לא לתת צדקה זה תאוות ממון, להיות קמצן זה תאוות ממון, למלא טוטו, לוטו, באופן קבוע כל שבוע זה תאוות ממון, לחשוב כל היום על ירידת ועליית המניות, ומה קרה בבורסה ומה מצב הדולר ולדאוג להם, ולחשוב עליהם, ולאהוב את הכסף - זה תאוות ממון.

בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפֶּק *** 266:

אני אוהב את המחשב שלי הישן והפשוט, אני אוהב את הדולרים שלי שאני חוסך לאומן, אני אוהב את הפלאפון אמפי 3 עם מצלמה, אני אוהב כל מיני דברים - וזה ממון, אז איך אפשר להגיד שאני לא אוהב ממון. ואם זה לא בסדר יש תיקווה לצאת מזה? אבל כמה שיותר מהר, כי אני יודע שממון זה צואה, כמו שאמר סבא ישראל.

הַפֶּק *** 266:

בעזרהי"ת.

שלום.

אני אוהב את ה' שנתן לי מחשב שאוכל לכתוב דברי תורה ולהתכתב איתך.

אני אוהב את ה' שנותן לי כלי כמו דולרים שאוכל לבוא לרביז'ל. אני אוהב את ה' שנותן לי אשה בית ילדים, פרנסה אוכל, א.מ.פ.3. אני אוהב אותו ומודה לו ושמח בכל המתנות שאבא היקר נתן לי. אבל אני לא אוהב חתיכת פח שנקרא מחשב, ואני לא אוהב חתיכת נייר שנקראת דולר, וכו'. לכן אני לא יחנוף אף אחד בשביל זה, ולא יתחנן לאף אחד, כי כולם ביד ה', וכולם כלים של ה'. מה שרבענו נחמן אמר בסיפור של הבעל תפילה שממון הוא צואה, כוונתו למי שעושה ממנו אלהים אחרים. הבנת???

אם לא, תרבה בהתבודדות אחי. אברהם ציון.

הפּע *** 266:

מובן תודה. השם אמר למשה (כניראה כוונתו לקין) איה הבל אחיך, איפה הוא אוהו, באיזה מדרגה אתה שומר עליו, אתה מחזק אותו. אבל קין ברוב חוצפתו הגדולה אמר להשם, מה השומר אחי אנוכי, אני אבא שלו, מה אני חייב לו משהו, אני חייב לחזק אותו? מה פיתאום?

אחים יקרים במילה אחת אפשר לרצוח אדם ואת כל דורותיו שיצאו מימנו, או לטובה גם להחיות אותו בדברים המשיבים את הנפש. שומר אחי - ששומר את אחי הוא אחי. כן לא להיות אגואיסטים ולידאוג רק לחיי עולם הבא שלנו, וכל אחד יחיה את חברו - זה הגאולה השלימה שאין שלימות.

הרב, ניראה לי שאני לא באתי לעולם הזה להיתחתן. וחויץ מיזה אף אחת לא מיסתכלת עלי, אני כלב בישבילהם, הבנות האלה. וחויץ מיזה אני בחור בודד, הורים גרושים, משפחה נודדת מפורקת, אף אחד לא מיסתכל עלי. אני כלב בשביל כולם, ובישביל השם, אני הכי חשוב יותר

אני צורח, או דופק בקיר חזק, הוא הולך. אבל אנשים צועקים עלי ואומרים לי שזה מפריע להם, וגם בעבודה הוא ניכנס לי. נגיד אני דופק בפטיש, הוא צועק אני דופק בפטיש על... אתה מבין. מה עלי לעשות, שום עצה לא עוזרת. המשפחה שלי הם סבלו ביגלל זה 8 שנים. מיזה ההורים היתגרשו, הכל נהרס ביגלל היצר הרע שלי, כל חברי ומשפחתי כועסים עלי, הוא נידבק בי כמו קרציה, יום יום אני בשדה בוכה דמעות על זה, ואין לי עצה גם להזיז את הראש.

הַפֶּק *** 266:

בעזרהי'ת

שלום ח..

כדאי מאוד שתמצא איזה עבודה להתעסק בה. כי רביז'ל אמר שצריך צמצום כדי לא להשתגע.

עליך לדעת, כשאתה דורך על האדמה אתה דורך על החכמה של הקדוש ברוך הוא. כלומר, הוא המציא בחוכמתו את האדמה ואת כל המציאות. אבל בוודאי אנחנו לא מדברים על הקדוש ברוך הוא בעצמו, כי אין שום השגה והבנה בו.

מה שאתה מרוויח בידיעה הזו, שכל פרט בבריאה עוזר לך לזכור שמאחורי ההמצאה הזו, הפרט הזה, נמצא הקדוש ברוך הוא ואז אתה זוכר אותו והוא נמצא בדעתך. אברהם ציון.

הַפֶּק *** 266:

תודה. שהשם יברך אותך.



בס"ד.

שלום הרב,

אני בת 15 וחצי וגרה ב..

גדלתי בבית מסורתי ובגיל 13 חזרתי בתשובה עם אחותיי, אני ואחותי התאומה עברנו לבית ספר יסודי של ... ואחותי הגדולה בת 20 ו.. עשתה עם עצמה מה שרצתה.

למדתי בבית ספר בשם... שנתיים ולא מצאתי את עצמי שם, אני צריכה מקום שאהיה מחוברת אליו רוחנית מכוון שזה המקום שאני שואפת ממנו את הערכים הדתיים שלי..

תוך כדי השנתיים בעיר... הלכתי לתנועת הנוער בני עקיבא, והרגשתי טוב שם, בעקבות החיבור לדרך עברתי לאולפנת בני עקיבא - שם אני לומדת עכשיו.

אני רוצה לעבור לבית ספר בחינוך ברסלב, אבל לפי מה שהבנתי אין מוסדות חינוך ברסלביים..

החיים שלי מאוד תלויים בחיי החברה שלי קשה לי להיות לבד אני אוהבת חיי קהילה והשתייכות למסגרת..

לפי מה שאמרו לי חסידי ברסלב לא חיים לרוב בקהילות סגורות אלה יותר מפוזרים וכל אחד נוהג עם עצמו וכו'.

אני לא יודעת איפה אני מוצאת את עצמי לומדת ומתמודדת עם זה לבד, ברור שאני יכולה! ואם זו תהיה האפשרות היחידה אני גם יעשה את זה, אבל כמובן שאם אני אמצא מסגרת שתתאים לי (לא מחייבת מסגרת בית ספר) זה יהיה שינוי נפלא עבורי..

תודה רבה מראש,

ק..

*** 267:

בעזרהי"ת.

שלום.

תתחילי לפתח את הקשר עם הקב"ה ותראי לאיזה שמחה תגיעי. חייך ישתנו מן הקצה אל הקצה. כל יום תתבודדי במקום שלא יפריעו לך, תספרי להקב"ה את לבך, את הספקות שלך, את המאויים שלך, הכל תספרי. דעי שאת הבת הנאהבת של הקב"ה ואינך מתארת כמה הוא רוצה בטובתך.

תתמידי בדבר זה מאוד, תספרי לו מה את רוצה ותראי איך שהוא יזמן לך את המקום הנפלא בשבילך, היכן שתרגישי הכי טוב. בינתיים, אל תצטערי על כלום, כל מה שעובר עלייך הכל בכוונה מהקב"ה, כדי שתתקרבי אליו יותר ויותר מהאהבה שהוא אוהב אותך. בהצלחה.

ספרי לי בשורות טובות מה קורה איתך בהמשך.

אברהם ציון.

הַפֶּנֶה *** 267:

לכבוד הרב שלום,

קודם כל תודה רבה על התשובה שהחזרת לי בפעם הקודמת.. אני באמת משתדלת להתמיד בהתבודדות וזה תורם לי המון ב"ה!

סיפרתי לך שאני מדריכה בסניף בני-עקיבא ילדים בכיתה ד', ואני מרגישה שחסידות ברסלב היא מקום שאני יותר מתחברת ומקבלת ממנו, לכן התחלתי להתקרב ולהתעניין ובאמת מצאתי עניין רב..

היום היה לנו שיעור, בסניף, על קדושה ועל אהרון ומשה, והמעביר היה עוצמתי וחזק, ופתאום ירד ממני כל ההרגשה החזקה שאני רוצה להתקרב אל ברסלב ולהיות חלק חזק מתנועה זו. לפניי כן אני פשוט חיכיתי שיגמרו הלימודים, ואני אסע לאומן, או לאיזה קבר באמצע

הלילה ואתבודד שם, ועכשיו אני מרגישה כאילו גם בדרך של בני עקיבא אני מסוגלת למצוא את עצמי..

אבל אני רוצה לחזור להיות אחת שהלב שלה הוא בברסלב, אבל הרצון העז הזה ירד לי מהלב..

מה אני יכולה לעשות עם זה? יכול להיות שתנועת בני עקיבא זה המקום שלי? או שמה פשוט היצר שלי מנסה לשכנע אותי שגם במקום פחות חזק אני יכולה לצמות, כי שם יהיה יותר קל להפיל אותי? אשמח אם תענה לי! תודה מראש ויישר כוח על הדרך! שבוע טוב.

ק..

הפנ ** 267:

בעזרה'ת.

שלום רב.

כל דרך שתבחרי: בני עקיבא, חב"ד, ברסלב, ליטאי וכו' וכו', הכל זה פוליטיקה. כל אלה מיסגרות מיותרות שאינן שייכות לעבודת ה' ולדרך היהדות הפשוטה והתמימה.

רבנו נחמן מברסלב אמר פעם אחת, לא איכפת לי בכלל שתגלו את דרכי לעולם בלי לספר שהדברים נובעים ממני, או מהחסידות שלי. העיקר שיפנימו את תורת. כל אחד מצידי יכול להמשיך במסגרת (המיותרת) שבחר לו לעצמו כדי לשייך עצמו לאן שהו, כי קשה לאדם להיות לא משוייך. אבל האמת לאמיתה האדם צריך להיות משוייך וקשור רק להקב"ה, ואת כל התוויות שמעל הראש צריך למחוק. רבי נחמן מברסלב מלמד אותנו בתורתו את הדרך להיות מחובר להקב"ה בלבד, ולא לשום כוח אחר שזה כלל העבודה זרה הקיימת בעולם.

בין עצותיו:

1. התבודדות היא מעלה גדולה ועליונה מעל הכל, לקבוע מקום וזמן רחוק מהמולת העולם ולדבר עם הקב"ה יום יום, כדבר איש אל רעהו, או הבן אל אביו וכדומה.

2. להיות בשמחה תמיד ולא להתרגש מכל הגלים שפוקדים אותנו יום יום, כי הכל מהלך אלוקי לטובתינו, להביאנו אל התכלית הנפלאה שהכין לאנושות.

3. לא לזוז אפילו מפסיק קטן של ההלכה, כי ההלכה היא המעקה של הגשר צר מאוד שעליו אנו הולכים בחיינו.

יש עוד ועוד עצות, לא כאן המקום.

לגבי הדברים - מה ששמעת מהרב - ששברו אותך, אל תתרשמי משום דיבור ואפילו של רב מפורסם. כל אחד מבין לפי הראש שלו, והוא צריך להיות כזה חכם, ולהבין שמה שהוא הבין - זה לפי דעתו, ושלא יהיה בטוח שזו הדרך המתאימה גם לאחרים, לא מה שמתאים לו מתאים גם לאחרים. לכן עליו להיות בקי מאוד במערכות הנפשיות של האדם כדי לדעת איך לספר לו ומה לספר לו להועיל לנפשו.

פעם אחת עבר רבי נחמן ליד בית קברות, הוא עצר לרגע, הצביע על הקברים ואמר לתלמידו: פה יש אלף ראשים שנערפו ע"י הרב של העיר. כוונתו, שהדיבורים של הרב הרסו להם את החיים בעולם הזה ובעולם הבא. לכן הוא אמר רביז"ל: "סכנה גדולה לומר תורה".

הכנסי ל"אתר של שמחה" בשעות הפנאי שלך תקשיבי לעוד עצות מחוכמתו של רבי נחמן לגאול את האדם באופן אישי, ולהביאו אל האושר והשמחה שזו היא הגאולה, כמו שכתוב: "בשמחה תצאו" - מן הגלות. ואם תשמעי באתר דברים ששוברים אותך, אל תתייחסי אליהם זה לא נאמר אלייך, כל דבור שם תכליתו להרים את האדם, תסנני לך רק את מה שעושה לך טוב.



אָמַר רַבִּי נֶתָן:

צריך כל אדם להאמין באמונה שלימה, שכל מה
שעובר עליו בכל יום, ובכל עת, ובכל שעה, מיום
הולדו עד יום מותו, הכל הוא רק סיבובים מאתו
יתברך, כדי שיוזכה להשגות אלקות – לדעת
ולהכיר אותו יתברך. כי רק בשביל זה נברא –
ואין שום תכלית אחר חוץ מזה.

(ליקוטי הלכות חושי' מ נזיקין ד')





בס"ד.

כבוד הרב,

קוראים לי ס.. אני גרה ב... בת 16. אני לומדת באולפנת ... בכיתה י'. אני נמצאת בתקופה ממש רעה בחיים שלי, כבר בערך מתחילת השנה. אבל עכשיו זה דיי מתחזק.

אני נמצאת בתנועת הנוער "בני עקיבא", בתחילת השנה הייתה הכניסה להדרכה. שבנות מהשבט שלנו נכנסות להדריך בתנועה. הרבה מאוד מהחברות שלי נכנסו להדריך, ולמרות שרציתי - אותי לא הכניסו.

בהתחלה זה היה לי נורא קשה, גם זה שאני עצמי לא נכנסתי - כי רציתי את זה מאוד, וגם (ובעיקר) זה שחברותיי הטובות ביותר נכנסו. מאז הכל השתנה. יש להם ממש חיים אחרים. הם כל הזמן עסוקות בהדרכה, עם החברים החדשים שלהם, הטוילים שלהם, והצחוקים. למרות שהם משתדלות להמשיך להתייחס אלי כרגיל, נורא קשה לי. אני מרגישה שכולן המשיכו הלאה בחיים, ואני נשארת מאחור. שעד שהן נכנסו להדרכה היינו כולנו שוות - היו לנו אותם לימודים, אותם פעילויות אחה"צ, אותם חברים. ועכשיו יש להם דברים שונים שאני לא קשורה אליהם. הם כל הזמן מדברות על ההדרכה בביה"ס, ועל הצחוקים ועל השבתות שם.. אני מרגישה ממש רע עם זה, קשה לי שאני לא חלק מהקטע הזה בחיים שלהם, ושעכשיו פתאום יש להם המון עיסוקים אחרים שלא כוללים אותי. יש גם מן הרגשה כזאת כאילו עכשיו כשהן מדריכות ואני לא - הן מעליי, יותר שוות ממני..

אני ממש מנסה להתגבר על הקושי הזה, לפרגן להן כמה שאפשר, להיות שמחה בשמחתן ולא לקנא, לא לחשוב על הדברים שאין לי אלא על מה שיש ומה שטוב בחיים. אבל כמה שאני מנסה זה עדיין נורא

קשה לי - אפילו עכשיו, אחרי כמעט חצי שנה, זה עדיין ממשיך להפריע ולהכאיב לי..

אני רוצה שהן יחזרו להיות כמו פעם, שהקשר שלנו יחזור להיות כמו בעבר.. שיהיה להן יותר זמן אלי, שהן יתחשבו בקושי שיש לי בגלל שלא נכנסתי להזדרכה ולא ידברו על זה לידי כ"כ הרבה. אני רוצה חברות אמיתיות באמת, בלב ובנפש. שאוהבות אותי באמת, ותמיד נמצאות שם בשבילי, ומקשיבות לי ועוזרות לי לעבור את התקופות הקשות..

מעבר לזה, אני כל הזמן מנסה להתקרב לקב"ה. חשוב לי לציין שאני מגדירה את עצמי לא כ"כ "חזקה". בצניעות, בקירבה לקב"ה ובכלל.. אם כי יש לציין שכן עברתי תהליך משמעותי מתחילת השנה - השתפרתי קצת בצניעות, הפסקתי ללכת עם מכנסיים וחולצות קצרות. אבל בכל זאת יש עוד הרבה לאן להגיע.. קיוויתי שאם אני ינסה להתקרב לקב"ה ולמלא את רצונו, ויראה לו שאני מנסה באמת להשתפר ולעבוד אותו מאהבה - הוא יעזור לי להתגבר על הקשיים, ויעשה שיהיה לי קצת יותר טוב. אני באמת מאמינה במה שאני משתפרת ובהתקרבות.. אבל אני מרגישה שאני כבר לא יכולה לעמוד בכל הקושי הזה שיש לי בחיים. אני מגיעה למצב שאני שואלת את עצמי "בשביל מה אני עושה את כל המאמצים האלה, אם הקב"ה לא מראה לי סימנים, שאני בדרך הנכונה, שהוא שם למעלה, משגיח עלי, מכונן אותי ואוהב אותי באמת??".

אני מרגישה שהוא לקח לי הרבה מאוד.. את החברות, את הכיף, את ההנאות ואת השמחת חיים שהיתה לי.. שכבר באמת לא נשאר לי כלום ואין לי יותר כוח להמשיך במסע הזה.. שנה שעברה היתה לי שנה מדהימה, הרגשתי שהגעתי למקום שרציתי להיות בו. היה לי מאוד טוב מבחינה חברתית, היו לי הרבה חברות, בילינו ביחד ונהננו, בלימודים התחלתי להשתפר, והרגשתי ממש טוב. ממש אהבתי להתעורר בבוקר

וללכת לבית הספר. באמת היה לי טוב שם.. ועכשיו, עד שסוף סוף הצלחתי להגיע למקום טוב - הכל נהרס בגלל ההזדרכה. בנוסף, מאז הכניסה להזדרכה של חברותיי, מאוד קשה לי בעיר בה אני גרה.. אני מרגישה שהכל סובב סביב זה, ואם אני לא חלק מזה אז אני לא קיימת. בנוסף, ישנם עוד קשיים. אני לא ממש מסתדרת טוב עם אחותי בת ה-11. יוצא לי המון פעמים להתרגז עליה מאוד, אני מרגישה שהיא ממש מוציאה אותי מהכלים. ואני נורא רוצה ללמוד להשתלט על הכעס שלי עליה. ובכלל. ללמוד להירגע כשאני עצבנית מאוד, ולא לפגוע באנשים שאני אוהבת.

יש לי קשיים בלימודים, בגלל כל הלחץ הרב שמתחיל השנה (השנה מתחילות הבגרויות) ואני מרגישה שעלינו ממש ברמה הלימודית, וקשה לי להתמודד עם כל הלחצים, עם הפחד מהבגרויות, וכמו כן עם הציפיות מהסביבה.

אני כבר לא יודעת אם שווה להישאר דתיה, ניסיתי בכל כוחותיי להתקדם (וכמובן שיש עוד הרבה לאן להגיע) אבל הוא פשוט לא מחזיר שום קולות.. לא עונה לי..

ומצד שני, אני כ"כ רוצה להיות קרובה אליו. להאמין בו באמונה שלימה, בלב שלם, ללא ספקות. לדעת שהוא תמיד נמצא איתי, בכל מקום. אני לא שווה בלעדיו כלום. רק הוא ישמע את הבכי שלי כל לילה בכרית, רק אליו אזעק, רק הוא ינגב לי את הדמעות ויאהב אותי באמת.. כי אני הבת שלו.. ואני לא קרובה אליו, לא כמו שהייתי רוצה להיות.. אני כ"כ רוצה שהוא יתן לי כוח, שיאיר לי את האפילה, שיעשה אותי מאושרת באמת, שיביא לי את מה שאני צריכה, מה שטוב לי, מה שיגרום לי לשמוח באמת.. מה שיגרום לי להיות שלימה..

כ"כ רוצה שהוא יעביר ממני את התקופה הרעה הזאת כבר! שיעזור לי לחיות את החיים במלואם, שיקדם אותי ויעזור לי להמשיך הלאה. שיגן עלי, וירים אותי כשאני זקוקה לו ביותר. שיתן לי לדעת, שאני הולכת

איתו - אני תמיד יהיה בטוחה.

אני מרגישה כ"כ קטנה, כ"כ חסרת ישע, כ"כ כלום. כאילו כבר לא נשאר לי שום דבר טוב לשמוח בו.. יש לי את הרגעים האלה שזה נראה כאילו סוף העולם, ואני רוצה כ"כ הרבה ואין לי פה שום דבר יותר. אין לי אפילו טיפה מהאוקיינוס הענק של הרצונות שלי.

אני כ"כ רוצה שהקב"ה יראה לי את תשועתו, לפני שאני אתמוטט, לפני שאקרוס.. שניה לפני..

אני רוצה, אני באמת רוצה אותו. רוצה להתקרב אליו, להתעטף בקדושה שלו, באהבה שלו, ביראה ממנו, באמת שלו.. רק בו ! וכ"כ רוצה שהוא יעזור לי להתמודד עם הקשיים, ושיכניס קצת אור לחיי. שיתן לי סימן שאני בדרך הטובה.

*** 268:

בעזרה'ית.

שלום לצדיקה.

הלוואי והלוואי שיהיו להקב"ה עוד בנות כמוך, עם אמת כזאת, עם רגש כזה ואהבה כזו. אין שמחה יותר גדולה להקב"ה בזה שאת חושבת עליו, מצפה לאהבתו, ורוצה רק אותו. דעי לך שזו מדרגת הצדיקים הגדולים, שחיים כפי שאת חיה את הרגעים הנפלאים האלה, והמרגשים האלה - כמו הדמעות על הכרית.

לדברייך אינך רואה מצידו שום אות, שום הקשבה. אין הדבר נכון, קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, הוא נמצא לידיך תמיד, מקשיב לך תמיד, עוטרך אותך באהבה ולא עוזב אותך לרגע. כדי להכיר את השפה שבה הוא עונה לך ומתייחס אליך, על זה צריך הכנה. והדרך להגיע למצב שתוכלי לקלוט את הקשר שלו אלייך, זה על ידי שתתרגלי להיות באיזה פינה לבד, כל יום שעה, לדבר איתו, לספר לו את לבך, להתייעץ איתו לספר לו את חוויותיך, את כיסופייך וכו'.

ולתחיל 'להקשיב' למה שקורה במציאות, למה שאת רואה ושומעת בעולם, דרך זה הוא פונה אלייך. כאשר תגיעי בעזרת ה' למדרגה הזו, שתרגישי את האהבה שהקב"ה אוהב אותך, את לא תרצי כבר כלום מאף אחד, שום דבר לא יעמוד מול העונג של החוויה הזו, ולא תרגישי חיסרון מהחברות שלא מפרגנות וכו'. תרגישי עצמאית, חזקה כי תהיי מחוברת להקב"ה.

וגם בעניין הבקשות שאת מבקשת ממנו, אם נתן נתן ואם לאו, עלייך להאמין שיש לו איזה כוונה מאוד טובה בזה שאינו נותן לך את רצונך. למשל, לפעמים הקב"ה לא נותן לצדיקים חפצם כי יש לו הנאה גדולה מהבכי שלהם אליו, מהערגה, מההתקשרות אליו, ואם הוא יתן להם חפצם הם יפסיקו לפנות אליו. או למשל, יתכן שהוא מכין לך לעוד שנה שנתיים את חתנך אביר חלומותיך שכל החברות שלך יקנאו מהצלחה שלך - למצוא כזה צדיק, וכל זה לא יוכל לצאת לפועל אילו היית מתקבלת להדרכה ופונה לאיזה דרך אחרת שתרחיק אותך מהקב"ה. הבאתי לך רק סתם דוגמאות, כי אין אנו יודעים תוכניותיו של הקב"ה, רק בטוחים אנו שכל מעשיו לטובתינו ובסוף נקלוט שמה שהוא עשה היה הכי טוב.

שתהיה לך הצלחה גדולה ואל תמנעי מלהמשיך לשאול ולהתייעץ לגבי ספקותיך.
אברהם ציון.



בס"ד:

אני בחורה מוגבלת פיזית. עבדתי 23 שנה במקום של אנשים רגילים ופותרתי, ועכשיו אני יושבת בבית בלי פרנסה ובלי עבודה.

אני בחורה ששומרת שבת. לא הולכת לבית הכנסת, כי קשה לי לעקוב אחרי החזן. לא לובשת חצאית, כי לא נוח לי, מרגישה חשופה מידי. קוראת פעמים תהילים, שישי שבת, שיר השירים, שמע ישראל ותיקון כללי. עושה קידוש ליל שבת, קידוש היום והבדלה, תורמת צדקה. אז למה אין לי פרנסה?
תענה לי בבקשה על השאלה לת.ד. ...

*** 269 :

בעזרה'ת.

שלום צדיקה.

אני מבין לצערך הגדול במה שעובר עלייך שה' ישלח לך שפע ברכה והצלחה.

דעי לך שכל הצדיקים סובלים בעולם הזה, הקב"ה לא נותן ייסורים, אלא בגלל שהוא רוצה שתתקרבי אליו. תקבעי לך כל יום לשבת לדבר איתו ולבקש ממנו כל מה שאת צריכה, ותראי שתקבלי פרנסה בשפע. תעסקי בתפילות ובתהילים וגם תדברי איתו בלשונך, כדבר איש אל רעהו ותיראי הרבה הצלחה בקרוב.

גם אני אבקש מהקב"ה שיסייע בידך, כי קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת.

תחזקי את עצמך באמונה בה' יתברך שלא יעזוב אותך. כל מה שאת צריכה תבקשי מה' יתברך, תספרי לו את כל ליבך את כל מה שאת מרגישה יום יום ותיראי שבמשך הזמן יהיה לך שיפור גדול במצב רוח ותהיי ממש שמחה. העיקר להתמיד בזה כל יום עד שתרגישי שהקב"ה עוטף אותך ומחבק אותך בצל כנפיו.

ממליץ לצפות בשיעורים ב'אתר של שמחה' יש שם הרבה שמחה.

שיהיה בהצלחה ותבורכי מן השמים.

אברהם



שלום.

רציתי לשתף אותך בדבר נוסף שעובר עליי ונהיה מציק כל פעם (יש כמה דברים כאלה אבל אני אנסה להתמקד באחד). אני פריילנסרית בתחום הייטק ומחשבים.

לפני יותר מחצי שנה בערך אני עברתי הטרדה מינית מצד לקוח אחד. הוא ידע מהפגישה העסקית הראשונה שיש לי חבר (שכיום הוא בעלי), ולמרות זאת הוא התחיל במסע הטרדות שלא נותנות לי לתפקד באופן 100% עד היום. בהתחלה הוא ניסה לחזור אחרי ואני דחיתי את זה בכל תוקף. הוא כל הזמן התעקש להסיע אותי/להזמין אותי לאנשהו, ואני כבר בשלב הזה הרגשתי את עצמי לא נוח כי לא רציתי בחברתו האישית וזאת זכותי המלאה, וגם תמיד כשהייתי במשרד שלו התפללתי שאחזור כבר הביתה, שלא אהיה בחברתו, כי הרגשתי שהוא מנסה ללחוץ עליי.

אחרי חודש (אז) אני והבחר שלי עברנו מ.. לצפון הארץ. אני אמרתי לו שלא אוכל להגיע ל... כי אני עברתי ממש לצפון הארץ. אחרי חודש בערך סיימתי את הפרויקט שלו והחלטתי לא לעבוד איתו יותר, כי התחלתי להרגיש ממש לא נוח איתו משום מה (אפילו אם זה היה רק בטלפון), ועוד יותר גרוע, תחושה לא ברורה של משהו באיבר לא צנוע של גוף האישה, וזה בכלל תיסכל אותי, ולכן הפסקתי לעבוד איתו למרות כל השיכנועים מצידו.

אז פעם בכמה זמן עולה לי השם שלו בלבד וזה עושה לי תחושת מיניות מוזרה בעיניי (מה שציינתי מקודם) וזה מטריד אותי, וגורם לי לטפס על קירות מרוב ייאוש, כי כשאני חווה את התחושה הזאת, זה כאילו אני

עוברת אונס, וזה מחרפן אותי לגמריי. אתמול היה יום כזה עם ההתקף הזה וזה גרם לריב עם בעלי, וזה בגלל שהוא מרגיש שאני לא משתפת אותו בזה, ואני לא רוצה לשתף אותו כי הוא לא יבין אותי בזה. אני גם בתקופה האחרונה לא מצליחה לתפקד בכלל. אני לא רוצה לעבוד בגלל שאני מפחדת להיתקל בבן אדם דומה או יותר גרוע, שאני לא אצטרך לעבוד עם הבן אדם ההוא שאני מרגישה שלא מפסיק לרדוף אותי.

אני כל הזמן רוצה להיות במיטה כי כך יותר קל בשבילי להתמודד עם התחושות והחרדות, ולפעמים אני מרגישה שזה המקום הכי בטוח בעולם - שם אני יכולה להתגונן נגד מחשבות טורדניות, וגם לא יבוא מישהו מבחוץ להטריד אותי. אני לא נמצאת במיטה, רק כשאני צריכה לעשות דברים הכרחיים מבחינתי - לאכול, לנקות את הבית, לבשל, וסידורים חשובים שקשורים להריון שלי או לחיי הזוגיות שלי.

אני באמת לא יודעת מה לעשות כי בעלי מרגיש שאני מנסה להרחיק אותו וזה לא נכון. אני מנסה להרחיק את הפחדים ואת המחשבות הטורדניות.

אני כבר לא יודעת מה לעשות. אני בייאוש מוחלט ומחפשת פתרון הגיוני.

אני אשמח אם תוכל ליעץ לי במשהו.

***** 270:**

בעזרהי"ת.

שלום.

מאוד הצטערתי בצערך בכל מה שעבר עלייך. אני יודע כמה זה קשה להתגבר על התחושות שבאות לך מהמחשבה על אותו מטריד, אבל דעי לך שזה הנסיון הכי קשה שלך. והקב"ה מצפה לראות אותך מנצחת בגדול ולא מתפתה נפשית.

כל פעם שבא לך התחושה הזו תתחברי לבעלך באהבה. ולאט לאט תתחילי להתרגש מבעלך ולהרגיש את הנעימות הכי גדולה דווקא עם בעלך שאוהב אותך, מחזק אותך מבין אותך והולך לקראתך בהכל. לכן זרקי את כל הפיתויים שבאים לך במחשבה ובהרגשה, כי חס ושלום דבר זה יוכל להרוס לך את החיים לגמרי, גם עם בעלך חס ושלום, וגם מהעבודה, ואוי ואבוי אם תתחילי להכנס לעצבות שזה הכי מסוכן. לכן, כל עוד שזה טרי וחדש. והבעיה עדיין לא התפתחה למימדים מיפלצתיים, תצילי את עצמך מהנפילה המסוכנת הזו. תחליטי להרים את עצמך מלשכב במיטה ולפנטז על אביר וירטואלי. שמהר מאוד תגלי שזה איזה בעל חי מבהיל.

מצאת לך את בן זוגך, תתחילי לכבד אותו לפנק אותו ללכת לקראתו בכל מה שאפשר. עד שתתגבר אצלך האהבה לבעלך. ממש צריך להזהר, יש בורות שאם נופלים בהם. אי אפשר לצאת ומאבדים את הכל.

אני מתפלל לה' שישמור אותך שלא יקרה לך שום נזק מהדמיונות האלה, כי סוף סוף את לא אשמה. תתחילי לספר הכל להקב"ה ולבקש ממנו שיבנה לך את האהבה בבית עם בעלך. בהצלחה. אברהם ציון.

הַפֶּנַח *** 270:

שלום.

קודם כל תודה על התשובה. אני מנסה להתחזק, ותאמין לי שאני קודם כל אמות. לפני שאני אפול חס וחלילה. אני גם לא מפנטזת על אף אביר וירטואלי. אני רואה רק את בעלי בראש, ואין לי עיניים בשביל אף גבר בעולם, וכשבאים אליי התחושות הרעות אני הולכת למיטה כדי להילחם איתן בשיא הכת, ולכן קשה לי,

כי אני מרגישה כל הזמן במלחמה נגד הרוע שמנסה לפתות אותי, ואני באמת מכבדת את בעלי, אני מתלבשת הכי צנוע ולא מפתחת שום שיחות מפוקפקות, במיוחד ברחוב.

כמו שאמרתי, אני אמות לפני שלא אכבד את בעלי (שיהיה בריא) ואני אוהבת אותו באמת.

הכי קשה לי זה התקופה הזאת של ההתמודדות, אבל אני יודעת ומאמינה שאני אעלה על דרך שהייתי בה לפני שנתקלתי במטריד ההוא (ימח שמו) והכל יתחיל להסתדר לאט לאט ב'ה. זה לא יקרה בן רגע, אבל הכל יהיה טוב.

אני אולי אנסה לקחת טיפול פסיכולוגי עם פסיכולוג/ית שיבין אותי ויתן לי כלים להתמודד עם זה, והכי חשוב שיבין אותי .
שיהיה לך שבוע טוב ומבורך.

הפנק *** 270:

בעזרהי'ת.

שלום.

יש לי חשש שהפסיכולוג יחריף את הבעיה.

כי הפתרון של כל בעיה זה לשכוח אותה ולא להתעסק איתה.

וברגע שתתחילי לבוא לטיפולים ומי יודע כמה פעמים, ח'ץ הוא בסוף ימליץ ח'ץ על תרופות כמנהגם, לכן עדיף שתתמודדי לבד, וההתמודדות שתתחילי לדבר אל הקב'ה יום ויום ותספרי לו כל מה שעובר עלייך, ואל תגידי ממילא הוא יודע אז אני לא אדבר, דברי ודברי זה יעקור ממך את מה שהדביק בכ המטריד.

ממליץ לשמוע דברי התחזקות ואמונה. באתר של שמחה.

הצלחה אל תדאגי ה' איתך. ובשריני בשורות טובות בקרוב.

אברהם ציון.



יש לי שאלה לכבוד הרב!

מה הרב אומר לנשים שרוצות ללכת כמו אמותינו הקדושות, ורוב הרבנים לא מעודדים זאת, אלא להפך מגנים זאת. ואז הבעלים פשוט לא מוכנים לגמרי לשמוע על הכיוון בטענה שנאמר להם שזה חילול ה' וזו היא הפריצות, שזה בולט או לא שייך לדורנו וכד'....

מה לעשות? לי אישית זה גורם צער עמוק מאוד, שאני לא יכולה לשמח את ה', וגם להרגיש לבושה סוף סוף. אחרת אני מרגישה כמו הנחש - בגדו שעליו עורו בלבד, כמו בגדי הלייקרה, שהוא עירום, ללא ביגוד כלל. יש לי צורך פנימי לכך וחוזק מזה אם אני מסתכלת על תמונות של סבתות שלי, קודם כל, שכך התלבשו לפני לא כל כך הרבה זמן וגם בעיניים שלי ראיתי סבתות, או דודות, בלבוש צנוע ורחב שגם כשהיו יושבות לא היו רואים להן את הנעליים. אני זועקת מקירות ליבי, איפה הרבנים, מדריכי חתנים ומדריכות כלות שהם דורכים חתנים ודורכות כלות, בעצם הדרכתם בדרך בלעם, כדאי מאוד שהרבנים הדגולים ויודעי דעה בישראל ושוחרי ה' יאירו בלימוד הצניעות את הבעלים ואת האברכים.

(תהילים פה) (יב) אַמֶּת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח, וְיִצְדַּק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף. (יג) גַּם ה' יִתֵּן הַטּוֹב, וְאֶרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָהּ. והמזור שבנות שפחה "נראות" יותר "צנועות" מבנות ישראל.

להשחיל מילה צניעות אפילו בריכוזים חרדיים הפך להיות ממש פיקוח נפש....

לשמחת ה', יש עוד הרבה מאוד נשים שחושבות כמוני ונמצאות במצבי, נשמח מאוד לקבל תשובה כלשהי.

יבורכו האמיצים וגיבורי ה' בכל הברכות

*** 271:

בעזרהי"ת.

שלום לנכבדה.

לא שמעתי בשום מקום בעולם החרדי והדתי שיתנגדו לזה שנשים תלבשנה בגדים צנועים. לכן איני יודע במה המדובר, אשמח אם תפרטי במה המדובר, מה הם הדברים הצנועים שעליהם את מדברת.

על כל פנים, עלייך לדעת שהצניעות שהתורה דורשת שילך בה היהודי, גם הגברים וגם הנשים, הם דברים לא פרובוקטיביים, דברים שאינם מושכים את העיין, דברים סטנדרטים שכולם מתלבשים בהם באותו דור. למשל, בדור שלנו ובארץ שלנו נוהגים הגברים ללבוש מכנסיים, זה סטנדרט ואינו בולט ומושך את העיין, כי כולם בזה. אבל גבר שיחליט ללבוש חצאית על המכנסיים, אע"פ שזה יותר מסתיר את חיטובי הגוף, בגד זה אינו צנוע, כי הוא מושך את העין של כל מי שרואה אותו, ואז הוא מתבלט מעל כולם, וזה לא נקרא צניעות, כי צניעות היא הסתרה, לא רק את הגוף, אלא הסתרת עצמך שלא תהייה בולט בציבור. כי לבלוט זה מידה של גאווה שכולם יראו אותך.

אותו דבר, אישה אסורה ללבוש בגד בצבע רועש ומושך את העין כמו אדום. אע"פ שזה יהיה 'גולף' שמסתיר אפילו את הצוואר, בגד זה אינו צנוע כי הוא מבליט את האדם מכל הרחוב, הוא מושך תשומת לב, שכולם יראו מי הולך פה ברחוב.

אותו דבר. אשה בארץ שתלבש קימונו יפני צנוע ומסתיר אפילו את עקבי הרגליים, זה לא נקרא צנוע כי היא מושכת את תשומת ליבם של כולם להסתכל עליה. והרי כל המטרה שבצניעות שלא תמשכי תשומת לב ושלא יראו אותך.

אשה שמשדרת לרחוב: שימו לב!! בואו תיראו אותי כמה שאני צנועה - זה עצמו חוסר צניעות משווע.

העיקר לשמוע לדברי החכמים, כי חכמי התורה האמיתיים אין להם אינטרס, אלא לעשות טוב לעם ישראל, לגלות להם את הקב"ה ואת הטוב המעותד שמחכה לעם ישראל הקדושים. חזקי ואמצי צדיקה, ותעמדי על זכותך להיות צנועה כבנות ישראל שיש להם אמונה בהקב"ה, ואל תאבי לכל מי שירחיק אותך מדרך הצניעות האמיתית שאינה פרובוקטיבית. אברהם ציון.



כבוד הרב, שלום רב!!
ברצוני לשאול שאלה. אודה לך מאוד להתייחסות. אני בחורה בת 29, רווקה, ומי שאני זוכרת את עצמי יש לי בעיות אכילה. אני בחורה שמנה שרק הולכת וגודלת. אין בכוחי להתמודד עם התאוה הזאת. יש בי הרבה תאוות, שהשם יעזור, שאני צריכה להתמודד איתם, אבל זאת הכי קריטית. יש בי תאוה לאכול בלתי מובנת. אין בי שובע, הראש כל הזמן עסוק באוכל, אני מרגישה שזה חזק ממני. אני אבודת עצות ושוקלת לעשות ניתוח למרות שזה הדבר האחרון שאני רוצה, אבל התאוה רק הולכת וגודלת. אני מרגישה רע עם עצמי, זה גורם לי לחוסר אהבה עצמית, לחוסר ביטחון ומשפיע עליי בהכל. אני אבודת עצות. האם יש תפילה, יש פתרון, יש לי מה לעשות עם התאוה הזאת? תודה רבה. רק בבקשה אם אפשר שזה ישאר בנינו. תודה רבה כבודו.

*** 272:

בעזרהי"ת.

שלום.

יש כמה עצות נפלאות שיכולות להביא אותך לקו האמצעי, שתמשיכי לאכול ותהני מהאכילה, אבל הכל יהיה בגבול הנורמאלי.

א. כל יום תשימי בקופת צדקה מטבע ותאמרי: רבוננו של עולם זה! אני עושה לכבודך להמתקת הדין.

ב. כל יום תרימי עינייך למרום ותסתכלי על השמים במשך כמה דקות.

ג. כל יום לקרוא פרק ל"ט ופרק ע"ז בתהילים.

ד. כל יום לקרוא 3 משניות לפי הסדר, ממסכת זרעים.

ה. להשתדל לא לדבר הרבה ולשתוק.

ו. לא לדבר ולא לעסוק בנושא של האכילה וההשמנה. תחיי רגיל ואל תדוני בנושא, לא עם עצמך ולא עם אף אחד. כאילו תאמרי לעצמך די אני נכנעת, זאת אני, לא רוצה להרזות, רוצה להשאר ככה.

שימי לב, אולי כל מה שכתבתי לא ניראה לך הגיוני, וזה לא קשור בכלל. אבל באמת אלה העצות של רבי נחמן מברסלב, והם יתקנו בשורש שלך את הצריך תיקון. תתמידי בזה ותיראי שיפור.

אל תצפי שהבעיה תפתר בזמן קצר, תני לעצמך זמן לאט לאט עד שתפתר הבעיה.

בינתיים אל תעשי שום פעולה למנוע עצמך לאכול, לא דייאטה ולא התנזרות משום דבר. תמשיכי לאכול רגיל כמה שאת רוצה, רק תשתדלי להתחיל לאכול כאשר את רעבה או כאשר את מרגישה צורך.

בהצלחה.

אברהם ציון.



אומר רבי נחמן מברסלב:

עֵקֶר הָאָדָם הוּא הַשִּׁכּוֹל, וְעַל כֵּן בְּמָקוֹם שֶׁחֹשֵׁב
הַשִּׁכּוֹל, שָׁם כָּל הָאָדָם.

(ליקוטי מוהר"ן קמא בא)





בעזרהי'ת.

שלום לכבוד הרב,

אני גרוש עם 8 ילדים, כאשר 3 מהם בגירים שעברו את גיל 18. האם מותר לי להציג את עצמי באתר ההיכרויות כגרוש +5 ילדים? אני שואל, משום שבד"כ מה שחשוב לאישה זה לדעת מה גובה המזונות החודשי, וכן כמה ילדים היא תצטרך לארח בבית. החשש שלי, שאם אני מלכתחילה יציג את כל החבילה, זה יראה מאוד לא אטרקטיבי, ויוריד כמעט את כל הפניות, מבלי שיהיה לי סיכוי להציע את עצמי ולאפשר לבת הזוג להכיר אותי. אשמח אם אוכל לקבל את דעתו של הרב. בברכה.

*** 273:

בעזרהי'ת.

שלום .

רשאי לרשום גם: גרוש בלי לציין את מספר הילדים בכלל. רשאי לרשום גרוש והילדים אצל האמא. ורשאי גם לפרט כפי שכתבת. במקרה שלך שאתה מדקדק כל כך להיות אמיתי, ממליץ על האפשרות הראשונה. ואם יתפתח הלאה עם המשודכת, ממילא כבר יתבארו הפרטים יותר ויותר. אם שמת לב, אתר השידוכים נבנה לכתחילה בלי לבקש מהמנוי למלא פרטים, אלא רק את הפרטים הבסיסיים, והכוונה כדי שדעות קדומות לא יהיו המחסום מפני ההכירות.

עלתה בדעתי כרגע מישהי מתלמידותי מומלצת מאוד, אולי תנסה: הנה כתובת המייל שלה....
בהצלחה.
אברהם ציון.

...יִרְאֶה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֵצְמוֹ תָּמִיד אֶל הָאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ. וְעַל
יְדֵי זֶה יִזְכֶּה שִׁיֵּאִיר לוֹ הַיֵּשׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֵצְמוֹ, כִּי הָאֲמֶת הוּא
אֹר הַיֵּשׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֵצְמוֹ (ליקוטי מוהר"ן קמ"א ק"ב).



שלום כבוד הרב ותודה רבה על הדעת של רבינו, שאתה זוכה ומזכה אותנו להכיר וללמוד יותר ויותר.
רציתי לשאול, למה הרב מסכים לפרסם באתרו את כל הזמרים החרדיים למיניהם, לאחר שהוגדרו ע"י גדולי הדור כמחטיאי הרבים, ואף לא מסתירים עצמם ומרקידים במעורב בגלוי, ומשמיעים את הרבנים המוכיחים אותם בפומבי.
ושלא לדבר על ההידרדרות שהם גורמים לילדים והנוער היקרים שלנו, הרב יעשה נסיון ושאל ילדים בתלמוד תורה - מי אתם רוצים להיות גדולי הדור, או להיות זמר מפורסם כמו יניב מרחיק משיח, או חיים ישראל וכו'.
והרב יראה את ההערצה המקולקלת של הנערות לזמרים הנ"ל, וכבודו יבין לבד את הנזק העצום. השמחה הזו שהם מספקים היא שקר!!! אנו עם הספר ולא צריכים לחקות את הגויים בשביל לשמות, ולא קשה

לראות את החקיינות הזולה. רק ראה את העטיפות של הדיסקים של הזמרים, ותבין שזה לא לשם שמיים ואכמ"ל. אני מאוד אוהב לשמוע את הרב, אך צר לראות שמתחת לשיעור של הרב מפרסמים את הקלקול הגדול הנ"ל. תבורך מפי עליון, ובבקשה להתייחס לדברים, כי זה ממש קריטי לעם ישראל. תודה רבה.

*** 274:

בעזרהי'ת. שלום. אתה צודק, ובוודאי אין אנו צריכים שום תוספת לתורתנו הקדושה שהכל בה. בטח אתה יודע שיש התנגדות חסרת תקדים של צדיקי הדור על המחשב והאינטרנט והצדק איתם, ואני מסכים איתם במאה אחוז. אך אין לנו ברירה, אלא להשתמש עם הכלים הנמצאים בידינו כדי להפיץ את התורה הקדושה. ובאופן פרטי, אני מודיע למי שכבר זכה לחזור בתשובה אמיתית, לנתק עצמו מן האינטרנט, והזמר, וכל השאר, וללכת לקב"ה, להתבודד איתו וללמוד תורתנו הקדושה. אברהם ציון.

אומר רבי נחמן (ליקוטי מוה"ר קמ"א ט)
מי שישמע וישיר את אמתו פשוט. קשה לו
לעבודת הבורא וכישוים אמתו פשוט
והפסיון. אפי סוב לו.



אומר רבנו:

בשאדם יושב לדבר בחברו, זה בחינת ראש השנה, שהוא יומא דדינא, שהוא יושב וזן את חברו. וצריך לזהר מזה מאד, ולהסתכל על עצמו היטב אם הוא ראוי לזה לשפט את חברו, "כי המשפט לאלקים

הוא" (ליקוטי מוהר"ן תניינא א')

ספר רבנו שראה במראה או בחלום שהביאו לו פסא, והיה איש סביבה... ובאתי להפסא וראיתי שם ראש-השנה, ראש-השנה ממש. וכן יום-כפור, יום-כפור ממש... גם שמעתי שהיו צועקים (ושע"ה א): "חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי", מה לכם לדון את העולם,

ראש-השנה בעצמו ישפט. וברחו בלם עם כל מנהיגי

הדור - בלם ברחו. (חיי מוהר"ן פ"ד)





בס"ד.

אהלן. כבוד הרב, כפי שכבר הכרת שמי א... אני בן 30. עברה עליי תקופה לא קלה ברוחניות. אני מרגיש שהיצר מכרסם אותי מכל הכיוונים ובעיקר במחשבות.

המחשבות הזדוניות לא מרפות ממני, אני משתדל ללכת למקווה טהרה מספר פעמים בשבוע, קורא התיקון הכללי, מתפלל ומשתדל להתבודד. בנוסף, קיבלתי התקף חרדה דיי רציני שבוע שעבר, שגרם לי לרעידות וצמרמורות בכל הגוף שעד היום אני מרגיש כאבים בכל הגוף ואפילו טיפת הקור שיש בחוץ בשבילי זה כמו קרח בגוף.

האמת, שכבר תקופה ארוכה לא היו לי התקפי חרדה, אבל משהו קרה. אולי אגרתי הרבה דברים במחשבה, היו גם כאבי ראש וסחרחורות וקושי להתבטא, או להבין, או להרגיש פתוח עם אנשים לפני זה, עד שהשיא היה בשבוע שעבר בלילה.

דבר אחר, גם זכיתי לעקיצות פרעושים באותו שבוע בידיים (ריססת את החדר). מקווה שאין לזה השפעה או קשר בין העקיצות לרעידות. אבל אני מניח שמדובר בחרדה.

אני חייב לציין שהמחשבות לא רק זימה, אלא בעיקר עוברות בי מחשבות של שינאה, איבה, פחדים וכל מיני, תוך כדי תפילה, או סתם לעבור ליד משאית, למשל, ולפחד שמא הזלת תפתח עליי.. לא יודע מאיפה זה בא (אולי מהתת מודע, אולי מכל הסרטים שאכלנו במהלך השנים).

בכל מקרה, כרגע אני מתייסר (משתדל כמובן שבאהבה). לא הכי קל אתה יודע. אדם חרדתי הוא פחות דיכאוני. יש לי שאיפה להתקדם ברוחניות, אבל בדיוק שרציתי לעלות שלב, בא המכשול הזה.

דבר אחר ;- כעת הציעו לי שידוך להפגש עם מישהי מהאיזור בצפון, אני לא הכי הכי "בריא נפשי"... (צרות של חרדתיים).
בכל מקרה, הרבה שנים אני סובל מחרדות, ומנסה באמת להתגבר עליהם.. קשה לי עם זה מאוד..
שלך, א...

*** 275:

בעזרהי'ת.
שלום א...
אל תתרגש ממה שעובר עליך, רבנו אומר שכל פעם שאדם עומד לקבל יראת שמים חדשה, עוברת עליו חרדה. עיין בליקוטי מוהר"ן תניינא תורה ע"ז.
על כל פנים, באופן כללי בעניינים אחרים, כפי שהכרתי אצלך, אתה עובד הרבה עם השכל וסומך על החכמה שלך. זו בעיה נפשית קשה, כי לא תוכל לקבל שום דעת אמת, כי תמיד תחשוב שאתה הכי חכם, יותר מהרב שלך, ולא תוכל ללמוד מאף אחד, וזה סיבוך גדול.
לכן לא יודע מה להציע לך, כי בוודאי השכל שלך לא יתן לך לקבל. אני לא מקנא בזו שתצטרך לחיות אתך, אתה תמרר לה את החיים עם התובנות שיש לך בראש.
על כל פנים, אם יש מי שמסכימה להתחתן אתך קפוץ על המציאה, שתהיה מי שתהיה.
סלח לי שאני כזה בוטה, אין לי מטרה לפגוע בך, רק אומר מה שאני מכיר אצלך מהכרות קצרה.
החכמה שלך דופקת אותך.
בהצלחה.
אברהם.

הַפֿע *** 275:

כבוד הרב חלילה, אבל כן יש לי בעיה קצת עם חוכמות זרות. זה לא כל כך אשמתי, אולי זה מה שלמדתי במהלך החיים. אבל אני כן מנסה להשפיל את עצמי בעיניי הקב"ה. נכון, הייתה לי את התובנה של עניין המזלות כפי שהכרת בעברי. אולי התנהגתי לא טוב עם זה.. בסדר אני לא מושלם, אני מודע שאני לא מושלם כבוד הרב. אני לא מנסה לעשות צחוק מעצמי חלילה, כי באמת אני מרגיש קצת לא טוב נפשית.

ומה זה עניין התובנות? למשל אם רב מציע לי להכנס לישיבה ויש לי קצת חששות לגבי המהלך, זה אומר שאני בעייתי? אני דווקא מנסה להשתפר בתהליך הרוחני. להתעורר לתפילה ב-6 בבוקר. עושה מאמצים גדולים להתפלל גם מנחה וערבית וללכת לשיעור. להאזין לשיעורים. ללמוד הלכות וכאלה. אני לא מושלם אני יודע, וכן אני גם אדם רגיש. אז מה שאתה אומר שאני צריך להיות במקום יותר גבוה רוחנית כרגע, ולכן אני תקוע? לכן אני תוקע את עצמי?

וכן, אשמח לשמוע את העצות שלך כבוד הרב. אני מאוד מעריך אותך.. ודרך אגב, כבוד הרב, אין לנו התכתבויות רבות. אולי התבלבלת עם מישהו אחר?

אני מודה שהיו לי את הקטע של המזלות, ובאמת מחילה שפגעתי בך, ואני מקווה שאתה לא מקפיד עליי חלילה. בנוסף, היה לי את השאלה על עניין ההפצה והצדקה, ודווקא מילאתי את הייעוץ שלך ללכת ללא מטרת רווח.

הַפֿע *** 275:

בעזרהי"ת.

שלום א..

בעניינים אחרים, כפי שהכרתי אצלך, אתה עובד הרבה עם השכל וסומך על החכמה שלך. זו בעיה נפשית קשה. כי לא תוכל לקבל שום דעת אמת, כי תמיד תחשוב שאתה הכי חכם - יותר מהרב שלך, ולא תוכל ללמוד מאף אחד, וזה סיבוך גדול. לכן לא יודע מה להציע לך, כי בוודאי השכל שלך לא יתן לך לקבל.

סלח לי שאני כזה בוטה אין לי מטרה לפגוע בך רק אומר מה שאני מכיר אצלך מהכרות קצרה.

תבין, אני לא יכול לתת לך עצות - רק מה שמתקבל על דעתך, לכן אנחנו 'מסונדלים', אתה לא מוכן לקבל שום תרופה רוחנית על מנת לשפר את מצבך, אלא אם היא מקובלת על הגיוןך. והרי ההגיון של שנינו לא אותו הגיון, לכן אין סיכוי שאוכל להציע לך.

עיין בליקוטי מוהר"ן חלק א תורה קס"ד.

דרך אגב, עיינת בתורה ע"ז כפי שהצעתי לך באימייל הקודם?
בהצלחה.

אברהם.

הַפְּנֵי *** 275:

דווקא הגמרא מלמדת, כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונים. ומה זה להתבטל לעצת רב? אתה עושה דברים בתמימות. הולך מתפלל, מברך, לומד תורה. אתה לא מקבל שכר גשמי, ואתה בכל זאת הולך ולומד. מדובר על סוג של תמימות.

הרב לא יביא לך עבודה לעסוק בה, בסופו של דבר אתה תצטרך להתפלל לקב"ה ולבקש פרנסה, ולמצוא עבודה שתתאים לכישורים שלך, וגם שלא תתבטל מלימוד התורה.

רבי נחמן מדבר שם על עניין קידוש, האכילה, ומידת היראה. בעז"ה הלואי שאעלה במידת היראה והאמונה. זה משהו שצריך לעבוד עליו כל יום, אמונה וביטחון ושמחה.

לגבי רב, יש ריבוי דעות היום של רבנים. אחד אומר ככה ואחד אומר ככה. צריך להתבטל לצדיק האמת. משתדלים לקיים את עצת רבינו, זה עבודה על המידות. תסכים איתי שאי אפשר לשנות הכל בשנה אחת? כל פעם עובדים על מידה אחרת שמתקנים. ותאמין לי שאני באמת משתדל לעבוד - הזמן קצר והמלאכה מרובה ובעל הבית דוחק.

היה לי קשה לשמוע ממך את העמדה השיפוטית, דיי מהר להחליט שאני דפוק. אנשים עוברים היום דברים, זה דור קשה ושנינו יודעים שמדובר בעקבתא דמשיחא. לא ממציאים את הגלגל, מנסים לקבל את האמונה והביטחון לקב"ה - זה הכבוד האמיתי.

כן, קראתי את התורה קס"ד בליקוטי מוהר"ן. רבי נחמן מדבר שם על סם חיים וסם מוות והלבשת התורה בפנימיות התורה והלבשת סיפורים חיצוניים.

וכן אני מוכן לקבל עצה ולבטל את עצמי, אני לא יודע איך קוראים לזה - גאווה או עניין כזה או אחר. וכן אני מתייעץ עימך כבוד הרב, אתה מוכן לעזור לי? אני יכול לספר לך על חיי בתקופה האחרונה ובכלל, וכן אני רוצה להמשיך ולהתקדם ברוחניות, לטקס עצה בעבודת השם, סך הכל, ואני מאוד מאוד מעריך אותך.

הַפְּנֵה *** 275:

בעזרהי"ת.

שלום ...

ביקשת עצה. סך הכל אמרתי שאני לא יכול לתת לך עצה כי לא תבצע אותה. ורבנו אומר שזה בחינת שז"ל - לתת עצה שמתבזבזת.

עכשיו אתה אומר שכן תבצע.

טוב, אני סתם אֶמַר מה הבנתי מרבנו, ואין זו עצה דווקא לך.

א. מוח שעוסק רק ברוחניות בלא נייחא יכול להנזק, ואם כבר ניזק כפי שסיפרת על עצמך, כדאי לעזוב את כל הפעילות הרוחנית הקשה. מה שיש לעשות: ג' תפילות ביום, מקווה, לא ללמוד כלום רק דף אחד מספר המידות בכל יום.

זה המתכון הראשוני לתקופה מסויימת (עד שיתבררו התוצאות הראשונות) ואחר כך משנים את המתכון.

ב. לעסוק בעבודת כפיים.

אם מתכון זה לא יצטרך לעבור את אישורו והסכמתו של השכל שלך, הרווחנו ויסתלקו ממך החרדות. אברהם ציון.

הפג *** 275:

אשריך כבוד הרב. תודה רבה.

אכן צריך לעסוק בעבודת כפיים, כיוון שתורה ומלאכה משכחת כל עוון.

תודה רבה והמון תודות.

וְצִרִיךָ לְהַמְשִׁיךְ אֶמּוּנָה לְתוֹךְ בְּרֵכַת הַשֶּׁקֶל, כִּי אֵין
לְסַמֵּךְ עַל הַשֶּׁקֶל בְּעֶצְמוֹ כִּי־וַעֲ (מְשַׁלֵּי כ"ח): "אִישׁ אֶמּוּנוֹת

רַב בְּרֵכֹת", (ליקוטי מוהר"ן קמא כ"ד)



אָמַר רַבּוּנוּ:

מִי שְׁאִינוֹ שׁוֹמֵעַ וּמְצִיחַ לְדַבְּרֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים -
הוּא יָכוֹל לְהִשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עֵקֶר שְׂגֵעוֹן שֶׁל כָּל הַמְּשַׁגְּעִים הוּא
בַּק מַחְמַת שֶׁהוּא אִינוֹ מְצִיחַ וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְּרֵי הַבְּעָלִי
שֶׁכֵּל.

כִּי הַמְּשַׁגֵּעַ, אִם הָיָה שׁוֹמֵעַ וְצִיחַ לְדַבְּרֵי אַחֵרִים שֶׁהֵם
הַבְּעָלִי שֶׁכֵּל, בּוֹדֵאֵי לֹא הָיָה מְשַׁגֵּעַ כְּלָל, כִּי אָף-עַל-פִּי
שֶׁלְפִי רוּחַ שְׁטוּת וְשְׂגֵעוֹן שֶׁלּוֹ נִדְמָה לוֹ בְּבִרְוֵר גְּמוּר,
שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ קְרוּעַ וּלְהִתְגַּלְגֵּל בְּאַשְׁפָּה וּבִיּוֹצָא בְּזָה
מִדְרָבֵי הַשְׁטוּת וְשְׂגֵעוֹן, אָף-עַל-פִּי-כֵּן, מֵאַחַר שֶׁהִגְדוֹל
מִמֶּנּוּ אֹמֵר לוֹ שְׁאִינוֹ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּן, אִם הָיָה מְבִטֵּל
דַּעְתוֹ נֶגֶד דַּעַת הַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֲכָמָה, בּוֹדֵאֵי הָיָה מְתַבְּטֵל
כָּל הַשְּׂגֵעוֹן שֶׁלּוֹ.

וּמִצָּא, שֶׁעֵקֶר הַשְּׂגֵעוֹן הוּא בַּק מַחְמַת שֶׁהוּא אִינוֹ רוֹצֵה
לְשִׁמְעַ וּלְצִיחַ לְדַבְּרֵי חֲכָמִים. וְהֵבֵן הַדָּבָר הַיִּטֵּב.

(שיחות הר"ן ס"ז)





שלום הרב:

לפני השאלה. רציתי לברך אותכם שתעלו מעלה מעלה, ויש לכם אתר נפלא. שאל אותי תלמיד, בעניין תחיית המתים. לגבי הנשמה שכבר התגלגלה כבר בכמה לבושים בעולם הזה, באיזה לבוש היא תקום? בגוף הראשון, או אחרון, או בכלל בכולם. אני לא ידעתי לענות. אולי הרב יוכל לעזור.
תודה ושבת שלום. ע..

*** 276 :

בעזרהי"ת.

שלום ע..

היה ראוי שתציין בן כמה השואל, כי לכל אחד צריך לתת תשובה לפי כח הקיבול שלו, כלומר באופן שלא יהיה לו נזק מעצם הידיעה החדשה. לנזק אני קורא, גם אם הדבר ייאש אותו, וכדומה.
יש הרבה חילוקים בעניין הגילגול כמובא בשער הגלגולים לאריז"ל, כך שאי אפשר לתת תשובה קצרה שתכלול את כל האפשרויות. באופן כללי תלוי איזה גוף היה יותר 'מוצלח'. למשל, גופו של דוד המלך לא יקום בתחיה, כי פגם בבת שבע כמובא שם בהקדמה ז'.
תשובה כנ"ל למי שאינו מבין את ענייני הנשמות יכולה להזיק ולייאש. אבל מי שידוע שגוף זה רק 'הרכב הצבאי' ששירת אותך בעת ששירתת בצבא, בכלל לא איכפת לו אחרי השיחרור להשאיר את הקומנדקר בבסיס ולקנות רכב אזרחי חדש.
אברהם ציון.



רצייתי לבקש ממך הרב להמליץ לי על מקום מגורים. הרב יכול להיות זוכר אותי מאומן השנה. אני הבחור מצרפת, הייתי אצלך בדירה, סיפרתי לך על הילדה שלי. המצב השתנה ואנחנו רוצים לחזור לארץ, הייתי גר בעכו לפני שנסעתי לצרפת, אבל לחזור לעכו לא נראה לנו - חסר שם שמחה, ואני לא מכיר כל כך מקומות אחרים, כי עבר כבר שנתיים מאז שעזבנו, וב"ה בארצנו הדברים טסים.

אנחנו חוזרים בתשובה כבר 8 שנים ולא כל כך מתאים לנו לגור עם חרדים, כדאמרי אינשי. סגורים עדיפות לבעלי תשובה. אנחנו רוצים לחיות במקום תורה כמובן. אבל מה שחשוב לי ביותר להיות קרוב לאנ"ש. כי מאז שהתקרבותי לרבנו, לא היה לי שימוש, ז"א תפילה, לימוד, וכו". עכשיו, נכון הדבר שאצל רבנו אין דבר כזה קהילות, וכל אחד לעצמו עם הצדיק והדרך שלו, אבל רבנו אמר שאם נחזיק את עצמנו ביחד נוכל להמשיך אותו אלינו. מה שאני אומר הרב, זה שאני מפחד להשאיר כאן בצרפת, למה הסגנון חיים פה קל יותר, ואני מפחד להיתפס (יש כאן קהילה חרדית, וב"ה אני עובד בבה"ס בתור מחנך). פה זה לא הבית שלי. אבל מצד שני אני עייף מהטלטולים ואנחנו רוצים לבנות את עצמנו בע"ה. אני כבר נשוי +4 שנים ועברנו המון. הרב, אם אתה מכיר משהו שמתפתח שאנחנו יכולים לתרום אני אשמח לשמוע. ד"א אשריך על השיעורים המתוקים מדבש ממש כמו שם האתר - "אתר של שמחה"

תודה וחנוכה שמח

*** 277:

בעזרהי'ת

שלום.

אני מצטער בצערך שיש לך בלבולים ואינך יודע מה לעשות עם עצמך.

אל תדאג תיישב את דעתך ותראה שאין לך שום בעיה.

עליך להבין, שאנו חיים בעולם הזה רק כדי להכיר את הקב"ה להתאחד

בו ולחיות עמו לנצח נצחים. זו המטרה, זו התכלית, זה העניין, וזה הכל,

חוץ מזה כל השאר זה רק נסיונות לעזור לך להגיע למטרה הזו. לכן אל

תבהל מהנסיונות, כך או כך הקב"ה מוביל אותך לתכלית.

ברגע שתפנים לתוך התודעה שלך את הדעת הזו, אזי לא תהיה לך

בעיה של זמן ומקום.

הרי רק כאשר המצב רוח שלך נופל אתה תולה זאת במקום ורוצה

להחליף. בכל מקום שתהיה, אם לא תהיה מחובר לקב"ה, כשיבוא לך

חיסרון תחשוב שהמקום הוא הבעיה ותרצה להחליף.

ראשית תחשוב עם מוח קר, מה הכי טוב לילדה בלי לערב האינטרסים

שלך.

שנית, תדאג שכל דבר שאתה מחליט לעשות שלא יהיה על חשבון

אשתך, תדאג שלא יהיה לה קשה.

בהצלחה.

אברהם ציון.

דַּבַּר אֱמִיץ *** 277:

שלום הרב.

כנראה לא הסברתי נכון. הילדה נפטרה וקברנו אותה בארץ. וכרגע

אנחנו חזרנו לצרפת, כי לא יכלתי לעזוב את הבה"ס עד לסוף השנה.

כרגע אנחנו בדילמה, האם לחזור לארץ או לא. כמובן אני יציין שאישתי עובדת, ובי"ה הכל בסדר. אנחנו מרבים בשיחות אמונה, וכמובן לא עובר שבוע בלי לראות את השיחות שלך באתר. אבל יש חיסרון, יש המון געגועים לארץ. לכן באים "בלבולים", שבאמת הבעיה היא חוסר דעת - מה באמת רצון השם. אני מעודכן על הספר החדש שלך, וכבר פעלתי להשיג אותו. אני מברך אותך שבזכות הספר ורצונך לקרב את הגאולה תשיג את המטרה שבוע טוב.
ע..

הַפֶּנֶס *** 277:

בעזרהי"ת.

שלום ע..

מצטער בצערך ויהי רצון שתנוחמו ולא תדעו יותר צער.
לגבי המעבר.

דע לך שאחד הנסיונות הקשים שהיו לאברהם אבינו זה: 'לך לך'. זה לא קל לעזוב מקום שהאדם הורגל אליו ואפילו מנווה הרעה לנווה הטובה קשה לעבור, כדברי רביז'ל. לכן תדע שזה עניין של מסירות נפש ונסיון גדול. לכן אי אפשר לתת עצה, וגם רביז'ל אומר לא לתת עצה בעניין הנוגע למסירות נפש.

אומר רבנו: וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת שְׁכַשְׁשׁוּאֵלֵיךְ לְהִרְבֵּה וְהַמְנִיחַ עַל דְּבַר שִׁישׁ בּוֹ כְּעֵין מְסִירַת נֶפֶשׁ, צְרִיף לְהַשִּׁיב לָאוּ, אֶף-עַל-פִּי שְׂבָאֵמַת לְאֵמַתוֹ רְצוֹנוֹ שְׂיִמְסֹר נַפְשׁוֹ וְיִשְׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת. עַל-כֵּן מִי שְׂרוּצָה לְהִתְקַרֵּב וְלִשְׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ, צְרִיף לְזַהֵר מְאֹד לְבִלִּי לְשָׂאֵל אוֹתוֹ בְּזוֹה כְּלָל. וְעוֹד תְּבִין עֲנִין זֶה בְּמִקְוֹמוֹת אַחֵרִים שֶׁמְדַבְּרִים מְעַנְיָנִים כְּאַלְהָה, וְהֵבִן

מְאֹד. (חיי מוהר"ן תו)

אברהם ציון.

הַמַּעַל *** 277:

הרב.

השאלה היא לא שאלה של מסירות נפש. כל החיים שלי גדלתי בארץ הקדושה ובי"ה יהיה קשה לחזור, אחרי שהורגלנו כאן. אבל זה כלום לעומת מה רצון השם. כל עבודת ההתבודדות היא להביא אותנו לביטול הרצונות שלנו. השאלה היא כדאיות, כמו בעסקים. כי פה בצרפת עניין הצדיק לא ידוע, ובאמת זה יהיה מסירות נפש. אבל אני מוכן בעזרתו יתברך.

מה הרב היה עושה?

ע...

הַמַּעַל *** 277:

בעזרהי"ת.

שלום.

אני הייתי אומר לקב"ה, אני לא יודע להחליט, תחליט בשבילי, זורק מטבע באוויר ואיך שיצא - עושה.

אברהם.

הַמַּעַל *** 277:

אדם יקר אתה, שמח שהכרתי אותך תעלה מעלה מעלה, ואם תצטרך משהו הרב, אני ישמח מאוד לעזור.



הרב שלום וברכה.

שמי המלא י.. י.. נולדתי בז" בתמוז תשמז. אני כיום בן 31 וחצי, אני בעל מגבלה ברגלים, יש לי צליעה והולך ללא עזרה. אני התחתנתי לפני 6 שנים והתגרשתי. אחרי שהייתי פרוד 4 שנים בפועל. הייתי נשוי איתה וחי באותו בית שנה, ועכשיו אני גרוש בלי ילדים כבר שנתיים. אני נמצא במשך הזמן הזה בדיכאון עמוק, שאי אפשר לתאר. אני לא מקבל חיות מכלום. העולם הפך בעיניי שומם וחסר משמעות ואפור בלי גוונים. אין לי עצה ולא תושיה כיצד לצאת מהמבוך שאני נמצא. עכשיו לא עוזר לי, לא התבודדות, ולא לימוד תורה. אין לי חיות לא מהטומאה, ולא מהקדושה.

מקווה לתשובה מהירה ומאירה שיעזור לי לצאת מזה.

***** 278**

בעזרהי"ת.

שלום י...

תערוך לי רשימה מדוקדקת של כל הדברים הטובים שאתה מכיר על עצמך באופי, וגם במעשיך הטובים, תציין בפרוטרוט, שלח לי למייל ואח"כ נמשיך. אברהם ציון.

(הארת המחבר: העצה הנפלאה הנ"ל מובאת בתורתו של רבנו, בצירוף מכמה מקומות, כדי להוציא האדם מהדיכאון. אך בגלל פשטותה, רק מי שנוהג בתמימות ובלי חכמות יבצע אותה. משום מה י.. לא הגיב לאימייל הנ"ל.)



שלום וברכה לכבוד הרב.

ברצוני לספר לכבודו דבר ששמעתי מדודי נ"י א... שמו (אח של אבי נ"י).

דודי נ"י עם אבי נ"י עברו את השואה.

במוצאי שבת קודש היתה תוכנת בטלוויזיה (לא ראיתי) בנושא רבנו וברסלב. דודי סיפר כיצד החסידים קוראים בקולי קולות אבא אבא. אמר לי דודי, אני לא מאמין בזה! וסיפר, בתפילת נעילה 1942 (בזמן השואה) אמא של ח... ז"ל (גיס לדודי ואבי) בקשה את המתפללים להתפלל בכוונה גדולה כדי שהקב"ה ירחם על עם ישראל והמשפחה! (אבא של ח.. היה צדיק גדול מציין דודי. שימש דיין לפני המלחמה) בשנה זו נספתה רוב המשפחה. אבא, אמא, אשתו וילד של ח.. (אישתו של ח.. אחות אבי ודודי) ועוד אחים, אחיות, בני משפחה וחברים.

בנו של דודי נפל כקצין צעיר במלחמת שלום הגליל הראשונה. בן 19 וחצי בנופלו. למרות כל זאת דודי נשאר יהודי מאמין מאוד המתפלל שלוש תפילות במניין! איש חסד גדול בעל צדקה גדול ועוד ועוד מעשים ומצוות עד אין סוף! בעיני דודי הוא צדיק!!!!!! למרות כל האיסור, נשאר יהודי בעל אמונה עוורת וללא ספק קל אפילו!

*** 278 :

בעזרהי"ת.

אשריך אתה משורש טוב.

אברהם ציון.



אני מפיקה את התוכנית 'צחוק מעבודה' בערוץ 2 (עם שלום אסיג).
מחפשת לצילום 3 חברים חסידי ברסלב עם הכיפות הלבנות.
הצילום יתקיים בת"א באולפני מימד ביום רביעי הקרוב 7.9, בשעות
הערב. אודה מאוד אם תוכלו ליצור איתי קשר בהקדם.
ע...

***** 280:**

שלום ע..

מה אותם חסידים עם הכיפות הלבנות אמורים לעשות מול המצלמה?
אברהם ציון.

הנה * 280:**

בוקר טוב ושבוע טוב.

לסיכום 100 התוכניות שלנו, אנו מזמינים 40 נבחרים מתוך העשרות
שהופיעו אצלנו במהלך 6 השנים האחרונות.
בשנה הראשונה אירחנו חסידי ברסלב, ולכן היינו רוצים לתת להם יצוג
הולם בין ה-40 שנבחרו. הלכה למעשה הם ממש לא צריכים לעשות
משהו מיוחד.

שלום אסיג מזמין אותם לבמה עם כל השאר (ממש בסופה של
התוכנית), והם נכנסים לאולפנים בריקוד המחמם לב שלהם, ומצטרפים
לשאר. (לא מראיינים אותם או משהו דומה לזה), כל העניין כולו עם
כולם הוא משהוא כמו 5 דק'.

אשמח לענות לשאלותיך ולתת לך יותר פרטים במידת הצורך בטלפון...
יום נפלא. ע...

הַמַּעַק *** 280:

בְּעִזְרַת־יְיָ.

שְׁלוֹם.

אֵין אֲצִלִּי תַלְמִידִים הַמַּתְאִימִים לַעֲנִין הַזֶּה.

אֲבֵרָהֶם צִיּוֹן.



וְהָיָה רַק מִלֹּא שְׂמִיחָה וְחֻדְוָה תְּמִיד, וְאֲצִל הָעוֹלָם הָיָה
לְלַעַג, וּמִצְאוּ מִמֵּי לְהִתְלוֹצֵץ בְּרִצּוֹנָם, כִּי הָיָה נִדְמָה
לְמִשְׁנָע. וְהָיוּ בָּאִים בְּנֵי-אָדָם, וְהִתְחִילוּ בְּכֹנֶה לְדַבֵּר
עִמוּ בְּשִׁבִיל לְהִתְלוֹצֵץ. וְהָיָה אוֹתוֹ הַתָּם אוֹמֵר: רַק בְּלִי
לִיצְנוּת! וּכְשֶׁהָיָה רוֹאֶה, שְׂכֹנֵתָם לְלִיצְנוּת, הָיָה אוֹמֵר:
מָה יְהִיָּה בְּשִׁתְּהִיָּה חָכָם מִמֶּנִּי? הֲלֹא אֲנִי תִהְיֶה שׁוֹטֵה,
כִּי מָה אֲנִי נִחְשָׁב? וּכְשֶׁתִּהְיֶה חָכָם מִמֶּנִּי, אֲדַרְבָּא, אֲנִי
תִּהְיֶה שׁוֹטֵה! (סיפורי מעשיות לרבי נחמן מברסלב, מעשה ט)





לרב שלי הרב אברהם ציון שליטא.
ראשית השיעורים המחזקים היוצאים מלבך האמיתי והבוער, עוזרים לי
להתקרב לצדיק האמת ודרכו/דרכך - לגלות את מציאות השם ונפלאותיו
ולתכלית האמיתי. תודה גדולה להשם ששלח כאלה שליחים, אשריך
ואשרנו, ומשום כך נבחרת על ידי להיות הרב שלי. ועל כן ברצוני
להתייעץ איתך ולקבל את ברכתך בנוגע לרצון שלי לקחת חלק בבנין
בית המקדש. אשמח אם אוכל להשיח עמך בדבר.
תודה מראש.

***** 281:**

בעזרהי"ת.
שלום.
שמחתי שהנך בשמחה.
נא לפרט במה אוכל לעזור? ואם יהיה צורך גם נדבר. כי ממש אני עסוק
עם כל כך פניות שאלות, שיעורי תורה. וכו'.
תודה.
אברהם ציון.

הפסוק * 281:**

יום טוב לרב אברהם ציון ותודה על תגובתך המהירה...
השם יתברך זיכה אותי לעבוד עם תינוקות של בית רבן, וזה כבר כמה
שנים שהגן פעיל בביתי עם קבוצה קטנה, כרגע, של 6 ילדים צדיקים
וטהורים, שפועלים לפי העצות של רבי נחמן הקדוש, אני עובדת לבד

וכעת יצאנו לחופשת קיץ.. יצאתי מהשנה הזו קצת סחוטה ועלה במחשבתי ובליבי תוך כדי מעלת ההתבודדות ותפילותי הרבות לעשות בירור לגבי תפקידי בזה העולם.. היות והימים ימים קדושים לחשבון נפש ולבירורים וכולם ככולם מבקשים "צדק חברתי", שינוי, וכו' ובפרט ב י ת, והבית הוא בית המקדש שהשם מחפש ומבקש את ביתו בתחתונים.. בתחונות רבות ביקשתי מיתברך שמו שיפקח ויאיר את עיני לדבר שישמח אותי, שאעשה בעולמו שלשמו הביאני אליו.. ומה שעלה לי, שהלא בית המקדש בתוכנו, בליבנו, בתוך ביתנו וד' אמותינו, כדאי ורצוי שנתחיל לנקות, לברור, לסדר, ולטהר אותו, בכדי שה' ישרה שכינתו בתוכו.. היות ועניין זה מאוד מתיישב על דעתי וליבי, שאלתי היא, כיצד אני פועלת מכאן?? האם נכון יהיה להניח את עבודתי בגן הילדים שממנה פרנסתי מחד גיסא, ומאידך, כבר עייפתי, ונפשי חפצה בשינוי מהותי שיקרב את הגאולה ע"י הרעיון שהעלתי?? אציין שאני גרושה ויש לי ילדה אחת בת 19.. כיצד אני ממשיכה מכאן? אודה מאוד לתשובתך, תודה ובשורות טובות.

הַפֶּנַח *** 281:

בעזרה"ת.

שלום גברת נכבדה.

דבר נפלא שעולה בדעתך להועיל לעם ישראל, אשריך. אך עלייך לדעת שאין קיום לעולם ללא צמצום, לכן עלייך לצמצם את התלהבות לבך, ולחכות שהקב"ה בעצמו יעשה את מה שהוא רוצה לעשות, ובזמנו. רבי נחמן מברסלב אמר: יש לאל ידי להביא את הגאולה, אך דיו לעבד להיות כרבו, כלומר כמו הקדוש ב"ה, כי אם היה רוצה היה כבר באה הגאולה. צריך סבלנות.

על כל פנים, באופן פרטי עלייך לנקות את לבך ולהביאו שיהיה משכן להקב"ה, כמו שנאמר: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם - בתוך כל אחד.

דעי לך, שלחנך ילדים להתבודדות, וללמד אותם ספר המידות בעל פה, ולקרוא להם סיפורי מעשיות של רבי נחמן, זה דבר עצום וגדול בקרוב הגאולה. כל אחד מאיתנו צריך להועיל בקצת, ולא לתפוס את תפקידו של המשיח. אמר רבנו: כלם אצל הצדיק כעט ביד הסופר, אנחנו כלי בידו.

הבעל שם טוב הסתיר את עצמו לפני ההתגלות שלו, והיה עוסק בללמד תינוקות של בית רבן. ומה שלמד אותם, זה לדבר עם ה', כי אין עוד מלבדו.

בהצלחה.

אברהם ציון.



**וְדַע שֶׁכָּל הַצְּדִיקִים שֶׁבְּדוֹר כָּל אֶחָד וְאֶחָד הוּא בְּחִינַת רוּעָה,
כִּי בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ בּוֹ בְּחִינַת מֹשֶׁה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי
בְּחִינַתוֹ, הוּא עוֹשֶׂה בְּחִינַת מִשְׁכָּן, שֶׁמִּשְׁשׁ מְקַבְּלִין הַתִּינוּקוֹת
הַכֹּל פִּיהֶם פְּנִיָּל, וְכָל אֶחָד לְפִי בְּחִינַתוֹ, לְפִי בְּחִינַת הַמִּשְׁכָּן
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ לוֹ תִּינוּקוֹת שֶׁהֵם מְקַבְּלִין מִשְׁשׁ,
נִמְצָא שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִצְּדִיקֵי הַדּוֹר, סֵף תִּינוּקוֹת שֶׁהֵם
מְקַבְּלִין הַכֹּל פִּיהֶם מִמֶּנּוּ (ליקוטי מוהר"ן קמ"א רפ"ב)**



שלום קוראים לי ק... תודה רבה על העזרה!
בזמן האחרון אני מוצאת את עצמי עצובה הרבה ומתקשה מאוד להגיע
לסיפוק ולשמחה, במיוחד מהדברים הקטנים שפעם היה בכוחי לשאוב
מהם הרבה..

אני מרגישה שהסיבה העיקרית לכך היא העובדה שאני לא מרגישה
שיש לחיים שלי משמעות, ומעסיקה אותי המון השאלה הזאת בשביל
מה אני כאן?

עונים לי רבות על שאלה זו, שאנחנו צריכים לעבוד את ה' יתברך
ולהתקרב אליו ולקרב אליו אחרים, אבל התשובה הזאת לא מספקת
אותי, מכיוון שזה נשמע לי מוזר שהקב"ה רוצה בדבר כזה..

כלומר, נניח ואני עושה את עבודתי כמו שצריך, ומקרבת ומתקרבת
וממש מבצעת את התכלית שלי בעולם, וכך גם השאר, והכל מושלם..
מה עכשיו? המשיח בא, ואחר כך?

אני לא מצליחה להסתפק במחשבה שאני צריכה להתקרב לה' וזהו,
כמובן שאני לא מזלזלת אפילו לא קצת! אבל מה יקרה בסוף?

מה? הקב"ה ברא מראש משהו שאינו שלם, כדי שנבין שעלינו לתקן
את עצמנו ולעבוד על זה? למה לו?
בשביל מה הוא צריך אותנו בכלל?
תודה רבה ! ק...

*** 282 :

בעזרה"ת
שלום. קשה עלי להאריך, ואכתוב בקצרה, כי אני עסוק בשעות
הקרובות בלויית אבי ז"ל לקבורה.

המשמעות של החיים היא פשוטה מאוד, להיות בשמחה תמידית. אל תחפשי משמעויות עמוקות, מיסטיות, וכיוצ"ב. הקב"ה ברא את הבריאה כולה - זו שאנו בה כעת, והבריאה הבאה שאליה אנו עתידים להגיע, למטרה אחת בלבד - להיטיב לבריות, להנות אותם ולשמח אותם. כמובא כל זאת בריש שער הכללים להאריז"ל, וכן בכתבי רבי נחמן מברסלב ובעוד כתבים.

להכיל את השכל הפשוט הזה, צריך רק אמונה פשוטה בלי להשתמש עם חוכמות. כי שום הגיון והסבר לא יצליחו להסביר 'בשביל מה אני כאן?' כי החוכמה האלוקית וההגיון האלוקי הוא מעל ומעבר להשגה האנושית. לכן כל ההסברים שאת מקבלת מאנשים הם רק הסברים יחסיים שבאים להרגיע את מי שאין לו אמונה פשוטה, ורוצה להבין בשכל את מה שאי אפשר להבין.

כל המערכת של התורה והמצוות תכליתן לקשר אותנו להקב"ה, כי רק הקשר עמו יכול להביא את האדם לשלווה, רוגע, בטחון ושמחה. הוא לא צריך מאתנו כלום, וכל מה שהוא ציווה שנעשה, הוא בשבילנו כדי שנרגיש שאנו עושים כביכול למענו, מתקרבים אליו, עושים רצונו וכו'. לכן אין לישאול שום שאלה לגבי טעם המצוות. צריך לקיים כפשוטו בלי התחכמויות. להתפלל אע"פ שהוא יודע מה אני צריך וכו'.

עלינו לקבל את החיים כפשוטן, לקבל את המציאות כפי שהוא מנהל אותה, לקבלה באהבה ולשמח בכל הטוב שיש לנו כרגע, ובכל הטוב שהובטח לנו, ובעצם קיומנו לנצח נצחים, במדרגות הבאות המחכות לנו בחיינו ואחר פטירתנו מהעולם הגשמי.

אם תקבלי זאת בתמימות תהיה שמחה תמיד ותהני מכל רגע בחיך, וליהפך ח"ו אם תרצי להבין בשכל את מה שמעל השכל האנושי. בהצלחה.

אברהם ציון.



הַיָּל הַבָּלִים אָמַר קִהַלַת הַיָּל הַבָּלִים הַכֹּל
הַיָּל. מֵה-יִתְרוֹן לָאָדָם בְּכָל-עֲמָלוֹ שְׂיַעֲמַל תַּחַת
הַשָּׁמַשׁ.

כִּי אִין זְכוּרֹן לַחֲכָם עִם-הַכְּסִיל לְעוֹלָם, בְּשִׁבְבָר
הַיָּמִים הַבָּאִים הַכֹּל נִשְׁבַּח, וְאִין יָמוּת הַחֲכָם עִם-
הַכְּסִיל.

וְשָׂנֵאתִי אֶת-הַחַיִּים, כִּי רַע עָלַי הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנִּעֲשֶׂה
תַּחַת הַשָּׁמַשׁ, כִּי-הַכֹּל הַיָּל וְרַעוּת רוּחַ.

סוּף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת-הָאֱלֹהִים יְרֵא, וְאֶת-
מִצּוֹתָיו שְׂמוֹר כִּי-זֶה כָּל-הָאָדָם.





כבוד הרב, שלום.

תחילה, אודה לך על ההקשבה והקדשת הזמן.

הנני בחודש הבא בת 26 עצובה מלהגיע לגיל הזה בהיותי רווקה. הנני מבית מסורתי - דתי, אני לומדת משפטים כבר שנה שלישית, ודיי עסוקה ביום יום מעומס הלימודים והעבודה. רוב החברות שלי הן הדתיות והן מכיתתי החילוניות, כמעט כולן כבר נשואות, חלקן עם ילד. ואלה שלא נשואות יש להן חבר רציני.

הכרתי אין סוף שידוכים, נסיתי אין סוף קשרים ולעיתים עם אנשים שאף לא כ"כ רציני, מתוך מחשבה שכדאי, כי אולי אלו הברירות האחרונות שלי, היה לי קשר אחרון, פעם ראשונה עם בחור חילוני, וזה היה הקשר והדבר הכי רע שהיה בחיי, הוא דרס על כל טיפה מכבודי, היה מקלל, צורח, מנתק את הטלפון, ולא עונה כמה ימים, ככה חצי שנה. ובאותו הזמן הייתי מיואשת כשאמר שישתנה, והייתי מתייעצת כל הזמן עם רב מסויים.

נשארתי איתו, כי פחדתי שלא יהיה אחר. ברוך ה' שמרתי על עצמי ולא היה בינינו מגע עמוק כלשהוא. אני בחורה מאוד נאה, מלומדת, חברותית, אך הבעיה הייתה שגדלתי בבית מאוד קשה. בילדות גדלתי מילדה לבחורה חסרת ביטחון, ותמיד הייתי בעלת נתינה גבוהה, והייתי כל הזמן מוכנה לכך שירמסו אותי - גברים, או להיות עם גברים קשים, ותמיד הייתי בסוג של מצב כזה שהייתי אומרת, תודה בכלל שנותנים לי תשומת לב, כי זה מה שבעצם מאוד הייתי זקוקה לו. הייתי זקוקה לפיצוי לאחר הילדות הקשה, וחיפשתי את זה אצל הגברים הקשים במיוחד.

בגיל 23 היה לי חבר דתי במשך חמישה חודשים והחלטנו להתארס, שבועיים לפני שהיה אמור לבוא לבית הוריי, הרים אליי טלפון וללא כל הסבר סיים את הקשר, אמר שלא רוצה להמשיך, שאוהב אותי, אבל לא רוצה להקים איתי בית. שוב אציין שלא היה בינינו מגע, ברוך ה' שמרתי על עצמי, אך הייתי מאוד שבורה מהעזיבה, הרגשתי שנכשלת בתחום הזוגי, הייתי כבר אז בשלב של בחירת שמלת כלה, והשמלה הזאת עד היום מופיעה לי בדימיון, כל הזמן חלמתי ללבוש שמלת כלה, והחלום לא התגשם, עם השנים למדתי שנכשלת בגלל חוסר הביטחון שלי, ויתר טוב הלב שלי, לא היה להם טוב לקבל מישהי טובה מידי. לאחר כשנתיים וחצי הבחור הזה חיפש אותי בכל הארץ, ולאחר שמצא אותי שוחח איתי במשך חודש, וביקש סליחה ואין סוף מחילות, אמר שהוא היה אמור להתחתן, ושהוא בהפסקה איתה, ושהיא משפילה אותו ועושה לו המון צרות, והוא אמר שהיא עושה לו את כל מה שהוא היה עושה לי. וכמה שלא העריך אותי ושמצטער שהלך ככה בלי שום הסבר, ושאני הבחורה הכי טובה שהכיר בחיים שלו, וכמה שהוא מצטער שלא העריך את כל הטוב שהיה בי.

סלחתי לו הרב, אחרי שלוש שנים של שינאה אליו, שביום אחד סגר את הטלפון ונעלם, והחבר האחרון שציינתי בהתחלה החילוני, התנהג בדומה אליו, אך גרוע פי מאה. מאז, אני חמישה חודשים ללא כל קשר עם בחור (הכרתי פה ושם אך ללא הועיל), וכרגע בונה לעצמי את הביטחון מחדש, משקיעה בעצמי חזרתי להיות שמחה, הבחור החילוני ממש לקח לי את שימחת החיים. הרב, מאחורי כל הסיפור הזה אני מנסה לומר שאני ביום יום לא מדברת על כך, ולא מתלוננת. אנשים שואלים מה יהיה, ואני אומרת שזה מה שרצה ה' ואני לא נשואה, כי זה מה שהוא רצה, ושאני מקבלת זאת באהבה. אך בתוך הנפש אני מאוד עצובה מהמצב, ואני כן מתפללת בלילות ומדברת אל הקדוש ברוך הוא. אני בשלב בחיים שאין בי את הרצון יותר להסתכן, ושאני לא מסוגלת

להכיר יותר, לא מסוגלת שישברו לי את הלב ושייקחו לי שוב את שימחת החיים, אני לא רוצה בשום אופן להכיר ולתת צ'אנס, אך אני יודעת שהמציאות אחרת, הזמן עובר אני בת 26 תכף, ואני עלולה להישאר רווקה עם השנים, וחלילה ללא ילדים, על אף שאין לי את הכוחות שוב לנסות ולתת מעצמי, אני בכל זאת רוצה לבקש ממך הרב שתתפלל עליי שה' ירכך לי את הלב, שאולי עוד כמה שנים אהיה מסוגלת לפתוח שוב את הלב לבני האדם, כי אני מרגישה שהתפילות שלי על זיווג טוב וראוי, לעולם לא נענו, וה' הביא לי אנשים נוראים לחיי. לכן אני מבקשת שמישהו אחר יתפלל עליי, שלפחות עוד כמה שנים אוכל למצוא לי את האדם הנכון הטוב עבורי, שה' לא יביא לי יותר אנשים קשים ומרים לחיי ששוב יפגעו לי בשמחת החיים שלי.

אני מקווה שלא הכבדתי הרב, בכמות ורמת המכתב, יש לי רב נוסף שאני מתייעצת עמו ואני מאמינה שגם הוא התפלל לא פעם. שוב אני אציין שאני לא רוצה שינסו להכיר לי אף אחד, כי באמת שאין לי שום עניין באף בן זוג בשלב הזה בחיי, רק בקשתי היא, שאם יש אפשרות אפילו חד פעמית להתפלל עליי בכוונה גדולה, ולבקש שלא יבואו יותר אנשים לא נכונים לחיי.

תודה וסליחה על המכתב המעציב, כנראה שלקראת הגיל המתבגר, זה מה שגרם לי לכתוב את המכתב.
שוב תודה רבה.
ר...

***** 283 :**

בעזרהי'ת.

שלום צדיקה.

דמעות צצו בעיני כאשר קראתי את הצער שעובר עלייך ללא שום עוול בכפיך, וכל זה רק מפני שאת כנה וישרה ויראת שמים. כי כל אלה

שהסתלקו ממך. ברוך ה', הסתלקו רק בגלל שלא היו יכולים לעמוד מול קדושתך וצדקותך. רבנו נחמן מברסלב אמר, שעתיד להיות דור כל כך ירוד, שמי שיהיה בו צדיק. אפילו בדבר קטן אחד, יהיה נחשב כמו הבעל שם טוב. אנו בדור הזה, ואת שומרת על עצמך בקדושה כיאות לבנות ישראל הקדושות, בנותיו של הקב"ה. אם כך, את במעלה של הבעש"ט ולא כל גבר ראוי לזכות באחת כמורך, ובמיוחד לא אותו חילוני שעינה אותך בהתנהגותו המזלזלת. תודי להקב"ה על כל מה שעבר, כי כל מה שעבר זה היה חסד ה' איתך לגלות אל מול עינייך אצל מי היית יכולה ליפול ח"ו. ולחיות בכפייה לאורך כל החיים.

לך ראוי בחור ברמה שלך לפחות, ולא פחות. שיהיה בחור עדין, מתחשב, מעריך, טוב לב, כיאות לך ולקדושתך. אל תתרצי בפחות מזה, אל תבהלי מהדמיונות שעוברים לך בראש, שמא לא תתחנני, ושמא... ושמא.. וכו'. פשוט אינך רואה את עצמך ואת מדרגתך בפרופורציה הנכונה.

רבי נחמן כתב שיר (מופיע בתחילת ספרו ליקוטי מוהר"ן), ושם הוא כותב שורה שיש בה את כל השכל הזה: "... חֻזַק וְנִתְחַזַק וְאֵל תִּהְיֶה פְּפִיל הַגְּדוֹל וְכִגְמָל, אֶפְלוּ כְּשִׁמְשִׁכְהוּ בְּחֶטְמוֹ הַעֲכָבֵר, לֹא יִבְעֵט בּוֹ וְכֹל זֶה מִחֶמֶת שְׁטוּת שְׂאִין יוֹדֵעַ מִכּוֹחַ, אֲבָל נִפְשֵׁי הַפְּקֻחַת וְחֻזְקָה...".

הפיל והגמל נבהלים מהעכבר כי אינם יודעים מכוחם, אבל כאשר תדעי ממעלתך, תקבלי כוחות עצומים לא להתרשם מאף אחד, משום דבר, ולהיות חזקה כצור.

שלא תטעי לחשוב שאני כותב לך דברים אלה כדי לחזקך ותוא לא, אני כותב לך את הנסתר מעינייך שאינך יודעת ממעלתך, ולא מעריכה את עצמך כראוי, וגם זה נובע ממידה נפלאה שטמונה בך – מידת הענווה. אך עלייך לדעת שאסור שמידת הענווה תביא את האדם לזלזל בעצמו ולא להעריך את עצמו. הענווה האמיתית היא, כפי שמשה רבנו שיבח את עצמו בכתבו בתורה: 'והאיש משה ענו מאוד מכל האדם', וכן רבי

נחמן אמר: 'חידוש כמוני עוד לא היה בעולם'. זו מידת הענווה האמיתית, שאדם יודע את מעלתו, ואעפ"כ הוא יודע שכל הכבוד מגיע להקב"ה, זה שברא אותו כזה.

אל תאמיני למחשבות הרעות, השוברות והמתסכלות שעוברות בראש, שח"ו יקרה כך או כך, כפי שכתבת. תדעי שהמחשבות האלה הן הן היצר הרע שעליו אמרו חז"ל: 'בכל יום יצרו של אדם מחפש להרגו (הריגת הנפש – ייאוש) ולולא הקב"ה עוזרו – לא יוכל לו'. איך תוכלי להתגבר עליו, ע"י הקב"ה, כלומר ע"י שתתחילי להיות ידידה של הקב"ה. וזה העניין היא העצה הנפלאה שנתן לנו רביז"ל, ההתבודדות. לקבוע לך כל יום, עדיף בלילה כאשר העולם רגוע ושקט, פגישה עם הקב"ה, במקום שתהיי בו לבד ללא הפרעות. שבי שם ותזרמי עם עצמך. בלי לתכנן כלום, סתם לשבת אתו. להרגיש שאת בפגישה ידידותית עם האחד האוהב אותך אהבה שאינה תלויה בדבר, הרוצה בטובתך, הקשוב לרחשי לבך, המצפה לקרבתך, אחד המבין אותך... אם עולה בדעתך לדבר – דברי, אם יוצא לך להזיל דמעה – תזילי, תהיה משוחררת להוציא הכל... הכל מעומק לבך החוצה לפני ה' יתברך. תתמידי בדבר זה יום יום בלי להחסיר אפילו יום אחד, ואפילו אם זה יגזול לך זמן חשוב הקשור ללימודים. בניין עצמך חשוב מעל הכל. אל תדאגי, אחרי שיתחזק הקשר שלך עם הקב"ה תוכלי לבקש ממנו לסייע לך גם במבחנים וכיוצ"ב, ותיראי נפלאות כיצד הוא עושה זאת באהבה. מבקש ממך, אל תחששי להטריח אותי בכתיבה, זו לי תהיה שמחה עצומה כאשר אראה אותך מאושרת. תכתבי, ותספרי לי כל העובר עלייך, איך מתחזקת, איך נופלת וקמה שוב (זה מהלך מוכרח), איך נבנה לך הקשר עם ה', וכו', וכו', כל העולה בדעתך, לקיים את עצתו של שלמה המלך: 'דאגה בלב איש ישחנה' – ישיחנה לאחרים, ואז ינקה לבו מעכירות המשקעים המתסכלים האלה.

בינתיים, תפסיקי להתפלל על זיווג בכלל, שום מילה בנושא. בעל האבידה האמיתי שאיבד אותך – ימצא אותך בקרוב, כי הקשר שלך עם הקב"ה יעשה את הפעולה הזו בקלות. מתפלל לגאולתך הקרובה בוודאי. אברהם ציון.



בעלי עזב את הבית לפני שמונה חודשים, התנהגותו השתנתה, חי עם מישהי שמה ח.. לא ידוע לי בוודאות, אבל עפ"י שיחה עם חברים, היא גרה ב... איני יודעת מה לעשות? יש לי המון חובות וקשיים בפרנסה, גם בעבודה לא ברור מה יהיה אתי. אודה לעזרתך.

*** 284:

בעזרהי"ת..

שלום

הצטערתי בצערך, ויהי רצון מפני אבינו שבשמים שיהיה לך רק טוב. לדעתי, אל תחשבי עליו, אל תדברי עליו, תשכחי ממנו בנתיים. תתחילי חיים עצמאיים, תמצאי עיסוק שימלא לך את היום, תתחילי להתלבש טוב, לפנק עצמך, ולחיות באמונה שהקב"ה יכול לספק לך כל חסרונותיך. אל תחיי בדמיון שבלעדי בעלך את לא יכולה לחיות, את יכולה ועוד איך יכולה, ויכול להיות שתרגישי יותר טוב ויותר שמחה.

תרגילי עצמך לדבר עם הקב"ה יום יום, לספר לו ליבך ולהיות איתו בקשר חזק, ותראי שהוא יסדר לך חיים נפלאים.
אם תאמיני בעצמך שאת מספיק טובה ומוצלחת, הכל יחזור על מקומו בשלום, ואם רצונך שהוא יחזור, גם זה יקרה בכוח האמונה.
תחזקי בשמיעת השיעורים באתר ותהיה לך שמחה.
בהצלחה.
אברהם ציון.



בס"ד

כבוד הרב אברהם ציון שאלה לי אליך.
מדוע יש אנשים שמקיימים מצוות בין אדם לחברו ובין אדם למקום - חיים חיים קשים ומיוסרים. ואילו אנשים שאינם מקיימים את המצוות כלל, ואפילו לועגים למאמינים - חיים חיי דבש? כל פעם שאני שואלת שאלה זו, התשובות הנתנות לי הם: תיקון מגלגול קודם, או עליך להתחזק. האם יש תשובה אחרת.

מאוד קל לאדם לחשוב חיובי כשחיוו זוהרים, לכתוב תגובות חיוביות חייו חיוביים.

מה קורה עם האנשים שחיייהם הפוכים?

מצפה לתשובה.

תודה מראש.

*** 285:

בעזרהי"ת

הרגשתי צביטה של צער בלב, כאשר הרגשתי את צערך העמוק בתוך המילים שכתבת.

נכון מה שכתבת, שאדם שחיוו זהירים קל לו לדבר ולכתוב תגובות, אבל לא למי שרע לו. לידיעתך, אני יכול 'להתחרות' עם כל מיוסרי הנפש. ואף על פי כן, אני משתדל לשמוח במה שאני, להסתכל על החיובי שיש לי, להאמין שאני לא בסוף של התחתית, להעריך וליהנות ממה שיש.

דעי, שחיוו של כל אדם ואדם מעורבבים בדבש עם עוקץ, אין יוצא מן הכלל. יש לו דברים טובים מיוחדים שאין לאף אחד בעולם, ואין זאת אפילו לאדם הכי מאושר בעולם. ולעומת זאת יש לו דברים מצערים שכל הצער של אחרים מתגמד מול צערו. לכן כשישאלו אותך, אם את מוכנה להחליף את כל ה'חבילה' שלך עם 'חבילה' של משהו אחר, לא תסכימי, כי על הטוב הספציפי שיש בחבילה שלך לא תוותר. מה שכן תאמרי, שאת מוכנה לצרף אליך גם את הטוב שיש לאחרים, אבל בלי הרע שעובר עליהם.

המצב הזה, הוא המצב הנפלא שנותן דינמיקה לחיים. זה עושה את ההבדלים בין האנשים, זה עושה את המתח, זה נותן ריגושים, זה נותן את התנועה והחיים. אם לא היה מצב זה, החיים היו – מוות. כמו שכינו זאת חז"ל: "חיים שאין בהם חפץ".

החכמה היא לדעת 'לבשל' את החיים. כלומר, כמו שעל מנת לבשל מאכל טעים, צריך לדעת לנפות הקמח ממזיקים, ולסלק את הקליפה המרה מעל הירק, ולדעת את המינון המדוייק, כמה מלח מר, וכמה חריף וחמוץ להוסיף לתבשיל, וכו', כך צריך בחיים. את הדברים הטובים והיפים שיש בכך להדגיש לעצמך שיהיו מול עינייך תמיד. את הדברים הפחות מוצלחים שבך לקבל בחיוך ובסלחנות, ללמד זכות על עצמך ולומר: 'לא נורא! הזמן יעשה את שלו'. לא להקפיד שכל דבר יהיה במאה אחוז, כי זה גורם לעצבות. אי אפשר בעולם הזה שיהיה שלמות, כולנו בעלי חסרונות. אל תשווי את עצמך לאחרות – 'זה מעשה שלך, וזה מעשה שלה'.

אני יודע שקשה לחיות כך, כי אינך מצליחה לראות שום דבר טוב בחיך, כי ערמות ערמות של פסולת מכסות מעינייך את הטוב שלך. אבל תתחילי לאט לאט לנפות את הפסולת ולגלות את הסולת. אתן לך דחיפה קטנה. בואי נדגיש יחד את מה שטוב לך. כתבי פה רשימה של הדברים הטובים שיש לך, כגון: אני נאמנה, בעלת אמונה, יודעת להעריך, ניראת טוב, מבשלת טעים, דואגת למשפחה וכו' וכו' תאספי את כל הטוב שבך, ואם תעשי את זה באמת, מיד יעלה חיוך על פנייך ותתחילי להרגיש טוב. מברכך שתצליחי להיות מאושרת.



שלום כבוד הרב,
אני חייבת את עצתך במהרה, מדובר בנושא רגיש שתלוי על חוט השערה.
לפני כשנה, אחותי הגדולה שהיתה אז תושבת ירושלים, עזרה לתייר אמריקאי להתמצא בעיר העתיקה, לאחר שיחה ממושכת הוחלפו ביניהם הטלפונים והקשר הלך והעמיק גם לאחר שחזר לארה"ב.
חשוב לציין, כי מדובר בבחורה בת 30+ שומרת תורה ומצוות, אדוקה ושומרת על חוקי הצניעות, ויוצאת עם בחורים דרך שידוכים בלבד. מחוברת לקב"ה בחיבור מיוחד ועמוק.
בימים האחרונים, שמת לי לב שהיא מהורהרת מאוד ומשהו אצלה לא שקט, לאחר שיחה איתה, התברר לי כי היא מתכננת לטוס אליו על מנת לברר את פשר היחסים ביניהם, הבחור הבטיח כי ישלם לה את כל הוצאות הנסיעה.
מדובר בבחור חצי יהודי (רק האמא יהודיה), תורה ומצוות רחוקים ממנו,

למרות שהוא טוען כי שם כיפה וציצית והתחיל להתפלל.
הבחור קטן ממנה בארבע שנים, ומצליח בכל פעם מחדש להסיט את
ליבה וראשה מפגישות עם בחורי ישיבה מקסימים וטובים.
ניסיתי לייעץ לה ולהסביר שזה לא מה שטוב ומתאים לה, ולא כך
החיים שלה צריכים להיראות.
כיצד ניתן לעזור לה להבין שהוא לא בשבילה, ושמגיע לה יותר?

*** 286:

בעזרהי'ת.
שלום.
את שואלת: "כיצד ניתן לעזור לה להבין שהוא לא בשבילה ושמגיע
לה יותר?"
אני לא בטוח שכך צריך לעזור לה. אולי הוא בדיוק בשבילה?
אני מכיר מקרה דומה. בגלל התנגדות הורים עברו כ 10 שנים ועדיין
לא התחתנה.
הי רצון שיגמרו לה כבר הייסורים וה' הרחמן יביא אותה לחופה
בקרוב.
אברהם ציון



שלום הרב אברהם.
אשמח להתיעצות קלה ולשתף אותך בסיפור שהיה לי.
בזמן האחרון התכתבתי במייל עם מישהו שאני מכירה שנים. הוא מגדיר
את עצמו כסוג של מורה לחיים מאד רוחני, אולי הוא כן, אבל זה לא

העניין. הוא שאל לשלומי ועניתי לו בכנות. ספרתי לו על התקופה הקשה, התהליך, ועל שאני מדברת עם אלוקים, משמע התבודדות. אני לא יודעת אם הוא לא הבין אותי נכון, אבל הוא התחיל לשאול שאלות כמו, איך את יודעת שזה אלוקים? ואולי זה בכלל השטן או חיזור? הוא הוסיף שהוא פגש הרבה אנשים כאלה שהתיימרו לדבר עם האלוקים, שהם בד"כ מטורפים וחולים בנפשם. הוא אמר שאני לא תמימה ולא דתייה ושאלוקים לא עוסק בתיקון גרוטאות, לא יודעת אם הכוונה במילה גרוטאות הייתה מכוונת אלי, אבל הוא היה מאד ספקן לגבי ואפילו שפט אותי, ושאל אותי רוצה להיות תלמידה שלו אני צריכה לנהוג בנימוס וכבוד. אמרתי לו שאני התלמידה של אלוקים ולא אף אחד אחר, אני לא מושלמת, אלוקים יודע אבל אני רוצה להאמין שגם לי מגיע תיקון ותשובה למרות המצב הנפשי שלי.

ניסיתי להמשיך להסביר שאני לראשונה בחיי, נראה לי שאני עוברת תהליך טוב, ואם אני אודה בכנות, הוא גרם לי לפקפק, ונכנס לי לעור, וגם עיצבן אותי. אמרתי לעצמי, אולי אני סתם משלה את עצמי, ואין לי בכלל דיבור עם אלוקים, הוא גרם לי לפקפק בעצמי.

מה דעתך? אתה חושב שיש משהו בדבריו? האם זה סוג של מבחן? מה אני אמורה לענות?

בברכה.

ח.. מקיבוץ ...

*** 287:

בעזרהי'ת.

שלום.

מאוד אני מתפלא עליך שאת מקשיבה לכל מיני אנשים שוטים, מדומיינים, רחוקים מהתורה והיהדות, אנשים שמתלבשים בכל מיני פנטזיות ומכנים את עצמם מורה דרך רוחניים, וכדומה.

אתן לך אינדיקציה, כדי שעל פיה תדעי אם הוא בא מעולם הקודש, או מעולמות השווא, והשקר.

אם את מתחזקת ומקבלת אמונה ושמחה והתקרבות לקדוש ברוך הוא, זה בא מעולם הקדושה, אבל מי שמצער אותך, מייאש אותך, שובר אותך, הוא מעולמות דשווא, תברחי ממנו, ושלא יהיה לך שום קשר איתו ואפילו לא במייל.

בהצלחה.

אברהם.



היי מה שלומך? לא כתבתי לך הרבה זמן. רצייתי לספר לך כמה דברים ולהתייעץ.

קודם כל אני ממשיכה להתפלל ולהודות ולבקש סליחה. יש לי ימים טובים יותר, ויש ימים שהאפלה מכסה אותי - היצר הרע, וקשה לי מאד להתנער ממנו. אני מניחה שזה בגלל שהשכל שלי עוד לא מיושב חזק ותקיף מספיק? וכאן נעוצה שאלתי.

אני מתפללת כל יום לישועה בזיווגים, מדליקה נר ואומרת תפילה שקבלתי בליבי. אני כמהה לזה מאד, והראש אומר לי כל מיני דברים, כמו שבמצבי לא אוכל להיכנס לזוגיות, ויש לי עוד הרבה דברים לטפל בהם לפני שזה יקרה, וזה מייאש אותי מאד ומעציב. האם אי פעם אוכל להגיע למקום של אמונה שלמה, וגם לאהוב, ולקבל את עצמי כמו שאני בשביל שאלוקים יראה שכאני מתפללת לזיווג שלי, המחשבה והלב באותו מקום, ואולי אז אקבל את מבוקשי. האם בגלל שהשכל עוד לא חזק מספיק, אני אמורה להפסיק להתפלל על זה? אני מרגישה חצויה, הלב אומר ככה והראש אומר ההפך. גם כשאני מתפללת קשה

לי להביא אותם לאותו מקום, אולי בגלל זה תפילותיי לא נענות? מה אני אמורה לעשות?
אני מיואשת מזה מאד.
חוץ מזה מה היהדות אומרת על סיוטי לילה?
שיהיה לך שבוע מבורך.
ח..

***** 288:**

בעזרהי'ת.
שלום.
דעי שהקשר עם הקדוש ברוך הוא, הוא הדבר הכי נפלא, וזו המדרגה הכי נעלה שאליה שואפים הצדיקים. לכן התפילה והדיבור מעל הכל, כי הוא קושר אותך לקדוש ברוך הוא, עד שאת יכולה להרגיש את האהבה והקירבה שלו אלייך בלב, וזה מעל הכל.
אם התפילות נענות או לא, אם הבקשות מתבצעות או לא, זה דבר משני וחשוב פחות.
תתחילי לדבר עם הקדוש ברוך הוא דיבורי אהבה, ערגה, כיסופים, ובעיקר לומר כל הזמן תודה על מה שנתת לי עד עכשיו. לא לבקש בקשות, ולא להתלונן על מה שאין.
דבר זה יביא אותך לאושר ושמחה אם תקיימי כפשוטו עצה זאת.
ישנה בסיודורים תפילה שנאמרת כל לילה לפני השינה שנקראת 'קריאת שמע שעל המיטה' והיא מסלקת את סיוטי הלילה.
אברהם.



שלום הרב אברהם.

יש שמחה גדולה. בשעה טובה ומוצלחת אחותי הגדולה בת 39 מתחנת ובהריון עם ילדה הראשון. אני מאושרת כאילו זה קרה לי. ואני כ"כ שמחה בשבילה, סתם רציתי לשתף.

דבר שני, שאלה קשה מאד. איך ממשיכים לתת לבנאדם שיש בו רק אנרגיה שלילית, ששואב ממך אנרגיות, שתמיד מתלונן ומאשים את כולם בכל הצרות שלו, שכולם רעים ואנוכיים מבחינתו, וכל מה שעושים בשבילו לא מספיק, מפונק, מקטר, חצוף, גס רוח, שידוע איך לתמרן, ושיש לו לשון חדה כתער שאולי בפנים עמוק עמוק שוכן בנאדם טוב, אבל הכל מכוסה בדברים ממש לא טובים, עד כדי כך שאף אחד לא רוצה בקרבתו, אבל כולם דואגים ומנסים לעזור.

אה, ומדובר באחותי פרודה עם שני ילדים, אבל עייפתי, אני מעדיפה להתרחק ולהתפלל בשבילה שהיא תתעורר ותתחיל לעשות תשובה ולהשתנות.

מה אתה יכול לייעץ לי?

חשוב לי לציין עוד כמה דברים בקשר לאותה אחות י.. היא אומרת דברים מאד פוגעים לכולם. לא מזמן אמרה לאימי שהיא יצרה מפלצות. ואמא שלי עוזרת ונותנת בלי סוף על חשבונה וזמנה. והיא לא אישה צעירה.

לאחותי א... היא אמרה פעם שהיא לא ראויה לילדים.

בקיצור, היא אומרת דברים קשים שלדעתי אסור להגיד, וזה חוזר אליך כמו בומרנג, הרי מידה כנגד מידה. לא?

יש בי כעס גדול אליה, אבל עם זאת אני מאחלת לה רק טוב, אבל נשאת מרחוק, כי אני כבר לא מעוניינת להיות לצידה. מאד קשה, היא שואב מלא אנרגיות.

*** 289 :

בעזרהי'ת.

שלום.

אם את סובלת מהקירבה אליה - תתרחקי, ואל תתערבי בענייניה, ומצד שני תתפללי להצלחתה ותרחמי עליה.

אברהם.



לרב, האם אתה חושב שהעולם הנוכחי יתקיים לנצח? כי לי נראה שהעולם הזה הוא מעין שלב מעבר לעולם הבא, והוא עולם זמני שיש לו קץ. כמובן שהכל בנפש האדם, בסופו של יום. אך המציאות הזמנית הזו של העולם הזה, מכשירה את נפש האדם לקראת העולם הבא - הוא חיי הנצח. ובעולם הזה האדם מקבל הכנה והכשרה לקראת גילוי ה' יתברך על נשמתו, כל אחד כפי השגתו וכפי עבודתו והכנתו. המשך יום טוב.

*** 290 :

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

למעלה מבואר באר היטב מדברי רביז"ל שהעולם ימשיך לנצח, כי הקדוש ברוך הוא - אין סוף, ואין סוף לחידושים ולחסד ולטוב שהוא

רוצה לגלות בעולם. אם היה נגמר לו את מה שהיה רוצה להראות, אזי באמת אין טעם להמשיך קיום העולם. לגבי המושג העולם הזה והעולם הבא: העולם הבא היא מדרגה רוחנית של קליטת האלקות - מה שתשיג האנושות ללא קשר למקום פיזי. המושגים עולם הזה ועולם הבא מדברים על מדרגה בהבנת החיים והבנת בוראם. כמו כן לגבי מה שאמרו חכמים על המלחמה שתהיה - מלחמת גוג ומגוג, אמר רביז"ל שאפילו כדור נפץ אחד לא ייָרה במלחמה זו, אלא זו תהיה מלחמה בין האמונה בה' לבין הכפירה.

הפס ** 290:

לרב היקר תודה על התשובה.

אני מקבל שעולם הבא זה מדרגה בנפש האדם, והעולם במהותו הוא כדוגמת יוצרו - אינסופי. יחד עם זאת, האם הגוף הפיזי שמהווה היום מסך גס המבדיל בין האדם לבורא עולם, ירד, דהיינו יתבטל לגמרי בשלב כלשהו, או שהגוף הפיזי בעתיד יזדכך... באופן כזה שהוא לא יהווה יותר מחיצה בין ההכרה של האדם לבין הקדוש ברוך הוא? והאם ייתכן מצב שהנשמה בעולם הבא, הינה מופשטת מגוף פיזי, ואינה אלא לובשת צורה זכה עד מאוד (מה שנקרא חלוקא דרבנן), שביכולתה לשכון מול נוכחות פני ה' ולקלוט את אורו העצום של הקדוש ברוך הוא מתוך איזון פנימי מוחלט. להרגשתי הסובייקטיבית בלבד נראה שהעולם הבא הוא עילוי אינסופי של כל הקיים באופן כזה שגם החומר מזדכך ומתקדש. ערב טוב.



אמר רבי נחמן:

המקיפים (השכליים) של הצדיק הם גחיעת עולם הבא, שהוא יום שכלו ארץ, כי שם הוא למעלה מהזמן, כי כל הזמן של כל העולם הזה כלו, מה שיהיה ומה שיהיה, הוא כלו אין ואפס נגד יום אחד של עולם הבא, שהוא יום שכלו ארץ ושם אין שום זמן. רק סדר הזמנים שיש שם הם גחיעת השגות של המקיפים, והם עקר התענוג והשעשוע של עולם הבא; וזה גחיעת תכלית הידיעה, כי תכלית הידיעה אשר לא ידע, כי השגות אלו המקיפים, שהם שעשוע עולם הבא, הם הם רב טוב הצפון וטמון וסתום מעין כל.

(ליקוטי מוהר"ן תניינא ז')





למה החרדים מלכלכים בהתנהגות שלהם ומוציאים שם רע על הדת?

*** 291:

בעזרהי"ת.

אומר רבי נחמן מברסלב. (ליקו"א קנב): לפעמים רוצים לגרש אחד מהאמונה, מהיהדות, משום שאינו ראוי, או שבאמת אינו שייך לישראל, רק מישהו מאבותיו נדחף ליהדות. וכדי למנוע ממנו להתקרב לקדושה סוגרים בפניו את שער הכניסה לאמונה. סגירת השער הוא באופן זמני, אבל בעת שהשער סגור, גם מי שכן ראוי להיכנס ולהתקרב אל היהדות אינו יכול להתקרב, כי השער סגור. סגירת השער נעשית על ידי קליפה שמסבבת את הלב בקושיות ובלבולים של כפירות. ומשום החשש שמא הקליפה תתגבר ותסתום את פתח האמונה לגמרי, מעדיפים להעמיד ירא שמים (חרדי) שהוא יסתום את הפתח (על ידי מעשים מכוערים שמרחיקים את מי שרוצה להתקרב), אבל בכל זאת הסתימה שלו עדיפה מהסתימה של הקליפה, כי אפשר להתגבר על הסתימה שלו ע"י מסירות נפש, כלומר, למרות כל הליכלוך לדחוף עצמו בכוח לתוך הקדושה והאמונה. וכמובן אף אחד - לא אלה ולא אלה - יודעים למה הם עושים את מה שהם עושים, כי בעצם זה מהלך אלוקי.



שלום כבוד הרב,
כמו לכולם, גם לי יש עליות וירידות בחיים - לפעמים אני מגישה הכי מאושרת, ושהקב"ה מחזיק לי את היד, וצורך להודות ולהתפלל; ויש פעמים שאני נכנסת למצבים שאני מרגישה שהנפש שלי צמאה למשהו, להתקדמות כלשהי, אך אינני ידעת במה להתחיל..
\האם אני צריכה ללמוד איזה ספר?

*** 292:

בעזרהי"ת.
שלום.
עליך להפנים ולהאמין באמונה שלמה לדברי רבנו שאומר: לפני כל עליה חייבת להיות ירידה, והירידה היא בעצם לא ירידה, אלא מנוחה והתכוונות לקבל את המדרגה הבאה.
אם תאמיני בזה. אזי בירידה לא תרגישי את ההרגשה הלא-נעימה של הירידה, כי כל ההרגשה הלא טובה שיש בירידה, נובעת מזה שאינך חפצה במצב הזה.
עצה, תתחילי להודות בכל לב לקב"ה דווקא במצבים האלה.
אברהם ציון.



שלום לרב.

אני צריך את העזרה שלך.

אני מכור לריטלין בהסנפה, ואני בדיכאון, אני לא יוצא מהבית.

***** 293:**

בעזרהי'ת.

שלום.

אם תהיה חזק ועקשן, תוכל להכנס בכל הכוח בחיים, ולנצח אותם, ולצאת בגדול - חזק ומחוז, אם תנצל את האמונה שיש לך - שזה כוח של ה' שיש אצלך. אם יש לך אמונה זו, אין מצב שלא תנצח ובגדול, כי אמונה נותנת לך את הכוח של הקב"ה שהוא מעל הרטלין, ומעל כל הכוחות שבעולם, צריך רק אמונה בעצמך. אתה חייב לצעוד בשלבים, צעד אחר צעד עד שתברח מהקליפות. בבת אחת לא יעזבו אותך, ימשיכו לרדוף אחרך. צריך לעבוד עליהם, שלא ירגישו שאתה מתנתק מהם. אברהם ציון

הנפ * 293:**

אני הולך לטבול, ומניח תפילין, וקורא תהילים.

הנפ * 293:**

בעזרהי'ת.

זה שאתה עושה דברים של קדושה כרצון ה', זה כבר כוח עצום. אם כך, אתה בקלות מנצח המלחמה. אתה יודע מה זה נחשב תפילין? זה הכתר של הקב"ה על הראש שלך, מי יכול עליך?

על ידי תהילים, דוד המלך מסייע אותך תמיד. מקווה וטבילה מטהרת את הנפש, אתה במצב מצויין.

אם תהיה בקשר, אתן לך את הצעדים הבאים מרבנו נחמן, ואתה יוצא בסוף צוהל ושמח, ומתחיל חיים חדשים מאושרים ושמחים. תמשיך לקרוא תהלים יום יום. תשתדל להניח תפילין בבית הכנסת - איזה שבא לך. תמשיך לטבול, כי המקווה מושיע מכל הצרות. לגבי הרטלין, אל תתייחס לזה, בנתיים תמשיך כמו שאתה רגיל, רק אל תעשה מזה עניין - זה לא סם רציני, בקלות תתרגל לחיות בלעדיו. עד כאן מתאים לך?

תשתדל כל יום לשמוע שיעור או חלק משיעור באתר, יש שם שמחה חיזוק ואמונה. אם לא קשה לך, אחרי שהנחת תפילין צא לרחוב ותגיד להקב"ה: אבא אני פותח דף חדש אנא עזור לי. צא לחפש איך להעביר את היום להתעסק באיזה עבודה, אפילו בלי כסף, רק כדי להפעיל את הגוף. כי כשהגוף עסוק - המוח נכנס למנוחה. אתה צריך לתת למוח לנוח מכל הסבל שסבלת עד עכשיו. לחזק את המוח - להברות אותו, שתוכל לתפקד עם מוח גדול ולא מצומצם. לילה טוב ובהצלחה.

עכשיו מתאים ללכת לדבר עם הקב"ה מהלב שיחה אישית בלי להתבייש, כל מה שבא לך תספר לו. תמשיך להיות בקשר, מתי שבא לך תכתוב למייל ותספר לי מה עובר עליך, ונלך ביחד בדרך ההצלחה שלך. אברהם ציון.



אומר רבי נתן:

בשאר לי רבנו התורה על הפסוק (שמות ו-10):

"מקצר רוח ומעבדה קשה" - שעל-ידי קטנות

אמונה צריכין לעבודות קשות. עמדת לי לפני

במשתומם ומחשבותי היו תמהים בענין זה, כי

נדמה לי שיש לי אמונה קצת ואז לפה אמר

לפני תורה זו?

ענה ואמר בלשון גערה קצת באומר: ואם יש

לך אמונה, אין לך אמונה בעצמה.

והזכיר מיד מאמר רבותינו זכרונם לברכה: כי

מי בז ליום קטנות, מי גרם לצדיקים שיתבזז

שלחנם לעתיד לבוא? קטנות שהיה בהם בעצמן

- שלא האמינו בהם בעצמן.

(שיחות הר"ן ק"מ)



אני בת 23, הכרתי מישהו מלימודי המשפטים בן 40 גרוש עם ילדה, אף פעם לא הרגשתי חיבור למישהו בצורה כל כך חזקה, אני מבולבלת ולא יודעת מה להחליט, המשפחה בבית חושבים שהגיל גדול מידי. הוא מחכה שאני יתן לו תשובה עם אני מעוניינת או לא, ואני לא יודעת מה להחליט. כי אולי זה בעצם הזיווג האמיתי והנכון.

*** 294:

בעזרהי'ת.

שלום.

אין לך לאן למהר. תני לזמן לעשות את שלו. תמשיכי להפגש ולהכיר את אופיו. כדאי להכיר אותו להורים שהם יתרשמו ממנו. בינתיים תאמרי לו שאת עדיין לא מוכנה. אם הוא ממשיך ללחוץ ורוצה במהירות להתחתן, צריך לבדוק אחריו - מה מלחיץ אותו. בהצלחה. אברהם.



אָמַר רַבֵּנוּ:

...גַּם תְּכַמֹּת אֵינָם כְּלוּם, רַק תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, אֲבָל גַּם
בְּתִמְימוֹת אָסוּר לְהִיּוֹת שׁוֹטָה.

(שׁוֹטָה בְּתִמְימוֹת)



שלום לרב

שמי ר.. שמעתי את השיעור על כוח המדמה. יש לי בעיה מסוימת עם כוח המדמה שאני כבר שנים תקוע איתה. הלכתי גם לרב ב.. ושמתי פדיון ואני עדיין תקוע איתה. זה התחיל לי - שנה בערך - אחרי שהתחלתי להתחזק, ורק התגבר עם הזמן עד שבקושי אני יכול לחיות חיים נורמלים. היום אני מרגיש מנוטרל לגמרי, ולא מצליח להחליץ מזה. הייתי שמח אם הייתי יכול להכנס יותר לעומק של הבעיה, בקצרה כמובן, ובעזרת השם, לקבל אולי עצות וכלים שאני יוכל להתמודד איתה. כרגע אין לי כלים ואין לי מושג מה לעשות, ואני מונח במקום שפל מאד, וכל יום שעובר אני נקבר יותר בטומאות ודברים קשים, השם ישמור.

תודה רבה מקווה לקבל תשובה בהקדם

*** 295:

בעזרהי'ת.

שלום ר..

אל תתבלבל ממצבך, זה המצב של כולנו, כולנו תקועים תחת כוח המדמה.

כל עבודת ה' שלנו בתורה ותפילה ובמצוות, לתקן את המדמה, שזה תיקון חטא אדם הראשון, וזו הגאולה.

חז"ל אמרו, כאשר ישראל הגיעו להר סיני לקבל תורה, פסקה זוהמתן, זוהמת הנחש, פגם חטא אדם הראשון, פגם המדמה.

נמצא שזה דבר גדול לתקן את המדמה, אבל אל יאוש לאט לאט מתקנים זאת, ואי אפשר בבת אחת.

רבנו אמר, הייתי יכול להוציא לכם את כל הדמיונות במכה, אבל הבעיה שגם השכל האמיתי יצא ביחד איתו, כי הם מחוברים, לכן צריך מעט מעט.

תעסוק בתורה ותפילה ובעיקר בהתבודדות, לאט לאט ישפר הענין. בנתיים זה שאתה יודע שיש לך דמיונות, זה כבר חצי רפואה, כי אתה כבר לא מאמין למחשבות שבראש, כי הנך יודע שזה דמיון. בהצלחה.

אברהם ציון.



שלום לרב.

אנחנו עוברים תקופה לא קלה, מצד אחד אין משיכה לענייני העולם הזה, ואם כבר רוצים להרגיש איזו הנאה, כגון אכילה ושתייה, אז מרגישים אחרי זה ייסורי הנפש או ייסורי הגוף, או באים ייסורים אחרים, כך שכדי שיהיה שלושה, אנו אוכלים לחם ושותים מים, וגם זה לא כדי שביעה, אלא כדי לשכך את הרעב, שאם נשבע מלחם, אז נרגיש אחרי זה ייסורים.

וגם מהצד השני, לא מרגישים חיות מלימוד התורה ומשאר המצוות, אלא מקימים אותם, כי כך הבורא ציווה.

זה קשה מאוד לעבור יום אחר יום בלי להרגיש חיות משום דבר, בלי לחוות הנאה משום דבר. אנו שומרים על הברית ועל העניינים ועל המחשבה.

בתקופה האחרונה, ניסיתי לדבר עם ה' בנוכח, תקופה קצרה, אך זה קשה, למרות שהלב קצת נפתח בהרגשת ה', אבל התוצאות לא כמו שציפיתי.

השאלה איך אני מרגיש חיות בלימוד התורה ובהתבודדות ל-ה', אני מרגיש קושי בכל זה ומכריח את עצמי בלי חשק. והרבה אני יושן בגלל שאין לי משיכה לעשות כלום, מה העצה?

דרך אגב אני לא מרגיש עצבות, אלא רוגע ושלווה, אך כשאני בא ללמוד תורה אני מרגיש קושי מאוד, אני מכריח אותי ללמוד משניות בעל פה וחוק לישראל ודף היומי, יותר נמשך ללימוד משניות בעל פה, למרות שאני לא מרגיש חיות מזה.

דרך אגב, שכחתי לציין שאני למדתי שנים רבות בישיבות ובכוללים, ואני גרוש +2 ילדים שלא רוצים לראות אותי, והם לומדים בבתי ספר חילוניים, ואני משלם כל חודש כ-4000 ₪ מזונות.

התגרשתי כי היא חזרה בשאלה, היא באה מבית דתי ואני מבית חילוני והתחרדתי, התחתנו שהייתי מסורתית, כיום אני גר בשכירות.

*** 296:

בעזרהי"ת.

שלום וסליחה על איחור התשובה, היתה בעיה באתר שמנעה ממני לדעת שנשלחו אלי שאלות.

רבנו מביא גמרא שאומרת, שלעיוור אין שובע. והטעם מפני שאינו רואה את המאכל, כלומר אע"פ שהבטן תהיה מלאה, הוא מרגיש רעב, כי עיקר השובע בא מההנאה של העיניים ממראה המאכל, ככתוב: "טוב מראה עיניים מהלך נפש".

רבנו לומד מזה גם לענין עבודת ה', לימוד התורה, המצוות והתפילה. כל עבודה מעבודת ה' צריכה להשביע את נפשך בחיות ושמחה גדולה,

רק בגלל שאתה 'לא רואה בעיניים' את מה שאתה עושה, נפשך לא שבעה, כלומר אתה לא מעריך את מה שאתה עושה. בשבילך ללמוד משנה אחת זה כלום, להניח תפילין זה כלום, להתפלל זה כלום וכו', כלומר זה לא נחשב בעיניך משהו רציני.

אולי בשבילך משהו רציני זה איזה עבודה קשה, כמו להתגלגל בשלג, או על קוצים, לא לאכול, לא לישון, וכיוצא באלה השגיונות. דע לך שאת כל הבריאה ברא הקב"ה למענך, כדי שתהנה ממנה ותברך אותו על נפלאותיו, וזה הטעם שתיקנו לנו חז"ל ברכות הנהנין, על כל הנאה בחיים; על אוכל, ושתייה, על ראיית פלאי הטבע, נוף, ים, הרים, קשת, ברקים ורעמים. ואמרו חז"ל: חייב אדם לומר, כל העולם לא נברא אלא בשבילי.

הדרך האמיתית היא לחבר את עולם הבא עם העולם הזה, כלומר לחבר לכל פרטי חיך בעולם הזה את הקב"ה, וזו טעות נפוצה - להתנזר, כי חז"ל אמרו שהנזיר שמנע מעצמו שתיית יין חייב להביא קרבן לכפר על החטא הזה, והגמרא בירושלמי אומרת: אם זימנו לאדם פרי טעים לאכול ולא אכל, יתן על זה את הדין.

אני לא יודע היכן למדת את הנזירות הזאת, פתח דף חדש, תתחיל לשמוח עם הקב"ה, תתחיל להודות לו על כל הטוב והחסד והעונג שהוא משפיע לך כל הזמן, מה שאתה לא מצליח לראות כרגע.

תהיה בקשר ולאט לאט אשלח לך מתורתיו של רבנו הקדוש, שיכניס אותך עוד בחיך לגאולה ולחויית גן עדן.

אברהם.





שלום.

למה חכמי התורה מסתירים את הסוד?

*** 297:

בעזרהי"ת.

שלום.

בסוד יש טיפי שכל, רעיון, תובנה של חוק, שמי שמבין אותו יכול להשתמש בו ולפעול ולהפעיל אנשים. ואנו חוששים שמידת הגאווה אינה מתוקנת זיה אצל שומע הסוד, והוא עלול להשתמש בה לצרכיו הפרטיים, למעמדו בעיני הצבור, ולמטרות אחרות. כך הם כל סודות התורה שהם נכתבים ונשארים נעלמים בבחינת 'סוד ה' ליראיו' - בלבד! אברהם ציון.



אהלן, שמי ל... בן 19. אני מתחזק כ-5 שנים. לאחרונה אני וחבר שלי חשבנו על מצוות לשם שמיים והבנו דבר כזה: רוב המצוות שאני עושה (99.9%), אני עושה אותן מתוך פחד מלעשות עבירה, אני עושה אותן בגלל המצפון שיושב עליי ואומר לי "תעשה את המצווה", במילים אחרות אני לא עושה את המצוות לשם שמיים אלא לשם המצפון שלי, וזה סוג של עבודה זרה לדעתי.

מה שהתחלתי לעשות זה דבר כזה: ניסתי לבטל את המצפון שלי, כלומר: אם אני חושב לקיים מצווה אז אני שואל את עצמי "האם אני מקיים את המצווה מתוך פחד/מצפון או בגלל שאני רוצה?" אם אני עושה את זה מתוך פחד/מצפון אז אני לא עושה את המצווה הזו, במילים אחרות אני עושה סוג של "עבירה לשם שמיים", אני מקיים רק מצוות מתוך רצון בלבד ולא מתוך פחד או מצפון, וזה נטו עבודה לשם שמיים. רק בשביל ה' בלבד ולא לקיים מצוות לשם הפחד שלי. מאוד אשמח אם תביע את דעתך בנושא, מאוד אשמח אם תקרא כמה פעמים על מנת להבין בצורה הכי טובה את הנושא, ויעזור לי מאוד אם תגיד לי כמה שיותר מוקדם, כי אני ממש בבלבולים!! תודה רבה כבוד הרב.

*** 298:

בעזרהי"ת.

שלום צדיק.

טוב מאוד שיש לך לב אמיתי לקב"ה ואתה רוצה להיות איתו הכי טוב. אך דע, שכל החילוקים האלה והבלבולים האלה הם של הדמיונות שרוצים להפיל אותך מעבודת ה'. רבנו אומר בתורה א' בליקוטי מוהר"ן ח"א, שיש יצר הרע שמתלבש במצוות ומציע לך להיות יותר טוב במצוות, וכך הוא מפיל אותך. אל תתעסק עם מחשבות כאלה, מה לשם שמים ומה לא לשם שמים, ואיך עושים יותר טוב וכו', אתה רק תעשה מה שצריך לעשות בלי מחשבות, פשוט, בתמימות, וכך תעלה מעלה מעלה. אמרו חז"ל: מתוך שלא לשמה מגיעים לשמה. העיקר שתדבר עם הקב"ה כמו שמדברים עם אהוב, בשפה פשוטה, פשוט להיות ביחסיים

"חבריים" איתו עד שתרגיש אהבה אליו ואז לא תפחד מעונשים,
וכיוצא באלה.

עיקר עבודת ה' תמימות בלי כל החוכמות של להיות הכי טוב, הכי
למעלה וכי'.
בהצלחה.
אברהם.

המשק *** :298

תודה רבה על התשובה הרב.
אני רוצה לדעת איך אני יכול לעבוד את ה'?
מה זה בכלל לעבוד אותו?
לעשות מצוות מתוך הרגל?
לקום בבוקר להגיד "מודה אני", כי ככה אתה רגיל, או באמת, כי צריך
להגיד את זה ואתה באמת מודה ולא סתם.. ככה אני רוצה לעשות -
לקיים מצוות ולהבין שאני עושה את זה בשביל ה' ולא מתוך הרגל או
משהו כזה. איך עושים את זה?
אני לא רוצה להרגיש שאני מקיים מצוות בגלל פחד או משהו כזה, אני
רוצה לקיים מצוות, כי אני באמת רוצה, ולא כאילו מישוהו מכוון עליי
אקדח לראש, ואם אני לא אעשה את המצווה הזו אז יורים בי.

*** :298

בעזרהי'ת.
שלום ל..

למה שאתה רוצה להגיע, זה פשוט להיכנס לגן עדן. כי לקיים את
התורה והמצוות כמו שאתה מבקש, זו התכלית שעל ידה זוכים להכיר

את הקב"ה ולהיות מחוברים בו באמת. אי אפשר בבת אחת להגיע למדרגה הזו, זו עבודה של שנים רבות, אבל התענוג של החוויה שתחויה אז, שווה את כל המאמץ, לכן תמשיך לקיים תורה ומצוות לפי מדרגתך, זה נקרא עבודת ה' שלך, עד שתגיע למצב הנפלא שעליו אתה מדבר.

עצה טובה, תרגיל את עצמך לדבר עם הקב"ה כמו שמדברים עם חבר, תספר לו את לבך, מה עובר עליך, ספקותיך וכו', מצא לך מקום שאין שם בני אדם, תשב לבד כל יום שעה לדבר עם הקב"ה.

בהצלחה.

אברהם.



בס"ד.

שלום כבוד הרב נ"י.

חזרתי בתשובה לפני כ-4 שנים בערך, ברוך השם, והתקרבותי לרבינו זצ"ל.

קראתי הרבה על חשיבות הזקן והפאות במקומות שונים, ולפני כשנה בערך התחלתי גם כן לגדל פאות שכיום הן באורך די קצר, ומאוד מינוריות יחסית, וגם הזקן ממש לא ארוך ומוגזם.

הבעיה היא שאמי מצוערת מהעניין ומזה שאני נראה שונה וחריג משאר האנשים הלא דתיים.

השאלה שלי היא, האם עליי לוותר על הפאות והזקן על מנת שלא לצער את אימי, או להשאיר אותם?

מצד אחד, ברורה לי החשיבות של כיבוד הורים וגרימת נחת להם, ומצד שני, אני רואה שכמעט כל המתקרבים לרבינו מאריכים פאות, על אף

שמסתמא רוב ההורים החילונים די מצוערים מהעניין, ובנוסף זה דבר טוב מאוד לפי הסוד.

בנוסף, אני מצרף עוד שאלה שקצת מציקה לי כמה זמן. רבינו אמר במקומות רבים שאין צורך להחמיר כלל, ולא צריך להכנס לחומרות יתרות. אם כן, מדוע גם בברסלב יש מחמירים בכל מיני דברים, לדוגמא, מוציאים שבת לפי רבינו תם למרות שהמנהג בארץ ישראל להוציא שבת לפי הגאונים, וכך נוהגים רוב ישראל בא"י. כמו כן, מחמירים בנושאי כשרות, על אף שאינם מעיקר הדין, וישנן עוד דוגמאות כמובן. האם תוכל להסביר מדוע זה כך?
בברכה והודייה!

*** 299:

בעזרהי"ת.

רבנו אומר בליקוטי מוהר"ן ח"ב פ"ו: דַּע, שְׁעַל-יְדֵי שְׁהַעוֹלָם הֵם מְקַטְנֵי אַמְנָה, עַל-כֵּן הֵם צְרִיכִים לְתַעֲנִית, דְּהֵינּוּ עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת, כִּי בְּיָדָי יְדוּעַ, שְׁאֲפֹשֶׁר לְעַבְד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּבָר, כִּי 'אֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּא בְּטְרוּנְיָא עִם בְּרִיתוֹ' (עֲבוּדָה-זָרָה ג).

לכן התשובה לשאלתך, מי שעושה עבודות קשות וחומרות יתירות זה בגלל שעדיין לא הגיע לאמונה שלמה, כי מי שיש לו אמונה יודע שהקב"ה לא בא בטרוניא לבריותיו, ובעיקר הקב"ה רוצה עבודה עם הלב.

עליך לעשות רק מה שמתאים למדרגתך ולא לקפוץ לעבודות קשות, רק תעשה מה שאתה עושה בשמחה, באהבה, ולא מפחד העונש וכיוצא בזה, או בשביל שכר עולם הבא, כדברי רבנו בתורה ה' בחלק א. כאשר תעבוד בשמחה יהיה נחת רוח גדול לקב"ה, כי כאשר אתה בצער הוא בצער. כי אם אתה בשמחה הקב"ה מבין שאתה מחשיב אותו כאב

רחמן, אוהב, אבל אם אינך בשמחה, אתה מחשיב אותו כאכזר ח"ו, מקפיד, וכו'.

כל התכלית של בריאת העולם היתה כדי לעשות חסד עם הבריות, וזה העונג הגדול של הקב"ה כאשר הבריאה שלו בעונג ושמחה, כמו שמביא רבנו את הפסוק: ישמח ה' במעשיו.

לכן שכח את כל הלימודים הלא טובים שלמדת על הקב"ה, ותתחיל להבין על פי הדברים הנ"ל את דרך האמת, מה ה' מבקש ממך, כמו שכתוב בתורה: מה ה' שואל מעמך כי אם לאהבה וליראה את ה' - יראת הרוממות - הערצה .

תתבודד כל יום, הבט על השמים ונפלאותיהם, תן לנפשך להתרשם מגדלות הבורא יתברך, ותבין לפי גדולתו כמה רחמנותו ואהבתו אליך, כי אתה בנו, ככתוב: בני בכורי ישראל.

שמור על קשר ומקווה שאמשיך להציע לך מדברי רבנו הקדוש. אברהם.

הַפֶּנֶק *** 299:

שלום כבוד הרב.

תודה רבה על התגובה ועל שהארת את עיני בנושא החומרות ששאלתי! לצערי לא הבנתי בדיוק מה תשובתך לגבי הפאות, והאם מה שכתבת גם כן מתייחס לשאלה הזאת, או לא.

בנוסף לכך, יש לי שאלה נוספת אם זה בסדר.

רבינו וכל תלמידיו אחריו מלמדים אותנו שהשם רחמן וכל מה שהשם עושה זה מתוך רחמים, וזו דעת יפה מאוד ומאוד מחזקת, כמו שרואים מכל אלו שמתקרבים לרבנו.

לא מזמן נשך אותי כלב קטן ומאוד נחלשה דעתי לאחר שנזכרתי שכתוב בספר המידות שמי שננשך על ידי כלב השם הסיר את רחמיו ממנו. ובנוסף כתוב שהוא בוודאי נכשל במאכלים אסורים. אם ככה כתב רבנו, אז איך הדבר מסתבר עם הדעת שכל מה שהשם עושה זה מרחמים? תודה!!!

*** 299:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

נשיכת הכלב מכפרת ומנקה את הפגם שנפגמה הנפש מההנאה של מאכלות אסורות, וזה רחמנות - שלא תשאר טומאה טמונה בנפש. לגבי הפאות, תפסיק לדון בדבר, שכח מהנושא, על תדבר עליו והכל יסתדר. אמך תאהב אותך ואת הפאות יחד. זה בתנאי שאתה באמת רוצה בפאות ולא מחפש סיבות להורידם, כי אם אתה לא רוצה אותם, אתה לא חייב, רק אסור לגלח את החלק שבגובה אמצע האוזן. אברהם.

הַפֶּה *** 299:

תודה רבה על שיישבת את הקושיה. ברוך השם באמת שכפר לי על כך!
חס וחלילה שארצה להוריד את הפאות, אני מאוד שמח בהן!
תודה רבה!



שלום רב כבוד הרב.

הנני פונה אליך עם שאלה בנושא, אופן קיום המצות בין אדם למקום. לאחרונה ניגלה לי, שמנוסח משפט הגיוני, שהוא הטעם למצווה, שהוא המקור, ושהוא בעל המשמעות, ושממנו הבורא שומר (=רושם) בעזרת חכמת הצירוף, את נוסח משפט הציווי, שהוא משפט המשמעת, ושכך נוצר (=רצון) משמעתו מתוך משמעותו, לדוגמא מצוות הנחת התפילין...

(אמר אברהם: מחקתי את המשך הדוגמאות שמביא השואל, הנ"ל, כדי לא להלאות את הקורא, כי בעצמי נלאתי לקרוא את כמות הדוגמאות שהביא, בלי להבין את דבריו שהם - לדבריו - חכמת הצירוף. רק כמה משפטים השארתי שהם בעצם שאלתו, והדגשתי עיקר השאלה **בצבע מודגש**).

בגמרא (מסכת שבת דף קי"ח ע"ב): אמר רבי יוחנן בשם רבי שמעון בר יוחאי, אילמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן, מיד ניגאלין. הבאתי כאן את נוסח משפטי המשמעת, ואת נוסח משפטי המשמעות, ששניהם מקבילים לשתי שבתות, אם ישראל ישמרו (ירשמו) אותם לפניהם וילמדו המשמעות והמשמעת - מיד ניגאלין. כידוע בקרב קדמונים יודעי ח"ן (כמפורט בספר האותיות וסודותיהן של ד"ר ש. ז. כהנא עמוד רז), היו 28 = כח אותיות כולל הסופיות, שאז היתה הבריאה בתחילה טובה מאוד, ואות אחת נעלמה, ובזמן הגאולה תתגלה, אני מצאתי את האבדה החסרה בסדר, שהיא ג סופית, לכן החזרתי והוספתי אותה לשימוש בפסוקים שהזכרתי.

השאלה, האם בזמן גאולתנו הנוכחית הזו, יתרצה ויסתפק הבורא, שנשמור (=שנרשום לפננו) את כל המצוות בין אדם למקום, ואת כל משפטי מקור הטעם ההגיוני ובעל המשמעות (כפי שבדוגמא להנחת תפילין, ומצות השבת). באופן רוחני, בכח, כמו שעשה הבורא, ויתאפשר לנו להסיר מעלינו את החומר של עול המצוות המעשיות בפועל ממש, וגם בכך נהיה רכובים על חמורו של משיח, כי ידוע שהרחום ברא את החומר מהרוח (הרחום=החומר=מהרוח=החמור), וגם מפני שהמצוות בפועל של דת משה הם אינטרפרטציה של דתי זו שבכח, ושהיא המקור. (אומר אברהם: במילים אחרות שאלתו האם אפשר לוותר על התורה והמצוות שמקיימים בפועל, ולעסוק בזה באופן רוחני בלבד) אשמח מאוד אם כבוד הרב יתיחס ויענה לשאלתי. בברכה ה' ימלא כל משאלות ליבך לטובה.

...ד

*** 300 :

בעזרהי'ת

שלום ד..

רבנו אומר שעל השכל אי אפשר לסמוך, כי יש שכל מעל שכל עד אין סוף ממש. לכן כל שיהיה הגיוני ככל שיהיה הגיוני, הוא קל ובלתי ערך כנגד השכל היותר גבוה. לכן אמר, שהשכל הכי גבוה הוא 'תכלית הידיעה שלא נדע'. לידע שאי אפשר לידע כלום וכל הידיעות הן רק לאותה מדרגה שבה אתה נמצא, אבל כשתעלה למדרגה הבאה, כל מה שידעת יהיה בעיניך כאין וכאפס. וגם הידיעה 'שתכלית הידיעה שלא נדע', היא רק באותה מדרגה, לכן אתה צריך להגיע לתכלית.

אצטט לך לשוננו כדי שיהיה יותר ברור .

"נודע לוֹ מֵה שְׁאִיתָא, תְּכִלִּית הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא נִדְעָ, אֲשֶׁר לֹא נִדְעָ מִמֶּשׁ.
(וְלֹא בְּאֵר רַבְנֵי גַם-כֵּן כְּלוּם, רַק דְּחַק גַּם-כֵּן הַתְּבוּת 'אֲשֶׁר לֹא נִדְעָ - לֹא
נִדְעָ מִמֶּשׁ). וְאִף עַל פִּי שְׁפִשׁוּטוֹ שֶׁל דְּבַר כֶּה, אִף-עַל-פִּי-כֵן, רַק עֲכָשׁוּ
נִדְעָ לִי זֶה הַדְּבַר, שֶׁתְּכִלִּית הַיְדִיעָה הִיא אֲשֶׁר לֹא נִדְעָ - לֹא נִדְעָ מִמֶּשׁ.
וְאָמַר מֵאַחַר שֶׁעֲכָשׁוּ יוֹדַע שֶׁתְּכִלִּית הַיְדִיעָה הִיא אֲשֶׁר לֹא נִדְעָ - לֹא נִדְעָ
מִמֶּשׁ, אִם-כֵּן, הוּא יוֹדַע, מֵאַחַר שֶׁזֶכֶה לְתְּכִלִּית הַיְדִיעָה, אִף אִף-עַל-פִּי-
כֵן אֵינוֹ יוֹדַע כְּלוּם, כִּי הֲלֹא כִּבְר נִדְמָה לִי שֶׁאֲנִי אֶצֶל זֶה הַתְּכִלִּית הַיְדִיעָה
אֲשֶׁר לֹא נִדְעָ, וְעֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ הֵייתִי רְחוּק מִזֶּה הַתְּכִלִּית (וְאָמַר אִז
בְּלִשׁוֹן גְּנָאֵי עַל עֲצָמוֹ, כִּי הִחְזִיק עֲכָשׁוּ לְכִסְלִיּוֹת זֶה הַתְּכִלִּית שֶׁל זְמַן
הַקּוֹדֵם שֶׁנִּדְמָה לוֹ אִז שֶׁזֶכֶה לְתְּכִלִּית הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא נִדְעָ). כִּי עֲכָשׁוּ
נִדְעָ לִי, שֶׁתְּכִלִּית הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא נִדְעָ מִמֶּשׁ. וְדַבֵּר זֶה גַּם-כֵּן אֵינוֹ יָכוֹל
לְאָמְרוֹ וּלְבָאָרוֹ כִּי נִרְאֶה כְּפִשׁוּטוֹ, אִף בְּאַמַּת רַק עֲכָשׁוּ נִדְעָ לוֹ זֹאת, וְכֵן
הַדְּבַר הֶרְאִשׁוֹן: (חֵי מוֹהֲרֵן רַפ"ב).

אחרי שהבנת כל הנ"ל, מה שנשאר לנו לעשות, זה ללכת בלי שכל,
באמונה פשוטה ותמימה, כפי שהלכו רבותינו במשך 4 אלף שנה, בלי
להתחכם, ובלי רפורמות וכיוצא בזה, ואז הצליחו בדרך. וכל מי שהיה
'חכם גדול' וניסה להמציא חדשות, ולשבור איזה טבעת בשרשרת
הארוכה של גדולי ישראל מאז בריאת העולם, נפל לשאול תחתיות ולא
נשאר ממנו זכר.

רבנו הזהיר מחקירות של עולם התווה שאין השכל האנושי יכול לגעת
שם, ומי שנוגע שם הוא משתגע בלי להרגיש, כמו שנאמר: 'כל באיה
לא ישוכן ולא ישיגו ארחות חיים.

בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפֶּנַּח *** 300:

ציטוט מעיקר דברי הרב =

השכל הכי גבוה "תכלית הידיעה שלא נדע". (בצירוף יוצא)=דתי, דעתי היא שכל נעלה = שכלי דתי היא דעת נעלה.

בצירוף אות גימל שהיא אות הגאלה. מתקבל=תכלית הידיעה שלא נדע+גימל=עתיד שכלי, ניגלה שכל ה' = הנה שכלי ילד עתיד גאלת עמי = שכלי, ילד, דעתי, הנה, גאלת עמי.

הנה כאן מתגלה השכל הכי גבוה של ה', והנה כאן מדבר הרב, השכל, ילד, דעת, וילד גם גאלה לעם.

בברכה.

ד...

הַפֶּנַּח *** 300:

בעזרהי'ת

שלום ד..

כפי שהנך יודע, רוב העולם אינם יודעים את חכמת הצירוף, וכן גם אני.

התייחסתי לשאלתך שבסוף מכתבך הראשון, כפי שהבנתיה. וכך הבנתיה: האם אפשר לקיים המצוות ברוחניות ולא בפועל כפשוטו. לשאלה זו ענית.

האם מכתבך השני מתייחס לתשובה זו? אם כן, אינני מבין דברריך ואין טעם שתכתוב לי בשפה שאינה מובנת לי.

אם רצונך שאבין שפה זו, הנך צריך להשתדל להסבירה בצורה מובנת, כלומר באופן שהעיקרון יהיה מובן.



שלום לכבוד הרב.

קודם כל חשוב לי מאוד להודות לך על השיעורים, הם מחזקים מאוד. אני בן 22, ב"ה חוזר שנתיים בתשובה, ואין לי רב.

בתחילת התשובה שלי הייתי שומע שיעורים של "הפחדות", ונכנס בי סם המוות חזק מאוד. וב"ה, ה' זיכה אותי לשמוע הרבה שיעורים של הרב, והכניס בי חיות ושמחה. ולאחר מכן נכנסתי לכולל, והיה שם רב שניסה בכל דרך להרחיק אותי מרבנו, וממש הגיע מצב שהמניעה הזו גרמה לי לחשק גדול להתקרב לצדיק, יותר. ולאחר מכן נכנסתי לישיבה פלונית של ברסלב, וגרם לי ליפול בדעתי מחמאת שעשו את הרב שם, ממש לממשיך של רבנו. וזה גרם לי להתרחקות קצת מהדרך הטובה. ובאו לי בחלום רבי נחמן ורבי נתן ואמרתי להם שאני לא מתנגד, בצחוק. ורבנו הסתכל עליי במבט שהוא לא מרוצה מהדרך שלי = שהתרחקתי. וכל הזמן היצר הרע במחשבות שלי מצייע לי להיות חסיד של כל החסידויות, רק לא ברסלב, ואני נכנסתי לביבלובלים רבים. והגעתי כעת למצב שאני מאוד מבולבל, ומרגיש מה שרבנו אומר "זקן" = שמרגיש שמבין הכל ואין חידוש. ואני לא מרגיש חיות מהלימוד וגם לא מהתפילה, עד כדי כך שאני מתפלל יחיד ומרגיש עצב ועצל. וכל דבר שאני עושה סור מרע. הרע בא מהצד השני.

נכנסתי לישיבה ואני מרגיש למדן בלי לב, ומרגיש שזה לא אני, ולא מקומי הישיבה. אז עזבתי והתחלתי ללמוד ולעבוד, ואז היצר הרע של הרחוב מפריע לי מאוד. ואני לא יודע מה לעשות, הכל חסום מכל הכיוונים, וכל דבר כמעט = זה עבירה.

מה הרב היה מצייע לי לעשות לצאת מהמצב התקוע הזה שאני קלוע בו והאם אפשר עצה לסדר יום שיהיה שמח בחלקי. תודה רבה!:

*** 301:

בעזרהי'ת

שלום צדיק.

זכית לראות את רבנו בחלום, זו מתנה נפלאה והוכחה שרבנו אוהב את עבודתך. כי אמר רבי נתן: הוֹטֵב בְּעֵינָיו (של רבנו) מֵאֵד מִי שְׁזָכָה לְרֵאוֹת אוֹתוֹ בְּחֵלוֹם, אֶפְלוּ בְּחַיָּיו. וְאָמַר שֵׁשׁ אַנְשִׁים מֵאַנְשָׁיו שֶׁהוּא נִרְאָה לָהֶם בְּחֵלוֹם בְּדַמּוֹת זָקֵן גְּדוֹל. וְאָמַר שְׁאֵם הַיֵּינּוּ אַנְשִׁים כְּשֵׁרִים כְּרִצּוֹנוֹ הֵינּוּ יְכוּלִים לְשִׁמֵּעַ מִמֶּנּוּ דְבָרִים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים בְּחֵלוֹם. (חיי"מ תצ"ז).

זה שהבנת מרבנו שאינך בדרך הנכונה, זו גם מתנה נפלאה שרבנו ירד לכוון אותך, כי אתה חשוב לו מאוד.

תחזור לתמימות שלך שבה היית בתחילת דרכך בעבודת ה'. אני מבין שכל הניסיונות שלך ללכת לישיבה וכו', נובע מרצונך וכיסופך להתקרב יותר ויותר לקב"ה, אך נוכחת לדעת שהם הרחיקו אותך במקום לקרב..

העצה היעוצה לך, תחזור לתמימות שבה היית, כלומר אתה לא צריך עזרה מאף אחד להתקרב אל ה', אתה בעצמך לבד ידעת את הדרך אל ה'. תתחיל מחדש, תשחזר את מה שהיית רגיל לעשות לבד לפני שהלכת ללמוד מאחרים. למשל, דיבור אישי עם הקב"ה, ללכת לקראתו בעשיית מצוות וכו', קח ספרים האהובים עליך ותלמד אותם בקצב שלך לפי הזמן שלך בלי הכרח ובלי התחייבות, אלא רק בכיף ובאהבה לעשות נחת רוח לקב"ה, ולא משנה הכמות, אלא הכוונה הטובה.

תמשיך לעבוד בשמחה את עבודתך, אחרי העבודה תפוס לך פינה שקטה לבד, תלמד את הסדר שעשית לעצמך, תתבודד עם הקב"ה ותחזור לגן עדן שנאבד לך.

ואם אינך נשוי כדאי להתחיל להפגש עם שידוכים לבנות לך את קן האושר.

תהיה בקשר וספר לי איך אתה מטפס חזרה על דרך המלך.
אברהם ציון.

הפֿע *** 301:

תודה רבה מעומק הלב כבוד הרב.

כל עצה שאתה כותב אני כמוצא שלל רב. ואעשה כן ובע"ה אשמור על קשר בשמחה רבה. וד"א עצם הקריאה נכנסה בי שמחה עצומה וחיוק טוב תודה.

אני מקיים את העצות שנתת לי ואני ממש שמח בחלקי, והסתלקו הבילבולים, ואני חזרתי ב"ה כל יום לשעה התבודדות ולדבר עם ה' על כל צעד ושעל. וכמובן סדר לימוד ותפילות במניין. למרות שבשחרית קצת קשה, אבל אני לא דוחק את השעה, הרצון מונח עדיין שם. רציתי לשאול את הרב על עניין התשובה, מה שרבנו מדבר בליקוטי מוהר"ן תורה ד' על עניין שעוונותיו חקוקים לו על עצומתיו. אני תמיד זכיתי ב"ה להקפיד שאם נפלתי ח"ו אז אני עושה תשובה בכללות, ואז גם בפרטי פרטות.

איזה יום הייתי בכולל, ואברך אחד אמר לי שאסור לפרט על פגמי העיניים, שלא יבוא לידי הירהורים. ומאז שאני הפסקתי לפרט על - לדוגמה - שראיתי את זאת ואת זאת, המוח שלי לא נקי כמו מקודם - מאז שאני עושה וידוי דברים על העיניים בכללות.

רציתי לדעת מה הרב אומר לגבי וידוי דברים, בפרטות לגבי פגמי עיניים? והאם מה שמובא בשערי קדושה, שאם ח"ו אדם פגם באיבר או גיד מסוים, אז יסתלק האור מאותו האזור. האם לדוגמה כשבאה לי מחשבה זרה ולא שמתי לב והירהרתי בה, אז הסתלק האור ובא החושך (הטומאה), לדוגמה, אם לאחר מכן הרהרתי בדבר תורה, מה זה אומר,

שהאור לא יתלבש על אותו האזור עד שלא ישוב בתשובה על כך? אני ת'אמת ממש לא אוהב להכנס לשאלות כאלה, כי אני משתדל להיות בפשטות, אבל זה דברים שפעם למדתי, וזה תמיד יושב לי בראש, ואיני יודע מה לעשות ואני רוצה לעשות את רצון ה' על הצד הטוב ביותר בישביל להדבק בו.
תודה רבה.

הפּנס *** 301:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

מחשבה זרה, או מחשבה רעה שנכנסת בראש, אומר רבנו, שהיא לא נחשבת לך עוון, כי לא אתה מתכנן מה לחשוב, שלחו לך אותה בראש. רק אם אתה לוקח את המחשבה וממשיך להרהר בה ולטחון אותה, אזי זה נחשב עוון. כשבאה מחשבה רעה, היא באה לעשות לעצמה תיקון, כלומר שבאותו רגע תדבר עם ה' ותאמר לו, רבנו של עולם אני נגד המחשבה הזו, אני רוצה אותך ובזה תיקנת אותה.
בהצלחה.
אברהם.



סאלת הפּאלה סלפּנינו היא סאלה את סאלה 185 בחלק ב

החיים שלי הם סבל אין סופי, משום מה. ואני לא מבינה למה צריך כל כך הרבה לסבול, ומתי יקרו לי דברים טובים ויהיה לי שמחה.

הסתבכתי אין סוף עם שיגעון, ביחד עם השגות אלוקות, וסודות, והבנות גבוהות מידאי שגרמו לי להרס עצמי נורא.

לא יודעת אם אני עשיתי את זה, או השם עשה לי, או שנינו ביחד. לא יודעת למה, אולי בגלל שאף פעם לא הייתי במסגרת ותמיד הייתי משועממת, אז אני גרמתי את זה..

אם הרב זוכר אותי, המסובכת ההיא מלפני הרבה זמן, עד עכשיו אני סובלת ורק סובלת סבל אימיים שאין לו תיאור ושיעור כלל, ואין מי שיכול להבין דברים כאלה.

ואני כזאת פחדנית.. והכל לבד.. הגעתי להבנות כאלה ותפיסות והשגות שגרמו לי לכפירה, שאין השם בכלל, או שהוא לא באמת משגיח.. כי ראיתי אותו בצורות מוזרות מהסוד... וכל מיני סיבוכים.. עכשיו אני באיזה טיפול, שיקום מסויים, אבל לא כל כך קשור לאמונה. עכשיו אחרי שנהרגתי והתאבדתי ולא יודעת מה עשיתי או מי עשה, אני חושבת: הלוואי שהייתי יכולה לחיות רק בפשיטות ותמימות ולא לדעת כלום, זה מה שהרב אמר לי, ואחרים גם אמרו לי ואף פעם לא הקשבתי..

עכשיו עדיין אומרים לי עזבי הכל תתחילי מחדש, דף חדש בתמימות, הלכה.. אולי גם זה מה שהרב יגיד, אבל אחרי כל מה שעברתי, תמיד ניראה לי מאוד קשה לשכוח ולהתחיל מחדש, כי אם הבנתי דברים, אז הם נישארים בראש, איך אפשר לשכוח? מה שעברתי, לאן שהגעתי ומה שעשיתי זה ניראה לי הרבה מעבר למה שיצור אנושי יכול להבין.

יש דרך לעזור לי? משהו חדש שאולי אני לא רואה? איך חוזרים לאמונה תמימה בהשם, לחיים הגיוניים? לא יודעת איזה יצור אני, למה ככה החיים שלי צריכים להיראות?

הַפְּנֵי * * * 302:

בעזרהי'ת.

שלום.

כל מה שלמדת, וכל ההשגות, וכל מה שהבנת הכל טעות. תראי את התוצאות.

עליך להפסיק ללמוד בכלל, עד שיתרפא לך המוח. אחר כך תלמדי אצל רב שידע לתת לך את המינון הנכון, ואז תזכי לפרוח בשמחה. אני מקווה שלמדת לקח מהפעם הקודמת שלא צייתת, וזילזלת בעצות שקיבלת.

אברהם

הַפְּנֵי * * * 302:

מאוד למדתי לקח, סליחה על הזילזול, אם זה עוזר במשהו.. זה לא רק המוח, זה גם הגוף, הגעתי דרך הראש ליצור לעצמי זוועות ברמות של טירוף, וזה גם דברים שלפני זה אולי קרו לי, ולא אני יצרתי. זה היה ניראה מצב שאין סיכוי בעולם שמשוהו יוכל לתקן אותו, וכל מילה שאני אגיד עד כמה זה היה ניראה אבוד, לא תספיק כדי להסביר באיזה רמה זה היה אבוד.

כרגע אני בטיפול אז כבר יותר רגוע ויש קצת תקווה.

בטוח שיהיה אפשר לתקן? לא משנה עד כמה גרוע הגעתי ומה קרה, אפילו עד אין סוף שאין מילים להסביר, יהיה אפשר לתקן הכל ולחזור למסלול חיים נורמאלי ובריא כמו שאמרת? אין מצב שלא?

הַפֶּסַק *** 302:

בעזרהי'ת.

שלום.

רבנו אומר: אם אתה מאמין שאפשר לקלקל, תאמין שאפשר לתקן, כי אין דבר מקולקל שאין לו תיקון, כי הרי לפני שהוא התקלקל הוא היה שלם ומתוקן, כך שלא צריך לברוא דבר חדש, צריך רק לחזור אחורה למצב השלם שישנו במציאות, אך מוסתר ממך. בדומה למה שאומר רבנו, כאשר נאבד לאדם איזה אבידה, זה לא נעלם מהעולם, זה נמצא באיזה מקום, רק מוסתר ממך המקום.

תקראי את הסיפור של רבנו 'מאבידת בת המלך', או שתצפי באתר בשיעור הזה בסיפורי מעשיות, ותראי שיש תיקון לכל מצב. ה'משנה למלך' הלך לחפש את בת המלך שנאבדה, לחפש את הקב"ה, את האמונה שלו שנאבדה. והוא עבר משברים על משברים, הוא נתקל בחיפושיו בשלושת הפילוסופים (שלושת הענקים עם האילן שעל הגב) שרצו להכניס בדעתו את הפילוסופיות שלהם שאין תיקווה, והוא לא יוכל למצוא את האמונה וכו', והוא התעקש, ואמר בתמימות אני יודע שהבת מלך נמצאת, רק אני לא יודע היכן היא. העקשנות שלו השתלמה כי בסוף מצאה בעזרתם של הפילוסופים ובעל כורחם.

רבנו בא לעולם כדי להכניס את האמונה לאנושות, והוא מציע להרבות בהתבודדות, כפי שהציע הבת מלך ל'משנה למלך' כאשר פגש אותה במבצר, והוא עשה זאת ונכשל שלוש פעמים, ובכל פעם התרחקה ממנו יותר ויותר עד שנעלמה.

הרגל ההתבודדות יפתח לך את העיניים, עד שבסוף 'תיראי' בעינייך את הקב"ה, ואז כל החכמות והתירוצים ה'הגיוניים' נופלים, כי שום הגיון לא יכול לעמוד מול הרגשת הלב, התחושה שהקב"ה ממלא את

הלב למי שזכה לזה.

בודאי ברור לך, שכל טומאת הרעיונות שהלבישו במוחך צריך לנקות לאט לאט, ואי אפשר בבת אחת, לכן תתחילי יום יום, שעה מלאה ללכת למקום פנוי מבני אדם, לדבר עם הקב"ה, אפילו בלא אמונה, לספר לו את ליבך, את ספקותיך באמונה, בלי להתבייש, לדבר אמת, אפילו לומר לו: אני לא מאמינה בך, תוכיח לי. הקב"ה רחמן עד אין סוף, את הבת מלך שנאבדה לו, ורבנו מספר שאביה הצטער מאוד ושלה לחפשה ולהשיבה אליו.

כל ההתחלות קשות, אבל לאט לאט על ידי 'אימונים' שתתאמני בלהתבודד עם ה', יפול הוילון שמסתיר מדעתך את הקב"ה. תתחילי בזה, ותהיה בקשר, תספרי לי בהמשך איך זה הולך, ומה את מרגישה, והוסיף לך מידי פעם עוד טיפים מרבנו ששייבו אותך לגן עדן - לאמונה הנפלאה בקב"ה.

אחר שתטעמי קצת בעזרת ה', את טעם דבקות המחשבה והלב באהבת ה', את תראי שכל הסבל שאת סובלת היה משתלם, כדי להגיע לגן עדן. כי רבנו סיפר במעשה הנ"ל את כל הסבל שעבר על ה'משנה למלך', שדווקא סבל זה, היה ה'מנוע' שהביא אותו לתכלית הזו. שמרי על קשר, תטיילי בשיעורים ובסיפורים שבאתר ותמצאי בינתיים מרגוע לנפשך המתייסרת מחוסר חיות, עקב המרחק משורש החיים - הקב"ה. קווי אל ה', חזקי ואמצי לבך וקווי אל ה', כי בסוף הוא יעזור לך למצוא אותו.

בהצלחה.

אברהם.



אומר רבי נתן (ליקוטי הלכות אור"ח פסח ד):

ומי שמחזק את עצמו תמיד, הוא בא על ידי הירידה
לשפלות אמיתי ומתקרב יותר להשם יתברך, ובטוח
בחסדי ה' וטובו שיתהפך הכל לטובה בכח וזכות הצדיקים
האמתיים שיש להם כח להפוך הכל טובה. ואזי זוכה
לשמחה גדולה תמיד, ומתקרב להשם יתברך יותר,
בבחינת ירידה תכלית העלייה.





שלום לרב,

אשמח אם תוכל להשיב לי על השאלות הבאות:

1. מהי התבוננות נכונה? כיצד מתבוננים? משך זמן? מה המטרה? וכיצד יודעים שהתבוננו נכון?
2. מהי כוונה נכונה? כיצד מכוונים? משך זמן? מה המטרה? כיצד יודעים שכיוונו נכון?
3. מהי הדרך היעילה ביותר להחזיר את המחשבות לתפילה כאשר הן בורחות למקום אחר?
4. האם ניתן להיעזר בכוח הציור בתפילה בהתבוננות, כוונה, מחשבה שלא תברח? וכיצד?
תודה רבה.

*** 303 :

בעזרהי'ת.

שלום.

התבוננות, היא לא התבוננות בעיני השכל, אלא עם הלב, דהיינו בלי חכמות ושכל, אלא באמונה, להאמין שמלוא כל הארץ כבודו, והקב"ה נמצא בכל עניין ועניין בחיים. כי המטרה להיות דבוק באמונה, אהבה, ויראה בקב"ה.

לכוון נכון, זה לדבר עם הקב"ה באופן פשוט ואמיתי, כמו שמדברים עם אדם, וזה אי אפשר עם שכל, רק בתמימות של תינוק. להגיע למדרגה זו צריך הרבה התבודדות, לצאת למקום לבד, יום יום, ולדבר ולשוחח עם הקב"ה על כל מה שבא לך, עד שמזדכך המוח, ואז

תזכה לכוון.

להשתמש בציורים כדי לכוון - זה "לא תעשה לך פסל ומסכה"
בהצלחה.
אברהם.

הַמְנַחֵם *** 303:

תודה רבה.

אני לא מבין, הרי להשתמש בכוח הציור, זה אחד מהכוחות שבורא
עולם נתן לנו. השאלה היא למה בדיוק משתמשים, אני מנסה להשתמש
על מנת להתקרב לבורא עולם ולא להתרחק ממנו. אשמח אם תוכל
להבהיר את כוונתך לגבי פסל ומסכה לאחר ביאורי.
תודה.

הַמְנַחֵם *** 303:

בעזרהי'ת.

שלום.

אסור לצייר שום דמות לקב"ה.

כח הציור ניתן כדי לזהות את הלבושים, אחרי שזיהיתי את הלבוש
עליך להפשיטו להסתכל בהבחנה רגשית בפנימיות.
למשל כשבפורים מופיע חבר שלך עם תחפושת של קוף, הרי אינך
רואה אותו בכלל, אלא רק את הקוף, אבל ברגש אתה רואה שזה חברך,
נמצא שמיד הפשטת את הלבושים שעליו.
אברהם.

הַפֶּקֶה *** 303:

תודה רבה.

חס ושלום דמות לבורא עולם, אני משתדל להתרכז בציור, רק באותיות י-ה-ו-ה.

הַפֶּקֶה *** 303:

בעזרהי'ת.

שלום.

אתה מצייר אותו יתברך כ- י-ה-ו-ה, וזו טעות. לקב"ה אין שום ציור, לא במילים, ולא באותיות, ולא בקוצי האותיות ואפילו קוצו של יוד (כמבואר באריז"ל). אותיות י-ה-ו-ה, וכן שאר הכינויים של ה' יתברך המסומנים באותיות, הם שם הספירות, המידות שלו, הלבושים שבהם הוא מתלבש.

ובכלל למה לא תחיה בפשיטות ותמימות כמו הצדיקים, בלי חכמות ובלי לנסות לעוף לגבהים. דע לך שהצדיקים מגיעים לכל המדרגות רק בזכות התמימות והפשיטות וזריקת השכל. אינם משתמשים בשכל רק באמונה פשוטה.

אַחַד שָׁאַל אוֹתוֹ (את רבנו) עַל עֲנִיָּן מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בְּשִׁלְחֹן עֲרוּף לְכַנֵּן בְּשַׁעַת אֲמִירַת י-ה-ו-ה וְכוּ', הַשִּׁיב לוֹ, וּמָה חָסַר לָךְ כְּפִשּׁוּטוֹ א-ד-נִי - גָּאֵט - (היינו השם! השם! וזהו). כִּי עַל- יְדֵי הָאֲמִירָה בְּכֹנֶנָה פְּשׁוּטָה זֹאת, מְחִיבִים לְרַעַד יְדָיו וְרַגְלָיו וְכָל רַמְ"ת אֵיבָרָיו וְשִׁס"ה גִּידָיו שֶׁל הָאָדָם .

אם אתה מקושר לרבנו, תקיים עצותיו בלי חכמות, ותזכה לכל המדרגות. אברהם ציון.



פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הִנְבִּיאת זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלֵמִין דִּיאַנְתָּ הוּא חָד
וְלֹא בְחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא עֲלֵאָה עַל-כָּל-עֲלֵאֵין סְתִימָא עַל-כָּל-
סְתִימִין. לִית מְחֻשְׁבָּה תְּפִיסָא בְּדָ כָּלְל. וְכָל-סְפִירָן כָּל-חַד אֵית
לֵיה שִׁים יְדִיעַ. וּבְחֻזֹן אַתְקֵרִיאֵנוּ מִלְּאַנְבִּיאת. וְאַנְתָּ לִית לָךְ שִׁים יְדִיעַ.
דִּיאַנְתָּ הוּא מְמַלֵּא כָּל-שְׁמֵחֹן וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ דִּכְרְלָהוּ (זוהר)

תְּרַאס:

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הִנְבִּיאת זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר: רַבּוֹן הַצּוֹלָמִים,
אַתָּה הוּא אַחַד וְלֹא בְחֻשְׁבָּן (לֹא אַחַד מְסַכְרִית). אַתָּה הוּא
לְאַעְלָה מְכַל צִלְיוֹנִים, מוֹסְתֵר (וְלֹא מוֹבֵן) מְכַל
הַמוֹסְתֵרִים. אֵין מְחֻשְׁבָּה תּוֹפְסַת אוֹתְךָ כָּלְל. וְכָל
הַסְפִּירוֹת (הַמִּידוֹת) – כָּל אַחַת יֵשׁ לָהּ שֵׁם יְדוּעַ (חֹסֵד, זְכוּרָה
תְּפִאֶרַת מְלָכוּת וְכוּ'). וּבְהֵן נִקְרְאִים הַמְּלָאכִים. וְאַתָּה אֵין לָךְ
שֵׁם יְדוּעַ. כִּי אַתָּה הוּא מְמַלֵּא כָּל הַשְּׁמֹת (וּמְתַלֵּשׁ בְּהֵם)
וְאַתָּה הוּא שְׁלִימוֹת הַכָּל.



שלום לכבוד הרב..

אני בעל תשובה כבר שנתיים +, לומד בישיבה ומאוד נהנה מהלימוד ומרגיש אהבה גדולה לתורה ולמצוות, מחובר לרבנו, כמובן, והישיבה היא של ברסלב .. במקביל אני לומד מקצוע שבו אוכל לעסוק. וזה העניין. אני מאוד רוצה להיות אברך שלומד יום שלם, אני מאמין שיש לי את היכולת והרצון וכיום יש לי המון חשק.. אבל 2 דברים מפחידים אותי:

1. מדי פעם קופצים לי זיכרונות מהעבר (מסיבות, חברות וכו'), והקול הזה כאילו אומר לי "תראה איזה משועמם נהיית, לא נהנה יותר מכלום, רק קבור בספרים כל היום..". ולפעמים אני ממש מצוער מזה. בא לי כבר להרגיש חיות מלימוד תורה ועבודת ה' מבלי שהקול הזה יקפוץ עליי כל פעם.. האם לנצח זה יהיה כך? אולי אני בכלל לא מתאים להיות אברך?

2. קראתי בספר "מקום שבעלי תשובה עומדים", שלדעת הכותב, בעלי תשובה צריכים מקצוע ולא יכולים להיות אברכים שלומדים יום שלם, וזאת משום שהורגלו לאיכות חיים מסויימת, וחיי עוני לא יתאימו לנפש שלהם.. הוא כותב שיש משבר שכל בעל תשובה חווה אותו 10-15 שנה לאחר התשובה.. ולכן בעלי תשובה חייבים עבודה מסודרת במקביל, אבל אני לא רואה את הדברים כך.. רבנו כותב שבמילא האדם יסבול יסורים בעולם הזה.. אז מה עדיף? לעבוד ולסבול יסורים? או לעבוד את ה' יום שלם ולסבול יסורין ואח"כ לזכות בכל הקופה?? רק מה, יש לי חששות שאני איזה מדומיין ושכלל אני לא ראוי להיות אברך שתורתו אומנותו

בנוסף... מאוד קשה למצוא בחורה שמעוניינת בבחור כמוני, היום כולן רוצות גבר עובד, ופחות חשוב להן לימוד תורה (רוב הבנות שיצא לי לפגוש לפחות...) מה דעתך? תודה רבה מראש.

*** 304 :

בעזרהי"ת.

שלום.

מה שכתב המחבר של הספר "במקום שבעלי תשובה", הוא כתב מה שעבר עליו, ומה שלפי אופיו, ואין זה מחייב שאצל כולם יהיה כך. בעל תשובה יכול להגיע למדרגה שמעל האברך. היינו שילמד תורה לשמה, עם כל הלב, בלי שום אינטרס, לא בשביל עולם הזה ולא בשביל עולם הבא. פשוט, מרוב שהוא אוהב את הקב"ה, הוא מוכן לעשות הכל בחינם - לא רוצה שום שכר.

הקריקטוריון שלך לעבודת ה' - זה שיושב כל היום ללמוד, ואתה חושב שזה כמו ללכת לעבודה, מי שעובד יותר שעות זה יותר טוב. זה לא נכון, אמרו חז"ל, רחמנא ליבא בעי - הקב"ה רוצה את הלב, דהיינו טוב מעט בכוונה מהרבה בלא כוונה. כוונה פירושו, בשביל לעשות נחת רוח לקב"ה, לא בשביל כבוד, שכר, תפקיד, או משהו אחר, כלום, יושב בשקט במקום שאף אחד לא יודע עליו ועובד את ה' עם עצמו.

זה שאתה מזכיר את ה'כיף' שהיה לך בעבר, זה מצב מסוכן, כי בקלות אתה יכול לחזור לשם, כי אתה מרגיש שלא מיצית את תענוגות החיים עד הסוף, אבל כאשר תיפול לשם ח"ו, ותתענג, ואחר כך, כשיגמר הציפוי של הסוכר שעל הסוכריה תתחיל להבין מאיזה מרור ניצלת. עכשיו אתה לא מעריך זאת, אולי אחר שתטעם שוב את המרור, תתחיל לעבוד את ה' באמת בלב שלם.

אני לא יודע מה להציע לך, מצבך על הגדר, אתה מחכה רק לאיזה דחיפה קטנה בשביל לחזור למרור. מציע לך להרבות בהתבודדות, ללכת כל יום כמה שעות למקום שאין שם אדם ולדבר עם ה', לחשוב עליו, ואפילו סתם לשבת איתו, הדבר הזה ינקה לך את הראש עד שתזכה לראות את הקב"ה, ואולי כשתראה אותו - את השגחתו, תתחיל להרגיש את הטעמים הנפלאים שמרגיש בעל תשובה אמיתי. בהצלחה.

בכל מקרה, לאן שתגיע במסלול חיך, תהיה תמיד בקשר עם הקב"ה. אל תעזוב אותו אפילו אם תהיה במקומות המטונפים, ח"ו (כמבואר בתורה י"ב תניינא), ותוכל גם לכתוב לי בכל מקום. ובכל מצב. שבת שלום.

אברהם.



הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ מֵאֵל רַחֲמִים, וְהוּא רוֹצֶה מְאֹד
בְּהַעֲרֹף אֶל-כֵּן צָרִיק לְחַזֵּק אֶצְלוֹ מְאֹד
בְּעִבּוּדָתוֹ בְּכֹל מֵה שְׂיוֹכֵל, אִלּוּ אֵת הוּא כְּלוֹ
שֶׁהוּא, וַיִּסְמַךְ אֶל רַחֲמָיו הַמְרַבִּים מְאֹד בְּלִי
שְׂעוֹר, כִּי בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲלֶה אוֹתוֹ, אִלּוּ אֵת אֶרֶר
מֵה שְׂעֵר וְלִהְיֶה לֹא יַעֲשֶׂה עוֹד, וְצָרִיק לִהְיוֹת
שֶׁ וְאֵל תַּעֲשֶׂה וּמֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה אֶמוֹ מֵמִילָא, אֵל
יְחוּשׁ וְאֵל יִסְתַּכֵּל אֶל לָהּ כְּלָל (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן תַּנְיִינָא נ"ו)





שלום לכבוד הרב השם ישמור ויגן!
ראשית, שוב תודה על כל השיעורים המחזקים והיפים שאתה מעלה
לאתר.

רציתי לשאול שאלה לגבי ציווי של רבנו ללמוד שולחן ערוך כל יום.
זכור לי שבשיחות הר"ן כתוב, שרבנו ציווה ללמוד שולחן ערוך, וכתוב
שעדיף עם כל המפרשים (כתוב שולחן ערוך הגדולים).

ראיתי שיש מהדורה חדשה שנקראת "טור ושולחן ערוך", שיש בה את
השולחן ערוך ופירושו של הבית יוסף, הב"ח ודרכי משה, ועוד כמה
מפרשים שאני לא זוכר.

האם נראה לך שאם אלמד במהדורה הזאת אקיים את ציווי רבנו לגבי
ללמוד את השולחן ערוך עם המפרשים, או שעדיף את השולחן ערוך
הגדול הרגיל עם כל המפרשים?

בברכה ותודה.

*** 305 :

בעזרהי'ת.

שבוע טוב.

זה תלוי איך עובר עליך היום, במה אתה עוסק, כמה שעות לימוד יש
לך ביום וכו' וכו'.

באופן עקרוני, אמר רבנו שלא יעבור יום אחד בלי הלכה. כאשר קשה
לו, ילמד אפילו סעיף אחד, ואפילו לא על הסדר, העיקר שילמד כל יום
הלכה.

ומה שאמר ללמוד שולחן ערוך, אין כוונתו דווקא לשו"ע של מר"ן

יוסף קארו, כל ספרי הפוסקים, כגון ילקוט יוסף, קיצור שלחן ערוך, פניני הלכה וכו', כלם בנויים על השלחן ערוך ובהם אפשר לקיים את הציווי של רבנו. עצה זו טובה למי שעדיין לא בקי בהלכה וכדאי לו לעבור בספרים הנ"ל, כדי שידע את כל ההלכות בזמן קצר, כדי שידע איך להתנהג בכל זמן.

מי שיש לו יותר זמן, יכול לקיים דברי רבנו, ללמוד גמרא עם טור ובית יוסף עד השו"ע והאחרונים לאט לאט, וזה לוקח שנים על גבי שנים, ואם עדיין אינו בקי בהלכה, כדאי ללמוד בקיצורים ולהספיק בזמן קצר לדעת את כל ההלכות.

העיקר להיות בשמחה תמיד ולעבוד את ה' לפי כוחותיו, בלי ריבוי אור וחומרות של שיגעון, כדברי רבנו.

בהצלחה.

אברהם.



כְּשֶׁרֹצֵחַ אָדָם לֵילֵךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה, צָרִיף לְהִיזֵת בְּקִי
בְּהִלְכָה, וְצָרִיף לְהִיזֵת לֹא שְׁנֵי בְּקִיאוֹת - בְּקִי בְּרִצּוֹא, בְּקִי
בְּשׁוֹב, הֵינּוּ בֵּין בְּעֵלְיָהּ וּבֵין בְּיַרְיָדָה יִהְיֶה דְּבֹק בְּקַבְ"ה עַל
יְדֵי קִדּוּם הַהִלְכָה לְפִי מַצְבּוֹ.

(ע"פ ליקוטי מוהר"ן קמא ו)



שלום לך הרב,
ברצוני לשאול מה אפשר לעשות עבור ילד בגיל 13 שמעשן סיגריות וגם מדי פעם מרוחאנה, ולא אוהב ללמוד, וגם לא שומר את השבת. אני גר בחו"ל, אולי אתם יודעים איזה מקום שיכול לעניין אותו, הוא לא רוצה ללמוד. הוא רוצה לעבוד, לא מעניין אותו שור שנגח את הפרה, תשובה מהירה תודה מראש.

*** 306:

בעזרהי'ת.
שלום.
נראה מדברריך שהמקום שיעניין אותו - זה עולם הזה, גשמיות, תאוות וכו'.
אף על פי כן אין להתיימש ממנו. כי יש דרך שצריך לעבור כל אדם, שהיא תוביל אותו לתכלית. לכן תתנהגו איתו באהבה, ביחס טוב, בהערכה וכו', בלי לעמוד עליו ולהזכיר לו את הפגמים שלו. תרגילו את עצמכם לחשוב שזה ילד של חברים שבקשו מכם להחזירו בתשובה, בודאי לא תכעסו עליו אלא תקרבו אותו באהבה ובהבנה.
אני חוזר להדגיש זאת, כי ההתנהגות של עכשיו תביא אותו בבוא היום בחזרה לקב"ה וביתר הצלחה, עד שממש תהנו ממנו, לכן תנו לו לעשות מה שעולה על נפשו ואתם תתייחסו אליו כמו כל הילדים, ואפילו ביתר יחס ואהבה. לא להשתמש בדרך של התנגדות, כי המניעות מגדילות את החשק. אחרי שהוא יִשְׁבַע מהעולם הזה, הוא יחפש חיות בקדושה,

כי יבוא יום שהוא יזכר בחוויות שהיו לו בבית, חוויות של שירי שבת, שמחה, לימוד התורה וכו', הכל יצוף בלבו ויחזירו לדרך, בתנאי שלא תמררו לו את החיים, שיזכור מכם רק דברים טובים. רווח גדול יהיה אם תסעו איתו לאומאן בראש השנה, שם הוא ימצא בחורים כלבבו באלפים, שמצד אחד חיים את העולם הזה, ומצד שני מתפללים ולומדים איך שבא להם.

פרט לתיקון הנפלא שיקבל מרבי נחמן.

בהצלחה.

אברהם.



שלום לכבוד הרב הצדיק.

חשוב לי מאוד קודם כל בהכרת הטוב, להודות לך על השיעורים שמכניסים אהבת השם בצורה מדהימה, והלוואי שכל תלמידי הישיבות יזכו לשמוע מהשיעורים שלך, כבר יבוא משיח בעז"ה.

הרב אני בן 23 חוזר בתשובה שנתיים, ויש לי משיכה חזקה לתורת הנסתר. רבנו כותב בתורה ר"ו תעיתי כשה וכו'. שהשם יתברך זה התורה וכן בזהר וכו'. אני משתדל באמת ללמוד לפי הסדר של העולמות - תנ"ך, משנה, גמרא, והלכה וכו'. אבל הרבה מניעות מצד רבנים שאסרו עלי ללמוד קבלה, והתירו לי ללמוד רק נגלות הזוהר וכו'. ודאי שזה לא שאלה שנשאלת דרך המחשב, אבל אני ישתדל להסביר בכנות כמובן, מדוע אני רוצה ללמוד, והאם הרב מוכן להתיר לי ולתת לי עצות איך ללמוד בצורה שלא ינזק ח"ו, כי בכל זאת מדובר באור עצום. בעבר למדתי בספר עץ חיים עם פירוש הרב אשלג, וכל

כוונתי היא בישביל שיהיה לי בנוי במוח, בצורה מסודרת, כל העניין הבריאה, וכו', בישביל להשיג, עד כמה שניתן לבשר ודם, את השם יתברך ולא להיות מדומיין. כל כוונתי בלימוד היא אך ורק בישביל לדבוק בה' ולסדר את כל הפרטים במח. שכמו שהרב כותב, שהמח זה האדם.

קניתי ספר בשם אילן הרמח"ל שבו מוסבר בצורה מסודרת כל העניינים בקבלה, והסברים לכל נפש בישראל. האם יהיה מותר לי ללמוד רק בשבת קודש, כמו שכותב הרמ"ק, שדווקא בשבת. מי שרוצה להתחיל, טוב שילמד בשבת שיש תוספת חב"ד. וכמובן בטהרה מתוך תשובה לפני הלימוד ומקווה בערב שבת. ואם חלילה לא, איך הרב מציע לי להפנות את האהבה העצומה שלי לתורת הנסתר, למקום שבו ארגיש קירבת אלוקים חזקה, כמובן חוץ מהתבודדות, שזה ב"ה, אני משתדל בזה מאוד, וכמובן צריך תמיד להתחזק. תודה רבה שבוע טוב ומבורך.

*** 307 :

בעזרהי"ת.

שלום עובד ה'.

אין בעיה, מותר לך ללמוד היכן שלבך חפץ, רק אל תדמיין שהעולמות שעליהם מדובר בספרי הקבלה, הם עולמות ממש, היינו גשמיים, כי כל מה שכתוב שם הכל משל ורק משל, כדברי האריז"ל. אני חוזר להדגיש, הם עולמות רוחניים שמגדירים אותם במילים גשמיות והם רק משל. למשל, העולמות שנקראים בכתבי האריז"ל - חכמה, בינה, תפארת ומלכות, הם משל לנמשל שאני לא יכול לגלות לך אותו.

אם יעבור לך בראש באמצע הלימוד, שהחלל הפנוי - זה החלל שלנו

(איפה שנמצאים הלוויינים), תדע שאתה מדמיין. אם תחשוב שעולם האצילות שנמצא בחלל הפנוי הוא שם למעלה, אתה מדמיין, וכו' וכו'. העיקר הוא הנמשל של כל ההגדרות של האריז'ל, אבל האריז'ל הסתיר את הנמשל, וכל כתביו מדברים רק על המשל.

לכן תדע שאתה הולך ללמוד "מתמטיקה", כלומר כאשר האריז'ל אומר שעולם תפארת ומלכות נמצאים בזיווג, זה רק משל, כמו ש- $X+Y=Z$ הוא רק משל למספרים שאתה צריך להציב במשוואה. האריז'ל לא מגלה את המספרים, אלא רק את המשוואות. נמצא, מי שלא יודע את הנמשל, כשלומד קבלה, לומד "מתמטיקה", ובסוף גם לא ימצא את הקב"ה בכל מה שלומד.

סדר המדרגות של הלימוד: פשט, רמז, דרש, סוד, חסידות. החסידות מעל הקבלה, כי היא מקשרת את הסוד לפשט. כי אחרי הכל, כל מה שאתה לומד צריך להגיע לחיים שלך בעולם הזה, לפשט. מה זה שווה שאתה יודע שאיקס שווה ל- Y ואתה לא יודע מה לעשות בזה בחיים? הליקוטי מוהר"ן של רבנו הוא הנמשל של כל ספרי הקבלה, הזוהר, והתיקונים, וכל שאר כתבי הקבלה. לכן אני מתפלא שאתה שומע שיעורים באתר בליקוטי מוהר"ן, ואולי קורא גם את ליקוטי מוהר"ן 'בשפה ברורה' שיש להורדה באתר, ועדיין נפשך לא באה על סיפוקה.

הנה לפניך ציטוט מדברי רבי נתן, בנושא:

"המעִיִּנִים בְּסִפְרֵי שֵׁשׁ לָהֶם שְׁכֵל קֶצֶת סְבוּרִים, שְׁדָרְכֵי הַקְּבֵלָה שֶׁל הָאָרֶץ וְכֹרֶנּוּ לְבִרְכָה וְכִיּוּצָא, מְרַמֵּז גַּם-כֵּן בְּסִפְרֵי, וְחוֹשְׁבֵינָּה זֹאת לְמַעְלָה לְסִפְרֵי שְׁנוֹגֵעַ עַד לְשָׁם, וְהֵם אֵינָם יוֹדְעִים שֶׁהוּא לְהִפְךָ - אֲדָרְבָּא, גַּם דְּרָכֵי הַקְּבֵלָה שֶׁל הַקְּדוּמוֹנִים וְכֹרֶנָם לְבִרְכָה, נִכְלָל גַּם-כֵּן בְּדַבְּרֵי, וְלֹא סִיִּים בְּפִרוּשׁ, רַק הִיָּה מְבֹאָר כִּינָתוּ מִמִּילָא. אֲבָל כִּינָתוּ בְּעֵצֶם תּוֹרָתוֹ - גְּבוּהָ לְמַעְלָה לְמַעְלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, רַק שֶׁגַּם דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים כָּלוּל גַּם-כֵּן בְּדַבְּרֵי תּוֹרָתוֹ". "אָמַר: אִם הִיָּה הַבְּעַל-שָׁם-טוֹב שׁוֹמֵעַ תּוֹרָתוֹ, הִיָּה

אָצְלוּ גַם-כֵּן חֲדוּשׁ. אִם הָיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי שׁוֹמֵעַ תּוֹרָתוֹ הָיָה גַם-
כֵּן חֲדוּשׁ, גַּם אִז״ (תַּי מוֹהֲרֵי״ן שׁפ״א). ״וְאַחֲר־כֵּף הָיָה מְשִׁיבַח מְאֹד מְאֹד אֶת
כְּתָבֵי הָאֲרִיז״ל, שֶׁגָּלָה חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים כַּמְּפָרָסָם לְכָל הָעוֹלָם, כִּי הָיָה
מְעִיֵן בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן בְּסִפְר לְקוּטֵי תוֹרָה שֶׁל הָאֲר״י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, וְשֵׁם יֵשׁ
חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים כַּמְּפָרָסָם״ (תַּי מוֹהֲרֵי״ן ר״פ). וּכְלָם מִיִּסְדִּים עַל-פִּי רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ,
וּמְעוֹרְרִים אֶת הָאָדָם מְאֹד לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאַמְת״ (תַּי מוֹהֲרֵי״ן ת״ז): וְשִׁמְעֵתִי
מִפִּי הַקֹּדֶשׁ שְׁאֹמֵר שְׂרָצָה לְעִשׂוֹת פְּרוּשׁ עַל הָעֵץ חַיִּים – אִךְ פְּרוּשׁ
פְּשׁוּט אֵינוֹ נִצְרָף [כְּלוּמָר אֵין צוֹרֵף לְהַסְבִּיר לָמָּה הַתְּכַנּוֹן הָאֲרִיז״ל, כִּי
הוּא בְּרוּר לְלוּמְדֵי תּוֹרָתוֹ], רַק צְרִיכִין לומר תּוֹרָה שְׁיֵהִי פְרוּשׁ [כְּלוּמָר,
שְׁעַל פִּי תּוֹרָה זוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ תוֹכְלוּ לְעִשׂוֹת פְּרוּשׁ עַל דְּבָרֵי הָאֲרִיז״ל]
וּכְבָּר אֲמַרְתִּי כַּמָּה תּוֹרוֹת הַשֵּׁיכִים לְעֵץ חַיִּים״ (תַּי מוֹהֲרֵי״ן שׁס״ב)

בהצלחה.

אברהם.

הַפֶּנַח *** 307:

בס״ד.

אמת, כל דבריך מאומתים אצלי, וכמובן שאני מקבל סיפוק מליקוטי
מוהר״ן שזה ספר, שרק הקריאה בו מכניסה בי כיסופין להשם יתברך.
אבל, כל ליקוטי מוהר״ן, כידוע, זה דברים עמוקים מאוד, ורבי נתן
כותב בהקדמה שכל אחד יכול להבין לפי דרגתו, אבל אני שואף לגעת
כמה שיותר קרוב בשורש של דברי רבנו, ובוודאי שהחסידות היא בחי'
יחידה שמעל הקבלה, ולכן היה חשוב לי לשאול, כמובן, גם על מנת
להבין יותר טוב את דברי רבנו לעומק.
תודה רבה לך הרב תבורך.



אומר רבי נחמן:

אֶפְעֵמִיט יֵשׁ שְׁמַנְשֵׁה בְּהֶאֱדַט בְּחִינַת רוּחַ סְעָרָה,
וּמִבְּעִירוֹ בְּיוֹתֵר חוּץ מִן הַמַּדָּה, שְׁלֵה בְּחִינַת
הַרְיָסָה, בְּחִינַת (שְׁמֹת י"ט): "פֶּן יִהְרָסוּ לְעֵלְוֹת אֵל
ה'" וְכוּ', כִּי בְּמַפְלֵא מִמֶּךָ אֵל תִּדְרֹשׁ' (תְּחִלָּה י"ט),
וְאִסּוּר לְהִרְסַת לְעֵלְוֹת אֵל ה' מֵה שְׁאִינוֹ רְאוּי
לֹא לְכַי בְּחִינַתוֹ. עַל-כֵּן כְּשֶׁרוֹאֵה אֲדַט שְׁבוֹעַר
בְּיוֹתֵר חוּץ מֵהַמַּדָּה, יִדַּע שְׁלֵה בְּחִינַת רוּחַ
סְעָרָה וְצָרִיק לְהִכְנוּיַע לֵאת. כִּי הַרוּחַ צָרִיק
לְנִשְׁה בַּמַּדָּה, כְּדִי שִׁידַלֵּק הָאֵשׁ שְׁפֵלֵה בַּמַּדָּה
עַל-פִּי מֵלֵךְ הַשָּׁוֶה. (לִיקוּסֵי מוֹהֲר"ן תְּנִינָא ט')



הַפֶּנֶק *** 307:

בעזרהי'ת

שלום ידידי.

כתבת שאתה שואף לגעת כמה שיותר בשורש, אקצר לך את הדרך ואסמן לך את המטרה, אף על פי שאני בטוח שלא תבין כוונתי, אבל אולי באיזה שלב תבין ויחסוך לך הרבה טורח.

שורש דברי רבנו, זה פשיטות ותמימות, כי החכמה הכי גדולה לא להיות חכם כלל. אם תצליח להיות כמו הדמות של התם בסיפור של רבנו "מחכם ותם", נגעת בשורש והתכלית.

בהצלחה.

אברהם.

הַפֶּנֶק *** 307:

אם הכוונה של פשיטות ותמימות, זה מלשון להיות מופשט ושלם, היינו בלי תחפושות, מבחינת פשיטות. ותמימות - מלשון שלם אחד עם הקדוש ברוך הוא, עדיין זה עבודה מאוד קשה, אבל בישביל זה יש לנו ליקוטי מוהר"ן ב"ה.

ד"א, עוד לא זכיתי להיות באומן. האם הרב מציע לי לטוס לבנתיים, אפילו בלי לחכות לראש השנה? תודה ושוב תודה על הזמן שאתה מקדיש בישבילי.

הַפֶּנֶק *** 307:

בעזרהי'ת.

שלום.

ידעתי שלא תבין.

בראש השנה רבנו מבריא את המוח.

אברהם.



גַּם בְּעֵינָיו הַהִתְקַרְבוֹת עֲצָמוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ יֵצֵר הָרַע
גָּדוֹל. כְּלוּמֵר, שְׁלֹפְעִמִים רַבּוּי הַהִתְלַהְבוֹת חוּץ מֵהַמִּצְדָּה
הוּא מֵהַיֵּצֵר הָרַע, כִּי זֶהוּ בְּחִינַת "פֶּן יִהְרָסוּ".

כִּי יֵשׁ יֵצֵר הָרַע גָּדוֹל, כְּשֶׁמֵּתְחִיל לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
וְעַל-כֵּן בְּשַׁעַת מֵתוֹ תוֹרָה, הַזֵּהִיר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְמִשְׁה
(שְׁמוֹת י"ט): "רַד הָעֵד בְּעַם פֶּן יִהְרָסוּ אֵל הוּא לְרֵאוֹת".

כִּי יִשְׂרָאֵל הָיוּ אֵז בְּמַעְלָה גָּדוֹלָה, וְהִצְרִיכוּ לְהַזְהִיר

מֵהַיֵּצֵר הָרַע שֶׁיֵּשׁ בְּהִתְקַרְבוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן קַמַּת

ע"ב)





בשבעה של סבתא שלי שנפטרה, לפני שלוש שנים, היה שם מישהו שהעביר את השבעה, יעני דתי. והוא אמר לי שעוד מעט אני יפגוש את האשה שלי, ושיש לה את האות יוד ואלף בשם, ושאני מכיר אותה כבר, רק לא יודע שהיא אישתי.

כשביקשתי ממנו שיגיד לי מי זאת, הוא לא הסכים. הוא גם אמר לאשתו של דוד שלי כל מיני דברים על אח שלה, שיש לו בעיה ברגל, וגם אמר לה את השם שלו. זה היה מישהו מקריית ביאליק, מבוגר שלומד הרבה בזוהר.

בקיצור, הקטע, שלפני שסבתא שלי נפטרה, פגשתי מישהי דתייה עושה התבודדות בים, הלכתי לטבול בים ודיברנו. היא אמרה שקוראים לה אליאנה. הקשר בינינו נותק. לאחר מכן פגשתי מישהי בשם ליאת, גם לה יש יוד ואלף בשם. ועם ליאת היה לי כאילו דה ז'ה וו, היא הביאה לי דובדובנים והיה לי דה ז'ה בו, שהיא כבר הביאה לי את הדובדבנים האלה באותו מקום שהיינו באותה סיטואציה בדיוק, מין זיכרון כזה. עכשיו, אבל הוא אמר שאני כבר מכיר אותה. ואת ליאת פגשתי אחרי שהוא אמר לי את זה עוד לא הכרתי אותה.

עכשיו אני מבולבל. אני לא יודע מי משני הנשים היא הזיווג שלי. תן לי עצה בבקשה.

אברהם, לפני שפגשתי את ליאת, ראיתי כמו חזיון כזה של ידיים של אישה, ושל שמלה, תלויה על קולב, ממש לפני שנרדמתי. לא יודע מי מישתהן היא האישה שלי.

אלי...

*** 308 :

בעזרהי'ת.

שלום אלי..

תציע נישואין לליאת ושיהיה בהצלחה גדולה. אתה שכחת והיא כן מוכרת לך.

אם היא מסרבת, תחפש נשים שאין בשם שלהם את שתי האותיות ביחד י' א'.

שבת שלום.

אברהם ציון.



שלום לכבוד הרב הצדיק אברהם סייג שליט"א.

אני בחור בן 23, וכרגע לא עובד ולא לומד בישיבה. בעיקר לומד תורה דרך המחשב וקצת הלכות אחרי תפילת שחרית.

מה אני עושה בכדי להתחתן בע"ה (עוד לא יצאתי לשידוכים) וכרגע אני בפרשת דרכים. ואין לי כ"כ אפשרות כלכלית להתחתן.

מה הנכון לעשות?

תודה חג כשר ושמח.

*** 309 :

בעזרהי'ת.

שלום ומועדים לשמחה.

צא לשידוכים, ה' ישלח לך אשה כלבבך, אל תדאג בעניין הכלכלי,

ההורים יעזרו לכם. אחרי החתונה יסתדר לך גם עניין לימוד התורה. אל תדקדק הרבה, הראשונה שתרצה אותך ואתה תרצה אותה תתחתן, ואל תחשוב אולי יש יותר טובה.

בהצלחה.

אברהם.

הַפֶּנַח *** 309:

שלום לכבוד הרב הצדיק.

לקחתי את עצתך ברצינות ונרשמתי לשתי אתרי הכרויות.

קבלתי כבר כמה הצעות וכולם בדרגה רוחנית מאוד נמוכה, ואני מבין שזה בירורים.

ולזהבדיל, ב'ה, התחלתי לעבוד ואני מרגיש שאני עושה את הדברים לא מרצון כ"כ. אני לא אוהב כסף, אני לא אוהב תעולם הזה בכלל, ואם היה אפשר גם לא הייתי מתחתן. אני אוהב את התורה ולימוד הקבלה. ולזהבדיל, כל העבודה הזאת, מרגיש לי מוות. כי זה ירידה רוחנית עצומה, ואני בחור מאוד נאה, ויש לי נסיונות קשים בעריות.

הכל כבר עשיתי, פלאפון כשר, אינטרנט כשר, אין לי טלויזיה, אין לי פייסבוק, וכל הרעות האלו. והרצון שלי להכנס לישיבה וללמוד כל היום. אבל אין לי תמיכה כלכלית מההורים ואין לי כ"כ חסכוניות. וגם להתחתן - אני לא הייתי רוצה שחלילה בחורה תפרנס אותי, כי אני ממש מתבייש לקבל לחם של בושה.

אני יודע שהגבר הוא המשפיע על האישה והיא מקבלת את השפע מהגבר אבל אפילו קשה לי מאוד, ואני מרגיש חסום מכל הכיוונים. המשפחה רוצים שאני כבר יצא מהבית, עוד מאז שחזרתי בתשובה, והתחילו לצער אותי בשבת עם טלויזיה בקולות חזקים שאני ילך... ואני לא יודע מה לעשות.

מה אני יעשה, ימשיך לעבוד כמו עבד כנעני שמונה עשר שעות בישביל לצאת מהבית הזה ולהתחתן? או לא יודע ... אין לי מושג.
תודה שבוע טוב ומבורך.

תפס *** 309:

בעזרה"ת.

שלום ידידי.

דע לך שעיקר התורה היא ענווה, כי זה הדבר העיקרי שהתורה משבחת במשה, והאיש משה עָנָו מכל האדם. משה הָעָנָו הולך לעבוד כמו בן אדם, לקח פטיש ובנה את המשכן, נשא אשה והביא ילדים, ולמרות הכל היה מאוד רוחני.

מי שרוצה להיות רוחני ומנותק מהעולם הזה, הוא משתגע, כי הבעל שם טוב אומר שכל המשוגעים באים מגדלות. אסור להמציא תורה חדשה, זה לא רצון הבורא יתברך, רצונו שתהיה בן אדם טוב, עָנָו, איש חסד, אוהב את הבריות וכו', זה עיקר עבודת ה'.

אצל היהודים וכמותם, רוחני זה אחד שלא חי כמו כלם, אלא הוא מעל כלם - רוחני ומשוגע, אצלנו הפוך, תהיה בן אדם ורוחני, כמו שכתוב על משה, "איש האלקים" - אמרו חז"ל, חציו ולמטה איש - בן אדם פשוט, וחציו ולמעלה - אלקים - רוחני.

כדאי לך לציית, כי אין חכם כבעל נסיון, שלא תאבד הכל חס ושלום, במיוחד שיש לך כזה לב טהור להתקרב לקב"ה.

אברהם.





שלום.

אני מעוניין לדעת, אם יש תלמוד בבלי עם פירוש קליל, כמו ברית אבות למסכת אבות.

שוטנשטיין, ושטייניץ, ומתיבתא, הם פרושים קשים לי. אני מחפש תלמוד בבלי עם פירוש ברסלב, האם קיים דבר כזה? ועוד שאלה, האם הלימוד בליקוטי הלכות נחשב כלימוד בשולחן ערוך!

*** 310:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

רבנו אמר שלא יעבור יום אחד שלא ילמד בו הלכה, הלכה ממש ולא ההלכה כפי שמביא רבי נתן בליקוטי הלכות, על פי תורותיו של רבנו. הלכה היא הגשר צר מאוד ששומר את האדם להישאר יהודי פשוט ואמיתי.

כל הלימודים כגון קבלה, חסידות, השגות אלקות וכו', הם אורות שאין להם קיום אלא בכלים, והכלים הם הלכה כפשוטו - בלי חכמות, כי זה עיקר היהדות תמימות ופשיטות. אדם שח'ו לא מקיים ההלכה, אע"פ שהוא בעל השגה וכו', הוא נפל מהגשר צר מאוד לתהום.

אם קשה לך ללמוד גמרא, אינך מחוייב, ואתה יכול ללמוד הלכה בספרי הקיצורים, ממליץ על "פניני הלכה", אבל ללמוד, מינימום, הלכה אחת בכל יום - חובה.

האריז"ל הסביר על פי דברי חז"ל, בן חמש למקרא, משנה, גמרא, וכו',
שזה מדובר למי שמאיר לו ללמוד גמרא, מי שלא מוצא עצמו שם, הוא
ממליץ ללמוד קבלה.

שבת שלום.

אברהם.



שלום לכבוד הרב הצדיק אברהם סייג שליט"א.

יש לי שאלה שלא מצאתי עלייה תשובה:

בספר הכללים, כללי החכמה, (כלל עשר), מסביר הרמח"ל, שאדם
שעבר עבירה, ח"ו, יש יניקה לקליפות מאותו האיבר/גיד.

ועוד מובא, "עשה עבירה אחת קנה לו קטגור אחד". והרמב"ם בהלכות
תשובה פוסק להלכה: חרטה. וידוי. תשובה. קבלה לעתיד.

ליקוטי מוהר"ן חלק א' תורה ד', מסביר רבנו שעוונותיו של אדם
חקוקים לו על עצמותיו. ובדרשות של הרב, הסברת שעל ידי שמוציא
את הדיבור בפיו, כך מתנקה נפשו.

אז רציתי לדעת, אם אדם לומד בלי לעשות וידוי לפני הלימוד, או
המצוות, אז נשמע מכל המקורות שיש להם יניקה, והאדם לא יוכל
להשלים את עצמו לתיקון. ואם נגיד שצריך לעשות וידוי לפני הלימוד,
כיצד אדם בדורינו, שרק יוצא מהבית כבר נופל כמות של טומאה על
האדם, ברגע שמתיישב ללמוד, איפה יתחיל ואיפה יגמור עם הוידוי על
המחשבות, ואם ח"ו נפל גם במראות וכו'.

מה השיטה הנכונה שבאמת ינהג האדם, בע"ה, לפני הלימוד.

תודה רבה ומקוה שהסברתי את השאלתי בצורה מובנת.

*** 311 :

בעזרהי'ת.

שלום.

רבנו פתר את הבעיה, כי הוא חייב את תלמידיו ללכת כל יום ולהתבודד עם ה' ולספר לו כל מה שעשה, חשב, ודיבר, ועל ידי זה מרוקן כל יום יום את הטומאה שהתרכזה לו באותו יום. אני משתדל - חוץ מהתבודדות בלילה - לעשות זאת מיד, כאשר עשיתי או דיברתי משהו לא בסדר, אז אני מתנקה מיד. אברהם.



שלום כבוד הרב.

עד לאחרונה הייתי משתדל ללמוד ברוב זמני הפנוי אחרי העבודה, גמרא ליקוטי מוהרן הלכות וכו'.
לאחרונה היה לי משבר בחיים עם אנשים הקרובים אלי שבעקבותיו גיליתי שהייתי ממש אנוכי, מרוכז בעצמי, גאותן וכו'. וזאת למרות שלא למדתי בשביל אף אחד, או בשביל שיקראו לי רב וכו' (לא שמישהו היה קורא לי רב.
אני מרגיש שלא התקיים בי מה שאמרו חכמינו, שהמאור שבה מחזירם למוטב, ושהתורה שלמדתי לא תיקנה אותי.
מאז אני מרגיש חולשה ללמוד, ומרגיש שאולי אני לא צריך להתמקד בלימוד התורה אלא למעט בו.
אציין שאני עושה לפחות שעה התבודדות כבר 4 שנים בערך.
מה אתה ממליץ לעשות?

נ"ב: האם אתה מעביר שיעורים בראש השנה באומן, ואם כן איפה, אם אפשר לשאול?
המון תודה!!!

*** 312:

בעזרהי"ת.

יום ב' ד' תשרי אומאן.

שלום.

אם אתה נמצא באומאן, מה יש לך לדאוג, הרי אתה נמצא אצל הרופא הגדול ביותר, העו"ד הגדול ביותר, הרחמן, האוהב, הדואג והמטפל במקורבים שלו בלב ונפש, אם כן מה לך לדאוג, אתה בטיפול וסוף וסוף רבינו יביא אותך לכל המעלות.

נותן שיעורים בביהכנ"ס שלנו ברחוב פרוכוז'ה 7.

אברהם ציון



ב"ה.

לכבוד הרב אברהם ציון.

שלום רב.

למדתי את התורה "עתיקא", ולמדתי בעיון ובשמחה את הסבריך. תודה רבה. רציתי לשאול:

1) שמתי לב שבסעיף ב שם, רביז"ל כתב שכששבעת הנרות הן במצב של קדושה וזיכור, הן "מאירין לו את שפע אלוקי...". וגם "מעוררין את שפע... מעוררין את המוח". האם לדעת כב' אפשר לבאר את היחס

בין שני הביטויים הללו כך: הנרות הללו מאירין לאדם את השפע האלוקי הנ"ל שבבחינת "קדם" וכו', כי במצב של קדושה הם מעוררים את המוח לבחינת "קדם"?

(2) האם אפשר לומר לאור ביאוריך ("הן מאירין לו את השכל האלוקי המהווה ומחיה את כל פרטי המציאות"), שההארה הזו משמעה שאז האדם רואה את 'כח הפועל בנפעל' (בדרגת עולם הזה), הממלא כל עלמין וכו', שאז המציאות הגשמית נהיית מהסתר והעלם למשהו שקוף? (3) וכן, האם כשהנרות אינם בקדושה, אז הם כביכול "כבויים", חשוכים, ואדם הוא בבחינת שינה - הסתלקות הדעת וכו'?

בברכה.

א...

*** 313:

בעזרהי"ת.

שלום א..

שלושת הסעיפים נכונים כפי שכתבת.

אברהם. אומאן.



שלום כבוד הרב.

אני בחור שגדלתי בישיבות ליטאיות, אבל זכיתי ליתקרב לרבנו, אבל עבר עלי המון דברים, כולל אשפוז. היו לי תקופות של עליות וגם ירידות. אני בסכסוך אם הורי בצורה

קשה מאוד, ישנתי ברחוב.
עכשיו אני לא יודע מה לעשות. אני מקווה שהרב ברוח קדשו ינחה אותי. אני מרגיש שיש עלי קפידה חזקה.
נפגשתי אם כמה בנות, אבל לא הצלחתי להביא לידי גמר. נפגשתי אם בחורה שהתאימה לי, ולא יצא. ומאז הדרדרר מצבי.
הרב אני לא רוצה לפרט יותר, אלא אם כן הרב יבקש. גם אין לי כוח.
אני מרגיש שהשם מדבר איתי, ואני לא יודע אם זה נסיון, או באמת.
אני זקוק דחוף לישועה.

*** 314:

בעזרהי"ת.
שלום צדיק.
תחזק עצמך ואל תדאג מכלום, התקרבת לרבנו - אתה בידיים טובות,
הוא יטפל בכך ויביא אותך לגאולה.
מתפלל להצלחתך.
אברהם ציון.



ציון שלום,
רציתי לברר את דעתך, כפי שאתה יונק אותה מרבנו, לגבי מס' סוגיות
כדלקמן:

1. ענין הלכתי - אם אני למשל לא מסוגל להתפלל בבית כנסת, כי החיבור שלי עם השם יתברך, ישתבח שמו,, מגיע למיטבו רק כאשר אני לבד לחלוטין, והתפילה שלי היא תמיד שילוב בין תפילה

להתבודדות, ובמקום הזה אני מרגיש את הקשר שלי עם השם יתברך, שיתבח שמו, יותר טוב מכל מקום אחר, האם אני צריך להכריח את עצמי לחפש את הקשר הזה במקום אחר, ששם דווקא לא מצליח לי? אני שואל כי ניסיתי לא מעט, ולמרות שפעם בכמה נסיונות יכול להיות לי סוג של חיבור, הרי שאף פעם הוא לא משתווה לעצמת החיבור שיש לי בעבודה פרטית ואישית, וזה מרגיש לי כמו בזבוז זמן, כי אם אני יכול לחזק את הקשר ולדבוק בבורא יתברך שמו בדרך המיוחדת שלי (שכנראה כך הוא טבע בי), למה להתעקש דווקא על דרך אחרת? למה הדבר דומה: שמחוקקים חוק כלשהוא שאמור ליישר את כל הסרים לחוק זה לקו אחד, כדי למנוע עיוותים מצד אלו שאין להם משמעת עצמית, אבל בגלל זה גם אלו שיש להם משמעת עצמית סובלים, כי הם לא זקוקים לאותו חוק כדי לקיים את הרציונאל שמאחוריו, ובפרט שרבנו מדגיש חזור והדגש, כי דרכם של הקדמונים היתה להתבודד, וזו התפילה היא הגבוהה מכולן.

2. שוב ענין הלכתי - יש אלפי, אם לא יותר הלכות, ונראה שאין אף אדם שיכול לקיים את כולן כל הזמן, ולכן ההתבוננות שלי על המצוות היא לבחור את אלה שאני כן מסוגל לקיים באהבה ובשמחה, ולהתמקד בביצוע באותן מצוות, כי העיקר הוא הקשר עם הבורא יתברך, העיקר להיות בשמחה ובאמונה, ואני מאמין מתוך נסיון שלא טוב לי להתעקש על קיום מצוות שקשה לי מאד להפיק מהן שמחה, אלא דווקא לקיים את המצוות שאני מרגיש שקיומן ממלא אותי ומפיח בי רוח חיים, ומגדיל אותי כל הזמן מדרגה לדרגה. ממילא כאשר אני גדל יהיו מצוות חדשות שאני ארצה לקיים בנוסף, כי זו דרכה של התקרבות שהיא מגדילה את הרצון ליותר ויותר, כי אין סוף למדרגות ההתקרבות. מדי פעם, היצר הרע מצליח "לשחק" בנקודה זו לרעתי, ומנסה להפיל אותי בכך שהוא גורם לי להרגיש שאני לא מספיק מתאמץ וממילא אני לא מקיים את

ההלכות, ומחשבה זו מייסרת אותי. אבל מצד שני, הגעתי למסקנה חד משמעית ביני לבין עצמי, שאם אני לא אהיה אני ממש, אף פעם לא אהיה קרוב להשם יתברך, ולכן כאשר אני מתעלם מכך שאני לא ב"תחרות" ולא יכול לעשות הכל אלא שמח במה שאני כן עושה, החיות חוזרת ובגדול. חשוב לי לשמוע את דעתך בנושא זה.

3. הרבה פעמים אני חש מתוך לימוד משנתו של רבנו, כי העצות שנותן רבנו, בחינת רגליים, הן אלה שבונות את הכלי יותר מכל מצווה אחרת, כי קיום העצות הלכה ולמעשה מפעיל בתוכי את המערכת כולה, החל מהרצון, דרך המח והדיבור, וכלה בלב. ואז אני תוהה עם עצמי: האם קיום העצות של רבנו איננו העיקר בתוך תכלית הדבקות, כעובדה שמוכיחה את עצמה פעם אחר פעם, ואפילו שאינני איש של הלכות או דקדוקי עניות כאלה ואחרים, הרי שרובה ככולה של משנתו של רבנו היא במתן העצות כגון: התבודדות, תפילה, לימוד זכות, קריאת תהלים, קריאת התיקון הכללי, שמירת השבת, שמירת החגים, לימוד תורה והתחדשות תמידית, משא ומתן באמונה, קיום בשמחה ושמירה מעצבות, וכיוצב' עצות שעצם המעשה שלהן כפשוט מוליד בי את ההתקרבות המיוחלת. למה אני צריך להתעקש על לימוד הלכות, כאשר זה ממש לא מעניין אותי וברור לי ממילא שאת רובן של ההלכות אני לא אצליח לקיים. למה לא להסתפק בקיום ההלכות הבסיסיות עליהן חוזר רבנו במסגרת תורותיו, ואפילו רבנו אומר שקריאת התיקון הכללי כמוה כתיקון כל הפגמים, בכך שטיפי הלבונא דמוחא חודרים לכל השס"ה גידים ואפילו לנימי הנימים, מה שמי שידקדק בכל המצוות שבעולם לא יכול להשיג. אז מה אני אמור להבין מכך? אודה לך מראש על אדיבותך ותשובותייך.

*** 315 :

בעזרהי'ת.

שלום י...

שאלה 1: באמת אומר רבנו שהכי חשוב זו תפילה אמיתית מכל הלב, וזה לשונו: מי שהוא נִצְרָף לְבָרִיּוֹת, קָשָׁה לוֹ מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּרַבִּים, וְטוֹב וְנוֹחַ לוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּיַחֲד כִּי בְּרַבִּים נוֹפְלִין עָלָיו פְּנִיּוֹת גְּדוּלוֹת וּשְׁקָרִים, שְׁעוֹשָׂה תְּנוּעוֹת וּשְׁקָרִים בְּתַפְלָתוֹ בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם, (ליקוטי מוהר"ן ס"ו). אבל בתפילה בציבור יש גם מעלה גדולה שחבל להפסידה. כפי שאומר רבנו בתורה כ', שזו היתה הטעות של משה שלא צירף בהכאת הסלע את תפילתו לתפילת הרבים. כי כאשר אתה בא בענווה ומרגיש עצמך חלק מהציבור, אתה עוזר להעלות בתפילתך את תפילת אלה שמקרטעים בתפילה.

עצתי שתעשה את שני הדברים. תפוס פינה שקטה בבית הכנסת ותתבודד בתפילתך ותגדיל ראש, שאין עוד מלבדו יתברך ורק אתה והוא בבית הכנסת. כמו שאומר רבנו בתורה ק"ג בח"ב: שְׂיִצִיר בְּדַעְתּוֹ, שְׂאִין שָׁם אֵלָא אֲנִי וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד, שְׂמַחֲבֵי הָאָדָם לְבַטֵּל עֲצָמוֹ כָּל-כָּף בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, עַד שֶׁלֹּא יִרְגִישׁ אֶפְלוֹ אֶת עֲצָמוֹ כְּלָל בְּשַׁעַת תְּפִלָּתוֹ, רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַדוֹ.

שאלה 2: דעתי כדעתך לגבי קיום מצוות-עשה, אך עליך לברוח מלא-תעשה - מהדברים האסורים, ולהתפלל להגיע לשלמות לקיים הכל - גם המצוות שאינך שמח בהם. כי כל מצווה שבה אתה עושה את מה שמבקש ממך הקב"ה אתה מתקרב יותר אליו.

שאלה 3: אם קשה לך ללמוד הלכות, למד בכל יום הלכה אחת, ובזה תקיים את העצה של רבנו שאמר (שיהר"ן כ"ט): שְׁכַל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מַחֲבֵי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבֵר, וְאִם הוּא אָנוּס וְאִין לוֹ

פנאי, ילמד על-כל-פנים איזה סעיף אחד "שלחן-ערוף" באיזה מקום שהוא, אפלו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן - ערוף, כי צריך ללמד איזה דין ב"שלחן-ערוף" בכל יום יום כל ימי חייו, וכשאינו אנוס ילמד כסדר כל הארבעה "שלחן-ערוף". ולמה זה כל כך חשוב? אומר רבנו (תורה רפ"ו ח"א): יש גן-עדן, ועקר תענוג גן-עדן הוא השגת חכמת אלקות, אך לזכות לזה אי אפשר כי-אם על-ידי שערי גן-עדן, שעל-ידי-זה זוכין להכנס לגן-עדן, ודע, שעל-ידי למוד פוסקים יכולין להצמיד ולהקים שערי גן-עדן, ולהכנס לשם.

אני מאמין שזכות להרבה מדרגות נפלאות, אך יש עוד מדרגות למעלה למעלה שאי אפשר להשיג אלא על ידי התורה והמצוות כפשוטו - כמו שאמרו חז"ל בלי חכמות.

בהצלחה ידידי.

אברהם.



בס"ד.

כבוד הרב שלום.

שמי ד... ויש לי שאלה מעט סבוכה. העניין הוא בקשר לאחותי הגדולה והאהובה..

אחותי בת 38, איננה שומרת מצוות ומעולם לא נישאה. היא נאה, חכמה, חננית ומצליחנית בקריירה שלה והיו לה בני זוג, אבל ככה רצה השם, וזה לא קרה.

בשנה האחרונה היא נעזרת באתר שידוכים, ולפני כחצי שנה לערך, היא הכירה גבר בגילה פחות או יותר. בהתחלה הוא עשה עלי רושם

חיובי למדי, אבל עם הזמן, גיליתי יותר ויותר צדדים אצלו שהדליקו אצלי נורות אזהרה...

הוא מרבה לכעוס ולהרים את הקול, גם על אחותי וגם על אחרים. גם ליד סבתא שלי, שתחיה, הוא מדבר בצורה כזאת לא מנומסת... ומעבר לכך, הוא מדבר הרבה לשון הרע על הבריות.... את האחים שלי הוא תיאר בצורה מאוד לא יפה. לבת דודה שלי הוא קרא במילה שלא תכבד פה את המכתב הזה אם אחזור עליה. גם על האחיינים הקטנים ועל סבתא שלי היה לו מה לומר. וכשהעלתי בפניו את העניין הוא התרגז וכעס, ועשה איתי "ברוגז" במשך כמה זמן...

כבר שלחתי לאחותי מכתב בקשר לאיך שאני מרגיש לגבי האיש הזה. כתבתי לה שמאוד לא מוצא חן בעיני היחס שלו כלפיה ושמגיע לה בחור שיתייחס אליה כמו לנסיכה. והיא הרגיעה אותי ואמרה שאין לי מה לדאוג..

אחי הבכור גם כן העלה באוזניי את החששות שלו בנוגע לקשר הזה, וביחד החלטנו שנצטרך להעלות בפניה את העניין שוב. אך לפני כן, מאוד הייתי רוצה לשמוע מה יש לרוב לומר על העניין הזה ... מה לדעת כבודו השם רוצה שאעשה ?

חשבתי לנסות כעת ולמצוא לה בחור בעצמי... דבר שלא עלה בדעתי בעבר, וכעת מרגיש לי אפשרי....

יש עוד עניינים שלא מצאו חן בעיני לגבי אותו בחור, אינני יודע אם עליי להמשיך ולפרט אותם באוזני הרב... אבל אולי די לומר, שאין לו דרך ארץ ושאנו, בני המשפחה מאוד מודאגים מטיב היחסים ביניהם... אני מאוד חושש שאם המצב ימשיך ככה, אז באחת הפעמים שאנו נפגשים, אני כבר לא אסכים להבליג ואתפרץ כלפיו.. הרי זו אחותי הגדולה והאהובה.... היא כמו אימא בשבילי ...

אנא כבוד הרב אברהם! אני מתחנן אליך עזור לי! אני אובד עצות....

מה השם רוצה שאעשה?
תודה רבה לכבודו וכל טוב.
ד..

*** 316:

בעזרהי'ת
שלום ד..

אם הנך חושב שאחותך טועה, הדרך היחידה שמותר לך להשתמש בה, זה להתפלל להצלחתה. חוץ מזה תעריך את דעתה ורגשותיה, ותן לה להחליט מה טוב בשבילה, אינך חש את הבדידות שלה, ואינך יודע מה עובר עליה באמת. למד זכות על הבחור ותנסה למצוא בו את החיובי ואולי תגלה שבכל זאת אחותך מצאה בו משהו מיוחד.

הקב"ה מזווג זיווגים.

אברהם



שלום כבוד הרב.

ע"פ ההלכה יש להסיר לשון הרע. מפני שאני שומע כל כך הרבה לשון הרע, אני גם צריך שלא להאמין להמון דיבורים, ולהכחיש אותם. מטעם זה התחיל להכנס לי כפירות. (זה התחיל מקושיות על הגמרא). אינני יודע מה עליי לעשות, מצד אחד ההלכה מחייבת להסיר לשון הרע, מצד שני אני מרגיש שאני מסיר מעליי בנוסף, את האמונה שהייתה לי באלוקים ובחיים.

אם אמשׁיך להסיר לשון הרע, מי יודע לאן אגיע עם הכפירות.
יש לציין שלהלחם עם הכפירות זה לא דבר פשוט בכלל, כלומר זה לא
פיתרון.

תודה רבה!

*** 317 :

בעזרהי'ת.

שבוע טוב.

מה אומר לך, אמרו חז"ל אין אדם לומד אלא היכן שלבו חפץ.
וניראה שלבך אינו חפץ ללמוד שם, ואין הטעם בגלל שהמקום לא טוב.
בכל דרך שתבחר תמיד תזכור את הקב"ה, תדבר אתו על כל הספקות
וההתלבטויות שלך, כי רק הוא מבין אותך ורק הוא יכול להועיל לך.
העיקר שתהיה תמיד בשמחה, כי השמחה היא האמונה בקב"ה.

אברהם ציון



שלום לכבוד הרב.

רציתי לשאול איפה רבינו אמר שבשביל להיות איש כשר צריכים
להיתקשר אליו.

ואיפה רבינו אמר שמאז שהוא הגיע לעולם חייבים להתקשר אליו, ועד
שהוא הגיע היה את משה רבינו, הרשב"י, הרשב"י, האר"י, הבעש"ט, ועכשיו
הוא הצדיק שצריך להיתקשר אליו.

תודה.

*** 318 :

בעזרהי'ת.

שלום.

אני לא יודע למצוא את הנוסח שבו אמרת את הדברים, אולי זה שמעת בעל פה, וכל אחד הוסיף אות או מילה עד שיצא מה שיצא.

אני מצטט לך את הדברים שהכי קרובים למה שאמרת. יש עוד דברים שאמר רבנו בעניינינו, אך אלה הכי קרובים למה שאמרת:

אומר רבי נתן: "פַּעַם אַחַת דִּבֵּר עַמִּי (רַבֵּנוּ) מֵעַנִּין שְׂאֵי אֶפְשָׁר לִהְיוֹת אִישׁ כְּשֶׁר בְּאַמֶּת, כִּי-אִם כְּשִׁמְתִּקְרַבִּין לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת שְׂבִדּוֹר. עֲנֵה וְאָמַר קֹדֶם שֶׁנִּמְצָא הַצְדִּיק הָאֱמֶת בְּעוֹלָם יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ מֵעֲצָמוֹ. אֲבָל אַחַר שֶׁכָּבַר נִמְצָא הַצְדִּיק הָאֱמֶת בְּעוֹלָם אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת בְּשׁוּם אֶפֶן כִּי-אִם כְּשִׁזְכִּין לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו. (חיי מוהר"ן רצט)

אָמַר (רַבֵּנוּ), הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה וְכִמְהָ צְדִיקִים עָשׂוּ וְתִקְנּוּ בְּעוֹלָם מֵהַשְׁתַּקְנּוּ, וְאַחַר-כֵּן כְּשֶׁנִּפְטְרוּ וְנִסְתַּלְקוּ נִפְסַק הַדְּבָר, הֵינּוּ הַהֶאָרָה שֶׁהֵאִירוּ בְּתַלְמִידֵיהֶם וְהַחֲזִירוּם לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא נִמְשָׁךְ מִדּוֹר לְדוֹר רַק נִפְסַק. עַל-כֵּן צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת דְּבָר שִׁיְהִיָּה לוֹ קִיּוּם לְעַד. וְכֵן דִּבֵּר עוֹד פַּעַם אַחַת שֶׁצְרִיכִין לְהַשְׁאִיר תַּלְמִידִים שְׂאֵלוֹ הַתַּלְמִידִים יַעֲשׂוּ תַּלְמִידִים אַחֵרִים, וְכֵן הַתַּלְמִידִי תַּלְמִידִים יֵאִירוּ לְהִלֵּן יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכֵן לְדוֹרֵי דוֹרוֹת (חיי מוהר"ן שצג).

"הַהִתְקַשְׁרוֹת בְּאַמֶּת לְצְדִיקִים אֲמִתִּיִּים הוּא תּוֹעֵלַת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִינ׳ן לְתִשׁוּבָה וְלְכַפֶּרֶת עוֹוֹן, וְנִמְתַּקֵּין הַדֵּינִין וְנִתְבַּטְּלוּן לְגַמְרִי, וְנַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי-זֶה יַחֲוֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָה (ליקוטי מוהר"ן תנינא

(אצ)



שלום כבוד הרב.

שמח לחזור....

זמן רב מעסיק אותי פשר המושג 'עולם הבא' בכתבי רבי'זל ור' נתן וכו'. כי נראה לי מחד גיסא, שמדובר על הישארות הנפש לגורלה לאחר המוות, נשמה ללא גוף, ומאידך נראה שמדובר על עולם הבא במשמעות שייחסו לו רמב"ן והמקובלים - עולם הגאולה, עולם השכר של נשמות בגופים, ימות המשיח ותחיית המתים לאחר מכן וכו'. ואולי המושג משמש בכל במשמעויות הללו.

יש בכך מבחינתי נפקא מינה לעבודה: כי אם אני נניח עושה עבודת השתדלות למקד הדעת, 'להדביק מחשבתי בעלמא דאתי' כמו שמציע רבי'זל אבל מכוון על הישארות הנפש לאחר המוות, על שכר עבור נפשו הפרטית, האין בכך כוונה ישותית-אנוכית? אם איני מקצה מקום נרחב בתודעה שלי לענייני עולם הזה - תאוה, כבוד וכו', אבל מתכוונן לענייני הישארות הנפש הפרטית שלי - הרי זה שיא הישות, לא ?? ואיך מתיישב הענין עם תכלית כל העבודה לבטל הישות?? ועם בירור המדמה??

ובפרט לקראת ט' באב - איך לא אתן עוד יותר כוח לעננים המכסים על העיניים???

תודה רבה מראש.

שבת שלום.

*** 319 :

בעזרה"ת.

שלום ידידי,

עולם הבא פירושו הסיטואציה הבאה שבה תמצא מבחינה רוחנית, היינו המדרגה הבאה. לכן גם לעולם הבא יש עולם הבא אחריו, וגם לו יש עולם הבא אחריו, עד אין סוף ממש. כי הטיפוס הרוחני הוא להשגת - בכל פעם יותר - את סוד האלקות, שהוא אין סוף. נמצא שהעולם הבא הוא השגת האלקות במדרגה אחר מדרגה עד אין סוף.

המקום הפיזי שבו נמצא האדם במסלול הנ"ל אינו משנה. כי גם כרגע אתה בעולם הבא שבו אחר העולם הקודם שהיית בו. למשל העולם הקודם שבו היית ברחם אמך.

באמצע המסלול הנ"ל האדם משיל את לבושו הגשמי - הגוף, נפטר מעיני מכריו, ולובש 'גוף' אחר בהתאם לעולם הרוחני שבו הוא נמצא, גוף שעניני בני אדם במדרגה שלנו אינם יכולים לראות. השלת הגוף הגשמי מסייע לטיפוס הרוחני, כמו שאמר רבנו לפני פטירתו: נכספתי להפשיט כותנתי מעלי כי איני יכול לטפס יותר עם הגוף.

נמצא, שימות המשיח הוא עולם הבא (הסיטואציה הבאה), תחיית המתים, הגאולה וכו' וכו' כל אחד מהם הוא עולם הבא של קודמו. להדביק מחשבתו בעלמא דאתי, פירושו להדביק מחשבתו בקב"ה כפי יכולתו, עד המדרגה שלא יסח דעתו בכלל מהקב"ה.

כל פרטי העולם הם הכלים שדרכם יוכל להדביק מחשבתו בקב"ה, כי כל המציאות הם לבושים שלו, ואין עוד מלבדו.

להכיל את המדרגות הנ"ל אי אפשר לשכל האנושי, ו'כל באיה לא ישובון', מסוכן למח. צריך לזכך את הגוף מהתאוות, מהמידות הרעות, על ידי תורה ומצוות ואמונה פשוטה, אין שום דרך אחרת להשיג הנ"ל אלא בדרך הפשוטה והתמימה שבה הלכו קדמונינו, וכל ענייני הניואייג'

מזלזל - דַּהַּ אֶפְיָצָק

הוא חיקוי שלא מביא לנ"ל.

אברהם ציון.



שלום כבוד הרב.

הבנתי שדעת רבינו שלא לעשות בגרויות בישיבה.

אם כן, האם עליי להפסיק לעשות בגרויות על אף חוסר רצון אימי?

תודה רבה.

***** 320:**

בעזרהי'ת.

שבוע טוב.

לא ידוע לי שרבנו התנגד לבגרויות.

אברהם.

הַפֶּק * 320:**

תודה רבה כבוד הרב.

האם רבינו לא אמר שאין ללמוד חכמת חיצוניות?

ממש תודה רבה.

הַפֶּק * 320:**

בעזרהי'ת.

שלום.

אומר רבנו: (ליקוטי מוהר"ן ח"ב צ"א)

ודע, כי כלל התורה הקדושה הוא בחינת חכמה עלאה (עליונה), וכלל החכמות שבעולם נמשכין מבחינת חכמה תתאה (תחתונה), וכשהחכמות שבעולם שיונקים מחכמה תתאה הם נפרדים מהתורה ומהשם יתברך, מבחינת חכמה עלאה, זה בחינת מעוט הלבנה, בחינת גלות השכינה. כי כל אדם באשר הוא שם, הוא צריך לקשר שכלו ממקום שהוא להתורה ולהשם יתברך, שהוא בחינת חכמה עלאה, אבל אם מפריד שכלו וחכמתו, חס ושלום, מהשם יתברך, זה בחינת (משלי ט"ז): "ונרְגַן מפריד אלוף" - שמפריד אלופו של עולם, וגורם, חס ושלום, פגימת הלבנה, על-ידי שאינו מקשר חכמה תתאה בחכמה עלאה, דהינו שאינו מקשר החכמות של כל העולם להשם יתברך ולהתורה, שהוא בחינת חכמה עלאה.

נמצא שכל החכמות שבעולם, כגון כימיה, פיסיקה, וכו' וכו', הם החכמה האלוקית התחתונה, כלומר אנו לומדים את השכל האלוקי הנפלא הנמצא בכל פרטי הבריאה.

אברהם.



שלום לרב.

אני בעבר הייתי כבר בתהליך תשובה. בזמן האחרון בעקבות אירועים בחיי, שוב נכנס בי הרצון ללימוד תורה ושמירת השבת. בחשבון נפש עם עצמי חד משמעית ברור לי בדיעבד, שכל ההתרחקות והבלבולים שלי היו בעקבות אנשים ודעות נפסדות והפחדות. יש בי רצון להגיע לעמק השווה מבחינתי, ובאמת לחיות חיים טובים ומלאים,

אבל מצד שני אין הכוונה, וגם יש חשש, משוב, לפנות ולשמוע דברים שרק ירחיקו, עד שאתייזב עם עם עצמי ואתפוס כיוון. תודה מראש.

*** 321:

בעזרהי"ת.

שלום ח..

"שבע יפול צדיק וקם". היינו, אל תתרשם מהנפילות שלך, אף על פי שהנפילה היא לגמרי, כי זו הדרך שהקב"ה מוביל אותך אליו. גם כשאתה נמצא לגמרי בריחוק מהקב"ה אתה נמצא בעבודת ה', זו העבודה בבחינתך. לכן גם במצב הזה תהיה בקשר עם הקב"ה, תדבר איתו ספר לו את לבבך, את קשייך, את תשוקותיך וכיסופיך וכו'.

אומר רבנו (ליקוטי מוהר"ן ח"ב מ"ח): כְּשֶׁאָדָם נִכְנס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֲזִי הַדָּרָךְ שֶׁמֵרְאִין לוֹ הַתְּרַחֲקוּת וְנִדְמָה לוֹ שֶׁמֵרְחִיקִין אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה, וְאִין מְנִיחִין אוֹתוֹ כָּלֵל לְכַנס לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וּבִקְאֻמַּת כָּל הַתְּרַחֲקוּת הוּא רַק כְּלוֹ הַתְּקַרְבוּת, וְצָרִיךְ הַתְּחַזְקוּת גְּדוֹל מְאֹד לְבַלֵּי לִפְל בְּדַעְתּוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּשֶׁרוֹאֵה שְׁעוֹבְרִים כְּמָה וְכְמָה יָמִים וְשָׁנִים, שֶׁהוּא מְתִיגֵעַ בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת בְּשִׁבִיל עִבּוּדוֹת הַשֵּׁם, וְעֵדִין הוּא רְחוּק מְאֹד, וְלֹא הַתְּחִיל כָּלֵל לְכַנס לְשִׁעְרֵי הַקְּדוּשָׁה, כִּי רוֹאֵה עֲצָמוֹ שֶׁהוּא מְלֹא עֵדִין עֲבִיית וְגִשְׁמִיית וְהִרְהוּרִים וּבִלְבוּלִים גְּדוּלִים, וְכֵל מַה שֶׁהוּא רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם אִיזָה דָּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה, אִין מְנִיחִין אוֹתוֹ, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אִין הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ מִסְתַּכֵּל עָלָיו כָּלֵל, וְאִין רוֹצֵה כָּלֵל בְּעִבּוּדַתוֹ, מְחַמַּת שֶׁהוּא רוֹאֵה שֶׁהוּא צוֹעֵק בְּכָל פַּעַם וּמִתְחַנֵּן וּמִתְנַפֵּל לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ שִׁיעֲזֹרְהוּ בְּעִבּוּדַתוֹ, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן עֵדִין הוּא רְחוּק מְאֹד מְאֹד, עַל-כֵּן נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אִין הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ מִסְתַּכֵּל עָלָיו כָּלֵל וְאִין פּוֹנֵה אֵלָיו כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבַּרַךְ אִין רוֹצֵה בּוֹ כָּלֵל, הֵן עַל כָּל אֵלֶּה וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה, צָרִיךְ הַתְּחַזְקוּת גְּדוֹל, לְחַזֵּק עֲצָמוֹ

מאד מאד, ולבלי להסתפל על כל זה כלל, כי באמת כל ההתרחקות הוא רק פלו התקרבות. עיין שם כל התורה.
תקשיב לשיעורים ברדיו קול הנחל (אפליקציה) או לשיעורים באתר ותהיה לך התחזקות.
תהיה בקשר וספר לי התקדמותך, כי הקב"ה לא מוותר על אף אחד מבניו.
בהצלחה.
אברהם.

הַפֶּנַח *** 321:

תודה רבה הרב, מעריך מאוד את ההתייחסות שלך.
ברשותך הרב, יש לי עוד שאלה.
כמו שאמרתי לפני, כבר הייתי בעבר בדרך התשובה ודברים הלכו לכיוון אחר בסופו של דבר. השאלה שלי היא כזאת, יש דברים שכביכול עשיתי אולי מתוך פחד, או לא מתוך כיוון חיובי, שכביכול "הקאתי" אותם, ועכשיו, כביכול, עם כל הרצון להתקרב באמת ובצורה מאוזנת, עדיין כבדים וקשים לי גם בעשייה עצמה וגם בהבנה עצמה.
ארצה לשמוע את דעתו של הרב ואת עצתו בתודה מראש.

הַפֶּנַח *** 321:

בעזרהי"ת.
שלום.
רבנו אומר (ליקו"א מ"ט), שלכל יהודי יש לב כוסף מאוד לעוף אל הקב"ה, ואצלך זה ניכר. הרצון הזה 'לבלוע' את הטוב הזה - את אור האלקות, זה מנת-יתר שגורם חושך גמור במוה, בלבול, לחץ וכדומה.
לכן אומר רבנו צריך לצמצם את ההתלהבות ולעבוד את ה' בהדרגה,

בנחת, בישוב הדעת, במתינות.
בלימוד לא לנסות להתנפל על כל התורה, אלא היום ילמד עמוד אחד או הלכה אחת, מחר עוד אחת וכו', עד שיתיישב בלבו ויהנה מהלימוד. לקבוע לך זמן כל יום ללמוד באיזה ספר שתבחר, למד בו עשר דקות, סיימת שים סימניה, תניח את הספר ותחזור לסימניה רק מחר, וכן הלאה עד שתגמור את הספר. מה שהנך מבין - מוטב, ומה שלא הצלחת להבין - דלג עליו ותמשיך ללמוד בדפים הבאים, ובסיבוב השני על הספר - תבין. תוכל לעשות זאת עם כמה ספרים.
ובאותה שיטה התפילה, קבל על עצמך במתינות לקרוא ברכה אחר ברכה, כי לא עליך המלאכה לגמור.
זכור, אינך חייב כלום, תעשה את מה שאתה אוהב באהבה, כי רחמנא ליבא בעי (הקב"ה רוצה את הלב).
בהצלחה.
אברהם.

הַפְנֵה *** 321:

האם הכוונה גם לדברים יותר מהותיים, כמו למשל להתפלל במניין, וכיוצא בזה? כי באמת בהרגשה זה מרגיש כאילו אני רוצה להשתתף במשחק, אבל לא באמת יודע את החוקים.
תודה על החיזוקים ומאוד נהנה מהשיעורים של הרב.

הַפְנֵה *** 321:

בעזרהי'ת.

שלום ח..

אומר רבנו בליקוטי מוהר"ן ח"א ס"ו:

”מי שהוא נצרך לבריות, קשה לו מאד להתפלל בַּרְבִּים, וְטוֹב וְנוֹחַ לוֹ
לְהִתְפַּלֵּל בְּיַחֲדָה. כִּי בַּרְבִּים נוֹפְלִין עָלָיו פְּנִיּוֹת גְּדוּלוֹת וּשְׁקָרִים, שְׁעוֹשָׂה
תְּנוּעוֹת וּשְׁקָרִים בְּתַפְלָתוֹ בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם, מֵאַחַר שֶׁהוּא נֹצֵר לָהֶם,
וְאָפְלוּ מִי שֶׁאִין נֹצֵר לְבְרִיּוֹת בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, כִּי מִתְפַּרְנֵס מִשְׁלוֹ, אִף עַל
פִּי כֵן יֵשׁ שֶׁהוּא נֹצֵר לְבְרִיּוֹת, בְּשִׁבִיל כְּבוֹד, אוֹ בְּשִׁבִיל דְּבַר אַחַר, דְּהִינּוּ
שִׁישׁ לוֹ תְּאוּהָה שֶׁל כְּבוֹד וְחֲשִׁיבוֹת וְכִיּוֹצֵא, נִמְצָא שֶׁהוּא נֹצֵר לְבְרִיּוֹת,
שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכְבוֹד וְחֲשִׁיבוֹת שְׁלֵהֶם, וְאִזִּי כִּשְׁהוּא נֹצֵר לְבְרִיּוֹת בְּאִיזָה
בְּחִינָה, יוֹכֵל לְפוֹל בְּשִׁקָּר גְּדוּל בְּתַפְלָתוֹ, דְּהִינּוּ לַעֲשׂוֹת תְּנוּעוֹת בְּשִׁקָּר
בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם, לְכֵן טוֹב וְנוֹחַ לוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּיַחֲדָה.
אֲבָרְהֵם.



שלום לרב.

אני בעקבות העצות שלך, אכן קבעתי עיתים ללמוד, בעיקר בספר
המידות, וממש נהנה לשמוע גם שיעורים של הרב שמחזקים ובאמת
עושים פשוט טוב.

הבעיה, שלפחות אני מתמודד איתה, זה באמת שאני לומד הלכה ורואה
שיש דברים שממש קשים לי, אפילו בתיאוריה לעשות אותם, וזה מכניס
חלישות ובלבולים על כל הדרך. בפרט שהיום יש אנשי תורה שאומרים
אחד על השני דברים שקשורים להלכות וכשרות, ומשגעים את כולם.
אז איך מישהו שעושה את צעדיו הראשונים, כביכול, יכול למצוא איזון,
שהאנשים שכביכול מובילים, לא מתנהגים באיזון אלא בקיצוניות גדולה
ללא שום פתח או כלום. או שחור או לבן.

*** 322:

בעזרהי"ת.

שלום.

מה שעובר עליך, זו בדיוק דרך התשובה ועל כלנו עובר.
אין להתייאש, אלא להמתין בסבלנות, להשתדל מה שאפשר, לשמוח
במה שכבר אתה מצליח לעמוד בו, ולקוות שהקב"ה יזכה אותך לשאר
המדרגות.

אל תתרשם מדברי המחמירים, כי רבנו אמר חומרות יתירות מביא
עצבות.

למד הלכות ושים לב מה חובה ומה חומרה שאינה חובה. בגדול להשמר
ממה שאסור, כמו שאמר רבנו: מה אתם מתבלבלים ולא יודעים מה
לעשות, העיקר לא לעשות רע.

ממליץ על ספר הלכה הנקרא פניני הלכה, שם מפרט את החומרות ואת
העיקר.

בהצלחה.

אברהם.



רציתי לשאול את הרב.

אנשים בסביבה שלי ושל אשתי, כל המהות שלהם הם תולים בדבר
אחד, קניית בית. כאילו כל הזוגיות שלהם תתחיל רק מהנקודה הזאת
ומוותרים, כביכול, עכשיו על חייהם למען המטרה "הנעלה" הזאת.
רציתי לדעת מה דעתך על כל הנושא הזה.

תודה.

*** 323:

בעזרהי"ת

רבנו מספר בסיפורי מעשיות שלו, במעשה מחכם ותם, שהתם היה נוהד לומר לאשתו: "זה מעשה שלו וזה מעשה שלי", ועוד "למה לנו לדבר מאחרים". (מעשה ט).

אם תתעסק בענייני אחרים תיפול ח'ו.

השתמש בזמן שלך לעניינך בלבד. סתום את האזניים כמו הבאטליר החרש במעשה שסיפר רבנו משבעת הקבצנים (מעשה יג).
אברהם.



שלום לכבוד הרב.

ברוך השם אני חוזר בתשובה, ועל אף שאני יודע שאני רחוק מאד מקיום עצותיו של רבינו, כגון התבודדות ושולחן ערוך, אני מקשר עצמי לרבינו כמה פעמים ביום ומחזק עצמי בזקן ובפיאות שהקב"ה זיכני, והביא לי מתנה כזאת חן יהודי כזה.

שאלתי היא לרב, כיצד להעיר את עצמי בהתלהבות לתורה ולתפילה? אני עובד בעבודה פיזית וכמעט כל היום על הרגלים, וגם כשאני חוזר אני נכנס לתוך עסקי הבית ועוזר במה דאפשר עם הילדים וכו'.

אני רחוק מאד מתפילה, ועוברים עלי ימים שלמים וחודשים שלמים בלי שחרית, מנחה וערבית, ובהרגשה כזאת שקשה לי להחזיק סידור. ואפילו היו ימים ששכחתי להניח תפילין.

ואני קובע עתים לתורה 10 דקות חומש ביום, למרות שבאמת יש לי רצונות ללמוד הרבה תורה - גמרא, הלכה, ספרי רבינו, אבל אני מותש

מהנפילות ומהקטנות ומהעצבים על כל העולם, שאני לא מצליח, אז אני מחזיק עצמי רק בעשר דקות כדי שתהיה לי איזה אחיזה בתורה, וגם שאבין את מקומי שאין לי איפה לרוץ להיות גדול הדור, או איזה רב חשוב. אבל באמת כשאני מסתכל על ספרית הקודש יש לי חשקים גדולים ללמוד הכל, אבל אני לא מכניס את עצמי לזה לכתחילה, ואומר לעצמי שהעיקר זה הרוגע והשלוה, ומה שזה הלימוד אם בסוף אני מתעצבן ומקפיד על כל הבית - איך הם לא מבינים חשיבותה של תורה ולמה מפריעים ומבטלים אותי מלימודי.

שאלתי בתמציתיות היא - האם אני בסדר וזוהי מדרגתי כרגע, ואין שום בעיה, ואני רשאי להמשיך בדרך הזו, או שעליי להכנס למלחמה ולמסור נפש על התורה והתפילה? בפרט על התפילה - שלצערי הרב אני מאד מתקשה בזה.

תודה על הסבלנות וסליחה על האריכות.

***** 324:**

בעזרהי'ת.

שלום.

רבנו אומר שגם הכיסופים ללמוד תורה נחשב לו לימוד. לכן תמשיך לכסוף.

עצתי לעזוב את כל הלימודים ולהתחיל מחדש לשתות עם כפית קטנה מעט ועוד מעט. מציע לך לגרוס בזוהר הקדוש, אפילו בלי להבין, וזה יפתח לך את שערי שאר חלקי התורה. וכן ללכת יום עם תהלים להתבודדות וזה יפתח לך שערי תשובה ויספק את נפשך הצמאה להשם יתברך.

לך עם העצה איזה זמן וספר לי איך מרגיש.

אברהם.

מה אומר לך הרב, כבר תשו כוחותי.
לא זוהר ולא תהלים, אני אומר לך את האמת, הכל טלאים טלאים. איפה
אני ואיפה התבודדות.

אני כבר מפתח אדישות ע"מ שזה לא יפריע לי כל הקטע הרוחני, אבל
זה פחות או יותר משקף את אורח החיים שלי באופן כללי.
הלכתי ליל שבת לבית הכנסת, ניסיתי להתפלל וכל הזמן מקננת בי
השאלה מה זה הדבר הזה. מה הענין הזה של לקחת סידור ולדקלם
ולעשות את עצמי כאילו שזה ממלא אותי, כאילו שזה משמח אותי.
כאילו רק לזה חיכיתי. הלא אני פה רק מצד הכפיה, מצד הציווי. ועוד
בציבור שהכל נראה כמו הצגה אחת גדולה. וסליחה על הקפיצה
והקטרוג ודאי שזה רק מצד עצמי ואשריהם ישראל אבל זו הרגשתי.
בכל אופן, החזקתי את עצמי בכח עד 'ברכו' וברחתי תוך כדי אמירת
עלינו לשבת. את שאר השבת העברתי בשינה וניסיתי לשרוד עם השלום
בית.

השעה עכשיו בערך שתיים עשרה בצהריים, קמתי עם כעסים על כל
העולם וניבולי פה ומרגיש שהכל סוגר עלי מבית ומחוץ. עוד לא הנחתי
תפילין ולא יודע אם אני אניח היום.

אני מודה לרב על העצות, אבל כנראה שהתורה בדור שלנו ניתנה
בעיקר לעשירים ובעלי היכולות שיש להם זמן פנוי להכל והרחבת הדעת
ובלי טרדות הפרנסה והעייפות הפיזית והנפשית.

יעלו הדברים כוידוי דברים לפני תלמיד חכם וה' יכפר על כל עוונותי.
רק זו נקודת הזכות שאני מוצא בי, שאני יודע שאין שום תחליף לדרך
התורה בשביל להגיע לחיים רגועים ושלוים וכל מה שמוכרים בחוץ
הכל שקר, ומראש אני פוסל את זה. לפחות הקב"ה קיבע לי את המוחין
בענין הזה, שרק דרך התורה היא הדרך הנכונה על אף שאני רחוק

מליישם אותה ומי יודע אם בכלל.

הַפֶּנֶה *** 324:

בעזרהי"ת.

שלום.

בדברייך אתה מזכיר לי את המסלול שעברתי עד היום בדרכי אל הקודש. כל מה שעובר עליך עבר ועובר עלי ועל כל בעל תשובה.

דע לך, שהמדד אינו כמה אתה לומד וכמה אתה מתפלל וכמה אתה מצליח להשיג. זה המדד קיים בחיים הגשמיים. אצל הקב"ה המדד הוא כמה אתה מוכן להתאמץ ולחזור ולהתאמץ להתקרב אליו, אף על פי שהוא 'שם לך רגליים' ומכשיל אותך על כל צעד וצעד כדי שלא תצליח להשיג את מאווייך. כך אומר רבנו בליקוטי מוהר"ן ח"ב תורה מ"ח. כבר טעמת את טעם התורה ובודאי לא תחזור בכפי שכתבת. עיקר העבודה היא לקום אחר כל נפילה ולהתחיל מחדש. כי כל העבודה הקודמת היתה עבודה לקליפה - עבודה זרה. וזה הטעם שהקב"ה מפיל אותנו בכל פעם מחדש, כי עבדנו בשביל הקליפה של הגאווה, להראות לעצמי שאני מצליח ואני לומד ואני עובד ה' גדול, מהשורה הראשונה. בדומה למי שמתגייס לשייטת או לסיירות על מנת לזכות בכבוד.

דע שתכלית עבודת ה' היא להגיע לענווה להיות כלום, וזה הכיף הכי גדול כפי שטעמת כשנכנסת לאדישות. זה מצב מצויין כאשר אתה מבין שאינך כלום והכל ביד ה' יתברך. לכן תשפיל עצמך לפני ה' יתברך ותודה לו שהכל בידו והוא הכת, ותתחנן לפניו שיזכה אותך לענווה שזו המידה הכי טובה והאמת התכליתית. אל תשאף להשיג תוצאות ולהגיע לאיזה מדרגות גבוהות בעבודת ה', להיפך תשאף להיות כלום. אני יודע שזה קשה לעבוד בלי גאווה, כי הרי הגאווה היא המנוע שנותן את

האמביציה לפעול, אך כאשר יזכה אותך ה' יתברך לענווה, אתה תטעם בחייך את הטעם של הגן עדן, הטעם של להיות כלום.

תתנער ידידי ופתח דף חדש, כי כל המלחמות שאתה עובר עם עצמך בונים לך את הכלים להשגות אלקות - שאין שכר גדול מזה. בהצלחה.

אברהם.



בערב שבת קודש בשבוע שעבר, נפטר מאיתנו אחד מענקי הדור, צנוע ונחבא אל הכלים האדמו"ר מזוויהל צאנו - ארה"ב, זצוק"ל, חתן האדמו"ר בעל השפע חיים מצאנו, זי"ע.

בשבע חודשים האחרונים מצבו היה לא טוב ואלפי תפילות נאמרו לרפואתו. איך מסבירים את זה שהקב"ה לא שמע את התפילות ובחר להעלות אותו לגן עדן ולהשאיר אותנו יתומים מאבא רוחני (לא זכה להשאיר זרע של קיימא).

*** 325 :

בעזרהי"ת.

שלום ליחיד ומיוחד.

מצטער בצערך ומבין אותך מאוד, קשה קשה הפרידה מגדולי ישראל ענקי הרוח.

קראתי סיפור על אחד מהאדמורים שהיה במצב קשה והחסידים ישבו לידו במשמרות לקרוא תהילים לרפואתו. והדבר נמשך ונמשך. יום אחד פתח האדמור פיו ואמר לחסידיו, תעשו לי טובה תפסיקו עם התפילות,

כל עוד אתם מתפללים אני לא יכול לעלות למקומי בגן עדן.
ומה שאתה אומר שנשארו יתומים וכו', אמרו חז"ל על הפסוק ובא
השמש וזרח השמש, אין הקב"ה לוקח צדיק מהעולם עד שמכין צדיק
מחליף. לא שקעה שמשו של עלי עד שזרחה שמשו של שמואל.
תתחזק באמונה שכל דעביד רחמנא לטב עביד.
אברהם.



כבוד הרב יום טוב!
אני סובל רבות מפצעים בפה, והרבה אומרים לי שזה בגלל לשון הרע,
האם יש אמת בדבר?

***** 326:**

בעזרהי"ת.

שלום.

תבדוק בעצמך, אם אתה רגיל לדבר רע על אחרים, תבקש מחילה
מהקב"ה ותתחיל ללמד זכות ולראות את הטוב שיש בכל אחד מישראל,
אף על פי שיש בו גם רע. בזה שתדבר רק טוב תתעלה מפה של מדרגת
בהמה לפה של מדרגת אדם.

רבי חיים וויטל תלמיד האריז"ל כותב בספרו שערי קדושה, כאשר יש
פגם בנפש, האיבר שכנגד אותו פגם, נפגם בעצמו.

אם אינך רגיל בלשון הרע הבעיה היא רפואית גרידא, ובכל מקרה קח
תרופות המתאימות לבעיה הזו.

כל טוב ורפואה שלמה. אברהם ציון.



שלום הרב.

האם זה נכון שבזמן הגאולה לא יהיה יותר זיקנה ומוות של הגוף?
מה הכוונה? האם האדם יעצור בגיל מסויים ולא יתקדם יותר? יחיה
בהווה?
ואיך אפשר להגיע לזה עכשיו? מה הדרך לזה?

*** 327:

בעזרהי"ת.

שלום.

רבנו אמר בחיי מוהר"ן רע"ה: העולם סוֹבְרִים שְׁפֹשְׁבוֹא מְשִׁיחַ לא
יָמוּתוּ, לא כֵּן הוּא, אֶפְלוּ מְשִׁיחַ בְּעֶצְמוֹ גַם הוּא יָמוּת. וְאָמַר זֶאת בְּרַבִּים.
אברהם.



ב"ה.

שלום הרב.

רציתי לשאול את כב' בנוגע לענין שאני נתון בתוכו שנים: מהו הייחוד
והרלבנטיות דווקא של תורת ר' נחמן מברסלב כהוראת דרך חסידית
לעבודה פנימית בדורנו, יחסית לשאר דרכי החסידות והפנימיות?
הרקע לשאלה אישי. אני מכיר את שיחות הר"ן, אות כ"ח, על 'טויל'
בכל ספרי הקודש שבעולם, ואת ענין הצדיק האמת שהוא מיחידי הדורות

וכו'... וקיימתי ומקיים חלק מעצותיו של ר' נחמן. אבל מכיר גם דרכים אחרות, חסידיות, והולך גם בהן (בעיקר חב"ד), זה זמן, ואפילו למדתי קצת קבלת בעל 'הסולם' וקצת כתבי הרב קוק. ומכיר לפחות חיצונית את הדיבורים על תמימות ופשיטות וכו'... ויודע שיש כאן אולי איזו מניעה פנימית, בענין מי שרואה מחלוקות בין הצדיקים וכו'. אבל מרוב "מוצרים" רוחניים על "המדף" החסידי, מרגיש שהולך קצת לאיבוד מבחינת מיקוד פנימי בעבודת ה' ובחיי היומיום... קצת בבחינת "יוסיף דעת יוסיף מכאוב"... וגם שלא מתמסר מספיק לאף דרך "עד הסוף"... שזה העיקר אולי, לא איזו הכרעה שכלית של מה עדיף... בכל מקרה, אשמח מאד לשמוע דעתך בנידון...
תודה מראש.

*** 328 :

בעזרהי"ת.

שלום.

אומר רבנו (ס המידות אמונה חב ז): כְּשֶׁהוֹלֵךְ מֵרֵב לְרֵב, אֶזְצַרֶיךָ לְחֹזֵק אֲמוֹנָתוֹ בְּאַחֲדוּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי הִלְמוּד מֵהֶרְבֵּה מְלַמְּדִים מִזִּיק לְאֲמוֹנַת הַיְחִיד .

ולעומת זאת בשיהר"ן שהזכרת אות כ"ח: אומר רבנו: רְאוּי לְאָדָם שְׂיַעֲבֹר וַיִּלְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְלִלְמַד פְּלֵם כְּדִי שְׂיִהְיֶה בְּכָל מְקוֹם.

לדעתי התירוץ לעניין הנ"ל הוא דברי רבנו בשיהר"ן ר"ד: אָמַר: שְׂמִי שְׂבָקִי הֵיטֵב בְּתוֹרָתוֹ וּבְשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, דְּהֵינּוּ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, רְאוּי לוֹ לְמַצֵּא כָּל שִׂיחוֹת הָעוֹלָם בְּתוֹף תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְאִין שׁוּם שִׂיחָה וְעַנְיָן בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל הַשָּׁלֵם לְמַצֵּא בְּתוֹף תּוֹרָתוֹ.

לדעתי, צריך להיות בקי גדול מאוד בכל ספרי רבינו"ל, וללמוד ימים ושנים עד שכל מחשבה, דיבור ומעשה שלו יהיו על פי רבנו, כמו שאמר רבי נתן, שאין שום דבר אצלו אפילו בענייני חול, שאינו מעוגן בדעתו של רבנו (לא זכור לי כרגע המקור). אחר שהנך במדרגה הזו, אזי תוכל לטייל בכל הספרים וללמוד אותם באותו ראש שרבנו למד אותם, דהיינו לראות בכל הספרים את דברי רבנו - אע"פ שיתכן בדברים מסויימים שהמחבר עצמו לא כיוון לזה (עיין ליקו"א רפ"א).

וזה שאמר 'ראוי לו למצא כל שיחות העולם בתוך תורתו הקדושה'. ואתה אינך אוחז עדיין במדרגה הנ"ל, לכן הנך 'מרגיש שהולך קצת לאיבוד'."

עצה לזה מה שיעץ רבנו לרבי נתן בתחילת התקרבותו, כשמצבו היה בדומה לשלך: זרוק את השכל שלך, שכח את כל מה שאתה יודע, ותתחיל ללמוד כפי הסדר שאני נותן לך. רק אז יצטרפו כל האיברים של הפאזל לתמונה אחת שלימה, שהיא נקראת השכל הנקנה - סוד הבריאה - שבו הוא יודע את כל הידיעות בידיעה אחת, זה כל השאריות של האדם לעולם הבא. עיין ליקו"א כ"ה.

אני מקווה שהנך מבין שזה השכל הנקנה הוא האבידה הכי יקרה שנאבדה לנו, והצדיק שמצא גם אבידותינו אינו משיב לנו אותה עד שהוא בודק את אמינותינו (עיין ליקו"א קפ"ח) אברהם.

הַפֶּנַח *** 328:

ב"ה.

שלום...

רציתי לשאול אם יש לך טיפים מעשיים מנסיונך לדרכי ואופני הלמידה שכתבת עליהם? כלומר אני מכיר את הענין של לימוד ליקו"מ בגירסא

ובעיון באופן קבוע וכו... וגם "לעשות מהתורות תפילות" וכו... אבל
אולי יש לך הזדרכות מעשיות יותר בענין, וגם לגבי לימוד ספרי ברסלב
אחרים וליקוטי הלכות וכו.....
אשמח מאד לשמוע...
כל טוב ותודה מראש.
א..

הַפְנֵה *** 328:

בעזרהית
שלום א..
כוונתי שינוי בשורש. שינוי במהות של הלומד. שזה יעשה שינוי בשיטת
הלימוד.
הלימוד צריך להיות בתמימות בענווה. לימוד שיאיר לך את משמעות
הכתוב בחללים שבתוך האותיות והשורות.
בהצלחה.
אברהם.



שלום הרב.
הבנתי שהרב אומר שלכל אדם יש זיווג אחד שמותאם לו בדיוק ורק
אם הראשון נפטר או התגרשו אז יש זיווג שני.
אבל קראתי שרבי נחמן אומר שלכל אדם יש כמה זיווגים
ופעם שמעתי שבעוד מקום רבי נחמן אמר שיש הרבה זיווגים לאדם. אז
איך יש הבדל בין דברי הרב לדברי רבי נחמן ומה האמת?
תודה.

ע"פ דברי רבי נתן: חיי מוהר"ן תקצ"ה:
 כְּשֶׁהָיָה רַבְּנוּ בַּקְהֵלֶת-קֹדֶשׁ רֵאדוּוִיל בְּשִׁבִיל לְהִשְׁתַּדֵּף עִם אִשְׁתּוֹ הַשְּׂנִיָּה
 מִקְהֵלֶת קֹדֶשׁ בְּרֵאד, אִזּוּ בָּאוּ כַּמָּה עֲגָלוֹת עִם נָשִׁים שְׂפָאוּ בְּשִׁבִיל
 לְהִשְׁתַּדֵּף עִמּוֹ. וְאָמַר שְׂכַלָן הָיוּ זְווגִים שְׁלוֹ.
 כִּי כָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ כַּמָּה זְווגִים, רַק שְׂאֲצֵל זֶה נִגְמַר אִיזָה זְווג שְׁלוֹ עַל-
 יְדֵי אִיזָה דְבוּר בְּעֵלְמָא שְׁמַדְבְּרִים מִזָּה הַשְּׁדוּף. וְלַפְעָמִים עַל- יְדֵי אִיזָה
 דְבוּר יוֹתֵר, אוֹ עַל-יְדֵי אִיזָה הַתְּקַשְׁרוֹת, אוֹ נְסִיעָה, אוֹ עֲבָדָא בְּשִׁבִיל
 הַשְּׁדוּף לְפִי שְׁעָה וְכוּ' כַּנִּל. וְזֶה הַדְּבָר הוּא עֲנִין נִפְלָא וְנוֹרָא שְׁלֵא נִשְׁמַע
 כְּזֹאת שֶׁהַדְּבוּר בְּעֵלְמָא שְׁמַדְבְּרִים מִהַשְּׁדוּף זֶה בְּעֵצְמוֹ הוּא בְּחִינַת שְׁדוּף.
 וְיִדַע בְּזֶה סוּדוֹת נוֹרָאִים שְׁלֵא נִתְגַּלוּ בְּעוֹלָם, כְּדַרְכוֹ בְּכָל הַשְּׁגוּתוֹ
 הַנוֹרָאוֹת. וּבְאֵמַת סִפְרוֹ שֶׁהַתְּפָאֵר אִזּוּ שִׁיּוּדַע מִעֲנִין הַשְּׁדוּכִים מִה שְׂאִין
 יוֹדְעִין בְּזֶה כָּל גְּדוּלַי הַדּוּר מְאוּמָה:.

סִפְר רַבְּנוּ שְׂרָאָה בְּמִרְאָה אוֹ בְּחֵלוֹם שֶׁהֵבִיאוּ לוֹ בְּסֵא,
 וְהָיָה אִשׁ סְבִיבָה. וְהִלְכוּ כָּל הָעוֹלָם אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָר
 לְרֵאוֹתָהּ. וּבְשַׁחְזָרוּ מִשָּׁם, אִזּוּ תַּכְרָף וְתַקְשְׁרוּ זֶה עִם זֶה
 וְנַעֲשֶׂה שְׁדוּכִים בֵּינֵיהֶם. וְרֵאִיתִי שֵׁם שֶׁהָיָה חֲקוּק עַל
 הַבְּסֵא כָּל צוּרוֹת שֶׁל כָּל בְּרוּאֵי עוֹלָם, וְכָל אֶחָד הָיָה
 חֲקוּק עִם בֵּת זִוּגוֹ אֶצְלוֹ וּבְשִׁבִיל זֶה נַעֲשִׂין תַּכְרָף
 שְׁדוּכִים. כִּי כָּל אֶחָד מְצָא שֵׁם וְרֵאָה בֵּת זִוּגוֹ.

(חיי מוהר"ן פ"ד)





שלום לכבוד הרב שליט"א.

אנחנו מאוד נהנים מההרצאות של הרב ברדיו ברסלב, בבקשה תמשיכו לשדר ולשדר ללא הפסקה!

אני פונה אל הרב בבקשת יעוץ והכוונה ואשמח אפילו אם הרב יסכים לפגוש אותי ובעלי.

אני בעלת תשובה, הגעתי מעולם החילוני והיום ב"ה אני חיה לפי תורתנו הקדושה, מקיימת שמירת שבת, טהרה, אוכל כשר מהדריין ומתקדמת בצעדים גדולים עוד ועוד בצניעות. התחלתי לשמור שבת לפני החתונה והטהרה - מההתחלה!

בעלי גם בעל תשובה והוא מאוד משתדל להתקדם, וקובע עיתים לתורה למרות שעובד משרה מלאה (וגם עוזר בבית יחד עם הכול). ביחד אנחנו שומרים את המצוות משתדלים בהידור רב.

החתונה שלנו היתה מאוד שמחה, שנינו אנשים רגישים שסבלנו לא אחת בחיים, וסוף סוף הרגשנו שהגענו לסוג של גן עדן, כי יש לנו אחד את השני.

ברגע שהיינו נשואים החלו הקשיים בזה אחר זה. רוצה לציין שלאורך כל התקופה אנחנו בודקים מזווות תדיר, בעלי בדק תפילין וקנה חדש מהודר כולל רבינו תם, התחלנו לשמור מאוד חזק על כשרות כולל בדיקה קפדנית של חרקים, תורמים לצדקה וגם מקפידים על מעשרות יותר ממעשר, פקדנו ציונים וכן אצל רבנים חשובים רבני הדור הצנועים והמוכרים. אמנם לא היינו עדיין אצל רבי נחמן מברסלב, יש לנו מניעות בנושא. בעלי לא אוהב לצאת מהארץ ואני פוחדת מטיסות, שנינו לא

כל כך יודעים איך נסתדר שם ומעדיפים לנסוע ליומיים שלושה רק להתפלל ולחזור (בלי שבת) אבל לא מספיק חפשו משהו כזה. אציין לכבוד הרבה עכשיו את הקשיים שלנו: קשיים אדירים ביחסי אישות לאורך כל השנים (5 שנים וקצת), לבעלי יש גידול בראש וכבר עבר ניתוח אחד, לי יש מחלה גניקולוגית כרונית המלווה בכאבים ועייפות כרונית, וגם עלי עברו ניתוחים מהחתונה. אין לנו ילדים.

חיינו תדיר מלווים אצל רופאים, בדיקות, טיפולים ואנחנו כבר מותשים - קשה לתאר במילים עד כמה!! רוצים כבר להנות מהחיים הזוגיים והמשפחתיים. קראנו רבות שהייסורים באים לכפר על עוונות, לעורר את האדם ויש גם יסורים של אהבה. כל דקה כמעט מחיינו מוקדשת לחסד, למצוות, ותחושה של אוזלת יד - עד מתי לכפר על העוונות ולסבול. ואם לעורר את האדם - אזי אנחנו דווקא מהאנשים שיום יום משתפרים. נכון, מאוד התחזקנו בשמירת מצוות ואמונה בגלל הבעיות שלנו אבל עד מתי - האם לא נקבל את הנחת. אנחנו בעשור השלושים שלנו - יותר מתקרבים לארבעים.

שאלתי היא מה עוד לעשות, מה עוד לחשוב, איך לעבור את זה. אני כל כך אוהבת ילדים. לא מסתדר לי בראש שלא יהיו לי... זה כמו פתרון שגוי לתרגיל חשבון. אבל אני יודעת שחשבונות שמיים הם מדויקים, רק התחושה שלי שלא פייר שזה מצבי.

אנא כבוד הרב, ייעץ לי עצה טובה, כתוב לי משהו מרגיע, ואם אפשר שתראה אותנו - עוד יותר אשמח.

לא אוכל לרשום יותר פרטים של מעשינו כדי שלא יזהו אותי, אבל חיינו מלאים בעשייה ובמצוות.

תודה רבה לכבוד הרב שליט'א!

המחפשת ישועה.

*** 330:

בעזרהי"ת

שלום לכם.

מאוד הצטערתי לשמוע מהסבל הקשה שעובר על שניכם. ובוודאי אין הסבל הזה בא לכפר על עוונות, כי לא עשיתם שום עוון ביודעין, אלא בבחינת תינוקות שנשבו, ובמיוחד שחזרתם בתשובה שלימה אל אבינו שבשמים ואין שום סיבה להכות בכם, ח"ו, כל כך קשה.

יש נשמות שהערך שלהם גדול מאוד, והייסורים שהם עוברים מבטל את הייסורים מאלפים מבני ישראל שאינם יכולים לעמוד בזה. כמו שכותב רבי נתן (תלמידו של רבי נחמן): הצדיקים והכשרים סובלים עניות ויסורים עבור עוונות ישראל, בבחינת מה שכתוב על המשיח (ישעיה' יג) "אכן חליינו הוא נשא", דהיינו המשיח סובל חולאים ויסורים בשביל ישראל.

אין מה לחקור ולשאול למה זה ככה, ולמה דווקא אני, יש חשבונות של השכל האלוקי ששום בן אדם לא יכול להבין זאת. לכן יש ללכת באמונה פשוטה, בלי שכל, להאמין שהקב"ה יודע מה הוא עושה ובוודאי הכל בחשבון טוב ולמטרה טובה. וסוף סוף יתגלה לכם האמת, איך הוא השתמש בכם לעניין חשוב ושכרכם הרבה מאוד.

מצד שני אין מה להתייאש, וצריך לצפות שיהיה שינוי לטובה. כי ישועת ה' כהרף עין. פתאום מתגברים רחמיו והופכים הכל לצד השני - לצד הטוב.

תרגילו עצמכם יום יום למצוא פינה שקטה, להיות לבד פנים מול פנים מול הקב"ה ולדבר איתו, כמו שמדברים עם חבר טוב שאפשר לספר לו את כל הלב בלי שום חשש. לדבר ולדבר חופשי על המצב, על הרצונות והכיסופים, על הקשיים וההתלבטויות וכו' וכו' על הכל, ולהתמיד יום יום. בתחילה ידמה לכם שאתם מדברים אל האוויר, אבל

אם תתמידו בעצה הזו, יתגלה לכם מלך הכבוד, ותקבלו חיבוק אוהב מלא רחמנות. כי הרחמנות של הקב"ה היא בעוצמות שאין בני אדם יכולים להבין.

תדברו ותדברו עד שהקב"ה ימלא בקשתכם. ואף על פי שזה יכול לקחת שנים על שנים, עצם הדיבור איתו מעורר קירבה ואהבה שתשרה עליכם בטחון ושמחה.

תפסיקו לרדוף אחרי עוונות (כמבואר בסיפ'ו"מ י"א) ולחפש במה הייתם לא בסדר שבגלל זה עובר עליכם מה שעובר, זה שקר של היצר הרע שרוצה להפיל אתכם בעצבות וייאוש. חזרתם בתשובה נמחק הכל. תאמינו בזה.

תתחילו לחפש את הטוב שיש בכם, תדגישו לעצמכם ותעצימו כל דבר טוב שאתם עושים - אמונה - תפילה - חסד - צדקה וכו', כל דבר כזה הוא רוח והצלחה נצחית. כי אצל הקב"ה זה נחשב לדבר עצום, ורק אנו מקטינים את ערכנו שזו ענווה פסולה. להיפך תתפארו בכל הדברים הטובים שאתם עושים ואין זו גאוה - זו החיות של האדם

(כמבואר בליקו"א רפ"ב).

חיזקו ואימצו כי גדול אבינו ורב חסד להושיע ולא ייטוש את בניו. אברהם ציון.

הַפְּסֵק *** 330:

תודה רבה לכבוד הרב אברהם ציון שליט"א. קראנו ביחד אתמול את התשובה ונשתדל בע"ה למלא את העצות של הרב ולהמשיך הלאה בלי להכניס את השכל. נשמח לברכה של הרב (למרות שלא נוכל לכתוב את שמותינו כאן. ושוב תודה על השידורים המחזקים וגם על השירים בטוב טעם ברדיו קול הנחל. חודש טוב ובשורות טובות לכל עם ישראל.



בעזרהי"ת.

לכלתי היקרה.

אע"פ שאת עוסקת בהוראה ובחינוך, ברשותך, אומר כמה מילים שלדעתי יהיו לך סיוע ודרך הצלחה בחיים להשיג מטרותייך. וזו החכמה כתובה בפירוש בליקוטי מוהר"ן ח"ב ח'.

כאשר עומדת לפנייך מטרה, תהיי חכמה מספיק להיות מרוכזת בתכלית. דוגמא, כאשר הנך רוצה להביא בעלך שיעסוק במשהו, זכרי! זו המטרה ולא דבר אחר. תשקלי בדעתך איזה דרכים יש להשיג המטרה, ואחרי שתגיעי למסקנה מהי הדרך - תאמרי אותה.

כלל בחינוך!!! - וכלל פירושו כלל ברזל שלא ניתן לשינוי, וכל שינוי מהכלל הורס ההצלחה - בין בחינוך הילדים, או הבעל, וכו', לא לפנות אל האדם בצורה דוקרת, מבזה, שוברת, מייאשת וכד', כי זה משיג ההיפך מהמטרה, זה מביא את האדם להתנגד ולעשות להיפך, ואפילו להלחם על מעמדו. למשל, תלמיד שמביא ציון לא טוב, אין זו דרך נכונה לומר לו: 'זו תוצאה של התרשלותך, אתה לא מספיק חכם, אתה לא מספיק משקיע, וכו' וכו', כל זה שובר את האמביציה ומייאש וגורם רפיון ידיים, כי כל אחד רוצה להרגיש טוב, שווה, מוערך וכו'. הדרך הנכונה בחינוך: 'הבאת ציון כזה לא באשמתך, כי כניראה היית עייף הפעם, או, אני מודה, החומר שלמדנו ממש קשה אפילו בשביל המורה וכד', אני בטוחה בפעם הבאה אתה תביא מצויין. זה העיקרון והוא מצליח בכל תחום. חשבי באמת. רצונך להשיג המטרה, או לבזות, להשפיל, ולצאת מנצחת, ולהוכיח שאתה לא שווה כלום! אם תפני לבעל בדברי עידוד, אני יודעת שאתה משתדל ומתאמץ למען המשפחה, אני יודעת שעכשיו קשה לך, לא נורא תתחזק אני אעזור לך, אני אשתדל בנתיים

וכו' וכו', זה יביא לו כזה מרץ שהוא יהפוך עולמות לרצות אותך, אבל להיכנס למלחמה זה הפסד לשני הצדדים כי גם המנצח במלחמה יוצא מופסד, כי היה עסוק במלחמה.

דבר נוסף חשוב לבניית חיי הנישואין. בעלך במקום הראשון לפני כל אחד אחר, וכן לגבי הבעל, אשתו לפני אביו ואמו. 'על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד'. לכן כאשר אחד מבני הזוג מותקף, הצד השני חייב ללכת לטובתו. יש עדות שאני מכיר, כמו הלובים שחיים במנטליות הזו, ויש עדות, כמו המרוקאים שהמשפחה לפני האישה, והסטיסטיקה מורה שזו העדה שיש בה הכי הרבה גירושין. ח"ו שלא יקרה האסון הזה בשום בית שבעולם.

קחי ברצינות דברים אלה, גם משום שהם רשומים בספרי החכמה וגם מנסיון אישי בחיים שלי, ומחיי התלמידים שמתיעצים אתי.

בהצלחה.

אברהם.

תּוֹבָה

בס"ד.

קודם כל תודה רבה.

אני צריכה את העצות האלה.

אני מסכימה עם כל מה שכתבת. אבל לפעמים זה לא רק אני במערכה של בניין הבית, זה עוד גורמים חיצוניים שמפילים אותי.

זה לא שלא דברתי בדברי עידוד, גם למ.. וגם לעצמי, רק שלצערי הרב, יצר הרע מצליח להפיל אותי למרות הכל.

אני אקח את הדברים האלה ובע"ה אשתדל להשתפר כדיבורים ובמעשים למ.., וכמו שאמרת אהיה חירשת לסביבה ומודעת רק לבעלי ולמשפחה.

תודה רבה רבה.

שבת שלום.

ומצור - דָּבַשׁ אֶשְׁבִּיעַךְ

תַּם וְנִשְׁלַט חֶלֶק א', בַּעֲלֵרַת ה' יִתְבַּרַק,